

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 24

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ λιμενικῶν Ταμείων
κειμένων διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 1157 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀν. Νόμου «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἑργῶν κλπ.» (Εφ. Κυβ. 124)30-3-1938).

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαλὸν κείμενον νόμου αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῶν κατωτέρω ἀνταρρομένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

- 1) Τοῦ Νόμου ΧΞΕ' «Περὶ διαθίσεως τοῦ ἡμίσεως φόρου τοῦ εἰσπραττομένου πρὸς κατασκευὴν λιμένος Αἰγίου ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου» (Ε. Κ. 1)3 Ἰανουαρίου 1878).
- 2) Τοῦ ἐδαφίου δευτέρου τοῦ ἄρθρ. 1 Νόμου ΑΡΕ «Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ὑπὸ τῶν λιμεν. ἔργων καταλαμβανομένων γαιῶν καὶ κτημάτων». (Ε. Κ. 127)4 Ἀπριλίου 1883).
- 3) Τοῦ Νόμου ἈΤΑΒ' «Περὶ συντηρήσεως Γυμνασίου ἐν Γυθείῳ». (Ε. Κ. 130)28 Δεβρίου 1885).
- 4) Τοῦ ἄρθρ. 4 τῆς διὰ τοῦ Ν. ΒΥΕΑ' κυρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ ἙΘ. Τραπεζῆς. (Ε. Κ. 6)1897).
- 5) Τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου ΒΨΠΒ' «Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἐπιβιβαζομένων καὶ ἀποβιβαζομένων διὰ τοῦ Ὑποθαλασίου Ἀγριᾶς τοῦ αὐτοῦ λιμεν. φόρου κλπ.» (Ε. Κ. 7)11 Ἰανουαρίου 1901).
- 6) Τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. ΒΩΠ' «Περὶ κανονισμοῦ τῶν διπλωμάτων τὴν διώρυγα Λευκάδος πλοίων κλπ.» (Ε. Κ. 72)19 Ἀπριλίου 1903).
- 7) Τοῦ ἄρθρ. 1 Νόμου ΓΡΚΟ' «Περὶ χορηγίσεως ἀδείας εἰς τὴν Λιμ. Ἐπιτροπὴν Γυθείου πρὸς συνομολόγησιν δανείου ὑπὸ τοῦ Δήμου πρὸς ὕδρευσιν τῆς πόλεως». (Ε. Κ. 149)21 Ἰουνίου 1906).
- 8) Τοῦ Νόμου ΓΡΝΙ' «Περὶ χορηγίας πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Νάξου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς προχυμαίης τοῦ λιμένος Νάξου». (Ε. Κ. 166)13 Ἰουλίου 1906).
- 9) Τοῦ Νόμου ΓΤΙΑ' «Περὶ προσθήκης ἄρθρου 3 εἰς τὸν Νόμον ΓΡΝΙ' κλπ.» (Ε. Κ. 133)28 Μαρτίου 1908).
- 10) Τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. ΓΤΛΖ' «Περὶ φορολογίας τῆς θηρατικῆς γῆς». (Ε. Κ. 77)3 Ἀπριλίου 1909).
- 11) Τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. ΓΩΒ' «Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Νόμον ΓΡΚΘ' κλπ.» (Ε. Κ. 154)23 Ἰουνίου 1911).

- 12) Τοῦ ἐδαφ. γ' ἄρθρ. 3 καὶ ἄρθρ. 9 Νομ. 276 «Περὶ ἰδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας». (Ε. Κ. 156)11 Ἰουνίου 1914).
- 13) Τοῦ Νόμου 457 «Περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Κοινότητα Θηρακίας Δρχ. 5.000 ἐτησίως ἐκ τῶν εἰσπραττεμένων ἐκ τῆς ἐξαγομῆς θηρακικῆς γῆς». (Ε. Κ. 370)10 Δεκεμβρίου 1914).
- 14) Τοῦ Νόμου 565 «Περὶ χορηγίας εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Νάξου Δρχ. 15.000 ἐτησίως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν λιμεν. ἔργων Νάξου» (Ε. Κ. 14)10 Ἰαν. 1915).
- 15) Τοῦ Νόμου 2315 «Περὶ ἀντιναστατάσεως τῶν ἀφορώντων τὸν Πορθμὸν Εὐρίπου νόμων» (Ε. Κ. 202)7 Σεπτεμβρίου 1920).
- 16) Τοῦ Νόμου 2817 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων ἐν Αἰγίνῃ» (Ε. Κ. 104)1 Ἰουλίου 1922).
- 17) Τοῦ Νόμου 2818 «Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ λιμένος Κατακόλου». (Ε. Κ. 104)1 Ἰουλίου 1922).
- 18) Τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 Νόμου 2845 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων 2353 καὶ 2435 περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων σταφίδας καὶ σύκων» (Ε. Κ. 111)12 Ἰουλίου 1922).
- 19) Τῆς παραγρ. 22 τοῦ ἄρθρ. 2 κωδικοποιημένου Νόμου 2873 (Ε. Δ. 22 Ὀκτωβρίου 1922 (Ε. Κ. 249)29 Νοεμβρίου 1922).
- 20) Τῆς περιόδου 2ας περ. 5 ἄρθρ. 17 Ν. 3070 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2459 καὶ 2657 ὡς καὶ ἄλλων τινῶν νόμων». (Ε. Κ. 156)24 Αὐγούστου 1922).
- 21) Τοῦ Ν. Δ. 4 Ἀπριλίου 1923 «Περὶ αὐξήσεως τῆς φορολογίας τῆς θηρατικῆς γῆς» (Ε. Κ. 89)4 Ἀπριλίου 1923).
- 22) Τοῦ ἄρθρ. 3ου Ν. Δ. 8 Μαΐου 1923 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἐξυγίανσεως τῆς πόλεως Μεσσοργίου καὶ ἀποξηράνσεως τῶν πορ' οὐτὴν ἔδων» (Ε. Κ. 120)10 Μαΐου 1923).
- 23) Τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «Περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 181)4 Ἰουλίου 1923).
- 24) Τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1923 «Περὶ θέσεως διατάξεων πινων ἀπορροσῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» (Ε. Κ. 220)8 Αὐγούστου 1923).
- 25) Τοῦ ἄρθρ. 10 Ν. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1923 «Περὶ ναυτικῆς σημάτων τοῦ Στενοῦ Πρεβέζης καὶ τοῦ Ἀρβρηνικοῦ Κόλπου» (Ε. Κ. 253)8 Σεπτεμβρίου 1923).
- 26) Τοῦ Ν. Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923 «Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου, ἔ. ἔ. Ν. Δ. περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 278)1 Ὀκτωβρίου 1923).
- 30) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923 «Περὶ προσθήκης

- διατάξεων τινων εις τας περι λιμένων και λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεις» (Ε. Κ. 305)25 'Οκτωβρίου 1923).
- 31) Τοῦ Ν. Δ. 3 Δεκεμβρίου 1923 «Περὶ προσωρινῆς ἱκανοποιήσεως τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων ἔργων παρὰ τὰς λιμεν. Ἐπιτροπῶν» (Ε. Κ. 354)7 Δεκεμβρίου 1923).
- 32) Τοῦ Νόμου 3163 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. «περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 181)5 Αὐγούστου 1924).
- 33) Τῆς παραγρ. 2 ἀρθρ. 3 Ν. 3221 «Περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν» (Ε. Κ. 210)30 Αὐγούστου 1924).
- 34) Τοῦ Ν. Δ. 14 Ἰουλίου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1923 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου καὶ ἀποζηράνσεως τῶν παρ' αὐτῇ ἐλῶν» (Ε. Κ. 180)17 Ἰουλίου 1925).
- 35) Τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 24 Αὐγούστου 1925 «Περὶ συστάσεως Εἰδ. Ταμείου Ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Αἰτωλικοῦ» (Ε. Κ. 226)28 Αὐγούστου 1925).
- 36) Τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 3 Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1925 «Περὶ εἰσφορᾶς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Εὐαγγελιστρίας ὑπὲρ συμπληρώσεως τῶν λιμεν. ἔργων κλπ.» (Ε. Κ. 251)15 Σεπτεμβρίου 1925).
- 37) Τοῦ ἀρθρ. 57 Ν. Δ. 27 Αὐγούστου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας» (Ε. Κ. 227)29 Αὐγούστου 1925).
- 38) Τοῦ Ν. Δ. 11 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ σημάσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος Ἀλεξάνδρου» (Ε. Κ. 261)21 Σεβρίου 1925).
- 39) Τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ ναυτικῶν φορτισμῶν λιμένων, ἐπινείων καὶ ἀγκυροβολείων καταφυγῆς καὶ τῶν συναφῶν ὑποχρεώσεων τῶν λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 421)28 Δεβρίου 1925).
- 40) Τοῦ Ν. Δ. 23 Σεβρίου 1925 «Περὶ θέσεως διατάξεων τινων εἰς τοὺς περι λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου Νόμους» (Ε. Κ. 277)30 Σεβρίου 1925).
- 41) Τοῦ ἀρθρ. 5 Ν. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανώσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων κειμένων διατάξεων» (Ε. Κ. 277)30 Σεβρίου 1925).
- 42) Τοῦ Ν. Δ. 4 Δεβρίου 1925 «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' 3501, 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ λιμεν. Ταμείου Πειραιῶς ὡς καὶ τῶν περι λιμένων» (Ε. Κ. 398)12 Δεβρίου 1925).
- 43) Τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 14 Δεβρίου 1925 «Περὶ κατανομῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἔργων κοινῆς ὠφελείας φόρου κλπ.» (Ε. Κ. 401)15-12-1925).
- 44) Τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρ. 1 Ν. Δ. 24 Δεκεμβρίου 1925 «Περὶ ἐπιτεταμένης δι' ἐνιαίου φόρου τῶν φόρων τῶν ὁ εἰσφορῶν ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ εἰς φύλλα κλπ.» (Ε. Κ. 128)31 Δεκεμβρίου 1925).
- 45) Τοῦ ἐδαφ. 2 στοιχ. γ' τοῦ ἀρθρ. 1 Ν. Δ. 24 Φεβρουαρίου 1926 «Περὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας κλπ. ἐξ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐνιαίου ἐγγείου φόρου τοῦ καπνικοῦ» (Ε. Κ. 72)26 Φεβρουαρίου 1926).
- 46) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 3 Ν. Δ. 4 Μαρτίου 1926 «Περὶ ἰδρύσεως ἐν Κερκύρα Σινοῦ πωνικοῦ Μουσείου Γε. Μάνου» (Ε. Κ. 82)6 Μαρτίου 1926).
- 47) Τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926 «Περὶ λιμενικῆς φορολογίας Θήρας» (Ε. Κ. 136)23 Ἀπριλίου 1926).
- 48) Τοῦ Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 «Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν λιμεν. Ταμείων τοῦ Κράτους» (Ε. Κ. 169)26 Μαΐου 1926).
- 49) Τοῦ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926 «Περὶ ἐλώσεως τοῦ λιμεν. Ταμείου Γυθείου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ τοιοῦτου Ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Γυθείου» (Ε. Κ. 152)13 Μαΐου 1926).
- 50) Τοῦ ἐδαφ. α2 τοῦ ἀρθρ. 1 καὶ ἀρθρ. 2 Ν. Δ. 25 Μαΐου 1926 «Περὶ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου καπνικοῦ τῶν εἰς τρεῖς νομικὰ πρόσωπα καὶ ὑπηρεσίας ἀνηκόντων ποσοστῶν» (Ε. Κ. 180)3 Ἰουνίου 1926).
- 51) Τῶν ἀρθρ. 2, 4 καὶ 5 Ν. Δ. 14 Ἰουνίου 1926 «Περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ λιμεν. Ταμείου Κιάτου» (Ε. Κ. 214)26 Ἰουνίου 1926).
- 52) Τοῦ ἀρθρ. 6 Ν. Δ. 16ης Ἰουνίου 1926 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων περὶ Ὑδραυλικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 214)26 Ἰουνίου 1926).
- 53) Τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθρ. 9 Ν. Δ. 2 Σεβρίου 1926 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» (Ε. Κ. 310)16 Σεπτεμβρίου 1926) κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2895 (Ε. Κ. 48)12 Φεβρουαρίου 1929).
- 54) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 18 Δ)τος 27 Μαΐου 1927 «Περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» (Ε. Κ. 104)1 Ἰουνίου 1927).
- 55) Τοῦ Ν. Δ. 13 Ν)βρίου 1927 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 17)21 Σεβρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τοὺς λιμενικοὺς φόρους καὶ τοὺς περι λιμένων νόμους» (Ε. Κ. 262)13 Νοεμβρίου 1927).
- 56) Τοῦ Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 15-2-1926 περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τῆς Κοινοτήτος καὶ λιμένος Ἐλευσίνος» (Ε. Κ. 289)13 Ν)βρίου 1927) (κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3932).
- 57) Τῆς παραγρ. 3 Παραρτήματος VI, Πρωτοκόλλου Γενεῆς κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3423 (Ε. Κ. 298)7 Δεκεμβρίου 1927).
- 58) Τοῦ ἀρθρ. 6 τῆς διὰ τοῦ Ν. 3483 κυρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς (Ε. Κ. 58)12 Ἀπριλίου 1928).
- 59) Τοῦ Νόμου 3685 «Περὶ παραβολῆς ἀτμοπλοίων εἰς τὰς προκυμαίας τῶν λιμένων καὶ περὶ χορηγίας βοήθειας ἀνεργίας εἰς τοὺς λεμβούχους» (Ε. Κ. 260)11 Δεκεμβρίου 1928).
- 60) Τοῦ Νόμου 3731 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους μέχρι ποσοῦ Λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 διὰ τὸ συναφθὲν ὑπὸ τοῦ λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου δάνειον κλπ.» (Ε. Κ. 1)3 Ἰανουαρίου 1929).
- 61) Τῆς παραγρ. 3 ἀρθρ. 5 Νόμου 3769 «Περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων» (Ε. Κ. 30)28 Ἰανουαρίου 1929).
- 62) Τῆς Παραγρ. 1 ἀρθρ. 8 καὶ ἀρθρ. 10 καὶ 33 τοῦ Νόμου 3775 «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας κλπ.» (Ε. Κ. 10)14 Ἰανουαρίου 1929).
- 63) Τοῦ Νόμου 3807 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 13)13-Νοεμβρίου 1927 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τοὺς λιμενικοὺς φόρους καὶ τοὺς περι λιμένων νόμους» (Ε. Κ. 23)23 Ἰανουαρίου 1929).
- 64) Τοῦ Νόμου 3920 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926 περὶ τῆς λιμεν. φορολογίας Θήρας» (Ε. Κ. 58)18 Φεβρουαρίου 1929).
- 65) Τοῦ Νόμου 3968 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ θέσεως διατάξεων τινων εἰς τοὺς περι λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου Νόμους» (Ε. Κ. 67)23 Φεβρουαρίου 1929).
- 66) Τοῦ ἐδαφ. 3 τῆς παραγρ. 1, τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθρ. 6 καὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθρ. 11 τοῦ Νόμου 3970 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου γε-

- φυρώσεως 'Αιγλώου» (Ε. Κ. 67)23 Φεβρουαρ. 1929).
- 67) Τοῦ Νόμου 3977 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ) τῆς 4)12 Δ)βρίου 1925 περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων ΓΦΑ' (3501), 389. καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πειραιῶς ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων» (Ε. Κ. 70)26 Φεβρουαρ. 1929).
- 68) Τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 158 Νόμου 4173 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ δασικοῦ Κώδικος» (Ε. Κ. 205)19 'Ιουνίου 1929).
- 69) Τοῦ Νόμου 4319 «Περὶ ἐνιαίου συντελεστοῦ τῶν προσθέτων εἰσχωγικῶν τελῶν» (Ε. Κ. 272)13 Αὐγούστου 1929).
- 70) Τοῦ Νόμου 4348 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀσφάλειαν δανείων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λεωνιδίου» (Ε. Κ. 295)19 Σεπτεμβρίου 1929).
- 71) Τοῦ Νόμου 4350 «Περὶ παροχῆς ἀδείας εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Εὐδύλου Ἰκαρίας πρὸς σύναψιν καὶ ἐκδοσὶν ὁμολογιακοῦ δανείου 35.000 μέχρι 40.000 δολλαρίων» (Ε. Κ. 293)19 Σεπτεμβρίου 1929).
- 72) Τοῦ ἄρθρ. 7 Ν. 4356 «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 3 'Ιουνίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» (Ε. Κ. 281)17 Αὐγούστου 1929).
- 73) Τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Νόμου 4365 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Μαρτίου 1926 περὶ ἰδρύσεως ἐν Κερκύρᾳ Σινοῦπαωνικοῦ Μουσείου Γρ. Μάνου» (Ε. Κ. 291)17 Αὐγούστου 1929).
- 74) Τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4393 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 3265 περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας τῶν Γεν. Διοικητῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν» (Ε. Κ. 297)20 Αὐγούστου 1929).
- 75) Τοῦ Νόμου 4408 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 3685 περὶ τῆς παραβολῆς (πλευρίσματος) τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰς προκυμαῖας τῶν λιμένων καὶ περὶ χορηγίας βοήθηματος ἀνεργίας εἰς τοὺς λεμβούχους» (Ε. Κ. 315)28 Αὐγούστου 1929).
- 76) Τοῦ ἄρθρου 12 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1929 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀρ. 3769 καὶ 3770 Νόμων περὶ ἀρτοποιίας» (Ε. Κ. 403)14 Νοεμβρίου 1929) κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 4573 (Ε. Κ. 127)28 Ἀπριλίου 1930).
- 77) Τοῦ ἄρθρ. 9 Διατάγματος 27 Νοεμβρίου 1929 «Περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιότητος τῶν Γεν. Διοικητῶν» (Ε. Κ. 419)27 Νοεμβρίου 1929).
- 78) Τοῦ Νόμου 4426 «Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3731 περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους μέχρι ποσοῦ λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 διὰ τὸ συναφθεσάμενον ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου δάνειον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Ἡρακλείου» (Ε. Κ. 322)31 Αὐγούστου 1929).
- 79) Τοῦ Νόμου 4463 «Περὶ συστάσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ Λιμενικοῦ Ταμείου» (Ε. Κ. 25)25 Ἰανουαρ. 1930).
- 80) Τοῦ Νόμου 4499 «Περὶ τροποποιήσεως τῶν καμένων διατάξεων περὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 91)28 Μαρτίου 1930).
- 81) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 2 Νόμου 4524 «Περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν τινῶν προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν» (Ε. Κ. 107)10 Ἀπριλίου 1930).
- 82) Τῆς παραγρ. 3 ἄρθρου μόνου Νόμου 4750 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 2825 «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων Σελινούντος» (Ε. Κ. 167)16 Μαΐου 1930).
- 83) Τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 7 Δ)τος 3 'Ιουνίου 1930 «Περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν κλπ.» (Ε. Κ. 193)4 'Ιουνίου 1930).
- 84) Τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Δ)τος 8 'Ιουλίου 1930 «Περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομάρχου ὑπαγομένων ἀποφάσεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν» (Ε. Κ. 240)14 'Ιουλίου 1930).
- 85) Τοῦ Νόμου 4833 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 3685» (Ε. Κ. 256)29 'Ιουλίου 1930).
- 86) Τοῦ Δ)τος 30 Σεπτεμβρίου 1930 «Περὶ αὐξήσεως τοῦ τέλους πλευρίσματος ἀτμοπλοίων» (Ε. Κ. 350)14 Ὀκτωβρίου 1930).
- 87) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος 14 Ἀπριλίου 1931 «Περὶ μερικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 3769 περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιεῖων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων» (Ε. Κ. 107)21 Ἀπριλίου 1931).
- 88) Τοῦ Νόμου 5062 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ δάνειον τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κατωχώλου» (Ε. Κ. 183)6 'Ιουλίου 1931).
- 89) Τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 5063 «Περὶ Ταμείου Ἐπαρχιωτικῆς Ὀδοποιΐας Βόλου» (Ε. Κ. 182)4 'Ιουλίου 1931).
- 90) Τοῦ Διατάγματος 31 Ὀκτωβρίου 1931 «Περὶ μειώσεως εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ Κοινότητος καὶ Λιμένας Ἐλευσίνος» (Ε. Κ. 377)2 Νοεμβρίου 1931).
- 91) Τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5179 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων 2806 καὶ 3304 περὶ Ὑδραγωγείου Κερκύρας» (Ε. Κ. 225)23 'Ιουλίου 1931).
- 92) Τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 5208 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 3456, 3457 καὶ 3458 περὶ Αὐτενόμου Ὁργανισμοῦ τῆς Σταφίδος» (Ε. Κ. 237)28 'Ιουλίου 1931).
- 93) Τοῦ Νόμου 5322 «Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Λιμένας Ἡρακλείου» (Ε. Κ. 62)7 Μαρτίου 1932).
- 94) Τοῦ Νόμου 5344 «Περὶ τῶν ἐν λιμένι Θεσσαλονίκης φορτηγίδων» (Ε. Κ. 89)26 Μαρτίου 1932).
- 95) Τῆς παραγρ. 1 ἄρθρ. 7 Νόμου 5367 «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων» (Ε. Κ. 119)18 Ἀπριλίου 1932).
- 96) Τοῦ Νόμου 5375 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685 περὶ καταβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ. καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου 5242 τῆς 30 'Ιουλίου 1931» (Ε. Κ. 106)6 Ἀπριλίου 1932).
- 97) Τοῦ Νόμου 5658 «Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου» (Ε. Κ. 309)7 Σεπτεμβρίου 1932).
- 98) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 5689 «περὶ εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν φόρων» (Ε. Κ. 319)13 Σεπτεμβρίου 1932).
- 99) Τοῦ Διατάγματος 3 Ἀπριλίου 1933 «Περὶ τοῦ διατιθεμένου διὰ τοὺς ἐνεργούντας θεώρησιν ἐπιταγῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπαλλήλους ποσοστοῦ κλπ.» (Ε. Κ. 85)4 Ἀπριλίου 1933).
- 100) Τοῦ Διατάγματος 14 'Ιουνίου 1933 «Περὶ προεδρίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 3685 Ἐπιτροπῆς» (Ε. Κ. 159)21 'Ιουνίου 1933).
- 101) Τοῦ Ν. Δ. 22 'Ιουλίου 1933 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 214)22 'Ιουλίου 1933).
- 102) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Δ)τος 29 Σεπτεμβρίου 1933 «Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν τῆς περιφέρειας αὐτῆς.» (Ε. Κ. 294)5 Ὀκτωβρίου 1933).
- 103) Τῶν ἄρθρων 1-3 τοῦ Δ)τος 7 Νοεμβρίου 1933 «Περὶ τῶν διωδίων καὶ πορθμείων Εὐρείπου» (Ε. Κ. 353)16 Νοεμβρίου 1933).
- 104) Τοῦ Δ)τος 20 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ συμπληρώσεως

- τοῦ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1933 Διατάγματος κλπ.» (Ε. Κ. 2)3 Ἰανουαρίου 1934).
- 105) Τοῦ Νόμου 5988 «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 14)15 Ἰανουαρίου 1934).
- 106) Τῶν παραγρ. 1, 2 καὶ 3 ἀρθρ. 31 Νόμου 6028 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Αὐτον. Σταθιδ. Ὁργανισμοῦ» (Ε. Κ. 154)6 Φεβρουαρίου 1934).
- 107) Τῆς παραγρ. 3 ἀρθρ. 4 τοῦ Ν. 6066 «Περὶ περιορισμοῦ τῶν δημολογικῶν ἀπαλλαγῶν» (Ε. Κ. 74)21 Φεβρουαρίου 1934).
- 108) Τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934 «Περὶ συγχροτήσεως τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν» (Ε. Κ. 128)13 Ἀπριλίου 1934).
- 109) Τῆς παραγρ. 5 ἀρθρ. 6 Ν. 6178 «Περὶ τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανημάτων Λιμεν. ἔργων» (Ε. Κ. 214)10 Ἰουλίου 1934).
- 110) Τοῦ Διατάγματος 22 Ἰουνίου 1934 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1933 Δ)τος περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων κλπ.» (Ε. Κ. 218)12 Ἰουλίου 1934).
- 111) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 12 Ν. 6236 «Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 6094 περὶ ὁργανώσεως τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων κλπ.» (Ε. Κ. 261)11 Αὐγούστου 1934).
- 112) Τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 6253 «Περὶ τρόπου λογιστικῆς ἐπὶ διαχειρίσεως Ταμείου Ἐποικισμοῦ κλπ.» (Ε. Κ. 280)30 Αὐγούστου 1934).
- 113) Τοῦ Νόμου 6260 «Περὶ παραγωγῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου, δι' ἐκτέλεσιν λιμεν. ἔργων» (Ε. Κ. 279)29 Αὐγούστου 1934).
- 114) Τοῦ Δ)τος 28 Σεπτεμβρίου 1934 «Περὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμεν. φόρου» (Ε. Κ. 337)6 Ὀκτωβρίου 1934).
- 115) Τῆς παραγρ. 6 ἀρθρ. 11 Νέμου 6302 «Περὶ ὁργανώσεως τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ζ' κύνθου» (Ε. Κ. 338)6 Ὀκτωβρίου 1934).
- 116) Τοῦ Νόμου 6404 «Περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων» (Ε. Κ. 400)19 Νοεμβρίου 1934).
- 117) Τοῦ ἀρθροῦ 29 Διατάγματος 28 Δεκεμβρίου 1934 «περὶ τρόπου ἐκπληρώσεως τῶν σιμῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ζ' κύνθου» (Ε. Κ. 455)31 Δεκεμβρίου 1934).
- 118) Τοῦ Νόμου 6456 «Περὶ παραγωγῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ἀχρηστευθέντας νηπηγούλους κλπ.» (Ε. Κ. 32)2 Φεβρουαρίου 1935).
- 119) Τοῦ ἐδχφ. ε' ἀρθρ. 4 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1935 «Περὶ Ἑλληνικῆς Θαλασσίης Ἐνώσεως» (Ε. Κ. 428)27 Σεπτεμβρίου 1935).
- 120) Τοῦ Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935 «Περὶ παραγωγῆς ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θεσσαλονίκης δανείου πρὸς τοὺς ὑπελθόντας κλπ.» (Ε. Κ. 493)28 Ὀκτωβρίου 1935).
- 121) Τοῦ ἀρθρ. 5 Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935 «Περὶ τελωνειακῶν τινῶν διατάξεων» (Ε. Κ. 532)6 Νοεμβρίου 1935).
- 122) Τῆς παραγρ. 2 ἀρθρ. 3 καὶ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ Α. Ν. 19 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Ζ' κύνθου» (Ε. Κ. 589)21 Νοεμβρίου 1935).
- 123) Τοῦ Α. Ν. 20 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ ἐνώσεως τοῦ Λιμεν. Ταμείου Αἰτωλικοῦ καὶ τοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ» (Ε. Κ. 597)22 Νοεμβρίου 1935).
- 124) Τοῦ Α. Ν. 21 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Λιμενικῶν Ταμείων καὶ Ὁργανισμοῦ Λιμεν. Πειραιῶς διατάξεων» (Ε. Κ. 597)22 Νοεμβρίου 1935).
- 125) Τοῦ Α. Ν. 22 Ἰανουαρίου 1936 «Περὶ κατάρξεως τοῦ Ν. Δ. 30 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3685 περὶ ποροβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.» (Ε. Κ. 50)25 Ἰανουαρίου 1936).
- 126) Τῆς παραγρ. σ' τοῦ ἀρθρ. 5 καὶ παραγρ. 3 τοῦ ἀρθρ. 11 Α. Ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἐργῶν» (Ε. Κ. 68)25 Ἰανουαρίου 1936).
- 127) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 «Περὶ παραγωγῆς δανείου ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις κυλινδρομύλους» (Ε. Κ. 294)18 Ἰουλίου 1936).
- 128) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀγορᾶς οἰκοπέδων ὑφειλῶν πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου Κισσάμου» (Ε. Κ. 294)18 Ἰουλίου 1936).
- 129) Τῆς παραγρ. 1 καὶ 2 ἀρθροῦ 1 καὶ παραγρ. 3 καὶ 4 ἀρθροῦ 2 Α. Ν. 27)1936. «Περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν προσώπων, αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.» (Ε. Κ. 358)19 Αὐγούστου 1936).
- 130) Τοῦ Ἀν. Νόμου 154)1936 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Ν. Δ. 18 Σ)βρίου 1925 «περὶ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένων, ἐπινείων κλπ.» (Ε. Κ. 432)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 131) Τοῦ Ἀν. Νόμου 163)1936 «Περὶ φωτεινῆς ἐπιστημάνσεως τοῦ διαρύντου ὑφαλαύλακος Πρεβέζης» (Ε. Κ. 432)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 132) Τοῦ ἀρθρ. 3 Ἀν. Ν. 164)1936 «Περὶ καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τελωνειακῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ Δημοσίου κλπ.» (Ε. Κ. 428)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 133) Τοῦ Ἀν. Νόμου 256)1936 «Περὶ ὁργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκ τῶν ἱγθοτροφείων Μεσολογγίου προσόδων» (Ε. Κ. 464)21 Ὀκτωβρίου 1936).
- 134) Τῶν ἀρθρῶν 2, 3, 4 τοῦ Ἀν. Ν. 281)1936 «Περὶ συγχωνεύσεως τῶν παρὰ τοῖς Πολιτικοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γεν. Διοικήσεσιν Ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων» (Ε. Κ. 473)27 Ὀκτωβρίου 1936).
- 135) Τῶν παραγρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 4 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ἀν. Ν. 575)1937 «Περὶ ἐκτελέσεως σειρᾶς ἔργων Ὀδοποιίας καὶ Ὑδραυλικῶν» (Ε. Κ. 116)1 Ἀπριλίου 1937).
- 136) Τῆς παραγρ. 2 ἀρθρ. 3 καὶ τῆς παραγρ. 4 ἀρθρ. 4 Α. Ν. 577)1937 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Κορίνθου» (Ε. Κ. 123)3 Ἀπριλίου 1937).
- 137) Τοῦ Ἀν. Νόμου 685)1937 «Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 190)19 Μαΐου 1937).
- 138) Τῶν ἀρθρ. 1, 2, 3 Ἀν. Νόμου 711)1937 «Περὶ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 575 τοῦ ἔτους 1937 Ἀν. Νόμου περιλαμβανόμενων ἔργων» (Ε. Κ. 218)9 Ἰουνίου 1937).
- 139) Τῆς παραγρ. 1 ἀρθροῦ μόνου Ἀν. Ν. 732)1937 «Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὴν περὶ λιμένα κλπ. νομοθεσίαν» (Ε. Κ. 222)12 Ἰουνίου 1937).
- 140) Τοῦ Ἀν. Νόμου 772)1937 «Περὶ ἀποζημιώσεως λεμβούχων Χίου» (Ε. Κ. 261)9 Ἰουλίου 1937).
- 141) Τῆς παραγρ. 1 ἀρθροῦ μόνου Ἀν. Ν. 838)1937 «Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν εἰς Συμβούλια ἡ Κροτικὰς Ἐπιτροπῆς κλπ.» (Ε. Κ. 357)10 Σεπτεμβρίου 1937).
- 142) Τῆς παραγρ. 2 ἀρθρ. 5 Ἀν. Ν. 937)1937 «Περὶ

- ρυθμίσεως δισκομοχλῶν τινῶν ζητημάτων» (Ε. Κ. 460) 12 Νοεμβρίου 1937).
- 143) Τοῦ Ἀν. Νόμου 972) 1937 «Περὶ ὑποχρεωτικῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὅσων ὁφεισμένων τὸ προσωπικὸν τῶν Νομικῶν Πρωτοβάθμιας Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Ὑπηρεσιῶν καὶ Αὐτονομῶν Ὁργανισμῶν» (Ε. Κ. 479) 26 Νοεμβρίου 1937).
- 144) Τοῦ Α. Ν. 1022) 1938 «Περὶ νηυτικῆς φωτοσημάνσεως τοῦ διωρύντου ὁφθαλμοῦ Μεσολογγίου» (Ε. Κ. 5) 8 Ἰανουαρίου 1938).
- 145) Τοῦ ἔδαφ. 1 ἄρθρ. 6 καὶ τοῦ ἄρθρ. 7 Α. Ν. 1044) 1938 «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδραλικῶν ἔργων κλπ. τοῦ χειμάρρου Γαλόκου» (Ε. Κ. 20) 24 Ἰανουαρίου 1938).
- 146) Τοῦ Α. Ν. 1065) 1938 «Περὶ τῆς λιμεν. φορολογίας Κιάτου» (Ε. Κ. 41) 9 Φεβρουαρίου 1938).
- 147) Τοῦ Α. Ν. 1066) 1938 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐνώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γυθείου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Γυθείου» (Ε. Κ. 41) 9 Φεβρουαρίου 1938).
- 148) Τοῦ Α. Ν. 1067) 1938 «Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἀνδρου» (Ε. Κ. 41) 9 Φεβρουαρίου 1938).
- 149) Τοῦ Α. Ν. 1096) 1938 «Περὶ ὁργανισμοῦ Δεξιμετῆς Σύρου» (Ε. Κ. 70) 24 Φεβρουαρίου 1938).
- 150) Τοῦ Δ)τος. 26 Φεβρουαρίου 1938 «Περὶ οὐχίσεως τῆς ὑπὲρ διωρύντου Λευκάδος φορολογίας» (Ε. Κ. 97) 10 Μαρτίου 1938).
- 151) Τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1099) 1938 «Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων τῶν διαποισῶν τὸ ἐν Τήρῳ Πανελλήνιον ἱερὸν Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας διατάξεων» (Ε. Κ. 70) 24 Φεβρουαρίου 1938).
- 152) Τοῦ Δ)τος 29 Μαρτίου 1938 «Περὶ ἐπεκτάσεως ἐν τῇ ἑρῇ τῆς εἰδικῆς λιμενικῆς φορολογίας Κιάτου» (Ε. Κ. 122) 4 Ἀπριλίου 1938).
- 153) Τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α. Ν. 1156) 1938 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιίας πρὸς ἀποπεράτωσιν ἐνίων δ' ὧν» (Ε. Κ. 125) 31 Μαρτίου 1938).
- 154) Τοῦ ἔδαφ. 2 τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Ἀν. Νόμου 1157 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀν. Νόμου περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων κλπ.» (Ε. Κ. 124) 30 Μαρτίου 1938).
- 155) Τῶν ἄρθρων 34, 56, 78, 79, 80 Ἀν. Ν. 1179) 1938 «Περὶ τῶν Νομορχῶν» (Ε. Κ. 154) 14 Ἀπριλίου 1938).
- 156) Τοῦ Ἀν. Ν. 1180) 1938 «Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων πόλεως Κερκύρας» (Ε. Κ. 158) 18 Ἀπριλίου 1938 καὶ
- 157) Τοῦ Ἀν. Ν. 1205) 1938 «Περὶ διαθέσεως ὑπὲρ τῶν διευθυντικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐκ τῶν τελῶν πλευρίσματος τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας πλεονσμάτων» (Ε. Κ. 173) 28 Ἀπριλίου 1938).
- 158) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1409) 1938 «περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας» (Ε. Κ. 376) 15 Ὀκτωβρίου 1938).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ
ΤΑΜΕΙΩΝ.—ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ.

Ἄρθρον 1.

Σύστασις Λιμενικοῦ Ταμείου.—Ἐδρα αὐτοῦ.

(α) Παραγρ. 16 ἄρθρ. 15 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923.

(β) Παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1ου Νόμου 3163)

1. Ἡ διὰ Διατάγματος ἐπιβολὴ λιμενικῆς φορολογίας

συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα συνεπάζεται αὐτοδικαίως τὴν σύστασιν Λιμενικοῦ Ταμείου.

2. Ἐκαστὸν Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον διοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος μελῶν.

3. Προκειμένου περὶ ἔργων λιμενικῶν ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Λιμενικὸν Ταμεῖον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτον κατὰ τὸ ἄρθρον 25 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Ἡ ἔδρα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὀρίζεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Σύνθεσις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

α) Παραγρ. 3, 4, 8, 19 καὶ 20 ἄρθρου 1 Ν. 3163

β) Παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 14 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ) Παραγρ. 2 ἄρθρου 8 Νόμου 4499, δ)

Παραγρ. 2 ἄρθρου 1 Νόμου 4524, ε) Παραγρ. 1 ἄρθρου 2ου Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, παραγρ. 2 ἄρθρου δευτέρου

παραγρ. 2 ἄρθρου τετάρτου καὶ παραγρ. 1 ἄρθρου πέμπτου τοῦ Νόμου 5988, στ) Παραγρ. 1 καὶ 2 ἄρθρου 1ου τοῦ

Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, ζ) Παραγρ. 1 ἄρθρου 1 Α. Ν. 27] 1936, η) Παραγρ. 11 ἄρθρου 2 Α. Ν. 281] 1936,

θ) Παραγρ. 1 ἄρθρου μόνου Α. Ν. 838] 1937, ι) Παραγρ. 3 ἄρθρου 56 Α. Ν. 1179] 1938).

1. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν :

α) Ἐξ ἐνὸς Πρωτοδικικοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου

ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον, ἄλλως ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας ἐν ἣ καίται ἡ ἔδρα τοῦ Ταμείου τούτου.

β) Ἐκ δύο μελῶν, διοριζομένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, προτιμωμένων κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν πλοιάρχων ἐκ τῶν ἀπομάχων ναυτικῶν καὶ τῶν ἐχόντων ναυτικὰς γνώσεις ἐν γένει σχετιζομένας μετὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν.

γ) Ἐξ ἐνὸς μέλους, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Ἐξ ἐνὸς μέλους ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον. Εἰς οὗς Νομοὺς δὲν ὑφίστανται Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτῶν παρὰ ταῖς Λιμενικαῖς Ἐπιτροπαῖς ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, ἣτις ἀποτελεῖ ἄλλοτε τὴν ἔδραν τοῦ Δήμου.

ε) Ἐκ τοῦ Λιμεναρχοῦ, ἐφόσον ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Αἱ Τελωνειακαὶ ἀρχαί, αἱ ἐκπληροῦσαι τὰ λιμενικά, δὲν μετέχουσι τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν.

στ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπου ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ὁ εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἢ Διοικήσας Ἐπιτροπὰς νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου (πλὴν τῶν Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων) καὶ Αὐτοτελῶν Ὑπηρεσιῶν μετέχων Διευθυντῆς Ὑποκαστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντικαθίσταται ἐφεξῆς διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐφόσον λειτουργεῖ ἐν τῇ πόλει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς ταύτης.

ζ) Ἐξ ἐνὸς μέλους, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς καὶ ἐνὸς τοιοῦτου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπιμελητηρίου

τούτου παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

η) Ἐξ ἐνὸς μέλους ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀρχαιοτέρου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Ἐμπορικοὶ Σύλλογοι νοοῦνται οἱ περιλαμβανόμενοι πάσης εἰδικότητος καὶ κατηγορίας ἐμπόρου καὶ οὐχὶ οἱ περιλαμβανόμενοι ταιούτους ὁρισμένης εἰδικότητος ἢ κλάδου ἐμπορίου.

θ) Ἐξ ἐνὸς μέλους ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ τυχόν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ.

2. Εἰς τὰς Διοικούσας Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβουλία τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 281 [1936] ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων μετέχουσιν ὡς μέλη μετὰ ψήφου ὑπάλληλοι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Οὗτοι, ἀντιπροσωπεύοντες τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβάλλουσιν αὐτῷ σχετικὰς ἐκθέσεις καὶ ὑποδεικνύουσι τὰ τυχόν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Νομικῶν Προσώπων ληπτέα μέτρα, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

3. Προτάσει τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς ταύτης ὡς πρόσθετον μέλος μετὰ ψήφου παρὰ τοῖς Διοικητικοῖς Συμβούλοις ἢ ταῖς Διοικούσαις Ἐπιτροπαῖς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν ἢ Εἰδικῶν Ταμείων.

4. Εἰς τὰ Λιμενικά Ταμεῖα, τὰ ἔχοντα τὴν ἐκμετάλλευσιν ἡλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, προστίθεται εἰς εἰσέτι ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου Δήμου.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 838 [1937] ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ἰσοβίων καὶ μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς Κρατικὰς ὡς καὶ εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Νόμος ἢ ἄλλως πῶς μετεχόντων εἰς ταῦτα, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου διὰ τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ Ἀντεισαγγελεῖς.

26. Ὁ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Νομομηχανικός ἢ Μηχανικός καλεῖται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως παρὰσχῇ ἀναγκαιούσας τυχόν πληροφορίας ἄνευ ψήφου.

7. Τὰ ἀπουσιάζοντα ἢ κωλύόμενα μόνιμα μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναπληροῦνται ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀντιπροσώπουσι παρὰ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ Κοινοτήτων, ἐφ' ὧν ἐπεξετάθη ἡ λιμενικὴ φορολογία.

(α) Ἄρθρ. 2 τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, β) παραγρ. 3 ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179 [1938].

1. Εἰς τὰ Λιμενικά Ταμεῖα ἡ λιμενικὴ φορολογία ἔχει ἐπιβληθῇ ἐπὶ πλείων Κοινοτήτων, τότε, πλὴν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐκλέγοντος πάντοτε ἓνα ἀντιπρόσωπον, ἐκλέγουσι διὰ τῶν

Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ αἱ λοιπαὶ Κοινότητες, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰς δύο, ἂν ἓνα ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Ἐὰν αἱ Κοινότητες αὗται εἰσὶ πλείονες τῶν δύο, ὁ Νομάρχης καλεῖ εἰς ὁρισμένην ἡμέραν καὶ τόπον τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τούτων, οἵτινες ἐκλέγουσι κατὰ πλειοψηφίαν δύο ἀντιπροσώπους. Τὴν ἐκλογὴν διευθύνει ἄνευ ψήφου ὁ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὀριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις συντάσσει τὸ σχετικὸν πρακτικόν, ὑπογράφόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν παρόντων ἐκλεκτόρων. Ἐπιτρέπεται λόγῳ κωλύματος Προέδρου τινὸς ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ δι' ἄλλου προσώπου κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς, παραδιδόμενης εἰς τὸν διευθύνοντα τὴν ἐκλογὴν. Πρὸς σχηματισμὸν ἀπαρτίας ἀρκεῖ οἱ παρόντες αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ ὦσι πλείονες τῶν ἀπόντων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς δεκαήμερου καὶ εἰς χρόνον καὶ τόπον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅποτε ὅποιδήποτε καὶ ἂν ὦσι παρόντες ἀποτελοῦσιν ἀπαρτίαν. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται οἱ συγκεντρώσαντες τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὀρίζει ὁ Νομάρχης τὸν ἀντιπρόσωπον μεταξὺ τῶν ἰσοψηφισάντων.

3. Καθ' ἃς περιπτώσεις εἰς τὴν Κοινότητα ἢ Δήμον τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου δὲν ἔχει ἐπιβληθῇ λιμενικὴ φορολογία, τότε τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν αὐτῆς Συμβούλιον ἐκλέγει πάντοτε ἓνα ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ οἰκείᾳ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ, αἱ δὲ λοιπαὶ Κοινότητες, ἐφ' ὧν εἶναι ἐπιβεβλημένη λιμενικὴ φορολογία, ἀντιπροσωπεύονται κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τρόπον.

4. Ὅσακις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται εἰς ἐκπροσώπησιν παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ, ἐκτὸς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, καὶ ἕτεραι Κοινότητες, καὶ ἐφ' ὅσον αὗται εἰσὶ τοῦλάχιστον δύο, τὰ δὲ ἑσθὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) ἐτησίως, δύναται ὁ Νομάρχης νὰ διορίσῃ ὡς τρίτον ἀντιπρόσωπον τῶν Κοινοτήτων τούτων παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἓνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὅστις, μετέχων τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ ψήφου, μεριμνᾷ ἰδίως περὶ τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν Κοινοτήτων τούτων. Ἐφόσον ὁ Νομάρχης δὲν ποιήσεται χρῆσιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος παρεχομένου αὐτῷ δικαιώματος διορισμοῦ τρίτου ἀντιπροσώπου Κοινοτήτων, ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται πλήρως συγκεροτημένη διὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν.

Ἄρθρον 4.

Τρόπος ἐκλογῆς μελῶν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.—Προσόντα.—Ἀσυμβίβαστον.—Κατοικία.

(α) Παραγρ. 1 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) Παραγρ. 8 καὶ 9 ἄρθρου 2 Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, γ) Παραγρ. 9 καὶ 15 ἄρθρου 5 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ) Παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4499, ε) Παραγρ. 3 ἄρθρου 2 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, στ) Παραγρ. 2 ἀριθμὸς 5 καὶ παραγρ. 1η τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5988, ζ) Παραγρ. 3 ἄρθρου 1 Διατάγμ. 4 Ἀπριλίου 1934).

1. Οἱ παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, β) τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, γ) τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, δ) τοῦ Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ, ε) τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Τμήματος Ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἐκάστου τούτων Συμβουλίου μεταξὺ τῶν

ἐκλογίμων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μεταξύ τῶν αὐτῶν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχουσι μέλη Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐν τῇ ἑδρᾷ τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ Διοικοῦσαι Ἐπιτροπαὶ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐκλέγουσι κατὰ πλειοψηφίαν ἐκπρόσωπον αὐτῶν διακείμενον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Οἱ μὴ κατεκρινέντες ἐν τῇ ἑδρᾷ δὲν δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Τὰ μέλη τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος δὲν μετέχουσι τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπου τοῦ ὅλου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν δέον νὰ ὦσιν ἐγγράμματα καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

3) Τὰ αἰρετὰ καὶ διοριζόμενα μέλη τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων Ἐπιτροπῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐμμισθον δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

4. Τὰ καθήκοντα τοῦ μέλους τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου καὶ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ ὑπαλλήλου.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνυπηρετήσωσι παρὰ τῇ αὐτῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ὡς μέλη ἢ ὡς μέλη καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων κατιόντες καὶ ἀνιόντες, ἀδελφοί, πενθεροὶ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροὶ ἢ γυναικιδεῖλος καὶ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροὶ. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀντικαθίσταται ὁ τελευταῖος ἐκλεγείς ἢ διορισθείς.

6. Δὲν δύνανται νὰ ὦσιν αἰρετὰ ἢ διοριζόμενα μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφειλέται τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ ἐν γένει διατελοῦντες εἰς παντὸς εἶδους σύμβασιν μετ' αὐτοῦ ἢ ὑπάλληλοι ἰδιωτῶν διατελούντων εἰς τοιαύτην μετὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου σχέσιν.

7. Τὰ αἰρετὰ καὶ διοριζόμενα μέλη Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ εἶναι κάτοικοι τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὰς διὰ Διατάγματος καθορισθησομένας περιπτώσεις, ἀλλ' ἄνευ δικαίωματος ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 5.

Ἀπώλεια δικαίωματος ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων.

(α) Παραγρ. 5 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος 44]1934. β) Παραγρ. 3 ἄρθρου 56 Α. Ν. 1179]1938).

1. Ἐμπορικῶς Σύλλογος, ὅστις, κατὰ πιστοποίησιν τῆς ἀρμοδίας ἐποπτικῆς ἀρχῆς, ἔπαυσεν ἀπὸ ἐτους λειτουργίαν, ἀπώλλυσι τὸ δικαίωμα ἀντιπροσωπεύσεως παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει νομικὸν τι πρόσωπον ἐκ τῶν δικαιουμένων ν' ἀντιπροσωπεύονται παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ δὲν ἐκλέξη τὸν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ὑπουργείου, δύνανται ὁ Νομάρχης νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του καταλλήλου προσώπου, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος περιορισμῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἰδιότητα τοῦ διορισθησομένου.

Ἐπὶ πλείονων Κοινοτήτων δικαιουμένων κατὰ τὸν ἄρθρον 3ον εἰς κοινὴν ἐκπροσώπησιν, συντρέχει περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου 2 ἐὰν καὶ μετὰ δευτέραν προσκλήσιν τοῦ Νομάρχου οὐδεὶς τῶν ἐκλεκτῶν προσέλθῃ ἢ προσῆλθον μὲν οὗτοι, ἀλλ' οὐδένα ἐπρότεινον.

Ἄρθρον 6.

Θητεία.—Περιπτώσεις ἀπολύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως. —Παραίτησις.

(α) Παραγρ. 6 καὶ 7 ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Α. 28 Ἰουνίου 1923, β) ἄρθρ. 2 Ν. 3163, γ) ἄρθρ. 3, καὶ 4 Διατάγματος

4 Ἀπριλίου 1934, δ) παραγρ. 5 καὶ 10 ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179]1938).

1. Τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἐκλέγονται ἢ διορίζονται διὰ τριετῆς περιόδου, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑποίας δὲν ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις αὐτῶν εἰμὴ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας περιπτώσεις. Ἡ πρώτη τριετὴς περίοδος θεωρεῖται ἀρχαμένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1934 λήγει δὲ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936.

2. Τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν περιόδου τινὸς ἐκλεγομένων ἢ διοριζομένων μελῶν ἢ θητεία λήγει κατὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου καὶ ἢν ἐξελέγησαν ἢ διορίσθησαν.

3. Ἐκαστον τῶν μελῶν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξακολουθεῖ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά του ὡς τοιοῦτου καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου καὶ μέχρις ἀντικαταστάσεώς του. Ἐὰν τὸ οὗτο συνεχίζον τὴν ὑπηρεσίαν του μέλος ἐτύγχανε κατὰ τὴν προηγουμένην περίοδον αἰρετὸς Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος διατηρεῖ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο μέχρι διορισμοῦ Ἀντιπροέδρου διὰ τὴν νέαν θητεσίαν.

4. Τὰ αἰρετὰ μέλη ὡς καὶ τὰ παρὰ τοῦ Νομάρχου διοριζόμενα τοιαῦτα ἀντικαθίστανται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς περιόδου, ἐὰν ὑποπέσωσιν εἰς ἑγκλημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 21, 22, καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἐὰν ἐστερήθησαν τοῦ δικαίωματος τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας ἢ ἐὰν, κατόπιν δύο ἐγγράφων προσκλήσεων τοῦ Προέδρου, δὲν προσῆλθον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Λιμενικῆς ἢ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐὰν ἀποδημῶσιν ἄνευ ἀδείας τοῦ Νομάρχου πλέον τοῦ μηνός, ὅποτε ἀπολύονται ἀποφάσει αὐτοῦ.

5. Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη λειτουργεῖ μετὰ τὰ λοιπὰ μέλη, προσκαλεῖται δὲ διὰ τοῦ Νομάρχου τὸ ἐκλέξαι αὐτὸ Σώμα ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν του, μὴ δυνάμενον νὰ ἐκλέξη καὶ πάλιν τὸ ἀπολυθὲν μέλος ἐπὶ μίαν διετίαν.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴ Νομικῶν τινὸς Προσώπου ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευομένων παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ μεταβληθῇ ἐν τῇ συνθέσει του, ἀντικατασταθῶσι δὲ πλείονα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἔτινα ἀπῆρτιζον τὸ Συμβούλιον ἢ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς τοῦ παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσώπου των, ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις τοῦτου διαρκούσης τῆς περιόδου ὑπὸ τοῦ νέου Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς.

7. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον κοινῶν αἰρετῶν ἀντιπροσώπων πλείονων Κοινοτήτων ἐφαρμόζεται ἡ ἀνωτέρω παράγραφος 6 κατ' ἀναλογίαν, ὡς Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς θεωρουμένου τοῦ συνόλου τῶν ἐκλεκτῶν Προέδρων Κοινοτήτων.

8. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἀντικατάστασις τῶν παρὰ Λιμενικαῖς Ἐπιτροπαῖς αἰρετῶν ἀντιπροσώπων πλείονων Κοινοτήτων, ὅσους διαρκούσης τῆς περιόδου γεννηθῶσι δικαιώματα κοινῆς ἀντιπροσωπεύσεως παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ὑπὲρ ἐτέρας Κοινοτήτος καὶ ὅσους διαρκούσης τῆς περιόδου Κοινοτήτες τις, ἐκ τῶν μετασφουσῶν εἰς ἐκλογὴν κοινῶν ἀντιπροσώπου, ἀπολέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπεύσεως.

9. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 6, 7 καὶ 8 ἀντικατάστασις μέλους Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται μόνον ἐφόσον ζητηθῇ ὑπὸ τινος τῶν ἐκλεκτῶν.

10. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 6, 7 καὶ 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Νομάρχης ἔχει διορίσει τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ ἀντιπροσώπους κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος λόγῳ ἀμελείας τῶν δικαιουμένων νομικῶν προσώπων, ὅποτε ὡς χρόνος ἐκλογῆς νοεῖται ὁ τοῦ διορισμοῦ.

11. Πᾶν μέλος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται εἰς παραίτησιν ἥτις υποβάλλεται ἐγγράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, οὗτος δὲ διαβιβάζει ταύτην πρὸς τὴν ἐκλέξανσαν ἢ διορίσαν τὸν παραιτούμενον Ἀρχὴν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον,

προκειμένου δὲ περὶ κοινοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πρὸς τὸν Νομάρχην. Ἀνάκλησις παραιτήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ μετὰ πάροδον δεκαημέρου ἀπὸ τῆς υποβολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς ἐὰν συναινέσῃ πρὸς τοῦτο ἡ ἀρμόδια Ἀρχὴ ἢ Νομικὸν πρόσωπον ἢ ὁ Νομάρχης κατὰ τὰς ἐνωτέρως διακρίσεις καὶ ἐφόσον πάντοτε δὲν ἔχει ἐγκατασταθῇ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ παραιτηθέντος.

12. Τὰ παραιτούμενα μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των μέχρι ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτῶν. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν παρατείνεται πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς παραιτήσεως.

13. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἁρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ μετέχοντος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πρωτοδικικοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ Νόμου μελῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. 4 ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τρίτου ἀντιπροσώπου τῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 7.

Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(α') Παράγρ. 15 καὶ 18 Ἄρθρον 1 Ν. 3163, β') Ἄρθρον 7 Νόμου 4409, γ') Ἄρθρον 5 τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, δ') Παράγρ. 3 Ἄρθρου 56 Α.Ν. 1179) 1938).

1. Τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ μετέχων αὐτῆς Πρωτοδικικῆς ἢ Εἰρηνοδικικῆς, φυλαττόμενης τῆς ἐξαιρέσεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος. Ἐὰν ὅμως τὰ ἐτήσια τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τὰς 300.000 δραχμὰς, ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγεται ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς.

2. Εἰς Λιμενικὰ Ταμεῖα ἔχοντα πρόσδοτον κάτω τῶν 300.000 δραχμῶν Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ εἶναι τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου καὶ ἕτερον μέλος ἐκτὸς τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ ἐκλεγόμενον κατὰ τὰς διὰ τὰ λοιπὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἰσχυοῦσας διατάξεις.

3. Ὃπου ὁ Πρόεδρος τυγχάνει αἰρετός, ἡ ἐκλογή αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης περιόδου ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν πλήρη ἀνασυγκρότησιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἀντικατάστασις αἰρετοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς περιόδου δὲν ἐπιτρέπεται ἐκτὸς ἐὰν ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τὰ 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ Νόμον μελῶν.

5. Εἰς πάντα τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου δι' ἀποφάσεώς του καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν Ἀντιπρόεδρος.

6. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ Προέδρου ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐγένετο ἐκλογή τοιοῦτου, προεδρεύει τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ἀντιπρόεδρος, καὶ τούτου κωλυμένου ἢ ἀπόντος ἢ μὴ διορισθέντος τὸ πρεσβύτερον τῶν μελῶν.

7. Ἐὰν τι τῶν αὐτοδικαίως μετεχόντων τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν τυγχάνῃ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἐν τῇ κυρίᾳ του θέσει ἀναπληρωτῆς ἀναπληροῦ τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀλλὰ μόνον ὑπὸ ἰδιότητά τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Συνεδριάσεις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Ἄρθρον 6ον Α)τος 4)4)1934).

1. Τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καλοῦνται εἰς συνεδρίασιν δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, ὁρίζοντες τὰ συζητητέα θέματα καὶ ἐπιδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰσεῖσι τέσσαρας τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Ἐὰν οὐδὲν μέλος ἀπουσιάζῃ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντιρρησης, δύνανται νὰ συζητηθῶσι καὶ θέματα μὴ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ προσκλήσει.

2. Πλὴν τῶν ῥητῶν Νόμου ἢ Διατάγματος ἐξαιρέσεων, ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν τὰ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ νόμον μελῶν παρόντα εἰσὶ πλεονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυοῦσας τῆς γνώμης ὑπὲρ ἢς ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστικῇ, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἐνεργεῖται κληρώσις.

3. Πρὸς σχηματισμὸν ἀπαρτίας ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ τρίτου τῶν μελῶν εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α') Ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις ἐνός τοῦλάχιστον μέλους, β') Μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν καὶ ἐφόσον κατὰ τὴν πρώτην δὲν ἐπετεύχθη ἀπαρτία, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδεμία ἀπόφασις εἶναι ἐγκυρὸς ἂν μὴ συγκεντρώσῃ δύο τοῦλάχιστον ψήφους.

4. Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ Νόμον μελῶν, ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλῇ συνεδρίασιν πρὸς συζήτησιν τοῦ ἐν τῇ αἰτήσει θέματος. Ἐὰν δὲν τράξῃ τοῦτον ἐντὸς πενθημέρου, ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τῶν αἰτησάμενων τὴν σύγκλησιν συνεδριάσεως μελῶν.

5. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τρίτου τῶν μελῶν ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ συνεδριάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται δημοσία.

6. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγρ. 4 θέσις τρίτου ἀντιπροσώπου Κοινοτήτων δὲν ἔχει συμπληρωθῇ δὲν λαμβάνεται αὕτη ὑπ' ὅψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀπαρτίας.

Ἄρθρον 9.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐσωτερικὸς Ὀργανισμός.

(α') Παράγρ. 12 καὶ 13 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Νόμου 3163, β') Παράγρ. 5 ἁρθρου 5 Ν.Α. 13 Νοεμβρίου 1927).

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν ἔχοντων ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς «Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς» καλουμένης, καὶ ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύο ἄλλων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπὸ ταύτης ἐκλεγμένων.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης δὲν εἶναι ἐγκυροὶ ἂν δὲν ληφθῶσιν διὰ δύο τοῦλάχιστον ψήφων.

3. Ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ἔχοντων ἐτήσιον προϋπολογισμὸν μεῖζονα τῶν 50.000 ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζονται διὰ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Γραφεῖα Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Παράγρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. Α. 28 Ἰουνίου 1923).

1. Τὰ γραφεῖα τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἐγκαθίστανται ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς προεδρευούσης τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἀρχῆς.

Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ἡ ἐνοικίασις ἰδιοῦ οἰκήματος εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσδοτος ἐκ φόρων καὶ δικαιωμάτων ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

2. Ἐὰν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, παρ' οἷς ὑπάρχει Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐκλεγῇ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς οὐχὶ ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ Γραφεῖα αὐτῆς ἐγκαθίστανται ἐν τῇ Εἰρηνοδικαίῳ Καταστάσει.

Δύναται όμως ή 'Επιτροπή εάν υπάρχει δυσχέρεια τινάς προβή εις την έννοικήσιν ιδίου οικήματός, άνεξαρτήτως τού ποσού τών προσόδων τού Λιμενικού Ταμείου.

Άρθρον 11.

Έπίδομα Προέδρου και άποζημίωσις μελών.

(α') Παράγρ. 3 άρθρου 3 Ν.Δ. 28 Ιουνίου 1923, β') Παράγρ. 1 άρθρ. 1 και άρθρον 2 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925, γ') Παράγρ. 9 άρθρου 3 Ν.Δ. 11 Μαΐου 1926, δ') Παράγρ. 5 άρθρου 11 Ν.Δ. 22 Ιουλίου 1933, ε') Παράγρ. 20 τού άρθρου 11 Ν.Δ. 22 Ιουλίου 1933, στ') Παράγρ. 2 άρθρου 12 Ν. 6236, ζ') Παράγρ. 2 άρθρ. 1 Α.Ν. 27) 1936, η') Παράγρ. 13 άρθρου 56 Α. Ν. 1179) 1938).

1. Είς τούς Προέδρους τών Λιμενικών 'Επιτροπών χορηγείται μηνιαίον επίδομα, καθοριζόμενον εκάστοτε παρά τού Νομάρχου, μη δυνάμενον όμως έν ούδεμιᾷ περιπτώσει νά υπερβῇ τὸ πενταπλάσιον τών έν τῷ πικρόντι καθοριζόμενων ἀναλόγως τών ἐτησίων εἰσπράξεων ἀνωτάτων ὀρίων τών ἀποζημιώσεων τών μελῶν τών Λιμενικών 'Επιτροπών.

2. Τά μέλη τών 'Επιτροπών λαμβάνουσι ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην παράστασιν έν ταῖς συνεδριάσεσι προσδιοριζομένην κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τού Νομάρχου κατ' ἑπὶ πρᾶξεως τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς κανονιζούσης ταύτην ἀναλόγως τών ἐτησίων εἰσπράξεων τού Λιμενικοῦ Ταμείου, μη δυνάμενην όμως νά υπερβῇ τὰς δραχμὰς τριάκοντα πέντε (35) διὰ τὰ Λιμενικά Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000), τὰς δραχμὰς ἐξήκοντα πέντε (65) διὰ τὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (ἀριθ. 250.000), καὶ τὰς δραχμὰς 150 διὰ τὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι υπερβαίνουν τὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (250.000) δραχμῶν.

Τὰ εκ τών συνεδριάσεων ἀπουσίασαντα ἔστω καὶ ἀπὸ τῶν μόνων μελῶν δὲν λαμβάνουσι κατὰ τὸν μῆνα τῆς ἀπουσίας τών ἀποζημιώσιν.

Έκαστον μέλος δὲν δικαιούται κατὰ μῆνα ἀποζημιώσεως μείζονος τών δύο παραπάνω, ὅτανδῆποτε καὶ ἂν ὧσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς 'Επιτροπῆς.

3. 'Η διάταξις τῆς παραγράφου 7 τού άρθρου 111 τού παρόντος ἰσχύει κατ' ἀναλογίαν δι' ἀπάσας τὰς Λιμενικὰς 'Επιτροπὰς.

4. 'Η κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀμειβὴ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τού άρθρου 2 τού παρόντος ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος βαρύνει τὴν Τράπεζαν ταύτην.

5. Είς Λιμενικά Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς 50.000, δύναται δι' ἀποφάσεως τού Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νά καταργηθῇ ἡ κατὰ συνεδριάσιν ἀποζημίωσις τών μελῶν τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς πλὴν τῆς τού Εἰρηνοδίκου-Προέδρου αὐτῆς.

6. Αἱ παρὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων καταβαλλόμεναι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τού Νόμου 6236 εἰς τούς Εἰρηνοδίκας καὶ Πταισματοδίκας προχοαὶ ἢ ἀμειβαὶ ὡς Προέδρους ἢ μέλη οἰονδήποτε 'Επιτροπῶν ἢ Συμβουλίων καὶ τὰ πάσης φύσεως ἄλλα δικαιώματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ δυνάμει τών κειμένων διατάξεων κεκατονισμένα ἀντιγραφικὰ καὶ ἄλλα δικαιώματα τών έν άρθρῳ 1 τού Νόμου 6236 ἀναφρομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ διὰ διατάξεων νεωτέρων νόμων θεσπιζόμενα περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον, δὲν δικαιούνται δὲ οὗτοι οὔδεμιᾶς ἀπολύτως προσόδου ἀμειβῆς διὰ πάσιν παρεχομένην παρ' αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 12.

Καθῆκοντα καὶ εὐθύναι Λιμεν. 'Επιτροπῆς

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

(α) παρ. 5 άρθρ. 3 Ν. Δ. 28 Ιουνίου 1923, β') παρ. 21 άρθρου 1 Ν. 3163, γ') παρ. 13 άρθρου 56 Α. Ν. 1179) 1938).

Ορου 1 Ν. Δ. 23 Σ)βρίου 1925, δ') άρθρον 5 Ν. Δ. 4 Δ)βρίου 1925 ε') παρ. 6 άρθρ. 56 Α. Ν. 1179) 1938).

1. 'Η διαχείρισις τών διὰ λ)σμών τών Λιμεν. Ταμείων εἰσπραττομένων χρημάτων, ἥτις εἶναι ἀνεξαρτήτως τών ἄλλων δημοτικῶν προσόδων ὡς καὶ ἐκείνων τού Δημοσίου, ἢ ἐπιτήρησις καὶ ἡ ἐξέλεξις τών εἰσπράξεων καὶ ἡ ἐπιβλέψις τών ἐκτελουμένων ἔργων, ἡναγίθενται εἰς τὴν Λιμενικὴν 'Επιτροπὴν, ἥς τὰ καθήκοντα ὀρισθῶσονται εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος.

2. Τὰ μέλη τών 'Επιτροπῶν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπὸκεινται εἰς πάσας τὰς εκ τών ἰσχύοντων νόμων συνεπείας διὰ πάσιν ἄρνησιν, παράβασιν ἢ ὑπερβασιν τού ιδίου καθήκοντος.

3. 'Ο Νομάρχης δύναται ἂνευ ἄλλης διαδικασίας καὶ κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν νά τιμωρῇ δι' ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου μέχρι δραχ. 1000, εἰσπραττομένου κατὰ τὰς διατάξεις τού περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου ὑπὲρ τού οικείου Λιμενικοῦ Ταμείου, ἢ καὶ νά ἀπολύῃ τὰ μόνιμα, διοριζόμενα καὶ αἰρετὰ μέλη τών Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας τών, ἐάν ὑποπέσωσιν εἰς παραπτώματα κολάσιμα ἢ ἀποδειχθῶσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἀνίκονα ἢ ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τών Λιμενικῶν Ταμείων.

4. Προσωρινῶς καὶ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ επίδομα τού Προέδρου τῆς Λιμεν. 'Επιτροπῆς δι' ἡτυολογημένης ἀποφάσεως τού Νομάρχου.

Άρθρον 13.

Ἐπικύρωσις τών ἀποφάσεων τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς

(α) Παράγρ. 22 άρθρ. 1 Ν. 3163, β') παρ. 1 τού άρθρου 1 τού Ν. 4393, γ') τὸ άρθρον 9 τού Δ)τος 27 Νοεμβρίου 1929, δ') παράγραφος 2 άρθρου 5 Ν. 4499, ε') άρθρα 2 καὶ 3 Δ)τος 8 Ιουλίου 1930, στ') παρ. 4 άρθρου 12 Ν. Δ. 22 Ιουλίου 1933, ζ') τὸ άρθρ. 2 τού Διατάγματος 29 Σεπτεμβρίου 1933, η') τὰ Διατάγματα 20 Δεκεμβρίου 1933 καὶ 22 Ιουνίου 1934, θ') τὸ άρθρον 4 τού Ν. 6434).

1. Αἱ πράξεις τών Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται τῇ ἀρμοδίᾳ κατὰ τὰ άρθρα 14 καὶ 15 τού παρόντος ἀρχῇ, ἥτις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

2. Αἱ ἀποφάσεις τών Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν, αἱ ἀφορῶσαι έν τῶν κάτωθι θεμάτων, οὐδ' μιᾶς ἀρχῆς χρῆζουσιν ἐγκρίσεως, δυνάμενου μόνον τοῦ οικείου Νομάρχου ν' ἀκυρώσῃ ταύτας διὰ παράβασιν Νόμου.

α') Ἐκλογή Προέδρου Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς, ὅπου οὗτος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τυγχάνει αἰρετός ἢ ἐπετροπῆ ἢ ἐκλογῇ τοιοῦτου ὑπὸ τού Νομάρχου, συμφώνως τῇ παραγρ. 2 τού άρθρου 7 τού παρόντος.

β') Ἐκλογή μελῶν Ἐκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς.

γ') Καθορισμὸς τών διοριστέων εἰς ἐγκριμένους θέσεις προσώπων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν έντός τών ὀρίων τῶν ἐγκριμένων ὑπὸ τού Ὑπουργείου ἢ τού Νομάρχου.

δ') Ἀπόλυσις μὴ μόνιμου προσωπικοῦ.

ε') Ἐκτέλεσις ἔργου ἢ προμηθείας ἢ έν γένει ἀνάληψις ὑποχρεώσεως ὀλικοῦ ποσοῦ μέχρι 2.000 Δρχ. διὰ τὰ ἔχοντα προσόδους μέχρι 200.000 ἐτησίως Λιμενικά Ταμεία καὶ μέχρι 5.000 Δρχ. διὰ τὰ λοιπά, ἐφόσον πάντοτε ὑπάρχει κεχορηγημένη ἀρμοδίως ἀνάλογος πίστωσις. Ἐγκρίσεις πρακτικῶν δημοπρασιῶν ἢ δικαιολογητικῶν ἀποδόσεως λ)σμοῦ τῶν τοιοῦτων ἔργων ἐργασιῶν ἢ πρὸς μνησιῶν. Διὰ τὰ Λιμεν. Ταμεία τού Νομοῦ Κυκλάδων τὸ ἀνωτέρω ὄριον τῶν Δρχ. 200.000 ὀρίζεται εἰς Δρχ. 300.000.

στ') Παροχὴ ἀντιγράφων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἐγγράφων.

ζ') Πᾶσι ἀπόφασις μὴ δυνάμενη νὰ δημιουργήσῃ υποχρέωσιν οἰσθόποτε φύσεως εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Αἱ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποφάσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς πενθήμερου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην. Ἐὰν ἐντὸς δέκα πάντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς δὲν ληφθῇ ἐπὶ ἀποδείξει ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἀκυρωτική, ἡ ὑποβληθεῖσα πράξις τυγχάνει ἐγκυρὸς καὶ ἐκτελεστέα.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου ἀπαγορεύεται ἡ ὑποδιαιρέσις ἔργου, προμηθείας ἢ υποχρεώσεως ἐν γένει εἰς τμήματα.

Ἔργα ἢ προμήθειαι περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος εἶναι μόνον τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν περὶ Λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων καὶ ἀμέσως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῶν σχετιζόμενα, ἀπαγορευομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δι' ἄλλα οἰσθόποτε ἔργα ἢ προμηθείας μὴ αὐστηρῶς λιμενικᾶς.

3. Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ τίνες πράξεις Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἢ τροποποίησιν ἢ ἀκύρωσιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος ἀρχῶν ὡς καὶ τὰ τῆς μεταβιβάσεως μέρους τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου εἰς τοὺς Νομάρχας, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἔργου ἀρχικῆς ἀξίας μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, τῶν περαιτέρω συγκριτικῶν πινάκων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

4. Διὰ Διατάγματος δύναται ἐπίσης νὰ καθορισθῇ ἥτις ὀρισμέναι πράξεις τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν δὲν χρήζουσιν ἐγκρίσεως τῶν αὐτῶν ἀρχῶν δυνάμεναι μόνον ν' ἀκυρωθῶσιν ὑπὸ αὐτῶν διὰ παράβασιν νόμου.

Ἄρθρον 14.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ὡς πρὸς τοὺς Λιμένας καὶ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα.

(α) ἔδωκ. γ' τῆς παρχγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 276) 1914, β') παρχγρ. 1 ἄρθρ. 23 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, γ') παρχγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4393 δ') ἄρθρ. 9 ἄτος 27 Νοεμβρίου 1929).

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑπάγονται ἡ μελέτη καὶ τὰ ἔργα κατασκευῆς, συντηρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λιμένων, προκυμαιῶν καὶ κρηπιδωμάτων, ἐγκαταστάσεως μηχανημάτων φωτώσεως καὶ ἡ ἐποπτεία τῆς διαχειρίσεως τῶν Λιμεν. Ταμείων καὶ ἡ διοικήσις τῶν μὴ διοικουμένων ὑπὸ εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Εἰς τὴν Διευθύνσιν τῶν Λιμενικῶν ἔργων τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑπάγεται ἡ μελέτη, κατασκευὴ, συντήρησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν λιμενικῶν ἐν γένει ἔργων, δεξιομενῶν, λιμένων καὶ ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν μηχανημάτων, ἡ διοικήσις καὶ ἐποπτεία τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

3. Ἡ ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐνασκαίεται διὰ μὲν τὸ τεχνικὸν μέρος ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομομηχανικῶν καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων ἔργων, διὰ δὲ τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ Λιμεν. Ταμείων καὶ Ἐπιτροπῶν Νόμων, Β. Διατάγμάτων, Ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων καὶ διαταγῶν διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Διευθύνσεως τῶν Λιμενικῶν ἔργων, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ καὶ διὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

4. Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀσχεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκείας Γεν. Διοικήσεως τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δικαιομάχαι τῶν Ὑπουργῶν τοῦ ἀποφασίζον ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ Διατάγματος ὀριζόμενων. Τὰ Διατάγματα τούτα θέλουσιν ἐκδίδεσθαι μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐξαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γεν. Διοικητῶν τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ὧν τὴν διαχείρισιν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀσχεῖν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, 1) γενικῶς πᾶσαι αἱ πράξεις δι' ἧς κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν ἀπαιτεῖται ἔλθουσιν Διατάγματος, 2) ἐκ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων ἔργων τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν διὰ συμβάσεως ἐκτελουμένων μεγάλων ἔργων ἀξίας ὑπερτέρας τῶν Δρχ. 50.000.000.

Ἄρθρον 15.

Μεταβίβασις εἰς τὸν Νομάρχην ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων καὶ Γενικῶν Διοικήσεων.

(α') Παρχγρ. 2 ἄρθρου 1 Νόμου 3163, β') Παρχγρ. 1 ἄρθρ. 1 Νόμου 4393, γ') ἄρθρα 34, 56, 78, 79, 80 Α. Ν. 1179) 1938.

1. Ὁ Νομάρχης ἀσχεῖ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὰς ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφους 2-15 ὀριζόμενας ἀρμοδιότητας, ἕως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1179 ἡσκούν οἱ Ὑπουργοὶ ἢ Ὑφυπουργοὶ ἢ Γενικοὶ Διοικηταί.

2. Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν κάτωθι ζητημάτων, ἐφόσον δὲν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων ἢ τῶν ἐν ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων.

α') Ἐπὶ συγκριτικῶν πινάκων, ἐφόσον διὰ τούτων δὲν ἐπέσχεται οὐξήσις τῆς ἀρχικῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, ὑπερβίνουσα τὸ ἐν πέμπτῳ αὐτῆς καὶ ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ οὐσιώδους μετατροπῆς τῆς ἀρχικῆς μελέτης.

β') Ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων παραλαβῆς τῶν ὑπὲρ Λιμενικῶν Ταμείων ἐκτελουμένων ἔργων, ἐφόσον ἐν αὐτοῖς δὲν ἀναγράφονται μετατροπῆς τῶν ἐγκεκριμένων κοινδυλίων ἢ δὲν κρίνονται ἀξιώσεις τοῦ ἐργολήπτου.

γ') Ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα προκύπτουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐξαίρεσις τῶν πρωτοκόλλων κανονισμοῦ νέων τιμῶν μονάδος.

3. Ἐγκρίνει, τροποποιεῖ ἢ ἐκυρτὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν τὰς ἀφορώσας πάντα τὰ θέματα τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ λοιπῶν Εἰδικῶν Ταμείων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως τῶν Λιμεν. ἔργων. Ἐξαιροῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων αἱ ἀφορώσαι θέματα τεχνικῆς φύσεως μόνον ἐφόσον κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων ἢ τῶν Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων τῶν Γεν. Διοικήσεων.

4. Διορίζει τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διοριζόμενα παρ' ἐκάστης Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μέλη ὡς καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον αὐτῆς καὶ τοὺς διοριζομένους ὡς ἐκπροσωπούς τῶν ἀμελούντων νὰ ἐκλέξωσι ταιούτους νομικῶν προσώπων.

5. Ἐγκρίνει τὰς μελέτας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συντηρήσεως λιμενικῶν προϋπολογισμοῦ ποσοῦ μέχρι 500.000 Δρχ. ὡς καὶ μελέτας καὶ κατασκευὰς νέων ἔργων πρὸς ποσοῦ μέχρι 100.000 Δρχ., προκηρύσσει τὰς σχετικὰς δημοπρασίας καὶ ἐγκρίνει τὰ πρακτικὰ αὐτῶν.

6. Ἀπολύει τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἀσχεῖ τὴν κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν περὶ ῥητὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων πλὴν τῆς ἀπολύσεως τῶν μονίμων ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 3 παρχγρ. 6 Ν. Δ. 28-6-23, ἄρθρ. 1 ἔδωκ. 2 Ν. 3968, ἄρθρ. 5 Ν. 3977, ἄρθρ. 4 παρ. 2 Ν. 4499).

7. Ἀποφασίζει τὸ αἵρετόν τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς εἰς ἃ Λιμενικὰ Ταμεῖα αἱ ἐτήσιοι πρόσδοα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς Δρχ. 300.000.

8. Ἀποφασίζει κατόπιν γνώμης τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Λιμενικῶν Φορολογίων ἐπὶ ζητημάτων μειώσεως μισθωμάτων λιμεν. φόρων (ἄρθρ. 18 παρ. 3 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 ἀπερὶ

λιμένων και λιμεν. Ταμείων» και άρθρ. 8 παραγράφου 4 Ν. 4499).

9. Έγκρίνει απαλλαγές από λιμενικού φόρου ειδών μεταφερομένων εντός του Κράτους, των απαλλοτριωμένων δημοσίου εισαγωγικού δασμού κατά την εξ αλλοδαπής εισαγωγή των (άρθρ. 4 παραγρ. 7 του Διατάγματος 28-9-34 «περί των απαλλαγών από λιμεν. φόρου»).

10. Έγκρίνει συμβιβασμούς επί απαιτήσεων των Λιμενικών Ταμείων κατά τρίτων, ως και επί απαιτήσεων τρίτων κατά Λιμενικών Ταμείων μετά γνώμην της Λιμενικής Επιτροπής και σύμφωνον τοιαύτην του Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Συγκοινωνίας, οδίνος μετέχει εν τη προκειμένη περιπτώσει και ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργείου Συγκοινωνίας (άρθρ. 11 παραγρ. 3 Ν. Δ. 22 Ιουλίου 1933 ως έτροποποιήθη υπό του έδαφ. 48 του άρθρου δευτέρου του κυρώσαντος το Νομοθετικόν τουτο Διάταγμα Νόμου 5988).

11. Χορηγεί αδείας αποδημίας εις μέλη Λιμεν. Επιτροπών πλέον του μηνός (άρθρ. 3 παρ. 6 Ν. Δ. 28 Ιουνίου 1923).

12. Έγκρίνει τους προσμούς εσόδων και εξόδων των Λιμενικών Ταμείων και χορηγεί πιστώσεις εκ του απελευθερωτικού κεφαλαίου (άρθρ. 9 Ν. 3163).

13. Έγκρίνει τα πρακτικά δημοπρασίας ένοικιάσεως λιμενικών φόρων και τέλους επιβατικών εισιτηρίων (άρθρ. 6 Δ)τος 23 Ιανουαρίου 1932).

14. Καθορίζει τας αποζημιώσεις των μελών των Λιμεν. Επιτροπών λόγω παραστάσεων αυτών εις συνεδριάσεις ως και το επίδομα των Προέδρων των Λιμεν. Επιτροπών.

15. Έγκρίνει αμοιβήν μηχανικών δι' εκπόνησιν μελέτης μέχρι ποσού Δρχ. 25.000 (άρθρ. 15 παρ. 1 Ν. Δ. 28 Ιουνίου 1923).

16. Εφ' όν θεμάτων των προηγουμένων παραγράφων εκ της κειμένης νομοθεσίας προαπαιτείται γνώμη Συμβουλίου ή Επιτροπής, εφόσον δεν ορίζεται άλλως εν τω παρόντι άρθρ., ο Νομάρχης αποφασίζει άνευ γνώμης τούτων.

17. Αί κατ' άλλας διατάξεις αρμοδιότητες του Νομάρχου διατηρούνται εν ισχύ.

18. Κατά των αποφάσεων του Νομάρχου επιτρέπεται εις πάντα έχοντα έννομον συμφέρον προσφυγή διά παράβασιν Νόμου ή Διατάγματος ένόπιον του αρμοδίου Υπουργού ή Γενικού Διοικητού έντός τριάκοντα ήμερών από της δημοσίευσως ή, εάν ή απόφασις δεν δημοσιεύεται, από της κοινοποιήσεως ή άλλως εφ' ης έλαβε γνώσιν.

19. Η προσφυγή κατατίθεται εις την Νομαρχίαν ή τήν αρμόδιον Υπουργείον επί αποδείξει, παρεχομένη υποχρεωτικώς εις τον προσφεύγοντα και μνημονευούση και τον αριθμόν πρωτοκόλλου, εφ' όν κατεχωρήθη ή προσφυγή ή αποστέλλεται ταχυδρομικώς επί αποδείξει.

Άρθρον 16.

Προσωπικόν των Λιμενικών Ταμείων.

(α') άρθρον 21 Ν.Δ. 28 Ιουνίου 1923, β') άρθρον μέγαν Ν. Δ. 3 Δεκεμβρίου 1923, γ') άρθρον 10 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') έδαφ. 2 παραγρ. 5 άρθρον 4 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, ε') παραγρ. 1 άρθρου 1 και άρθρον 4 Ν. 4499, στ') παραγρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 3 και έδαφ. 2 και 3 της παραγρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. Δ. 22 Ιουλίου 1933, ζ') παραγρ. 3 και 9 του άρθρου δευτέρου του Ν. 5988, η') άρθρ. 3 Α. Ν. 21 Νοεμβρίου 1935, θ') άρθρ. 3 Α. Ν. 281)1936, ι') παραγρ. 2 άρθρ. 3 Α. Ν. 529)1937, ιι') άρθρ. 65 Α. Ν. 1179)1938).

1. Επιτρέπεται διά την λειτουργίαν του γραφείου των Λιμενικών Ταμείων, την είσπραξιν των φόρων και την λογιστικήν και τεχνικήν υπηρεσίαν πρόσληψις προσωπικού, διοριζόμενου υπό της οικείας Λιμενικής Επιτροπής, εφόσον

υπάρχει αναγεγραμμένη εν τω προϋμω των δοκιμών ή σχετική πιστώσις. Οί διορισμοί ανακοινούνται εις το Υπουργείον Συγκοινωνίας.

Τό προσωπικόν των Λιμεν. Ταμείων, ή υπηρεσιακή θέσις και ή μισθός αυτού καθορίζεται εκάστοτε προτάσει της οικείας Επιτροπής δι' αποφάσεως του Νομάρχου.

2. Ως γραμματεΐς διορίζονται οί κεκτημένοι ένδεικτικόν 2ας Γυμνασιακής τάξεως (τετραταξίου Γυμνασίου) ή πτυχίον διδασκαλείου ή έμπορικής σχολής δημοσίας ή ιδιωτικής άνεγνωρισμένης.

3. Είς πάντα τὰ Λιμενικά Ταμεία, εφόσον ή πρόσληψις ειδικού γραμματέως τυγχάνει δυσχερής ή πολυδάπανος, δύνανται νά ανατεθώσι τὰ καθήκοντα τούτου εις δημοσίον υπάλληλον επί αναλόγῃ έμπισθίῃ, μη δυναμένῃ νά υπερβῇ τὸ έν τρίτον του οργανικού μισθοῦ αυτού.

4. Κλητήρες διορίζονται μόνον παρὰ τοῖς Λιμενικοῖς Ταμείοις όν ή έτησία πρόσδοδος υπερβαίνει τὰς Δρχ. πενήκοντα χιλιάδας.

5. Πρόσληψις λογιστοῦ επιτρέπεται εις Λιμενικά Ταμεία όν ή έτησία πρόσδοδος υπερβαίνει τὰς εκάτον χιλιάδας δραχμῶν. Τοιοῦτοι δὲ διορίζονται οί κεκτημένοι ένδεικτικόν 2ας γυμνασιακής τάξεως (τετραταξίου γυμνασίου) ή πτυχίον διδασκαλείου ή έμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ή ιδιωτικής άνεγνωρισμένης και εκανὰς λογιστικὰς γνώσεις.

6. Υπάλληλοι επί της βεβαίωσεως των λιμεν. φόρων διορίζονται μόνον όσάκις οί λιμεν.φόροι δὲν έχουν ένοικιασθῇ ή διά τὸ μέχρι της ένοικιάσεως αυτών διάστημα, όποτε αἱ δαπάναι των υπαλλήλων επί της βεβαίωσεως επιβαρύνουσι τὸν ένοικιαστήν.

7. Διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν είναι δυνατή, κατὰ βεβαίωσιν του Υπουργείου των Οικονομικῶν. ή υπό Τελωνειακῶν υπαλλήλων είσπραξις των λιμεν. φόρων επί των διὰ ξηρᾶς εισαγομένων και εξαγομένων ειδῶν, επιτρέπεται ή πρόσληψις προσωρινῶν υπαλλήλων είτε επί μισθῷ είτε άμειβομένων διὰ ποσοστοῦ επί των είσπραττομένων, καθοριζόμενων υπό της οικείας Επιτροπῆς. Διὰ Δ)τος καθορισθήσεται ή μισθοδοσία, τὸ ανώτατον όριο των έπειρεπομένων ποσοστῶν, τὰ προσόντα των ως άνω προσωρινῶν υπαλλήλων και ή καταβλητέα ύπ' αυτών έγγυοδοσία.

8. Οί υπάλληλοι των Λιμεν. Ταμείων, οί έχοντες τριετή υπηρεσίαν και άνω παρ' αυτοῖς δύνανται νά μονιμοποιηθῶσιν προτάσει της Λιμεν. Επιτροπῆς, δι' αποφάσεως του Νομάρχου.

Είς τον ως άνωτέρω χρόνον συνυπολογίζεται ο χρόνος υπηρεσίας αυτών ως μονίμων δημοσίων υπαλλήλων.

Οί κατὰ τ' άνωτέρω μονιμοποιηθέντες υπάλληλοι υπόκεινται εις τὰς έν άρθρῳ 40 του Νόμου 276 περί ίδρύσεως Υπουργείου Συγκοινωνίας καθοριζόμενας πειθορχικὰς ποινὰς, επιβαλλομένας υπό του Νομάρχου τῇ προτάσει της Λιμεν. Επιτροπῆς και έν περιπτώσει άμελείας ούτῃς άπ' εὐθείας υπό του Νομάρχου.

Οί αυτοί δύνανται ν' απολυθῶσι μόνον δι' οὐς λόγους και οί υπάλληλοι της Γεν. Δ)σεως Δημοσίων Έργων προτάσει της Λιμενικής Επιτροπῆς μετά σύμφωνο γνώμης δότῃσιν του Υπηρεσιακού Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων του Υπουργείου της Συγκοινωνίας δι' αποφάσεως του Υπουργού.

9. Η παραγρ. 1 του άρθρ. 3 του Α. Ν. 529)1937 περί αὐξήσεως κατὰ έν έτος του χρόνου προαγωγῆς, μονιμοποίησεως κλπ. εφαρμόζεται και επί των υπαλλήλων των νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αυτονόμων οργανισμῶν, ειδικῶν Ταμείων, ή υπηρεσιῶν ως και επί των υπαλλήλων των πληρωομένων εξ ειδικῶν εσόδων ή λ)σμῶν εξ οίσοδήποτε αιτίας προσερχομένων.

10. Η διάταξις του άρθρου 17 του Νόμου 3779, ή άρρωσας την προκαταβολήν των μισθῶν των δημοσίων υπαλ-

λήλων εφαρμόζεται και διά τας αποδοχάς των τακτικών υπαλλήλων των Λιμενικών Ταμείων.

11. Αί αποδοχά των υπαλλήλων των Λιμεν. Ταμείων δεν υπόκεινται εις κράτησιν υπέρ του Μεταχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων.

12. Διά Δ)τος δύνανται να επεκταθῇ ἡ ἰσχύς τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ)τος 13 Νοεμβρίου 1927 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3807, καὶ εἰς ἄλλα τοῦ Κράτους Λιμενικά Ταμεία.

13. Διὰ τὴν ἐκ τῆσιν μεγάλων λιμεν. ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ ταῖς Λιμεν. Ἐπιτροπὰς προσωρινῇ ἀπόσπασις τεχνικῶν υπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργων, ἐχόντων βαθμὴν Νομισματικῆς α' τάξεως ἢ Ἐπιθεωρητοῦ, ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι υπάλληλοι διατηροῦσι πάντα τὰ πρὸς σύνταξιν δικαιώματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπάσεως, ὁ χρόνος τῆς ἐνείας, θεωρούμενος συντάξιμος, συνυπολογίζεται εἰς τὴν καθορισμὸν τῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωτέας συντάξεως, ἐπὶ καταβολῇ τῶν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀντιστοιχοῦσάν νενομισμένων κρατήσεων καὶ ἐφόσον ἐπιβάλλονται τοιαῦται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους υπαλλήλους.

Ἡ περὶ συντάξεως ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Μεταχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν υπαλλήλων πληρωτέαν σύνταξιν.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀποσπώμενων υπαλλήλων καθορίζονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μὴ καταβαλλομένων αὐτοῖς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποσπώμενων υπαλλήλων δὲν πληροῦνται.

14. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 281)1936 πρόσληψις προσωπικοῦ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐπιτρέπεται μόνον εἰς θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ προυπολογισμοῦ τῶν καὶ κατόπιν προηγουμένης ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς ἐξαιρετικὰς καὶ κατεπειγουσας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τύπον ὅμως προσωρινότητος ἢ πρόσληψις προσωπικοῦ καὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων λήψεως ταύτης προκειμένου, περὶ θέσεως, ἢ φύσεως τῆς ὁποίας δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.

15. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας συσταθῇ Ταμεῖον Προνοίας Ὑπαλλήλων Λιμεν. Ταμείων, καθοριζομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῶν συμμετεχόντων προσώπων, τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν καὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, τῶν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐν γένει ὁργανισμοῦ του.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ Διατάγματος τούτου γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱδρυθησομένου Ταμείου.

16. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνυπερηγήσῃ παρὰ τῇ αὐτῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ὡς μέλη καὶ υπάλληλοι ἐν γένει ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμεν. φέρων κατείντες καὶ ἀνέκτες, ἀδελφοί, πενθεροὶ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροὶ ἢ γυναικάδελφοι καὶ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροί.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀντικαθίσταται ὁ τελευταῖος ἐκλεγείς ἢ διορισθείς.

Ἄρθρον 17.

Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως μεταβολῶν προσωπικοῦ.

(ἄρθρ. μόνον Α.Ν. 972)1937).

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 (στοιχείον α) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 219)1936 Ἀν. Νόμου «περὶ ἱδρύσεως παρὰ τῷ Ὑ-

φυπουργεῖῳ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Γεν. Διευθύνσεως τῶν Κρατικῶν λειτουργιῶν» καταρτίσεως πανυπαλλήλικου Κώδικος, ρυθμίζοντας καθ' ἑναῖον καὶ ὁμοιόμορφον τρόπον τὰ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν υπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, Αὐτονόμων ὁργανισμῶν καὶ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πᾶσαι αἱ πράξεις τούτων (ἐξαιρουμένων μόνον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν) αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρόσκλησιν προσωπικοῦ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ ἢ ἐπὶ συμβάσει, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὑργανισμοῦ ἢ τοῦ προυπολογισμοῦ αὐτοῦ, τὴν μονιμοποίησιν τούτου, τὰς προαγωγὰς, υποβιβασμούς ἀπονομὰς ἀνωτέρου μισθοῦ, χορηγίας ἐπιδομάτων καὶ ἐξόδους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καθ' οἷονδήποτε τρόπον, δὲν ἐκτελοῦνται οὐδ' ἔννομον παράγεται ἐκ τούτων ἀποτέλεσμα ἀν δὲν δημοσιευθῶσι προηγουμένως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τοιαύτη δημοσίευσις δύναται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταχωρήται εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Πράξεις νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου κλπ.».

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀπολύσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον ρητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀπολύσεως ὑπάρχει ρητὴ διάταξις περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεώς της ἀπὸ τακτῆς ἡμέρας.

Πάντως ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπολύσεως εἶναι υποχρεωτικὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω τακτῆς ἡμέρας.

3. Εἰς τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 4 υποχρέωσιν τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς κυρώσεσι ὑπάγονται καὶ οἱ ἡμερομίσθιοι υπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἐφόσον συνεπλήρωσαν συνεχῇ ὑπηρεσίαν ἑξ μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν ἀπολύσεως τῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἐξαμήνου καὶ ἐπαναδιορισμοῦ τῶν ἔχει ὡσαύτως ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1.

4. Ἐπιτρέπεται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις (1-3) υποχρεώσεων εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει ὁρισμένα Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικὰ Ταμεία, Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ Αὐτόνομοι Ὑργανισμοὶ ὑπὲρ ὧν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουν εἰδικοί λόγοι.

5. Ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 972)1937 ἅπαντα τὰ περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Αὐτόνομοι Ὑργανισμοί, Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ Εἰδικὰ Ταμεία, υποχρεοῦνται νὰ δημοσιεύσωσι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρετοῦντος παρ' ἐκάστῳ αὐτῶν υπαλλήλικου καὶ υπηρετικοῦ προσωπικοῦ (τακτικοῦ, ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει) τὸν χρόνον προσλήψεως ἐκάστου καὶ τὰς τυχόντας προαγωγὰς αὐτοῦ, τὸν βαθμὸν ὑφ' ὃν ὑπηρετεῖ τὰς ἀποδοχὰς ἃς λαμβάνει (τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους) καὶ τὰ τυπικὰ αὐτοῦ γραμματικὰ προσόντα προκειμένου περὶ υπαλλήλων. Τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἑλεγχον διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἔχει ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον, Αὐτόνομος Ὑργανισμός, Εἰδικὸν Ταμεῖον ἢ Εἰδικὴ Ὑπηρεσία, δικαιοῦμενος, ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῶν διοικήσεων τούτων, νὰ ἐπιβάλῃ μετ' ἀπολογίαν τὴν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος τῶν ὑπευθύνων.

6. Διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους πράξεων τῶν Διοικήσεων τῶν εἰς αὐτάς ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Αὐτονόμων Ὑργανισμῶν, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις μόνον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται αὗται διὰ δὲ τὴν κυκλοφόρησιν τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

ἐχει ἐφαρμογήν ἢ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου ΒΡΕΣΤ' τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1893 περὶ ὀργανισμοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἄρθρον 18.

Διορισμὸς πληρεξουσίων δικηγόρων.

(ἄρθρ. 22 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

Διὰ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐπιτρέπεται ἡ πρόσκλησις δικηγόρων κατόπιν πράξεως τῆς οὐκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οὐκείου Νομάρχου.

Διὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου παρὰστῆσιν τὸν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς διορισμὸν πληρεξουσίου δικηγόρου ἐκτελεῖ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς, ἐκδίδων τὸ πρὸς τοῦτο ἔγγραφο πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 19.

Ὅδοιπορικὰ ἐξοδα μελῶν καὶ ὑπαλλήλων.

(ἄρθρ. 10 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ καθορισθῶσιν τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, θὰ καταβάλλονται δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οὐκείου Λιμενικοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 20.

Κατονομασία τῶν πόρων ἐν γένει τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α') Ἄρθρ. 7 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παράγρ. 2 ἄρθρου 4 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Περίοδος δευτέρα παράγρ. 5 ἄρθρ. 17 Ν. 3030, δ') παράγρ. 7 ἄρθρ. 7 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933, ε') ἄρθρ. ἕκτον Νόμου 5988).

1. Τὰ ἐσοδα ἐκάστου Λιμενικοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται:

1) ἐκ τῶν λιμενικῶν φόρων, τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παραλίας ἐνὸς ἢ πλείονων δήμων ἢ κοινοτήτων εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἢ τῶν ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφερομένων.

2) ἐκ τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3) ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας ἢ ἐξ ἐνοικιάσεως χώρων ἀνηκόντων αὐτοῖς.

4) ἐκ τῶν δικαιωμάτων χρήσεως τῶν μηχανημάτων φορτώσεως ἢ μεταφορᾶς καὶ τῶν δεξαμενῶν.

5) ἐκ τῶν τυχόν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων τῶν καταλειπομένων εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἢ ὑπὲρ λιμενικῶν ἔργων.

6) ἐκ δεκαλέτου δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοικῶν πρακτορείων ἐπιβατικῶν εισιτηρίων, ὑπὲρ δικαίωμα βαρύνει τὸν ἐπιβάτην.

7) ἐκ δικαιωμάτων προσδέσεως ἢ παραβολῆς εἰς κρηπίδωματα λέμβων, ἰστιοφόρων καὶ πλοίων μετὰ κινήτηριον δυνάμει παντός εἶδους καὶ τύπου, ἐπιβαλλομένων κατὰ τὸν νόμον τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος αὐτῶν.

8) ἐκ δικαιωμάτων μισθώσεως ὑποστέγων ἢ καὶ ἐλευθέρων παραλιακῶν χώρων τοῦ λιμένος.

9) ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν παραβατῶν τῶν περὶ λιμενικῶν φόρων διατάξεων καταβαλλομένων προστίμων κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 47.

10) ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς

ἐπιβαλλομένων προστίμων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 3030.

11) ἐκ τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ζώνης Λιμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ παρόντος.

12) ἐξ οὐλοδήποτε ἄλλου τέλους ἢ δικαιώματος, ὅπερ κανονίζει εἰδικὸς νόμος.

Ἄρθρον 21.

Βάσεις καὶ ὄρια λιμενικῆς φορολογίας ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων.

(α') Παράγραφος 3 καὶ 4 ἄρθρου 8 Ν.Δ. 28-6-1923, β') Τελευταία περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923, γ') ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 3163, δ') ἄρθρ. 5 καὶ παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παράγρ. 2 ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') παράγρ. 2 ἄρθρ. 2 Ν. 4499).

1. Τὰ ποσοστὰ τῆς ἐπιβαλλομένης λιμενικῆς φορολογίας τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δεόν νά ὦσιν κατώτερα ἢ τὸ πολὺ ἴσα τοῖς ἐξῆς ὁροις.

Α') Δέκα πέντε (15) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

Β') Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων ἰσχύοντος ἐκάστοτε δημοτικοῦ δασμολογίου.

α') ἑκατὸν (100) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶς εἰσαγόμενα.

β') πενήντα (50) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

γ') ἑκατὸν (100) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβάζόμενα προϊόντα ἐμπορεύματα καὶ ὀρυκτὰ ἐν γένει, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων.

δ') μέχρι δραχμῶν πέντε (5) κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα καὶ δραχμὰς δέκα (10) κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἐν γένει, διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβάζόμενα ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβάζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν ἢ μεταφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ, ἔστω καὶ ἀμέσως, προοριζόμενα, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων. Κλάσμα τόννου ἀνώτερον τοῦ 1/4 θεωρεῖται τόννος.

Γ') Μέχρι τεσσαράκοντα (40) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ καὶ μέχρι δέκα (10) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβάζόμενα ἢ πρὸς διαμετακόμισιν προοριζόμενα μεταλλεύματα.

2. Διὰ τῆς ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένης λέξεως «μεταλλευμάτων» νοοῦνται πάντα τὰ ὀρυκτὰ τὰ μετὰ κατεργασίαν ἀποδίδοντα μέταλλα.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἐδάφια Α' καὶ Β' α τῆς πρώτης ὡς ἀνω παραγράφου λιμενικοὶ φόροι εἰσπράττονται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἐὰν δὲ οἱ ἀντίστοιχοι εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ εἰσπράττονται εἰς μετὰλλικόν, οἱ λιμενικοὶ φόροι εἰσπράττονται δι' ἀναγωγῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας τελωνειακὰς διατάξεις.

4. Διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα προϊόντα ἁλλοδαπῆς ὁ λιμενικὸς φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ τρίτου τοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐκάστοτε, ἀναγραφόμενου δημοτικοῦ δασμοῦ.

5. Ἐπιτρέπεται ἔνεκα ἀνάγκης, βεβαιουμένης διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ πράξεως Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὑπὲρ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 καθοριζόμενα ὄρια ποσοστῶν ἐπιβολῆς λιμενικῶν φορολογιῶν ἀνεῖν ἄλλης διατυπώσεως πλὴν τῶν περὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοιούτων, ἐξαίρεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἐξ ἁλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐπιβληθησομένης φορολογίας, δι' ἣν ἀπαιτεῖται πρᾶξις τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις τῶν ὁρίων τῆς λιμεν. φορολογίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 22.

Ἔρπος ἐπιβολῆς λιμενικῆς φορολογίας, ἐδαφικὴ καὶ χρονικὴ ἔκτασις αὐτῆς.

(α') Παράγραφος 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 28-6-1923, β') Παράγρ. 11 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ὡς συμπληρώθη διὰ τῆς π.α.ρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 4 καὶ παρ. 6 ἀρθρ. 4 Ν. 3163).

1. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ παρόντος δικαιώματα, ἐπιβάλλονται διὰ Β.Δ. ἐνδιδόμενον πρότερον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ γνωμοδότησεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 21, τῶν παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 24 καὶ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παρόντος γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἐν τῷ συνόλῳ ἐγκρίσεως τῶν ψηφισμάτων ἢ περὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν διὰ τούτων καθοριζομένων ποσοστῶν φορολογίας.

3. Ἐν τῷ Β.Δ. τῷ ἐπιβάλλοντι τὴν λιμενικὴν φόρον ὁρίζεται ἡ ἑναρξίς τῆς ἰσχύος τούτου καὶ ἡ διάρκειά τῶν φόρων ὡς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραλίας, ἐφ' ἧς οὗτοι ὁρίζονται.

4. Ἡ ἔκτασις ἐνδὲς ἡ πλειότερον Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται φορολογία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, λογίζεται ὡς περιγῆ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπὲρ οὗ εἰσπράττεται ἡ φορολογία.

* Ἀρθρον 23.

Περὶ παρατάσεως λιμεν. φορολογίας

(α') ἀρθρ. 4 τῆς ἀπὸ 2-12-1890 συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. ΒΥΞΑ' β') παρ. 1 ἀρθροῦ 11 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

1. Ἡ ἰσχύς ἐπιβεβλημένης ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπὲρ Λιμεν. Ταμείου φορολογίας, δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς χορηγήσεων δανείων χρεωλυτικῶν προσωπικῶν ἢ δι' ἀνώνυμον ὁμολογιῶν πρὸς Δήμους καὶ ἄλλα Νομικὰ Ἱερόσωπα δύναται τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1880 συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1880 Ν.Δ. 2819 Νόμου ἐπὶ ἐκχωρήσει ἐτήσιων προσόδων ἐκ φόρων ἢ ἀσμῶν στηριζομένων εἰς νόμους διὰ τὴν ἐγγύησιν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν ἐν λόγῳ δανείων, ἡ διάρκεια τῶν φόρων τούτων καὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διατάσσεται διὰ Β.Δ. μέχρις ἐντελεῖς ἐξοφλήσεως τοῦ συνολογηθέντος δανείου, καταργουμένης πάσης ἐναντίας νομίμου διατάξεως.

* Ἀρθρον 24.

Περὶ ἐλαττώσεως καὶ καταργήσεως λιμεν. φορολογίας.

(α) παρ. 5, 6 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 28-6-23 β') παρ. 3 ἀρθρ. 4 Ν. 3163 γ') παρ. 1 ἀρθρ. 2 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ') παρ. 2 ἀρθρ. 3 Ν. 3221).

1. Διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐλάττωσις ἐπιβεβλημένης φορολογίας, ἐφόσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι αἱ ἐξ αὐτῆς πρό-

σοδοὶ εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἀνγκιῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

2. Ἡ ἐλάττωσις ἡ κατάργησις ἐπιβεβλημένης φορολογίας κατὰ τὰς διατάξεις περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων, δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς πλήρους οἴκον. ἔτους μετὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλάττωσις ἡ κατάργησις τῶν ἐπιβεβλημένων λιμεν. φορολογιῶν καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἡ τροποποιήσεως αὐτῶν ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέλε κριθῇ ἀπολύτως ἐπ' ἀνγκας πρὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐτηρούμενον κατὰ λοιπὰ τῶν περὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου διατάξεων.

4. Διὰ Β.Δ. ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἵνα, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, κληρῶνται ἐπιβεβλημένοι λιμενικοὶ φόροι ἐπὶ πρώτων ὁδῶν ἢ προκείμενων τῆς ἐγγωρλοῦ βιομηχανίας.

5. Ἐὰν οἱ πόροι Λιμενικοῦ τινὸς Ταμείου δι' ἃ ἐπεβλήθη φορολογία δὲν ἐξασκοῦσι πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐπεβλήθησαν λιμενικοὶ φόροι, ἡ εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐπὶ ἐγγύησει τῶν πόρων τούτων συνομολόγησις χρεωλυτικοῦ δανείου πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, καταναιλισκομένου τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν ἐτήσιων εἰσπράξεων μόνον δι' ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Λιμεν. Ταμείου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προκαλέσῃ κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, Β. Διάταγμα περὶ καταργήσεως τῆς ὑφισταμένης ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου φορολογίας, μὴ ἀπαίτουμένου πρὸς τοῦτο ψηφίσματος τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ περιουσία τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινοτήτος.

6. Αἱ ἐκχωρούμεναι εἰς ἀσφάλειαν δανείων, χορηγουμένων ὑπὸ Κτηματικῶν Τραπεζῶν πρόσοδοι Νομικῶν Προσώπων δημοσίου Δικαίου, δὲν δύναται πρὸ τῆς ὁλοκληρώσεως ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου νὰ καταργηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

* Ἀρθρον 25.

Περὶ ἐπιβολῆς ἡ αὐξήσεως λιμενικῆς φορολογίας ἄνευ γνώμης τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

(α') Τελευταία παράγραφος ἀρθροῦ 15 καὶ παρ. 3 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 Ν.Δ. 28-6-1923, β') παρ. 2 ἀρθροῦ 10 Ν.Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923, γ' ἀρθρ. 5 Ν. 3163, δ') ἀρθρ. 7 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παρ. 1 ἀρθρ. 14 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Προκειμένου περὶ ἔργων λιμενικῶν ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Λιμενικὸν Ταμεῖον δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτο δι' ἐπιβολῆς λιμενικῆς φορολογίας, κατόπιν Β.Δ. προτάσει αὐτοῦ καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινοτήτος, συνιστῶν καὶ τὴν κατὰ Νόμον Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν.

2. Διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, διὰ Λιμεν. Ταμεῖα βεβαρυμένα μὲ ὑποχρεώσεις καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαυσεν ἰσχύουσα λιμενικὴ φορολογία, ἐπιβάλλεται τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ ἀνεπαρκείας τῶν ἐτήσιων εἰσόδων εἰς βαθμὸν καθιστῶντα προβληματικὴν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνολοθέντος δανείου ἢ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐπεβλήθη ἡ φορολογία, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, νὰ προκαλέσῃ Β.Δ. περὶ αὐξήσεως τῆς ἐπιβεβλημένης φορολογίας τροποποιήσεως

ή επιβολής νέων φόρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου, δύναται ν' αὐξηθῇ ἡ εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐπιβεβλημένη φορολογία, ἐφόσον οἱ πόροι αὐτοῦ δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ Κεφαλαίου Ε' τοῦ παρόντος «περὶ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένων κλπ.» ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

5. Ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἔργων περὶ ὧν ἡ παραγράφ. 1 τοῦ ἁρθρου 59 οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου ἤθελον δευτέρῃ ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην πληρωμὴν τῶν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπανῶν ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β.Δ., μετὰ ἡτιολογημένην πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀναλογος αὐξήσις τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποσοστῶν τῆς ἐπιβεβλημένης λιμενικῆς φορολογίας, ὡς καὶ τῶν ὁρίων τῆς φορολογίας ταύτης.

Ἄρθρον 26.

Περὶ τῆς λιμενικῆς διαμετακομίσεως.

(α) Ἐδαφ. 2 τῆς παραγράφ. 2 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, β) παραγράφ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. 4499, γ) παραγράφ. 6 καὶ 7 ἁρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 227]1933

1. Ἵνα τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβάζόμενα πρὸς διαμετακομίσειν ἢ μεταφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ προϊόντα, ἐμπορεύματα καὶ μεταλλεύματα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐλαφρὰν φορολογίαν τῶν στοιχείων Βδ' καὶ Γ' τῆς παραγράφ. 1 τοῦ ἁρθρου 21, πρέπει νὰ τηρηθῶσιν οἱ ἑξῆς ὅροι :

1) Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν νὰ κατατεθῇ δήλωσις εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων ὑπάλληλον, ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐν ᾗ νὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ ἐπακριβῶς ὁ τόπος τοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν προορισμοῦ αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς ἀποδευτικῆς ἰσχύος τῆς δηλώσεως ταύτης ὁρίζεται ἐξάμηνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπαναξαγωγή.

2) Τὰ ἀποβιβασθέντα νὰ ἐπανεξαχθῶσιν αὐτοῦσια καὶ ἄνευ κατεργασίας τινὸς ἢ πρόσθινης ἑτέρου τινὸς εἵδους, ἔστω καὶ τῆς ἰδίας κατηγορίας καὶ ἄνευ οἰασθῆποτε συσκευῆς ἢ ἀνασκευῆς αὐτῶν.

3) Ἡ ἐπανεξαγωγή νὰ γίνῃ διὰ θαλάσσης. Ὅπου δὲ ἔχει ἐπιβληθῇ λιμενικὸς φόρος ἐν τῇ ξηρᾷ ἡ ἐπαναξαγωγή νὰ γίνῃ διὰ ξηρᾶς, ἐὰν εἰσηχθῇ διὰ ξηρᾶς.

4) Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ παρακαταθήκῃ ὁ διὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰσπρακτέος λιμενικὸς φόρος.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 4 ὅρων ὅταν πρόκειται περὶ εἰδῶν εἰσαγομένων εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὰς ἀνεγνωρισμένας ἀποθήκας διαμετακομίσεως.

Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 ὅρου ἐπὶ εἰδῶν προοριζομένων πρὸς ἀμεσον ἐπανεξαγωγὴν, καὶ ἀποτιθεμένων προσωρινῶς εἰς τελωνειακοὺς χώρους ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἑλεγχον τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Προκειμένου περὶ εἰδῶν παραλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐκτὸς τῆς τηρήσεως ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω ὁρῶν, δύναται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ν' ἀξιῶσιν καὶ τὴν δαπάναν τοῦ παραλήπτου ἐπίθεσιν σφραγίδων ἢ ἄλλων διακριτικῶν γνωρισμάτων.

Προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων δι' ἐμπορικοῦ ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὅρον 2 ἀπαγορεύσεως συσκευῆς καὶ ἀνασκευῆς.

Ἡ κατὰ τὸν ὅρον 4 παρακαταθήκη ἀποδίδεται ὅσα πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπανεξαγωγή κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐντὸς ἐξαμήνου ἄλλως εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

2. Τὰ ὑπὸ διαμετακομίσειν ἀποβιβάζόμενα καὶ διαμετακομιζόμενα εἶτα διὰ ξηρᾶς, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰσαγωγῆς.

3. Ὁ λιμενικὸς φόρος εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν, τῶν φορτωνομένων πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου τοῦ λιμένος τοῦ ἐκτελωνισμοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποβιβάσεως ἢ μὴ αὐτῶν ἐν τούτῳ.

4. Τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐκτελωνιζόμενα εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον εἰσαγωγῆς ὑπὲρ τοῦ λιμένος τοῦ ἐκτελωνισμοῦ. Κατὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὁμως ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν δὲν ὑπόκειται εἰς νέον λιμενικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἐφόσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ διακρίσεις.

Ἄρθρον 27.

Περὶ τοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων.

(α) παραγράφ. 4 ἁρθρ. 2 Ν. 4499, β) δευτέρα παραγράφος ἁρθρου μόνοι Ν. 6404).

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ρυθμίζωνται τὰ τῆς εἰσπράξεως ἢ μὴ τοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ καθορίζηται ὁ τρόπος καὶ τὰ ἔργα ὑφ' ὧν θὰ ἐνεργῇται αὕτη.

2. Ἡ παραγράφ. 2 τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων μεταφερόμενα καὶ ἐξαγόμενα εἶδη.

Ἄρθρον 28.

Περὶ ἐπεκτάσεως λιμεν. φορολογίας ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν.

(α) Παραγράφ. 12 ἁρθρου 8 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) Παραγράφ. 7 ἁρθρου 4 Ν. 3163).

1. Δύναται διὰ Β. Δ. ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προκαλοῦμένου, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου, νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ὑπὲρ Λιμενικοῦ τινὸς Ταμεῖου ἐπιβεβλημένη φορολογία καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν, κατόπιν ψηφίσματος ἢ καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ὡς πρὸς ταῦτα ἴδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον.

2. Ἡ φορολογία αὕτη ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν παύει ὑφισταμένη ἅμα ὡς ἡ οἰκεία Κοινότης ἢ Δήμος ἤθελε ζητήσῃ τὴν σύστασιν ἰδίου Λιμενικοῦ Ταμεῖου καὶ ἤθελεν ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν Β.Δ. περὶ ἐπιβολῆς ἰδίας φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τούτου.

3. Ἐπιτρέπεται ἵνα τροποποιῇται διὰ Διατάγματος ἡ ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου ἐπεκταθεῖσα φορολογία, κατόπιν ψηφίσματος τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καὶ ἄνευ τούτων, ἀλλὰ μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 29.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς λιμεν. φορολογίας ἐν τῇ ξηρᾷ

(α) Παραγράφ. 5 ἁρθρου 2 Ν. 4499. β) Παραγράφ. 1 ἁρθρ. μόνοι Ν. 6404).

1. Ἐπιτρέπεται δ' ἐξαιρετικὸς λόγους, κατόπιν γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λιμενικῶν Φορολογιῶν, ἡ διὰ Διατάγματος ἐπέκτασις λιμενικῆς φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς διὰ παντὸς μέσου εἰσαγομένων εἰς ἕνα ἢ πλείους Δῆμους ἢ Κοινότητας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τούτων.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων λιμενικῆς φορολογίας δι' ὠρισμένα ἢ δι' ἅπαντα τὰ μεταφερόμενα ἢ ἐξαγόμενα εἶδη ὑπολογίζηται οὐχὶ

εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου ἀλλὰ ὁμοιόμορφως κατὰ χιλιογράμμων ἢ τετάρτων, κατὰ τὰ καθιερωθέντα διὰ Διατάγμων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς περὶ λιμενικῶν φόρων διατάξεις. Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης φηρολογίας ἐπιβάρυνσις ἐκάστου εἰδὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ δασμὸν.

Ἄρθρον 30.

Περὶ τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου.

(α) Παραγρ. 9 ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 28¹ Ἰουνίου 1923, β) Παρ. 6 ἄρθρου δευτέρου Ν. 5988, γ) ἄρθρα 1-4 καὶ παραγρ. 1, 3, 5, 6, 7 καὶ ἐδαφ. 1 παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Διατάγματος 28 Σεπτεμβρίου 1934, δ) Παραγρ. 8 ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1479 [1938].

1. Ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου εἰσαγωγῆς τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα εἶδη τὰ κατὰ τὰς ἰσχυρῶσας ἐκαστοτε διατάξεις ἀπαλασσόμενα δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαλλαγὴ ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὑπὸ τῆς καθιερούσης τὴν ἀτέλειαν διατάξεως προβλεπόμενοι ὅροι καὶ προϋποθέσεις, χωρεῖ κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν οικείων νόμων, αὐτοδικαίως ἢ δυνάμει ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν ἀπὸ δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἀπαλλαγὴν ἀρχῆς.

Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης παραγράφου τὰ κατὰ τοὺς πίνακας τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀτελῶς εἰσαγόμενα, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παραγρ. 1 στοιχ. Β' α τοῦ παρόντος λιμενικὸν φόρον, ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου.

2. Ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου τὰ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα ὡς καὶ τὰ ἐξαγόμενα εἶδη, ὑπὲρ τῶν ὁποίων καθιερούσι τοιαύτην ἀπαλλαγὴν εἰδικαὶ νομοθετικαὶ διατάξεις καὶ ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀπαλλαγὴ χωρεῖ ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν πάντες οἱ ὑπὸ τῆς καθιερούσης αὐτὴν διατάξεως προβλεπόμενοι ὅροι καὶ προϋποθέσεις.

3. Ἐκτὸς τῶν ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 εἰδῶν, ἀπαλλάσσονται παντὸς λιμενικοῦ φόρου καὶ τὰ κάτωθι εἶδη.

α) Τὰ ἀνήκοντα ἀποικιστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ τὸν Ὁργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς.

β) Τὰ κομιζόμενα ὑπὸ προμηθευτῶν πρὸς παράδοσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἢ τὸν Ο. Α. Π. ὡς καὶ τὰ ὑπὸ ἐργολάβων πρὸς χρησιμοποίησιν εἰς ἔργα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἢ τοῦ Ο. Α. Π. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις δέον νὰ ἔχη ρητῶς συμφωνηθῇ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου ἢ ἀπὸ παντὸς φόρου ἢ τέλους.

γ) Τὰ μεταχειρισμένα περιβλήματα προτόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

δ) Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων, ἐπιβατῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων μεταχειρισμένα εἶδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ καὶ καθαριότητος.

ε) Τὰ δείγματα ἀνευ ἐμπορικῆς ἀξίας.

στ) Τὰ ἀποστελλόμενα εἰς ἐκθέσεις ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐκθέματα.

ζ) Τὰ λόγῳ ἀνωτέρας βίας προσωρινῶς εἰς περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμεῖου ἀποβιβάζόμενα ἢ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβιβάζόμενα.

η) Τὰ μὴ πρὸς ἐμπορίαν μεταφερόμενα μεταχειρισμένα ἐργαλεῖα τέχνης.

Εἰς τὰ περιπτώσεις δ', ε' καὶ στ' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. Α', Β' καὶ Γ' τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Κώδικος Νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.»

4. Τὰ εἶδη ἅτινα ὑπεβλήθησαν πρότερον εἰς λιμενικὸν φόρον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐκ τῆς περιοχῆς Λιμενικοῦ Ταμεῖου εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, ἐπαναφερόμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν ἐντὸς τετραμήνου, δὲν ὑπόκεινται κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν εἰς λιμενικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ ἀρχικοῦ λιμένος, ἐφόσον ἐξακριβῶνται ὅτι πρόκειται περὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν αὐτοσίων.

5. Αἱ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερθεῖσαι κινήματα γραφικὰ ταῖναι ἐπανεξαγόμενα ἐντὸς τετραμήνου δὲν ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον ἐξαγωγῆς.

6. Τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα καινουργὴ κενὰ δοχεῖα πρὸς πληρώσιν δι' ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐπανεξαγωγὴν θεωροῦνται ὡς ὑπὸ ἀποταμίευσιν καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὸν λιμενικὸν φόρον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 26 παραγρ. 1 τοῦ Κώδικος περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου.

7. Τὰ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγόμενα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, κατὰ τὴν μεταφορὰν ὅμως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπόκεινται ταῦτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραχθέντα εἶδη εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐπιβεβλημένον λιμενικὸν φόρον.

8. Νωποὶ ἰχθεῖς, ἀλιευθέντες εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν ἢ τὰ χωρικά ὕδατα καὶ μεταφερόμενοι καὶ αὐθις εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης, δὲν ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν διὰ κοινῶν τρατῶν ἢ ἄλλων μέσων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς συρομένων, ἀλιευμένων ἰχθύων. Νωποὶ ἰχθεῖς ἀλιευθέντες ὡς ἀνωτέρω καὶ ἀποβιβάζόμενοι πρὸς ἀνάλωσιν ἢ πρὸς μεταφορὰν διὰ ξηρᾶς ἀλαχοῦ ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον μεταφερομένων.

Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ νωπῶν ἰχθύων παραχθέντων εἰς ἰχθυοτροφεία, οἵτινες θεωροῦνται διὰ τὴν λιμενικὴν φορολογίαν, ὡς προϊόντα τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὁστράκων, μαλακίων καὶ λοιπῶν νωπῶν ζωικῶν εἰδῶν τῆς θαλάσσης.

9. Δὲν ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου μεταφερόμενα εἶδη.

10. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλαγέντα κατὰ τὴν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴν δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λιμενικοῦ φόρου εἶδη, ἐφόσον συντρέχουσιν οἱ αὐτοὶ ὅροι καὶ προϋποθέσεις ὅς ἂν ἔχορηγῇ ἢ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀπαλλαγὴ, δύνανται ν' ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος.

11. α) Εἶδη ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαχθέντα εἰς περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμεῖου διὰ ξηρᾶς καὶ ὑποβληθέντα κατὰ τὸν ἐκτελωνισμόν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ φόρον εἰσαγωγῆς, ἐξαγόμενα εἶτα ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ὑπόκεινται εἰς νέον λιμενικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ λιμένος.

β) Εἶδη μεταφερθέντα ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμεῖου, ὑπὲρ οὗ τυγχάνει ἐπιβεβλημένος φόρος μεταφερομένων ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἐξαγόμενα εἶτα διὰ θαλάσσης ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης, ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐλαφρότερου μεταξὺ τῶν δύο φόρων ἥτοι μεταξὺ τοῦ τῶν μεταφερομένων ἀπὸ ξηρᾶς καὶ τοῦ τῶν ἐξαγομένων διὰ θαλάσσης.

γ) Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου πρέπει νὰ τηρηθῶσιν οἱ ὅροι καὶ διακρίσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος πλην τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ὅρου.

12. α) Κυφέλαι μετά μελισσών και ποίμνια, ἅτινα ἐξαγόμενα ἐκ τῆς περιοχῆς Λιμενικοῦ Ταμιείου, προσρίζονται πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, πρὸς βοσκήν, ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν, ἐφ' ἧσαν ὑπεβλήθησαν εἰς τοιοῦτον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐξ αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν νὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ λιμενικοῦ φόρου ὑπάλληλον δῆλωσις ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς ἐμφανίονσα λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξαγόμενων κυψελῶν ἢ ζώων καὶ τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν. Ἡ δῆλωσις αὕτη ἔχει ἐνιαυσίον ἰσχύν.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δαπάναν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιθεσιν διακριτικῶν γνωρισμάτων.

β) Κυφέλαι μετά μελισσών καὶ ποίμνια, ἅτινα μεταφέρονται πρὸς βοσκήν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους εἰς τὴν περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμιείου, ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπανεξαγωγῆς τῶν, ἐφόσον ὑπεβλήθησαν εἰς τοιοῦτον κατὰ τὴν εἰς αὐτὴν εἰσαγωγὴν τῶν. Πρὸς τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν νὰ κατατεθῇ δῆλωσις τοῦ ἐνδιαφερομένου περὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ στοιχ. α' ὁρισθέντων.

13. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 παραγρ. 1 στοιχ. γ' τοῦ νόμου 4748 τελῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὑπὲρ τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ διωρύγων φόρων ἐπὶ τῶν προιόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

14. Καταργεῖται ἡ ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου ἀπαλλαγὴ, ἡ ὀριζομένη διὰ τῶν κάτωθι διατάξεων:

α) Διὰ τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ Νόμου 4332 καὶ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου 5277.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 5686.

γ) » » » 36 » » ΓΦΚΔ' (1910).

δ) » » νόμου 4948.

ε) » » ἄρθρου 31 τοῦ » 5420

15. Τὸ ὅλας εἰς οἰκονομικὰ κατὰστασιν ἀπαλλάσσεται λιμενικοῦ φόρου μόνον ἐφόσον εἰσάγεται, μεταφέρεται ἢ ἐξάγεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως ὑπεργῶν προσόδων.

16. Δὲν ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου τὰ ὡς ἀξήτητα ἐκποιούμενα ἐμπορεύματα.

17. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον προγενεστέρᾳ δὲ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1934, ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων περὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου τῶν ὀριζομένων ὑπὸ Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 20, 21, 22, 28 καὶ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ παρόντος.

18. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγουσιν τὰ δικαιώματα ἀτελειῶν τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος 28 Σεπτεμβρίου 1934 νομίμως γεγεννημένα δύναμει συμβάσεως μεταξὺ προσώπων, ὧν ὁ ἕτερος συμβαλλόμενος ἀπελάμβανεν ἀτελείας.

Ἄρθρον 31.

Περιορισμοὶ φορολογικῶν εἰσαγωγῆς.

(Ἄρθρον μόνον Νόμου 4319).

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορισθῇ κατὰ Τελωνεῖον ἐνιαίος συντελεστής, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ 75 ἑκατοστὰ τοῦ κυρίου δασμοῦ, ἰσούμενος πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν διαφόρων προσθέτων τελῶν καὶ φό-

ρων τῶν συνεισπραττομένων εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἥτοι τοῦ δημοτικοῦ φόρου, τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου, τοῦ λιμενικοῦ φόρου, τοῦ τέλους στατιστικῆς, τοῦ τέλους ὁδοποιίας καὶ τῶν λοιπῶν τοπικῶν τελῶν καὶ φόρων.

2. Διὰ τῶν ἰδίων Διαταγμάτων κανονισθῆσεται ὁ λογιστικὸς τρόπος τῆς κατανομῆς τῶν συνολικῶς δυνάμει τοῦ ὡς ἀνω συντελεστοῦ εἰσπραχθησομένων προσθέτων τελῶν καὶ φόρων παρὰ τῶν Τελωνειακῶν Ταμιῶν εἰς τὰ δικαιούμενα εἰς ἀπόληψιν τούτων νομικὰ πρόσωπα κατὰ λόγον τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕναστον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποσοστῶν.

Ἄρθρον 32.

Περιορισμοὶ φορολογικῶν ἐπὶ σταφίδος καὶ οἴνου.

(α) Δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Ν. 5988, β) Παραγρ. 3 ἄρθρ. 31 Ν. 5208, γ) Παραγρ. 1, 2, 3 ἄρθρου 31 Ν. 6028).

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ καὶ τοπικαὶ φορολογίαι ἐπὶ τῆς σταφίδος αἱ ὑπὲρ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ οἰοῦντο νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δι' οἰοῦντο σκοπὸν, ἐξαίρεσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 6028 εἰς χρήμα εἰσφορᾶς, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ ἐνετικὸν χιλιάλιτρον, Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 6028 ὡς ἀνω φορολογικῶν ὑπερβαίνει εἰς περιφέρειας τινὰς τὸ ὅριον τῶν 100 δραχμῶν κατὰ ἐνετικὸν χιλιάλιτρον, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις εἰς ἀπάσας τὰς ἐπιβεβλημένας φορολογίας ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν. Ἡ μείωσις αὕτη θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 6028.

Δὲν θεωροῦνται ὡς εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδαφίου 1, εἰσφορὰ ῥόγῳ ἀσφολίστρων κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν, ἐσωτερικῆς διοφημίσεως ὡς καὶ ἡ εἰδικὴ ὀκτάδραχμος εἰσφορὰ ἢ εἰσπραττομένη δύσκει τοῦ Νόμου ΓΠ' ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη εἰσφορὰ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ.

2. Σταφιδόκαρπος παρακρατήματος ἢ ἀγορᾶς πλεονασμάτων, μεταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ ἢ τοῦ διὰ λησμὸν αὐτοῦ ἐνεργοῦντος ὁργανισμοῦ ἐκ τῶν λιμένων Πελοποννήσου καὶ Νήσων καὶ προοριζόμενος δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ παρασκευὴν σταφιδοψώμου, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν τῶν αὐτῶν δημοτικῶν λιμενικῶν κλπ. φόρων τόσον εἰς τοὺς τόπους τῆς φορτώσεως ὅσον καὶ εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ, ὡς καὶ ὁ διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν προοριζόμενος σταφιδόκαρπος. Ἡ παρούσα διάταξις ἰσχύει ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1932.

3. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ ὡς ἐν ἐδαφ. 1 φορολογίαι ἐπὶ οἴνων προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ ἐξαγόμενον ἑκατόλιτρον.

Ἐν ἡ περιπτώσει εἰς τινὰ περιφέρειαν αἱ ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορολογίαι ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τῶν τριῶν δραχμῶν, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις τῶν ὡς ἀνω ἐπιβεβλημένων φορολογικῶν, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 1.

4. Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγράφων 1-3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ λιμεν. φορολογικῶν ὑπεργῶν εἰς ἐξυπηρέτησιν δανείων.

Ἄρθρον 33.

Περὶ τοῦ ἐνιαίου φόρου ἐπὶ τοῦ κτηνοῦ εἰς φύλλα

(α) Παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 24 Δεκεμβρίου 1925. β') ἐδαφ. 2 στοιχ. γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 24 Φε-

βρουαρίου 1926, -') έδωκ. α2 τοῦ ἔθρου 1 καὶ ἔθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 25 Μαρτίου 1926).

1. Ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1926 πάντες οἱ ἐπιβεβλημένοι δυνάμει Νόμων, Διατάγμων, Ἀποφάσεων κλπ. ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φόλλα φόροι, τέλη ἢ εἰσφοραί, πλὴν τοῦ ἐξαγορευτοῦ εἰς συνάλλαγμα τέλους καὶ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 3112 ἐπιβεβλημένου φόρου, καταργουῦνται, ἀντικαθίστανται δὲ αὐτοὶ δι' εὐθὺς ἐλαίου φόρου, βεβαιωμένου καὶ εἰσπραττομένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ φόρου δεκάτης διατάξεις καὶ συνιστάμενου εἰς 16 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν παραγομένων καπνῶν.

2. Εἰς τὰ κατωθι Ταμεῖα καὶ Νομικὰ Πρόσωπα, ὑπὲρ ὧν εἶχε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιβληθῇ φόρος ἢ τέλος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἀποδίδεται ποσοστὸν 11 ο)ο, ἀναγγραφομένων τῶν σχετικῶν πιστώσεων εἰς τοὺς εἰδικούς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἀνήκοντος ποσοστοῦ 20 ο)ο ἀπομένοντος ποσού, κατανεμόμενον διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου πρῶτα εἰς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὲρ τῶν Γενικῶν Τραπεζῶν, Λιμενικῶν Ταμείων, Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας, Ταμείων Ὑδρεύσεως Καβάλλας, τῶν δυνάμει τῶν νόμων ΓΤΝΕ' καὶ 2691 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν συσταθέντων ἐν Αἰτωλοσκαρρονίᾳ εἰδικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν Ταμείων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν εἶχαν ἐπιβληθῇ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος φόρος ἢ τέλος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

3. Τὸ δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀποδιδόμενον ποσοστὸν 11 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου κυρίου φόρου ἐπὶ τοῦ παραγομένου καπνοῦ κατ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὑπολογίζεται βάσει τῶν συντασσόμενων κατ' ἑκάστην μῆνα παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ κατανέμεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 ὡς ἀκολουθῶς:

Ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὀρίζεται ποσοστὸν 3 ο)ο, ἀποδίδεται δὲ τὸ ἀνάλογον ποσὸν διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται διὰ λ)ομὸν τῶν δικαιούχων Λιμενικῶν Ταμείων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφόσον ἀφορᾷσι Λιμενικὰ Ταμεῖα ὧν ὁ ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ πόρος εἶναι ὑπέγγυος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων βαρύνοντα ὡς ἄνω χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταστάσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, βεβαιούσης τὸ συνολικὸς ἀποδοτέον ποσόν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι, περαιτέρω δὲ τὸ ἀρμόδιον ὡς ἄνω Ὑπουργεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν παραχθεῖσαν ποσότητα καπνοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαπτεμένων δικαιούχων νομικῶν προσώπων ἢ ἐν γένει, ὑπηρεσιῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ὁ ἀκατανέμητὸς ἀνάλογον ἀποδοτέον ποσὸν εἰς ἑκαστὸν δικαιούχον νομικὸν πρόσωπον ἢ ἐν γένει ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 34.

Περὶ τοῦ εἰδικοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἰκονομίσματος.
(Παραγρ. 2 τοῦ ἔθρου. 2 τοῦ Ν.Δ. 13)13 Ν)βρίου 1926

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἰκονομίσματος φορολογία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἔθρου 112 τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάντων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐφόσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς ρηθείσης παραγράφου, καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος ἔθρου.

Ἄρθρον 35.

Περὶ ἐπεκτάσεως εἰδικῶν λιμενικῶν φορολογιῶν

(α) Παραγρ. 7 τοῦ ἔθρου 4 τοῦ Ν. 3163, β') παρ. γράφος 3 τοῦ ἔθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεβρίου 1925).

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐπέκτασις ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις, κρινόμενας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὰ ἔθρου 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῶν διὰ παντὸς ἄλλου μέσου διὰ ξηρᾶς εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων τῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου, κατόπιν ψηφίσματος τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καὶ ἄνευ τούτων ἀλλὰ μετὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 36.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων, α') ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων β') προσδέσεως καὶ παραβολῆς, γ') χρήσεως ὑποστῆγων καὶ χώρων. Περὶ τῶν πορθμείων.

(α) Παραγρ. 10 ἔθρου. 8, παραγρ. 1 ἔθρου. 26 καὶ ἔθρου. 10 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παραγρ. 4 ἔθρου. 6 Ν. 3163, γ') παραγρ. 1 ἔθρου. 4 καὶ παραγρ. 2 ἔθρου 18 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. 2 ἔθρου. 4 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἔθρου. δευτέρου τοῦ Ν. 5988, ε') ἔθρου. 56 Α. Ν. 1179)1938)

1. Τὸ κατὰ τὸν ἀριθ. 6 τοῦ ἔθρου 20 τοῦ παρόντος δεκάλεπτον δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων εἰσπράττεται εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει ἐκάστου Λιμεν. Ταμεῖου.

2. Τὸ δεκάλεπτον τοῦτο δικαίωμα δύναται ν' αὐξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου.

3. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καταργηθῇ εἰς ὠρισμένους λιμένας, ἐφόσον δὲν εἶναι ὑπέγγυον.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια 4, 7 καὶ 8 τοῦ ἔθρου 20 δικαιώματα κανονίζονται διὰ πράξεως τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τελῶν παραβολῆς καὶ προσδέσεως διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Λιμενικὰς Ἐπιτροπὰς νὰ εἰσπράττωσιν ἐνοίκια διὰ τὴν εἰς τὰ παραλιακὰ κρηπιδώματα καὶ εἰς κατασκευασθέντα ἢ κατασκευασθησόμενα δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπόστεγα καὶ ἀποθήκας, ἐναπόθεσιν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὅπωςδήποτε χώρου ἀνήκοντος εἰς αὐτά, τηρουμένων πασῶν τῶν περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους σχετικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὰς θέσεις εἰς ἃς θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ ἐναπόθεσις.

Τὰ τοιαῦτα ἐνοίκια προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

7. Διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν γενικῶς ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων εἰσπραττομένων πορθμείων λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ὀλικὴ εἰς τόνους χωρητικότης τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 37.

Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν λιμ. φορολογιῶν

(α) ἔθρου. 6 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἐδ. 2 παραγρ. 8 τοῦ ἔθρου 8 τοῦ Ν. 3163, γ') ἔθρου. 3 καὶ 17 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. 5 τοῦ ἔθρου

8 του Ν. 4499, ε') άρθρ. 4 και άρθρ. 7 του Δ)τος 3 'Ιουλίου 1930, στ') άρθρ. 4 του Νόμου 6434).

1. Καθίσταται παρά τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν λιμεν. φορολογιῶν ὅπου γνωμοδοτεῖ διὰ τὴν ἐπιβολὴν λιμεν. φόρων καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν ἐπιβεβλημένων τοιοῦτων.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν:

α') τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς Προέδρου.

β') τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Λιμενικῶν ἔργων, ὡς Εἰσηγητοῦ,

γ') τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἐμπορίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας,

δ') τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τελωνειακοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,

ε') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν καὶ

στ') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς ἐτέρου τοιοῦτου τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

Τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ παρόντος Συμβουλίου ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

3. Οἱ παρά τῷ Γνωμοδοτικῷ Συμβουλίῳ λιμενικῶν φορολογιῶν ἀντιπρόσωποι Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Συνδέσμου Βιομηχανῶν ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἐκάστου τούτων Συμβουλίου.

4. Ἡ θητεία τῶν ἐν λόγῳ ἀντιπροσώπων εἶναι μονετής.

5. Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτία παρουσία τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Χορτὴ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν παρὰ τῇ Δ)σει τῶν λιμενικῶν ἔργων ὑπηρετούντων Γραμματέων α' ἢ β' τάξεως ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ κατὰ τὸ άρθρον 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν λιμενικῶν φορολογιῶν.

8. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ἐπὶ τῶν λιμενικῶν φορολογιῶν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ)σεως Δημοσίων Ἔργων ὡς πρὸς τὰς φορολογίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων κειμένων μεταβιβάζεται εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 38.

Ὅργανα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐσόδων ἐν γένει τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α) Παραγρ. 1-3 άρθρ. 12 καὶ παραγρ. 5 άρθρου 21 Ν.Δ. 28-6-1923, β') άρθρ. 8 καὶ 10 τοῦ Νόμ. Διατάγματος 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') άρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

1. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω λιμενικοὶ φόροι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς κληνοζομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Νόμου 928 τοῦ 1917 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας» μὴ δυναμένην ὑπερβῆναι τὴν 1)10 τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

Συμπλήρωσις τῶν ὡς ἀνω ποσοστῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἐξ εἰσπράξεων μεταγενεστέρου μηνός.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἀποδίδεται δι' ἐπιταγῆς τῆς οικείας

Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐπ' ὀσημον βεβαίωσιν τῆς καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ λ.μ.ε. ε.ς τὴν ὁχεῖαν Τράπεζαν ἢ Δημόσιον Ταμεῖον.

2. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀμοιβῇ ἐνεργεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη εἰσπραξις διὰ λογαριασμὸν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Ὑπαλλήλοι ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν λιμ. φόρων διορίζονται κατὰ τὴν παρ.γρ. 6 τοῦ άρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 39

Περὶ τῶν τίτλων εἰσπράξεως λιμενικῶν ἐσόδων καὶ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίον ληψοδοσίαν.

(α) Ἄρθρ. 3 Νόμου 6253 β) Ἄρθρον 3ον Α.Ν. 164)1936.)

1. Ἀπαντα ἐν γένει τὰ Νομικὰ Πρόσωπα, Εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ Εἰδικαί, Ὑπηρεσίαι ἐπὶ τῇ εἰσπράξει εἰσ-
δήποτε ἐσόδου των ἐκδίδουσι πάντοτε ἀπόδειξιν, ἐκ-
πτομένην ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ἐσφραγισμένου, θεωρη-
μένου καὶ ἡριθμημένου ὑπὸ τῆς ἐποπτεύουσας τοῦτο ἀρχῆς.

2. Τὰ ἐσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἅτινα ἔχουσιν ἐπιβλητέα, ὡς παρακαλουθήματα ἐσόδου τοῦ Δημοσίου, συνεισπράττονται ὑπὸ τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῶν, διὰ τοῦ οὗτοῦ ἀποδεικτικῆς, δι' οὗ ἐνε-
ργεῖται ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται τὰ ἐσ-
δοὺ τοῦ Δημοσίου.

3. Ὅσας ἢ εἰσπραξις αὐτοτελῶς ἐπιβεβλημένα ἐσόδων Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἐκδίδονται ἀπο-
δεικτικὰ τῆς δημοσίας διαχειρίσεως.

4. Πᾶσαι αἱ ἐνεργοῦμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπρά-
ξεις ὑπὲρ Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰσάγονται οὐταύται εἰς τὴν δημο-
σίαν ληψοδοσίαν καὶ ἀποδίδονται συμφώνως πρὸς τὰς
κειμένους διατάξεις καὶ δι' οὗ ποσὸν ἀκριβῶς εἰσπράττου-
σαν.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 164)1936 πάντα ἐν γένει τὰ τυχόν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰσπράξεων ὑφιστά-
μενα δικαιώματα ἐτέρων νομικῶν ἢ καὶ φυσικῶν προσώ-
πων κλπ δὲν παρακρατοῦνται ἐξ αὐτῶν εἴτε κατὰ τὴν ἐνε-
ργειαν τῆς εἰσπράξεως εἴτε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς
τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἡ καταβολὴ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰς τὰ δικαιώ-
μενα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπο-
χρέου εἰς τὴν πληρωμὴν νομικοῦ προσώπου κλπ. κληνο-
κῶς διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώ-
σεως τοῦ προ)σμοῦ τῶν ἐσόδων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 40

Περὶ τῆς εἰσπράξεως λιμ. φόρου ξηρᾶς.

(α) Παράγρ. 1 άρθρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 β) παραγρ. 9 τοῦ άρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5188).

1. Ἐπιτρέπεται ὁ διὰ Διατάγματος καθορισμὸς τοῦ
τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς εἰσπρά-
ξεων καὶ ἐξαγομένων λιμενικῶν φόρου καὶ τῶν σχετιζο-
μένων τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τούτου ὑποχρεωμένων τῶν
φορολογουμένων, τῶν ἐπιχειρήσεων μεταφερέσας καὶ τῶν
ὑπαλλήλων οὐτῶν.

2. Διὰ τῆς περιπτώσεως, καὶ ὅς δὲν εἶναι δυνατὴ,
κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ
ὑπὸ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων εἰσπραξις τῶν φόρων τούτων
ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις προσωρινῶν ὑπαλλήλων κατὰ
τὰ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ άρθρου 16 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 41

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων.

(α) Παράγρ. 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3163 β) ἄρθρ. 16 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 γ) παράγρ. 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4 Δ)βρίου 1925 δ) ἄρθρ. 31 Ν. 4499.).

1. Ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν πρακτορείων καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτῶν, ὅσα τῇ ἐκδόσει τοῦ εἰσιτηρίου.

2. Ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνὸς τὰ ὡς ἄνω πρακτορεῖα παραδίδουσι τὰς ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος γενομένας εἰσπράξεις τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὴν Τελωνειακὴν ἀρχήν, τὴν ἐνεργοῦσαν εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα, διὰ λ)σμὸν τοῦτου μετὰ σχετικῆς καταστάσεως ἐμφανιούσης τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα, ὡς καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἢ καταθέτουσι ταύτας ἀρμοδίως κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιοῦχου Λιμενικοῦ Ταμείου, μείων 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ὑπὲρ παρμένει εἰς ὄφελος τοῦ πρακτορείου.

3. Ὅμοιόν τῇ ἄνω καταστάσει τὰ πρακτορεῖα ὑφείλουσιν ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνὸς υποβάλλωσι καὶ εἰς τὸν Πρύεδρον τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Διὰ Δ)γμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω διατάξεων περὶ τοῦ δεκαλέπτου ἢ ἡυξημένου δικαιώματος διὰ τὰ ἐκαστοχοῦ Λιμεν. Ταμεῖα.

5. Τὰ πρακτορεῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλοσίου ποσοῦ τῶν εἰσπρακτέων ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δικαιωμάτων, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐκ τοῦ ἐνεργηθησομένου ἐλέγχου ἤθελεν ἀπαδειχθῇ πλημμελὴς εἰσπραξις τούτων ἢ μὴ ἔγκαιρος κατάθεσις.

6. Ἀπαντα τὰ ἀεροπορικὰ πρακτορεῖα, τὰ τῶν θαλασσίων μεταφορῶν καὶ λοιπὰ ὡς ἄνω ταιαῦτα, τὰ ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τοῦ Κράτους εἰσπράττοντα δυνάμει τῶν καίμενων διατάξεων περὶ λιμένων κλπ. δικαιώματα καὶ πρόσθετον τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσι βιβλίον, εἰς ὃ δέον νὰ καταγράφωσιν, ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένα εἰσιτήρια ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα.

7. Ὑποχρεοῦνται προσέτι ὅπως τὰ στελέχη τῶν ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῶν εἰσιτηρίων κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου οἰκονομ. ἔτους υποβάλλωσι μετὰ τοῦ τελικοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὰς οἰκείας Λιμενικὰς Ἐπιτροπὰς ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἔτι δὲ ὑποχρεοῦνται πάντοτε νὰ χορηγῶσι ταῦτα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, ὅπερ ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν, εἰς τὸν ἐπιτεταρταμένον ὑπάλληλον πρὸς ἑλεγχον τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων γενομένων εἰσπράξεων.

8. Εἰς περιπτώσιν παραβάσεως ἢ μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἢ μὴ παροχῆς τῶν πρὸς ἑλεγχον ἀναγκασιούτων στοιχείων παρὰ τινος ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται πρακτορείων, πιστοποιουμένης ταύτης παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὸν ἑλεγχον ὑπὸ δι' ἡλίου καὶ παρὰ τοῦ Πρύεδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸ δι' ἀποδείξεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς γενομένης ζημίας, ἀλλ' οὐχὶ ἀνώ-

τερον τοῦ διπλοσίου, εἰς τὸ οἰκεῖον Λιμεν. Ταμεῖον, καθοριζομένης τῆς ζημίας κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ἱπουργοῦ.

9. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ὀφείλουσιν εἰσπράττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου παρὰ τῆς οἰκείας Τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ κατατίθεσθαι μερίμνη ταύτης ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ τὸ πρακτορεῖον.

10. Ἐναντίον ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπιβάλλουσιν πρόστιμον κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται ν' ἀσκηθῇ ἀνακοπή ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Ἱπουργοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

"Αρθρον 42.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν πορθμείων καὶ τῶν δικαιωμάτων προσδέσεως καὶ παραβολῆς πλοίων.

(α) Παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 α) Παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927).

1. Διὰ Δ)τος δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξις τῶν πορθμείων διελύσεως πλοίων ἢ δικαιωμάτων προσδέσεως κλπ. πλοίων κλπ., ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων Νόμων, εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ 2ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττέμενων μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῆς καὶ καταβαλλομένη εἰς ταύτην μετὰ τὴν κατάθεσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν εἰσπραττομένων δι' ἐντάλματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ εἰσπραξις Ταμείου. Συμπλήρωσις ἀμοιβῆς ἐξ εἰσπράξεων προγενεστέρων μηνῶν ἀπαγορεύεται.

2. Ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω πορθμείων ὡς καὶ ἡ καταγραφή εἰς βιβλία καὶ καταστάσεις αὐτῶν κανονισθῶσονται ἐκάστοτε διὰ Διαταγμάτων.

"Αρθρον 43.

Περὶ καταθέσεως τῶν χρημάτων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α') Παράγρ. 1, 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3163, β') ἄρθρ. 6 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 3483 κυρωθείσης συμβάσεως, γ') ἄρθρ. 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 4356 κυρωθείσης συμβάσεως.)

1. Αἱ λιμενικαὶ εἰσπράξεις (μέχρις ἐφαρμογῆς ἐφ' ἐκαστῷ Λιμενικῷ Ταμείῳ τῆς κατωτέρω παραγράφου 3) κατατίθενται εἰς τι τῶν Καταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως ἢ ἀτόκως ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ. Δύνανται ἐν τούτοις πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πληρωμῶν, προτάσει τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου νὰ ἐπιτραπῇ ἢ εἰς τι Δημόσιον Ταμεῖον κατάθεσις τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων μέχρι ποσοῦ 20.000 δραχμῶν, συμπληρουμένου ἐφ' ὅσον ἐξαντλεῖται. Ἀρμόδιον Ὑποκατάστημα καὶ Δημόσιον Ταμεῖον εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

2. Αἱ ἀποφάσεις ὅμως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατάθεσις εἰς ἕτερον Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, εἰς Ὑποκατάστημα ἄλλης Τραπεζῆς ἢ Ταμεῖον ἢ μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπικοινωνία καὶ συναλλαγὴ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου λόγῳ συγκοινωνίας εἶναι εὐχερεστέρη.

3. Ἀφ' ἧς τίθεται ἐν ἐκαστῷ Δημόσιῳ Ταμείῳ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ Παραρτήματος VI τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεῆς κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3423, ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 4356 κυρωθείσης συμβάσεως ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1929 μετὰ τὴν Δημοσίαν καὶ Ἐθνικὴν Τραπεζῆς, αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὅα ἐνεργεῖνται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

4. Είς ἣν περιπίπτουν ὁ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμός ἐκάστου τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἥτερος κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διουκούντων αὐτὰ προϋπολόγου διαθεσίμου, μὴ ἀναγκαιούτα διὰ τὰς τεχνούσας ἀνάγκας τῶν, δικαιούντων αὐτοὶ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατείντων αὐτὰ νόμων ἐπένδυσιν τῶν διαθεσίμων τῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργεῖ ὡς πρὸς τὴν αὐτὴν.

5. Ἐάν ἡ ἀπόφασις τῶν ρηθέντων Λιμενικῶν Ταμείων ἀπορρῶ συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἐπένδυσιν ὑπὸ μορφὴν καταθέσεως ἐν τῷ παρὰ τῇ Τραπεζῇ, ἡ ταυτὴ καταθέσις μόνον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ οὐχὶ παρ' ἄλλῃ καὶ Τραπεζῇ.

6. Ἡ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐπιβαλλομένη εἰς τὰ ὑποκείμενα Ταμεῖα, Ἰδρύματα ἢ ἑτέρα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὑποχρέωσις ὅπως τὰς καταθέσεις αὐτῶν ἐνεργῶσι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1951 ἀνεκτεινόμενη καὶ ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑξῆς ἰδρυθησομένων τοιούτων.

7. Ὁ εἰς τὰς καταθέσεις ταύτας ὡς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πληρωτέος τόκος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων κατὰ ποσοστὸν μετῶν τοῦ 1)4 τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς εἰς ἀντιστοίχον προθεσμίας καταθέσεις παρεχομένου.

*Ἀρθρον 44.

Περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν λιμενικῶν φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων.

(Παράρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4499).

Ἐπιτρέπεται ἡ μονοετής ἐνοικίασις ὁλικῇ ἢ τμηματικῇ τῶν λιμενικῶν φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων κατόπιν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

*Ἀρθρον 45.

Περὶ τῶν πληρωμῶν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

Προϋπολογισμοί.

(α') Ἀρθρ. 9 Νόμου 3163, β') Παράγρ. 1 ἄρθρου 5 Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927, γ') ἄρθρ. 7 τῆς διὰ τοῦ Ν. 4356 κυρωθείσης συμβάσεως, δ') Παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Διατάγματος 3ης Ἀπριλίου 1933, ε') ἄρθρ. 2 Ν. 6253, στ') Παράγρ. 11 ἄρθρ. 56 Ἀν. Νόμου 1179(1)1938).

1. Αἱ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐνεργεῖνται ἀπὸ τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παρ' οἷς εἰσὶ κατατεθειμένα κεφάλαια τοῦ Λιμένος ἢ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, ἐάν ἔχῃ ἀναληφθῇ παρ' αὐτῆς ἡ διαχείρισις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων καὶ ἀπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ ἢ δι' εἰδικῶν διαταγῶν τοῦ Νομάρχου χρηρηνομένων πιστώσεων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καταρτιζομένων συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἐν γένει.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑπεβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους μετὰ τῆς σχετικῆς πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ πρώτης Μαρτίου ἀνεκτείνονται αὐτοδικῶς τὰ ἐπίδομα τοῦ Προέδρου καὶ ὁ μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Γραμματέως τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, ὧν δὲν ἔχει εἰσέτι ἀναληφθῇ ὁ προϋπολογισμὸς.

3. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα

εἰς ἃ ἀπορραδίζουσιν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ δὲν κατηρτίσθῃ νομίμως ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἐπιμίσθιου δύναται νὰ ἀρθῇ διὰ διαταγῆς τοῦ Νομάρχου.

4. Τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένα ἐντάλματα καθίστανται πληρωτέα ἀφοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου, κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις.

5. Ἀρμίδιος ταμίος εἶναι ὁ τῆς περιφερείας τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς, παρ' ᾧ εἰσὶ κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ Λιμένος.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ταμίος ἀρνεῖται δι' οἷον δῆποτε λόγον νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐντάλμα ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δι' ἐγγράφου ἐν ᾧ ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως.

7. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ᾧ ὑποβάλλεται, τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα μετ' ἀποσπάσματος τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ ἢ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως. Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος.

8. Εἰς τοὺς Ταμίους ἢ Διευθυντὰς Ταμείων, τοὺς ἐνεργούντας θεώρησιν ἐπιταγῶν Λιμενικῶν Ταμείων, παρέχεται ὑπὸ τούτων ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα ἴσον πρὸς 10)0, ὅπερ λογίζεται ἐπὶ τῶν ἐκ λιμενικῶν φόρων εἰσπράξεων, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 δραχμὰς ἐν ὅλῳ μηνιαίως δι' ἑκάστον Λιμενικὸν Ταμεῖον, ὅσαδῆποτε καὶ ἂν ᾖτι ταῦτα καὶ διανέμεται μεταξὺ τῶν δικαιούχων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα, καταργουμένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 3779 ἀμοιβῆς 10)0 τῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων.

9. Οἱ τίτλοι πληρωμῆς τῶν Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδίδονται διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν ἐκάστης πληρωμῆς, ἀναλυόμενον ἀποσπαστικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν εἰς τὸ πληρωτέον τῷ δικαιούχῳ ποσὸν καὶ τὰς ὑπὲρ τρίτων ἐπὶ τοῦ ἐντελλομένου ποσοῦ ἐπιβεβλημένας κρατήσεις. Αἱ κρατήσεις αὗται πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ, ὑποχρεωμένου νὰ καταθέτῃ τούτας κατὰ μῆνα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐναντι γραμματικῶν παραλαβῆς.

*Ἀρθρον 46.

Ἐλεγχος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
Χρῆσις. Ἀπολογισμός.

(Παράγρ. 1,2,3,4,7,8,9 καὶ 10 ἄρθρ. 2 Α.Ν. 281)1936)*

1. Εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀνατίθεται ἐφεξῆς ὁ ἐλεγχος τῶν διαχειριστικῶν στοιχείων εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν ἢ τήρησις τῶν λογαριασμῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ὑπὸ τούτων ὁρθῆς διεξαγωγῆς τῆς διαχειριστικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας, συνιστωμένης πρὸς τοῦτο ἰδίως ὑπηρεσίας ὑπὸ τὸν τίτλον α' Ὑπηρεσία Λογαριασμῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Διὰ Β. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, δύναται νὰ ἐξαίρωνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὅσκις συντρέχωσι πρὸς τοῦτο εἰδικαὶ συνθήκαι.

3. Δι' ὁμοίον Β.Δ. ἐπιτρέπεται νὰ συγχωνεύωνται καὶ καταργεῖνται Νομικὰ Πρόσωπα ἢ τροποποιῶνται οἱ ὅργανισμοὶ αὐτῶν ὡς καὶ νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἀποθεματικά τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων, ἀναγκαζομένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν

ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Νομικῶν Προσώπων ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν.

4. Τὰ διεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου Νομικὰ Πρόσωπα ἀκολουθοῦσι τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τὸ ἰσχύον διὰ τὸ Δημόσιον.

5. Οἱ κατὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Νομικῶν Προσώπων συντασσόμενοι προϋπολογισμοὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ὑπηρεσίαν Λογαριασμῶν Νομικῶν Προσώπων ἐγκρίνονται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς δι' ἑκαστον τούτων ἰσχυοῦσας διατάξεις προβλεπομένων ἀρχῶν, κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

6. Οἱ ἀπολογισμοὶ καὶ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωτέρω Νομικῶν Προσώπων ὑποβάλλονται πρὸς ἐκδίξισιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας κατὰ τὰ εἰδικώμερον διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. ὁρισθησόμενα.

7. Τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων τῶν διεπόμενων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ὅσον ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῆ ἢ εἰσπραξῆ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, κατ' ὃ ἐβεβαιώθησαν, διαγράφονται ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου, βεβαιοῦνται δὲ ἐκ νέου ὡς ἔσοδα τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

8. Αἱ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὡς καὶ τὰ ἐνταλλέντα ἔσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων τῶν διεπόμενων ὑπὸ τοῦ παρόντος, ὧν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀκυροῦνται, μεταφέρονται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ λογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 47.

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κλπ. Εὐθὺναι διαχειριστῶν.

(α') Παράγρ. 1 ἄρθρ. 14 καὶ παράγρ. 5 ἄρθρου 18 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παράγρ. 3 ἄρθρ. 7 Ν. 3163, γ') παράγρ. 7 ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ') ἄρθρον ἕκτον Ν. 5988, ε') Παράγρ. 1 ἄρθρου 2 Α.Ν. 21 Ν(β)ρίου 1935).

1. Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν εἰσπραξὶν πάσης λιμενικῆς προσόδου καὶ τῶν ὁπωσδήποτε καὶ ὁποθενδήποτε πρὸς τοὺς λιμένας καθυστερουμένων ὡς καὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλουμένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου. Αἱ διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἢ διασαφίσεων καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς λιμενικὸν φόρον, ὅστις λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἀντιστοίχου τέλους ἢ τοῦ προστίμου ἢ ἄλλης ποινῆς. Αἱ ποιναὶ αὗται καταγκνέσκονται δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὑποκειμένων εἰς ἔφεσιν κατὰ τὰς τελωνειακὰς διατάξεις, ἢ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, κατ' ἐφαρμογὴν πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

3. Τὰ ὑπὸ παραβλαπῶν τῶν σχετικῶν περὶ λιμενικῶν φόρων διατάξεων κατὰβληθέντα πρὸς τιμὰ περιέρχονται εἰς τὰ οικεῖα Λιμενικὰ Ταμεῖα.

4. Οἱ καθυστερήσαντες ἀδικησάντων τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων ἐπιτετραμένον τὴν εἰσπραξὶν τῶν λιμενικῶν φόρων, πλὴν τῶν ἄλλων νομίμως ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ποινῶν ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τοῦ νομίμου τόκου ὑπερμερίας ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχον Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

5. Κατὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν εἰσπραξὶν καὶ διαχειρίσιν πάσης λιμενικῆς προσόδου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων λογιστικοῦ νόμου.

6. Οἱ κατὰ παράβλαπιν διατάξεις τοῦ νόμου ἐντελλόμενοι ἢ ἐνεργοῦντες πληρωμὰς εἶναι ὑπεύθυνοι προσωπικῶς εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου διετάχθη καὶ ἐπραγματοποιήθη πληρωμὴ, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Διατάξεις περὶ παραγραφῆς, κατασχέσεως, ἐκχωρήσεως καὶ τόκου.

(α) ἄρθρ. 20 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β') παράγρ. 3 ἄρθρ. 2 Νόμου 4499, γ') ἄρθρ. 1 Ἀν. Νόμου 21-11-1935).

1. Αἱ περὶ παραγραφῆς, κατασχέσεως ἢ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεων καὶ περὶ τόκου διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων. Αἱ ἐξ οἰκισθῆναι ὅμως αἰτίας κατασχέσεις ἐπὶ χρημάτων τῶν Λιμεν. Ταμείων δι' ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιοῦτος ἐτησίως ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει αὐτῶν, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ οικείῳ προϋπολογισμῷ ὅπερ ποσὸν μένει ἐλεύθερον παρὰ τῷ τότῳ, παρ' ὃ ἡ κατάσχεσις, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οικείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, πάσης ἐπ' αὐτοῦ κατασχέσεως οὗτης αὐτοδικαίως ἀκύρου.

2. Τὰ ἀχρεωστήτως εἰσπραττόμενα ἐκ λιμενικῶν φόρων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων δικαιωμάτων ὑπὲρ Λιμενικῶν Ταμείων, μὴ ζητούμενα εἰδικῶς καὶ ἐγγράφως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως των, παραγράφονται.

3. Αἱ περὶ παραγραφῆς εἰσαγωγικῶν δασμῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ λιμεν. φόρων καὶ τελῶν ὀφειλῶν πρὸς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως λιμεν. φόρων καὶ τελῶν ὀφειλῶν, δι' ἃς ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ περὶ παραγραφῆς διατάξεις.

Ἄρθρον 49.

Δάνεια. Ἐπενδύσεις

(α) ἄρθρ. 17 καὶ παράγρ. 2 ἄρθρου 18 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρον 7 Ν. 4350 γ') παράγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρ. 2 Α.Ν.27)1936, δ') ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)938).

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἢ πρὸς ἀπότισιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων αἱ Λιμενικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται, ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου, νὰ συνομολογῶσι δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν πόρων τοῦ λιμένος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου συνομολογεῖται τὸ δάνειον.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ συνομολόγησις δανείων ὑπὸ τῶν Λιμεν. Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 76 καὶ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, ἐπικτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 113 τοῦ παρόντος περὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος Εὐδύλου, πλὴν τῆς παραγρ. 6 αὐτοῦ, καὶ εἰς ἄλλα Λιμενικὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, τροποποιουμένων τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τούτων.

4. Κατόπιν πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου. Τὸ εἶδος τῶν χρεωγράφων προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Ἀποφάσει τῆς Ἀνωτ. Διοικήσεως Οἰκον. Ἀμύνης δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν τὰ διοικητικὰ Συμβούλια ἢ αἱ Διοικοῦσαι Ἐπιτροπαὶ αὐτοτελῶν Ὁργανισμῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Εἰδικῶν Ταμείων ὡς καὶ Ταμείων συντάξεως ἀσφαλίσεως, προνοίας, ἀρωγῆς

και ἀλληλοβοηθείας ἐν γένει, ὅπως πᾶσαν γενικὴν αὐτῶν ἀπόφασιν ἀφορῶσιν τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν καὶ τὰς τοποθετήσεις τῶν ἐν γένει υποβάλλωσιν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ανωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης. ἀποφασισμένης ἐντὸς μηνός, ἀφ' ἧς περιέληται ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις αὐτῇ. Παραρκομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ὑποβληθεῖσα ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἐγκριθεῖσα.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν, νομικῶν προσώπων κλπ., δὲν ἔχουσι νόμιμον ἰσχὺν καὶ δὲν ἐκτελοῦνται εἰ μὴ ἐφόσον ὑπάρχει ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγκρίσις.

6. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῆς αἱ Διοικουσα Ἐπιτροπῆς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων κλπ. προβαίνωσιν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Α.Δ.Ο.Α. εἰς τοποθετήσεις καὶ ἐπενδύσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διαπόντων ταῦτα εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 50.

Δωρεὰ καὶ συμβιβασμοὶ

(α') Παραγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρ. 17 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρον μόνον Ν. Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Παραγρ. 4 ἄρθρ. 8 Ν. 4199, δ') Παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, ε') παραγρ. 18 τοῦ ἄρθρ. δευτέρου τοῦ Ν. 5988, στ') παραγρ. 7 ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179(1938)

1. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ καὶ ὁ συμβιβασμὸς καὶ ὁ περιορισμὸς πάσης φύσεως ὑφειλῆς εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως.

2. Ἐπιτρέπεται συμβιβασμὸς ἐπὶ ἀπαιτήσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων κατὰ τρίτον ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων τρίτων κατὰ Λιμενικῶν Ταμείων μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει ἐν τῇ προκειμένη περιπτώσει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Αἰτήσεις περὶ συμβιβασμοῦ τρίτων, ἐρότων ἀπαιτήσεις ἐξ οἰκισθῆναι αἰτίας κατὰ Λιμενικῶν Ταμείων, ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, διαβιβάζονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τούτης μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐντὸς μηνός εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιλαμβάνεται τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς περὶ συμβιβασμοῦ αἰτήσεως, τῇ αἰτῇ τῶν ἐνδικοφερομένων. Ὡς ἀπόφασις τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος, ἡ ἀποφαινομένη περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι πάντως ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεία.

Προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων κατ' ἐνοικιστῶν λιμεν. φάρων ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, παρσμένους ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ καὶ ὁ συμβιβασμὸς καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως λιμενικῶν φάρων ὑφειλόμενων εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ἐκτὸς ἐάν συντρέχη ἡ περίπτωση τῆς ἀρσεως ἢ μειώσεως ὑφισταμένης ομορολογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως ὅποτε ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἐνοικίου γνωμοδοτεῖ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβούλιον, κατόπιν γνώμης τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται συμβιβαστικὴ ἐξόφλησις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων μόνον μετὰ κληρονομίων εἴτε τοῦ πρωτοφειλέτου εἴτε τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ, μετ' ἐνὸς δὲ ἡ τινῶν ἢ καὶ ὅλων τῶν κληρονόμων τούτων, κατόπιν πράξεως τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίζουσας τὸ πᾶν καὶ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐφ' ἧς

ἀπορρίνεται ὁ Νομάρχης μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω συμβιβαστικὴ μετὰ κληρονόμων ἐξόφλησις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1921 ἀπαρτήσεων, εἴτε ἐξεδόθησαν ἐπ' αὐτῶν καταλεγειστικαὶ πράξεις καὶ ἀποφάσεις εἴτε μὴ.

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμεν. φορολογίων, ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἀνάλογος μείωσις τοῦ ἐνοικίου λιμεν. φάρων ἐάν ἡ ἐφαρμοζομένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς οἰκείας προσφοράς βάσις ἢ τὸ πσοστόν ἢ ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις τῆς φορολογίας μεταβλήθῃ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐν ἐπηρεάσαντα δυσμενῶς τὰς λιμενικὰς εἰσπράξεις. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929-1930 καὶ ἐφεξῆς ἐνοικιάσεων λιμενικῶν φάρων.

Ἄρθρον 51.

Περιορισμοὶ ἀφορῶντες τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων

(α') Παραγρ. 1 ἄρθρ. 18 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παραγρ. τελευταία ἄρθρου 17 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925 γ') παραγρ. τελευταία ἄρθρου 4 Ν. Δ. 4 Δεκεμβρίου 1925, δ') ἄρθρ. μόνον τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1926 (Δ)τος).

1. Οὐδενὸς ἐτέρου πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις ἐκ τῶν πόρων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, οὐδὲ ἡ διάθεσις τῆς περιουσίας αὐτῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους σκοποὺς ἢ εἰς συνεισφοράς ἢ συνδρομὰς οἰκισθῆναι.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα διάθεσις χρημάτων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὡς καὶ ἡ συναψὶς δανείων παρ' αὐτῶν δι' ἄλλους σκοποὺς πλὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. ἀπὸ λιμενίων καὶ Λιμεν. Ταμείων, τοῦ 3163 Νόμου καὶ τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925 καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου τινὸς ἢ εἰδικοῦ τοιοῦτου.

3. Ἐκ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. τελευταία τοῦ Ν. Δ. 4)12 Δεκεμβρίου 1925 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3977 ἡτοὶ μέχρι 12 Δεκεμβρίου 1925, ἀνελθιμῶν ὑποχρεώσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὡς καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς ταῦτα τοιοῦτων δυνάμει εἰδικῶν νόμων, ἐξακολουθοῦσι νὰ ἰσχύωσιν ἐφεξῆς, μόνον αἱ καθοριζόμεναι ἐν παραγρ. 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 53, ἐν ἄρθρῳ 100, ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 101 ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 107, ἐν παραγρ. 17 καὶ 18 τοῦ ἄρθρου 111, ἐν παραγρ. 4, 5 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 119, ἐν παραγρ. 1-12 τοῦ ἄρθρ. 126, ἐν παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 143 καὶ ἐν Κεφαλ. Ε' τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 52.

Ὑποχρεώσεις Λιμεν. Ταμείων ὡς πρὸς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων.

(α') Παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου 5 καὶ παραγρ. 2 καὶ 3 ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 β') ἄρθρον 3 Α.Ν. 164)1936, γ') παραγρ. γ' ἄρθρου 3 Α.Ν. 1157)1938).

1. Ὡς πόρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων ὁρίζεται καὶ εἰσφορά πάντων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων συνιστάμενη εἰς ποσοστὸν ἐξ τῶν ἐκατὸν (60) ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων αὐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου δύνανται ν' ἀπαιτῶσιν τῆς εἰσφοράς ταύτης τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ἅτινα κέκτηνται ἰδιοκτητοὺς βυθολόβους καὶ φορτηγίδας λιμενικῶν ἔργων. Ἡ ἀπαιτῶν αὕτη δύναται ν' ἀρθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς οὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ Β. Δ. καθορισθῆσονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Λι-

μενικῶν Ταμείων διὰ λειτουργισμὸν τῶν ὁλοῶν γίνονται αἱ ἐργασίαι διὰ τῶν μηχανημάτων τοῦ Ταμείου, τὸ πλεόν τῶν προκαταβλῶν, ὁ τρόπος τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, καὶ διαπύλαι καὶ τὸ ποσοστὸν ἀποσβέσεως, δι' ὃν καταλογίζεται ἑκάστον Λιμενικὸν Ταμεῖον, ὁ τρόπος ἐπιθεώσεως ἢ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

3. Δι' ἐξαιρετικῶς ἐπιτελεστικῆς περιπτώσεως ἐπιτρέπεται ἵνα, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τὸ ἐνδιαφερόμενον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀναλάβῃ ἀπ' εὐθείας τὴν πληρωμὴν τῶν διαπαικῶν προσωπικοῦ καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τῶν μηχανημάτων, ἐκδίδον τὸ σχετικὸν ἔνταλμα ἐπὶ ἀποδόσει λησμοῦ ἐπ' ὀνόματι μέλους τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὑπαλλήλου τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου κατὰ τὰς ἰσχυρούς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

4. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργίων Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθορισθῶσιν τὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηγ(το)ν Λιμενικῶν ἔργων, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἐντελλομένων τὴν βεβαίωνσιν καὶ εἰσπράξιν αὐτῶν, τὰ τοῦ κατ' ἀποδοτικῶν κεφαλαιῶν ἀποσβέσεως τῶν μηχανημάτων καὶ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 53

Ἔσονται ὑποχρεώσεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων. Δι' ὅσας λησμάτων αὐτῶν δι' ἄλλους σκοποὺς.

(α) Παράγρ. 22 ἄρθρου 3 τοῦ κωδ. νόμου 2873(1922 β) Παράγρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 28 Ἰουνίου/1923 γ) ἄρθρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 4 Δ)βρίου 1925 δ) ἐδφ. 13 ἄρθρου μόνου τοῦ Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 ε) παράγρ. 2 ἄρθρ. 18 τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1927 Δ)τος στ) παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 13 Ν)βρίου 1927 ζ) παράγρ. 3 ἄρθρ. 5 Ν. 3769 η) παράγρ. 2 καὶ 3 ἄρθρου 158 Ν. 4173 θ) ἄρθρου 12 Ν. 4199 ι) ἐδφ. ε' ἄρθρου 4 Ν.Δ. 21 Σ)βρίου 1935 ια) ἄρθρον 4 Α.Ν. 281(1936 β) Παράγρ. 1 ἄρθρου μόνου Α.Ν. 732(1937)

1. Ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ὁρίζεται εἰσφορὰ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, ὁριζομένη εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων αὐτῶν τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 16 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων κυρίων λιμενικῶν ἔργων καὶ ἐφόσον ἐπιβάλλεται δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν ἢ λειτουργίαν τοῦ λιμένος, ἐπιτρέπεται ἢ συμμετογὴ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων πρωτίστως μὲν εἰς τὰς διαπύλαις κατασκευῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑδραγωγείων ὑδρεύσεως τῶν ἐν τοῖς λιμέσιν κειμένων πόλεων καὶ κωμῶν ὡς ἐπίσης καὶ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ ἀγούσης ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὴν πόλιν ἢ τὴν κώμην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας οὗτος ἀνήκει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὰς διαπύλαις κατασκευῆς ἔργων διευθετήσεως ποταμῶν ἢ χειμάρρων ἢ ἐκτελέσεως προστατευτικῶν ἔργων ἐπὶ τούτων, ὡς καὶ ἔργων ἀποξηράνσεως ἑλῶν καὶ τεματίων μέχρις ὁκτῆνος ἐξ (6) χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος. Ἡ συμμετογὴ αὕτη ἐφόσον μὲν πρόκειται περὶ ἐφ' ἅπαξ κατωβολῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τρίτον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ἐν δὲ τοῦτο εἶναι μικρότερον τῶν ἐτησίων προσόδων τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐτησίων τούτων προσόδων. Ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ συμμετογῆς εἰς συνολολόγησιν διαίεων, τὸ διατιθέμενον ἐτησίως ποσὸν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἕκτον τῶν ἐτησίων προσόδων.

Ἡ διὰ τὰς συντηρήσεις τῶν ἀνωτέρω ἔργων τυχόν συμμετογὴ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐν δέκατον τῶν ἐτησίων αὐτῶν προσόδων.

3. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα δύνανται νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν σπουδαίως ἐξυπηρετουσῶν τοὺς λιμένες λιμένων, ὡς ἀπογράφουσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.

4. Ἡ δυνάμεις διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀνήκοντος καὶ ἀσχιζομένου εἰς τὴν διὰ τοῦ Νόμου 281) 1936 συνιστωμένην Ὑπηρεσίαν Λιμενικῶν Νομικῶν Προσώπων βεβῶναι τὰ ἀνωτέρω νομικὰ πρόσωπα, καταμερίζεται δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους κατ' ἀνάλογον τῶν ὑπὸ τούτων πραγματοποιηθέντων τακτικῶν πραγματικῶν ἐσόδων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποδίδεται ἀμέσως εἰς τὸ Δημόσιον.

5. Ἡ ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις μόνον τῶν λιμενικῶν καταστημάτων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ κτίρια αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, ἐνταγγέται διαπύλαις τῶν κατὰ τόπους Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἢ κατ' ἐξαιρέσιν τῶν κειμένων διατάξεων δι' ὅσας χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας.

7. Μεταξὺ τῶν πόρων τῆς Ἑλληνικῆς Θαλασσίας, Ἐνώσεως περιλαμβάνονται προκαταρκτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

8. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3769 περὶ ἀποζημιώσεως κλπ. δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Δ)τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα ἐτέρων πρωτευουσῶν νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν, κατόπιν συμφώνου προτάσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν οἰκείων Νομάρχου τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσκηρυχέως Πρωτοδικῶν. Διὰ τὴν τριαυτὴν ὁμῶς ἀποζημιώσιν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἵνα διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ)τος διαθέτῃ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἄρτου τὸ ὅλον ἢ μέρος ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴτου καὶ τῶν ἀλεύρων ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω πρωτευουσῶν, εἰσπραττόμενον ἐφεξῆς διὰ λ)ομὸν τοῦ Ταμείου Ἄρτου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου.

9. Οἱ Δῆμοι, Κοινότητες, Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράφωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν ἐτήσιον ποσόν, καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης τὸν προϋπολογισμὸν ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιόχην αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητι τοῦ ὁλοῦ ἀνήκει ἢ ἐποπτεία τοῦ Νομικοῦ Ἀποσώπου.

Τὰ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφειον ἀναγραφόμενα ποσὰ χρησιμεύουν εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐιρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτελέσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς προσφορά εἰς τὸ ἐκτελοῦν αὐτὰ Δημόσιον.

Ἄρθρον 54

Περὶ ἐκμεταλλεύσεως ἡλεκτροφωτισμοῦ πόλεων ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμείων.

(α) Παράγρ. 8 ἄρθρ. 12 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 καὶ β) παράγρ. 2 ἄρθρ. πέμπτου Νόμου 5988).

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, τὰ ἔχοντα ἐκμετάλλευσιν ἡλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, δύνανται νὰ ἀποφασίσωσι τὴν ἐκχώρησιν διὰ δημοπρασίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ, τῶν ἔργων καὶ ἐγγυήσεων τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας κανονισμένων διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

2. Ἐπιτροπὴ Ἐκμεταλλεύσεως ἡλεκτροφωτισμοῦ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-

τροπής, ενός εκ των διοριζομένων μελών αυτής. Εκλεγόμενον παρά της Λιμενικής Επιτροπής, και τριών εκ των αϊρετών αυτής μελών, εκλεγομένων ύσχύτεις παρά της Λιμενικής Επιτροπής, καταρτισμένης πάσης άντ.θέτου διατάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Άρθρον 55

Χαρακτηρισμός των Λιμενικών Έργων.

(α) Παραγρ. 1 άρθρ 1 Ν.Δ. 28 Ιουνίου 1923.

β) παραγρ. προτελευταία του άρθρου 1 του Ν. Δ. 4 Δεβρίου 1925).

1. Ό,τι λιμενικά έργα θεωρούνται μένουν τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος άρθρου καθοριζόμενα, καταρτισμένης πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως, ἔστω καὶ εἰδικῆς, συντηρούνται δὲ καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις τῶν οὐκείων Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

2. Λιμενικά έργα θεωρούνται τὰ κρηπιδόματα, αἱ περὶ τὸν λιμένα παραλιακαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι, αἱ ἀποβάθραι, αἱ μῶλοι, οἱ κυματοθραύσται, αἱ μόνιμοι ἢ πλωταὶ δεξαμεναὶ καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς πλοίων. αἱ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, αἱ ἐκβαθύνσεις, ὁ καθαρισμός τῶν λιμένων καὶ τὰ προστατευτικὰ κατὰ τῶν προσχώσεων ἔργα. ἡ διὰ τὰς ἀποσπορικτωτάσεις τῶν ἐμπορευμάτων προμήθεια, ἐγκαταστάσεις, συντήρησις καὶ λειτουργία μηχανημάτων παντός εἴδους, σιδηροτροχιῶν καὶ τροχαίου ὕλικου, πλωτῶν μηχανημάτων καὶ μέσων φορτοεκφορτώσεων, ἡ κατασκευὴ ὑποστέγων καὶ ἀποθηκῶν, ὁ φωτισμός καὶ ἡ καθαριότης τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐκτάσεων ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἔργον συναφὲς πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σκόπιμον αὐτῶν λειτουργίαν.

Άρθρον 56

Μελέτη καὶ ἐπίβλεψις λιμεν. ἔργων. Ἐλεγχος μελετῶν.

(α) Παραγρ. 1,2,3, καὶ 4 άρθρ. 15 τοῦ Ν.Δ. 28 Ιουνίου 1923 β) ἐδάφ. 5 τοῦ άρθρ. δευτέρου τοῦ Ν. 5988 γ) άρθρον 4 τοῦ Νόμου 6178 δ) άρθρον 14 παραγρ. 1 τοῦ Α.Ν. 25 Ιανουαρίου 1936. ε) παραγρ. 14 τοῦ άρθρ. 56 τοῦ Α.Ν. 1179(1938).

1. Αἱ μελέται τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν γίνονται δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων μηχανικῶν, ὧν ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Επιτροπῆς καὶ ἐγκρίνεται μετὰ τὴν θεώρησιν τῆς μελέτης, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς μειώσεως αὐτῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων. Ὁ Νομάρχης ἐγκρίνει ἀμοιβὴν μηχανικῶν δι' ἐκπόνησιν μελέτης μέχρι Δρχ. 25.000.

2. Αἱ δαπάναι πρὸς λήψιν τῶν στοιχείων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελετῶν προκαταβάλλονται ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Αἱ μελέται ἐργασιῶν συντηρήσεως ὑφισταμένων ἔργων οὐδὲποτε ἀξίας οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνακατασκευῆς ἢ ριζικῆς ἀνακατασκευῆς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 Δρχ. θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 100.000, θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων τῆς περιφερείας ἐν ἣ ὁ λιμὴν.

4. Αἱ μελέται ἐργασιῶν ἀνακατασκευῆς ἢ ριζικῆς ἀνακατασκευῆς ὑφισταμένων ἔργων, ὡς καὶ αἱ ἀπορῶσαι

τὴν ἐκτέλεσιν νέων ἔργων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 30.000 θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἀξία τῶν ἔργων εἶναι ἀνωτέρα τῶν 30.000 ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν 100.000 δραχμῶν, ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων τῆς περιφερείας ἐν ἣ ὁ λιμὴν ἐφ' ὅσον τέλος ἡ ἀξία τῶν ἔργων ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν, ἡ μελέτη θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων. Ἡ ὑποδιάκρισις τῶν ἔργων τούτων εἰς τμήματα ἀπαγορεύεται.

Άρθρον 57

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν λιμεν. ἔργων

(α) Τελευταῖον ἐδάφιον παραγράφου 4 καὶ παραγρ. 5,6,9,10,14,15 καὶ 16 άρθρου 15 Ν.Δ. 28 Ιουνίου 1923 β) παραγρ. 1 άρθρου 10 Ν.Δ. 5 Σεβρίου 1923 γ) παραγρ. 12 άρθρ. 5 Ν.Δ. 13 Σεβρίου 1927 δ) παραγρ. 1 άρθρου 7 Ν. 5367 ε) παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 22 Ιουλίου 1933 στ) Παραγρ. 17, 19 καὶ 25 τοῦ άρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5988. ζ) άρθρ. 56 Α.Ν. 1179(1938).

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5367 τοῦ 1932 «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων ἔργων» καὶ τῶν βάσει αὐτοῦ ἐκδιδόμενων Διατάξεων ἐφαρμόζονται διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ἐκτελέσει, τὰ μὴπω παραληφθέντα καὶ ἐκτελεσθῆσόμενα λιμενικά ἔργα, φυλασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων ἢ Ἀρχῶν τῶν ἐχουσῶν τὴν διοίκησιν ἢ ἐπιτήρησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν, μόνον ὅμως καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς δαπάνης τῶν ἔργων.

2. Τὰ λιμενικά ἔργα ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν τῷ πρὸς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀναγεγραμμένη σχετικῇ πίστῳσις ἢ ἐγκριθῇ μεταγενεστέρως τοιαύτη, ἐκτελοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Λιμενικῆς Επιτροπῆς ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Δημοσίων ἔργων διατάξεις.

3. Τὰς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων προκηρύσσει ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Επιτροπῆς.

4. Τὰς δημοπρασίας ἐνεργεῖ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἥτις Ἐπιτροπὴ καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἐν περιπτώσει ὅμως ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους τῆς δημοπρασίας ἀποφαίνεται ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ τηρηθῶσιν τὰ ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεων ὑριζόμενα.

5. Προκειμένου περὶ λιμενικῶν ἔργων ἀξίας μείζονος τῶν 70.000.000 δραχμῶν, αἱ δημοπρασίαι αὐτῶν δύνανται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων νὰ ἐνεργῶνται ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως.

6. Ἀπαντες οἱ λογαριασμοὶ πληρωμῶν ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ἀποφαίνεται δὲ περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, πλην τῶν λισμῶν τῶν βάσει τοῦ πρωτοκόλλου προσωρινῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων συντασσόμενων, περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποίων ἀποφαίνεται ὁ Νομάρχης, εἰς ὃν ὑποβάλλονται μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς τῶν ἐγκειμένων πρὸς μὲν κλπ. καὶ σχετικῆς πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ Λιμενικαὶ Ἐπιτροπαὶ, αἱ ἔχουσαι ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 500.000 δραχμῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ τριμηνίαν τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐκθέσεις τῆς μηχανικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας μετὰ στατιστικῶν πινάκων καὶ σχεδίων καὶ ἀντιγράφων τῶν λογαριασμῶν πληρωμῆς τῶν κατὰ τὴν διαρροῦσαν τριμηνίαν ἐκτελεσθέντων.

7. Αἱ προλαβὰς τῶν λιμεν. ἔργων ἐνεργοῦνται δαπάναις τῶν Λιμεν. Ταμείων.

8. Ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῶν Ἀιμενικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ προϋποθέσεως καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων οἰκονομικῶς ἐνδεσίου καὶ ἀξίας πρὸς πάσης αὐτῶν ἐκτελέσεως ἀνακοινῶνται τῷ Ὑπουργεῖῳ.

9. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπολοίπων ἐπεξεργασίας μετατροπῆς εἰς τὴν διάταξιν ἢ τὴν μορφήν τῆς λακάνης τοῦ λιμένος (ὁδότησης ἐπιφανείας) ἢ τοῦ ὅρου ἐν ᾧ ὁ λιμὴν ὡς ἐπίσης προκειμένου περὶ οἰκονομικῶς ἐνδεσίου τῶν συνθηκῶν τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τοῦ φωτισμοῦ ἐν γένει τοῦ λιμένος, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος. ἡ δ' ἐγκρίσις καὶ ἀποπεράτωσις τῶν ἔργων τούτων ἀνακοινῶνται τῷ Ὑπουργεῖῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

10. Ἐπιτρέπεται κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως, τῆς Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου ὅπως ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς ἐργολάβους λιμενικῶν ἔργων ἢ κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ἐγγύησις μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου καὶ ἐφόσον μετέφερον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἔργου μηχανήματα καὶ σκάφη ἀξίας τοῦλάχιστον διπλασίας τοῦ ποσῶ ἐγγυήσεως.

11. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τὴν Αἰμενικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν ἀπ' εὐθείας συμβάσεως, δύναται αὕτη, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, νὰ διεγερθῇ εἰς ἐγγύησιν κατὰ τὴν υπογραφήν τῆς σχετικῆς συμβάσεως μηχανήματα καὶ σκάφη μέλλοντα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὰ ἔργα, ἀξίας οὐκ ὑπερβαίνουσας τοῦ διπλασίου τοῦ ποσῶ τῆς ἀρχικῆς ἐν τῇ διακηρύξει ἐγγυήσεως.

Ἐπὶ τῶν μηχανημάτων τούτων ἡ Αἰμενικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἐμπράγματον ἀσφάλειαν, ἥτοι νὰ συστήσῃ ἐνέχυρον ἢ ἐγγράφην ὑποθήκην.

Καθ' ἀπόσπας τὰς ἄνω περιπτώσεις ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν ἀνεπιστομῶν ἰδιώτου τυπῶς πρὸς τὸν ἐργολάβον θεωροῦνται πλῆρως ἐπιτρεπομένης τῆς ἐν τοῖς Νηολογίοις ἐγκριτικῆς ὑποθέσεως. πάντα τὰ πλωτὰ σώματα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου (πλωτὰ γερανεῖα, πλωτὰ δεξαμεναί, βυθοκέραι, φορηγγίδες κλπ.) μετὰ πάντων τῶν παραρτημάτων καὶ προσυζημάτων αὐτῶν. Διὰ τὴν σύστασιν καὶ ὑπαρξίν ἐνεχύρου ὑπὲρ τοῦ Αἰμενικοῦ Ταμεῖου θεωρεῖται τοῦτο ὡς εὐρισκόμενον ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἐνεχύρου καὶ ὁσάκις δι' ἐγγράφου παρεχώρησε τὴν κατὰ παράκλησιν χρῆσιν τῶν ἐνεχυρικῶν πρυμμάτων εἰς τὸν ἐνεχυρικὸν ὀφειλέτην ἐργολάβον.

Διὰ τὴν προσδιορισμὴν τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων καὶ σκαφῶν συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Προέδρου Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ καὶ ἑνὸς μηχανολόγου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5367 ἐφαρμόζονται διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ἐκτέλεσει, τὰ μὴ ἐκτελεσθέντα καὶ τὰ ἐκτελεσθησόμενα λιμενικά ἔργα, δικαίωμα δὲ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ μετ' αὐτὸ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ἔχει οὐ μόνον ὁ ἀνάδοχος ἀλλὰ καὶ ὁ ἐργοδότης.

13. Ἐργασίαι ἐπελύνονται, προμηθεύεται καὶ ἐπισκευαὶ μηχανημάτων, προμηθεύεται ἐργαλείων, ὑλικῶν καὶ εἰδῶν ἐν γένει ἀξίας κατωτέρας τῶν δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν ἐκτελούνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ ἐφόσον ὑπάρχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικὴ πίστωσις ἢ ἐχορηγήθη τοιαύτη ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Νομάρχου. Τὰ δικαιολογητικά τῶν οὕτω γενομένων δαπανῶν θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται διὰ πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

14. Προκειμένου περὶ ἔργων ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης

δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἢ ὁ Νομάρχης κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 νὰ διατάξῃ τὴν εἰς βάρος τοῦ οἰκείου Αἰμενικοῦ Ταμεῖου ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ ἄνευ προτάσεως τῆς ἀρμοδίας Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀλλὰ πάντοτε διὰ δημοπρασίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων. Αἱ πληρωμαὶ τῶν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπανῶν ἐνεργοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45, χορηγουμένης καὶ εἰδικῆς πιστώσεως ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Αἰμενικοῦ Ταμεῖου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη τοιαύτη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτου.

15. Προκειμένου ἐπίσης περὶ λιμενικῶν ἔργων ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Αἰμενικὸν Ταμεῖον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 58.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελέσεως λιμενικῶν ἔργων

(α') Παραγρ. 11 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Ν. Α. 28 Ἰουνίου 1923, β') Παραγρ. 6 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Α. 22 Ἰουλίου 1933).

1. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἐνασκαίται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων.

2. Οἱ μηχανικοὶ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσκήσιν ἐλέγχου τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως παντὸς ἔργου ἐκτελουμένου ὑπὸ Αἰμενικοῦ Ταμεῖου καὶ παρακολούθησιν αὐτοῦ, τρεῖς δὲ ἢ τετράκις τοῦ ἔτους ὁ γίνηται ὑπ' αὐτῶν ποσοτικὸς καὶ ποιοτικὸς ἔλεγχος τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, οὕτως τὰ πορίσματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι τῷ Ὑπουργεῖῳ.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόκειται περὶ σημαντικοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται ν' ἀντεθεῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰδικῶς εἰς τεχνικὸς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων Ἔργων, εἰς οὓς μὴ ἀσχολουμένους εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ των, πληρωνομένου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου, χορηγεῖται καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ τοῦ Αἰμενικοῦ Ταμεῖου, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν μηνιαίων αὐτῶν ἀποδοχῶν.

4. Οἱ κατὰ ταῖς Αἰμενικαῖς Ἐπιτροπαῖς μηχανικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἑμμέσον ἔλεγχον τῶν οἰκείου Νομομηχανικῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν, ὑποχρεούμενοι νὰ τηρῶσι τούτους ἐνημέρους τῆς ἐν γένει προόδου τῶν ἔργων καὶ νὰ εὐρίσκωνται εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἀμεσώτερον ἐπὶ τεχνικῶν ζητημάτων συνάψαν μετ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 59.

Περὶ συμβάσεων πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας ἢ γενικωτέρας σημασίας.

(α') Ν. Α. 15 Ὀκτωβρίου 1923, πλὴν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1, β') ἄρθρ. 1 Α. Ν. 413 (1936).

1. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως λιμενικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας ἢ γενικωτέρας σημασίας, δι' ἃ τυχόν δὲν ἀναγράφεται ἐν τῷ προμῶ τοῦ οἰκείου Αἰμενικοῦ Ταμεῖου ἰσόποσος τῇ ὅλκῃ ἀξίᾳ τῶν ἔργων πίστωσις, ὧν ὅμως ἡ πληρωμὴ ἐξασφαλίζεται διὰ προσόδων τοῦ Ταμεῖου, εἴτε διὰ τμηματικῶν δόσεων εἴτε διὰ δανείων, εἴτε κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους τούτους, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἐγκρίνῃ, βάσει γενικῶν ὅρων, τὴν κατόπιν

δημοπρασίας ή άνευ τοιαύτης σύμβασης συμβάσεων προς εκπέσει των έργων τούτων.

2. Αί μεταξύ των Λιμενικών 'Επιτροπών καί των αναδόχων συναπτόμεναι κατά τ' άνωτέρω συμβάσεις ούδεμίαν έχουσιν ισχύν έν μη κυρωθίσιν διά Β. Δ. προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετά σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

3. Ούδεμία υποχρέωσις καί οὐδέν δικαίωμα γεννᾶται ὑπέρ οἰουδήποτε τῶν συμβαλλομένων ἐκ τῆς μὴ κυρώσεως τῆς υπογραφείσης παρ' αὐτῶν συμβάσεως, τοῦ ἀναδόχου δικαιουμένου νά θεωρήσῃ διαλελυμένην τήν σύμβασιν δι' ἀπλῆς πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δηλώσεώς του καί ν' ἀναλάβῃ τήν ὑπ' αὐτοῦ κατατεθεῖσαν ἐγγύησιν, ἐάν μὴ ἡ κύρωσις αὕτη κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἐντός ἐβδομήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως, ἐκτός ἐάν ἄλλως ἐν αὐτῇ ὁρίζηται.

4. Κατὰ τὰς οὕτως τῶν παρ. 2 καί 3 διατάξεις δύνανται νά κυρωθῶσιν τροποποιήσεις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω συναπτομένων συμβάσεων, ὡς καί τῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 15)25 'Οκτωβρίου 1923, ἐφ' ὧς αἱ τροποποιήσεις αὗται καθορίζονται διὰ νεωτέρων συμβάσεων μεταξὺ Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν καί ἀναδόχων.

5. Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτελουμένων ἔργων ἀνακυρόμεναι πάσας ῥύσεως διαφωναίαι δύνανται νά λύωνται διαιτητικῶς καθ' ὅν τρόπον ἐν τῇ οἰκείᾳ συμβάσει ἤθελεν ὁρίσθῃ. Ἐάν μὴ περὶ τούτου προβλέπῃ ἡ σύμβασις, ἐφαρμόζονται διὰ τὴν λύσιν τῶν διαφωνιῶν τούτων αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καίμεναι διατάξεις.

6. Εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος συναπτομένας συμβάσεις τὰ δικαιώματα τοῦ συμβολαιογράφου δὲν δύνανται νά ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000).

Ἄρθρον 60.

Ἀτέλειαι ὑλικῶν καί μηχανημάτων λιμεν. ἔργων.

(α) Παραγρ. 2 ἄρθρ. 10 Ν.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1923, β') Παραγρ. 2 ἄρθρ. 5 Α.Ν. 937)1937).

1. Τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ἐργαλεῖα ὑλικά ἐν γένει ἢ ἄλλα εἶδη πλὴν μηχανημάτων, ἀπαλλάσσονται μερικῶς τελωνειακῶν τελῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, λιμενικῶν ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων δικαιωμάτων, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καί τοὺς περιορισμοὺς τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 6066)1934, 896)1937 καί τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 583)1937.

2. Κατ' ἀξίαι τῶν ἐν ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου 6066 ὡς καί τῶν ἐν ἄρθρ. 6 παραγρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 583)1937. Ἄν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν κλπ.» ὁριζομένων, προκειμένου περὶ κατασκευῆς λιμεν. ἔργων ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καί ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου 'Υπουργείου, παραδίδονται ἐπὶ παρακαταθήκῃ τῶν οἰκείων δασμῶν καί ῥίρων ἢ ἐπὶ παροχῇ ἱσοπύσου τραπεζικῆς ἐγγυήσεως, μηχανήματα, προοριζόμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, εἰσαγόμενα δὲ ὑχλὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων, ἀλλὰ παρ' ἐργολάβων, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι εἰδικὴ περὶ τούτων θὰ ὑφίσταται συμφωνία μεταξὺ αὐτῶν καί τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καί ὅτι τῆς ἐκ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἀπαλλαγῆς θὰ ἐπωφεληθῶσι τὰ Λιμενικά Ταμεῖα δι' ἀναλόγου ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

Τὰ οὕτως εἰσαγόμενα ἢ τὰ ἀτελῶς εἰσαχθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μηχανήματα καί παραδιδόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης διατάξεως πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντός τριμήνου προθεσμίας ἀπ'

τῆς ἀποπεραιωθῶσι τὰ ἔργα ταῦτα ἢ διακοπῇ ἢ κατασκευῇ τούτων ἢ κηρυγθῇ ἐκπτώτος ὁ εἰσαγωγεὺς αὐτῶν ἐργολάβος ἢ διαμετακυρῶνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαγορευομένης τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν ἢ τῆς ἐξαγωγῆς των εἰς τὰς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λειτουργούσας Ἐλευθέρως Ζώνας, ἢ νὰ ἐκτελωνίζωνται πρὸς ἀνάλωσιν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἰσχυόντων τελῶν, μειωμένων κατὰ τὸν λόγον τῆς ἐπελθούσης εἰς αὐτὰ βλάβης ἢ φθορᾶς.

Ἡ μὴ πραγματοποιήσις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν μηχανημάτων τούτων ἢ τοῦ ἐκτελωνισμοῦ αὐτῶν πρὸς ἀνάλωσιν ἐντός τῆς προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται τὴν καταβολὴν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω δασμῶν εἰς τὸ ἀκέραιον ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως αὐτῶν. Ὁμοίως καί ἡ ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ἐκτελουμένων λιμεν. ἔργων ἀποκόμισις τῶν μηχανημάτων τούτων ἀνευ προγενεστέρως ἀδείας τῆς οἰκείας τελωνειακῆς ἀρχῆς συνεπάγεται τὰς ἰδίας ὡς ἀνω συνεπείας.

3. Τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν λιμεν. ἔργων ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα μηχανήματα, ἐργαλεῖα, ὑλικά ἐν γένει ἢ ἄλλα εἶδη ἀπαλλάσσονται δημοτικῶν, κοινοτικῶν, λιμενικῶν ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργοῦ.

Ἄρθρον 61.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ λιμενικά ἔργα

(α) Ἐδάφ. δεύτερον ἄρθρου 1ου Νόμου, ΑΡΕ')1883 β') Παραγρ. 5 καί 6 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 28 'Ιουνίου 1923, γ') ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Τὰ ἀναγκαιοῦντα κτήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἔργων εἴτε ὀριστικῶς διὰ μονίμους ἐγκαταστάσεις, εἴτε προσωρινῶς διὰ προσωκαίρους τοιαύτας, ἀπαλλοτριούνται ἀναγκαστικῶς λόγω δημοσίας ὠφελείας διὰ Β. Διαιτάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν πράξεως τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐπὶ τῇ βάσει κτηματολογικοῦ διαγράμματος καί πίνακος, ἐν οἷς ἐμφαίνονται τ' ἀπαλλοτριωτέα κτήματα κατ' ἐκτασιν καί εἶδος. Τὸ διάγραμμα καί ὁ πίναξ, τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, προσαρτῶνται εἰς τὸ Βασ. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται καί ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς προσωρινῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐνεργεῖται ὑπὲρ καί δαπάναις τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, ἢ δὲ καταβλητέα ἀποζημιώσεις διὰ τε τὰ ὀριστικῶς ὡς καί διὰ τὰ προσωρινῶς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα, ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2,3 καί 4 τοῦ Νόμου Γ'ΝΑ' τοῦ 1911 καί τοῦ Νόμου 103 περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου τούτου, ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν καί συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1923 Ν.Δ. «περὶ ἐρμηνείας καί συμπληρώσεως τῶν γενικῶν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων νόμων» ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ιδιοκτητῶν ἢ ἄλλων δικαιούχων, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοπικῶν ἔντος ἀρμοδίου ν' ἀποφαίνηται καί μετὰ τὴν τυχόν γενομένην κατάληψιν.

3. Ἐφ' ὅσον αἱ ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἔργων τοῦ Κράτους καταλαμβάνονται γαῖαι καί τὰ κτήματα εἰσὶν ἐθνικά, παρκαρῶνται δωρεὰν τοῖς Λιμενικοῖς Ταμείοις.

4. Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀμύντης τῆς χώρας κατὰ ξηρὰν καί κατὰ θάλασσαν, σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καί ἔργων συγκοινωνίας ἐν γένει ὡς καί πάσης φύσεως λιμενικῶν καί ὑδραυλικῶν ἔργων καί τῶν πρὸς ταῦτα συναφῶν ἐγκαταστάσεων παρίσταται ἀνάγκη ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ιδιωτικῶν κτημάτων, αὗται ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἀποκυλισμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῶν περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηγοδικείου περὶ διαταρᾶς ἢ ἀποβολῆς ἐκ τῆς διακοπῆς, μὴ ἰσχυόντος εἰς τὰς περιπτώσεις

καύτας τοῦ ἄρθρου 490 ἐδάφ. στ' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν τῇ δὲ διακρίσεως διαφορᾷ νόμου ΓΨ'Ζ' καὶ ἀπάσας αὐτοῦ τὰς διατάξεις καὶ ἐπιτροπὴς μόνον τῆς κυρίας περὶ νομῆς δίκης, εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου Πρωτοδικῶν. Ἀποφάσεις περὶ προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διαφορῶν, ἐκδοθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους 1925, ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύον αὐτῶν καὶ οὐδεμίαν ἐκ τούτων παραμένει συνέπειαν.

Ἄρθρον 62

Δικαιώματα Λιμενικῶν Ταμείων ἐπὶ γηπέδων σχηματιζομένων δι' ἔργων καὶ δαπάναις αὐτῶν.

(α) ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 γ) ἄρθρον 56 τοῦ Α.Ν. 1179(1938).

1. Πάντα τὰ γήπεδα τὰ δι' ἔργων καὶ δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων σχηματιζόμενα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ σχηματισθέντα τοιαῦτα πρὸ τῆς ἐξαρμογῆς τοῦ περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων Ν.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923, ἀνήκουσιν αὐτοῖς κατὰ πλήρη κυριότητα, τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δυνάμενης ν' ἀπαλλοτριώσῃ καὶ ἐκμισθώσῃ ταῦτα διὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλως ἐπιβαρύνῃ πάντοτε δὲ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

Τὸ προῦν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἄλλως διαθέσεως τῶν ὡς ἄνω γηπέδων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, τῶν ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

2. Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κκαρτισθησομένου σχεδίου ρυμοτομίας τῶν ὡς ἄνω σχηματισθησομένων ἐκτάσεων, νὰ καταλαμβάνῃ μέχρι τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦτων πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἄνευ ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 63

Περὶ τῆς Ζώνης Λιμένος

(α) παραγρ. 1,3,4,5,6,7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 β) ἐδάφια 12,13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 5988).

1. Ζώνη λιμένος νοεῖται ἑκτασις ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐν τῇ ᾗ ποιεῖ τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐκτελεῖ τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἔργα. Ἡ ζώνη τοῦ λιμένος διακρίνεται εἰς χερσαίαν καὶ θαλασσίναν.

2. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης α) ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, β) τοῦ ἀρμοδίου Νομομαχανικοῦ γ) τοῦ Λιμενάρχου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος δ) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐννόμου τῆς περιφερείας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ε) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς. Τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις καὶ ἀποφασίζει ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομομαχανικός, ὅστις καὶ προσκαλεῖ τὰ μέλη εἰς συνεδριάσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ δύο μελῶν, αἱ δ' ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

3. Ἡ χερσαία ζώνη ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἄκτῆς καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ὅπου ὅμως ὑπάρχει στέδιον πόλεως ἐπεκτείνεται αὕτη ἀπὸ τῆς ἄκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρως οἰκοδομικῆς γραμμῆς, περικυβαντοῦσα τὰ ἐν τῇ μετὰ τὴν ὁδὸν, πλατείαν καὶ κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους. Ὅπου δὲν

ὑπάρχει στέδιον πόλεως δύναται αὕτη νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς βάθος 50 μέτρων ἀπὸ τῆς ἄκτῆς.

4. Ἐν ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπάρχουσι πλεονεες λιμένες ἢ ὅμοιοι, ὁρίζεται δι' ἑκάστον τούτων ἰδιαιτέρη χερσαία ζώνη. Εἰς διώρυγας ἢ στενάς θαλάσσης ἢ χερσαίας ζώνης ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ἄκτῆς ἐφόσον αὕτη δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν περιφερείαν ἑτέρου Λιμενικοῦ Ταμείου.

5. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς συνεχόμενας τῇ χερσαίᾳ ζώνῃ λεκάνια λιμένων ἢ προσυλαγμένων ὁρμῶν καὶ ἑκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης εἰς ἄκτινα πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἄκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης καὶ ἐκατέρωθεν τῶν ἄκρων αὐτῆς.

6. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢ ἡν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ζώνης τυγχάνουσιν ἀβαθῆ ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις ταύτης πέραν τῆς ἄκτῆς τῶν πεντακοσίων μέτρων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἡ χερσαία καὶ ἡ ἐκμετάλλουσις τῶν ἄκτῶν καὶ αἰγιαλῶν καὶ κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων τῆς ζώνης τοῦ λιμένος παραχωρεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαφυλάξεως τοῦ κοινοχρήστου χαρακτῆρος αὐτῶν. Ἐξαιρουμένων οἱ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 ἐκμισθωμένοι εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων χώροι τοῦ λιμένος Ἀλυκῆς Ἀρτῆς πᾶς δ' ἄλλος τοιοῦτος χώρος μέχρι πέρατος ἐκάστης μισθώσεως. Ἐάν ὅμως οἱ χώροι οὗτοι ἀναγκαιοῦσιν ἀπαραιτήτως κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Νομομαχανικοῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὑπεισέρχεται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκμισθωτοῦ δικαιώμενον νὰ λύῃ τὴν ὑφισταμένην μισθώσιν ἢ παραχωρήσιν ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ συμβάσει περιπτώσεων καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων.

8. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ὁριοθετήσεως τῆς ζώνης τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 64

Εἰδικὴ σύνθεσις Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων.

Μεταβίβασις ἀρμοδιότητος αὐτοῦ εἰς Γεν. Διοικήτάς.

(α) ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925 γ) ἄρθρ. 2 Δ)τος 3 Ἰουνίου 1930.)

1. Συμμετέχουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων ὅταν εἰσάγωνται εἰς αὐτὸ πρὸς συζήτησιν σοβαρὰ θέματα τεχνικά, ἀφαιρῶντα κατασκευὴν νέων λιμενικῶν ἔργων, ἀνὰ ἐν μέλος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ναυτικοῦ ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Διευθυντῆς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἐπίσης συμμετέχει καὶ ὁ Διευθυντῆς τῶν Φάσεων, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ ἀνωτέρου μαχίμου ἀξιωματικοῦ ἐξουσιοδοτημένου παρ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο.

2. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων ὡς πρὸς τὴν ἐγκρίσιν τῶν μελετῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐκτελουμένων δαπάναις τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν ἐν γένει Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ καὶ ἰδιωτῶν ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων σχετικῶν διακηρύξεων καὶ σχεδίων συμβάσεων, τὴν ἐπίλυσιν τῶν σχετικῶν ἐν τῇ ἐκτέλεσει ζητημάτων καὶ τὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων παρὰ τῆς μετὰ βιβλίου εἰς τοὺς Γεν. κοὺς Διοικήτάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 65

Διακρίσεις τόπων ἀγκυροβολίας.

(ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925)

1. Οἱ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Κράτους τόποι ἀγκυροβολίας προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου διακρίνονται εἰς «λιμένας», «ἐπίνειαι» ἢ «ἀγκυροβόλια καταφυγῆς» καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἑκφρασιν ἐννοίας χαρακτηρίζονται ἐνταῦθα κατ' ἴδιον.

2. Οἱ ὅροι «λιμὴν» καὶ «ἐπίνειον» δηλοῦσι φυσικὸν ἢ τεχνικὸν λιμένα ἢ ὄρμον ἔχοντα ναυτιλιακὴν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν μετ' ἴδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν περιοχὴν ἐτέρου ὑπαγόμενον.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν λιμένων τοῦ Κράτους εἰς «λιμένας» ἢ «ἐπίνειαι» ἀλλὰ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Κεφαλαίου Ε' γίνεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου, κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν ἐκφερομένης.

3. Ὁ ὅρος «ἀγκυροβόλιον καταφυγῆς» δηλοῖ εἴτε ἀγκυροβόλιον φυσικὸν, ἀλλ' ἢνευ ἐμπορικῆς κινήσεως, εἴτε καὶ ἐπίνειον πλησίον διεθνoῦς γραμμῆς ἐδρικομένου, ἀλλὰ παρέχον λόγῳ τοπογραφικῆς διαμορφώσεως καταφυγὴν εἰς γεμαζόμενα πλοῖα.

4. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς ἀπὸκειται εἰς τὴν κατὰ τοὺς νόμους 645 καὶ 1833 «Γνωμοδοτικὴν ἐπὶ τῶν Φάρων Ἐπιτροπὴν» (κατονομαζομένην ἐφεξῆς ὡς με συντεταγμένην ἑκφρασιν Γ.Ε.Φ.) δυναμένην νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον καὶ εἰς ἐπίνειον διὰ τὸ ὅποιον δὲν συντρέχουσι μὲν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος συνθῆκαι, ἀλλὰ τὸ ὅποιον ἢ Γ.Ε.Φ. βασιζομένη εἰς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου, ἤθελε θεωρήσῃ ὡς μὴ ἐπαρκῶς εὐπορον κατ' ἀπόλυτον αὐτῆς κρίσιν.

Ἄρθρον 66

Τρόπος χαρακτηρισμοῦ ἀναγκαιότητος σημάτων

(Παράγρ. 3 ἄρθ. 2 καὶ ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925).

1. Πυρὸς ἐν γένει λιμένος, ἐπίνειου ἢ ἀγκυροβολίου καταφυγῆς ὡς καὶ τοιοῦτος πρὸς πρόσκαιρον ἐπιστήμανσιν ὑφάλων ἢ ἐξάλων κινδύνων ἀπὸ λιμενικῶν ἔργων εἴτε ἀπὸ ναυαγίων, ναυδέτον ἢ σημεῖον ἡμέρας, ὡς καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν, χαρακτηρίζονται ὡς ἀναγκαῖα μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Γ.Ε.Φ.

2. Οὐδεμία τυποθέτησις πυρσοῦ, ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 67, 71 καὶ 74 τοῦ παρόντος πραγματοποιεῖται, ἐφόσον δὲν προῦπάγῃ ἀπόφασις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, βασιζομένη εἰς κατὰ πλειονοψηφίαν συμφωνοῦν ἀπόφασιν τῆς Γ.Ε.Φ. καὶ ἐρῶν δὲν ἔχει αὕτη κοινοποιηθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

3. Ἀπόφασις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ λιμένος ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένου τοιοῦτου, ὡς καὶ περὶ ἐγκαταστάσεως ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας, οὐδόλως ὑποχρεοῖ τὸ Δημόσιον.

4. Ταῦναντίον τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, στηριζομένη εἰς ἀπόφασιν τῆς Γ.Ε.Φ. εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργείου κατὰ

τὰς διατάξεις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 67.

Περὶ τῶν βαρυνόμενων μετὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως πυρσῶν.

(α') Παράγρ. 1-4 ἄρθρ. 4, καὶ παραγρ. 1 ἄρθρ. 13 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου τῆς ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ σημαντήρος φωτοβόλου ἔχοντος ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὸν εἰσπλυν εἰς λιμένα ἢ προλιμένα ἢ εἰς ἀμφότερα ἢ εἰς ἐπίνειον βαρύνει τὸ ἀρμόδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐξ ὀλοκλήρου.

2. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου τῆς ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ σημαντήρος φωτοβόλου, ἔχοντος σύνθετον σκοπιμότητα, ἥτοι οὐ μόνον ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰσπλεόντων προλιμένα, λιμένα ἢ ἐπίνειον, ἀλλὰ ἀποτελοῦντος πυρσὸν ἀναγνωρίσεως τῶν τοιοῦτων τόπων ἀγκυροβολίας, βαρύνει καὶ τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει ἕτερος πυρσὸς εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέρων τῶν 12 μιλίων. Πάντως ἡ τοιαύτη σύνθετος τοιοῦτου πυρσοῦ σκοπιμότης δέον ρητῶς νὰ τονίζεται ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφάσει.

3. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ φωτοβόλου σημαντήρος, ἔχοντος διπλὴν ὡσαύτως σκοπιμότητα ἥτοι οὐ μόνον ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰσπλεόντων προλιμένα, λιμένα ἢ ἐπίνειον, ἀλλὰ ἀποσκοποῦντος κυρίως εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς πορείας τῶν παραπλεόντων πλοίων μετὰ κατεύθυνσιν πρὸς ἄλλον λιμένα, βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Δημόσιον, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ ὁ πυρσὸς ἐπὶ ὑφισταμένου λιμενικοῦ ἔργου. Πάντως ἡ τοιαύτη σύνθετος σκοπιμότης πρέπει ρητῶς νὰ τονίζεται ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφάσει.

4. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς κατὰ πάσας τοὺς ὁρους τοῦτου τὰς ἐκδοχὰς (ἄρθρ. 65 παραγρ. 3 καὶ 4) βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὸ Δημόσιον.

5. Πᾶσα δαπάνη ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ λιμένος ἢ ἐπίνειου περιλαμβάνει τὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ μηχανήματος ἀπαιτουμένου καταλλήλου ἔργου καὶ τὴν τῆς προμηθείας τοῦ μηχανήματος καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ.

6. Αἱ δαπάναι τῆς μελέτης τοῦ φωτισμοῦ λιμένος ἢ ἐπίνειου ἐν γένει, τῆς μεταφορᾶς τῶν μηχανημάτων ἐπὶ τόπου ἐφόσον γίνεται διὰ πλοίου τῶν φάρων, καὶ ἐν γένει δαπάναι τῆς συναρμολογήσεως τοῦ μηχανήματος βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.

7. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μηχανήματος δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν ἐνδεχομένως ἀναγκαζούντων ἀεριοσταμιευτῶν, παρεχομένων παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Φάρων ἢνευ ἀποζημιώσεως, ἐφόσον πρόκειται περὶ πυρσοῦ ἰδρυθισμένου ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Προκειμένου ὅμως περὶ πυρσῶν ἐν θαλάσῃ εἴτε πλωτῶν εἴτε μονίμων ἢ ἀξία τῶν ἀεριοσταμιευτῶν συνυπολογίζεται εἰς τὴν δαπάνην τῆς προμηθείας τοῦ μηχανήματος.

8. Ἡ συναρμολόγησις τοῦ μηχανήματος ἐπὶ τοῦ πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ ἔργου ἐκτελεῖται διὰ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Φάρων, δικαιουμένου ἅμα εἰς ἀπόληψιν παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου προσθέτου ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἀσχέτως πρὸς ἃς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν δικαιοῦνται.

Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς ἡμερησίας αὐτοῦ ἀποδοχὰς ἐν γένει, ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

9. Ἐὰν κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν συναρμολόγησιν μηχανήματος πυρσοῦ λιμένος ἢ ἐπίνειου ἤθελε προκύβῃ

ανάγκη, πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ φωτός, προσθήκης παρελκόμενων μὴ προβλεφθέντων, ταῦτα παρέχονται ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν Φάρων ὅπου πληρωμὴς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, βασιζομένης εἰς ἐκθεσὶν τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τεχνικοῦ Γμήματος τῶν Φάρων.

Ἄρθρον 68.

Περὶ τῶν διοπτρικῶν μηχανημάτων τῶν πυρσῶν.

(Παραγρ. 5 ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 18 Σεβρίου 1935).

Οἱ πυρσοὶ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1-4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πρέπει ἀπαρεγγλίστως νὰ ᾖσιν ἐφωδιασμένοι διὰ διοπτρικῶν μηχανημάτων, ὧν ἡ ἐστιακὴ ἀπόστασις δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τῶν 150 χιλιοστῶν διὰ τοὺς πυρσοὺς λιμένων καὶ τῶν 100 χιλιοστῶν διὰ τοὺς πυρσοὺς ἐπινείων ἢ ἀγκυροβολίων καταφυγῆς.

Ἐὰν ὅμως ἡ φωτιστικὴ πηγὴ εἶναι ἡλεκτρικὴν ἢ φῶς ἀπὸ ἀσετυλίνης τὰ ὡς ἀνωτέρω τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως ἐλάχιστα ὅρια δύναται νὰ μειωθῶσιν εἰς 100 χιλιοστὰ διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ εἰς 70 χιλιοστὰ διὰ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρον 69.

Περὶ ἀντικαταστάσεως πυρσῶν.

(α') ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β') ἄρθρον μόνον τοῦ Α. Ν. 154(1936).

1. Ἐὰν δι' οἰκονομίας λόγον ἤθελε χαρακτηρισθῇ ἀναγκαῖα ἢ ἀντικατάστασις πυρσοῦ ἐν γένει ὑφισταμένου εἰς λιμένα ἢ ἐπινεῖον, ἢ ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως προκύψουσα δαπάνη βαρύνει τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικαθιστωμένου μηχανήματος λογισομένης ὑπὸ συγχρόνους συνθήκας καὶ διὰ καινουργῆς μηχανήμα, ἀφαιρουμένης ἀπὸ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης διὰ τὴν νέαν ἐγκατάστασιν. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς δαπάνης βαρύνει τὸ Κράτος εἰς ὃ καὶ περιέρχεται τὸ ἀντικατασταθὲν μηχανήμα. Ἡ σύγχρονος ἀξία τοῦ ἀντικαθιστωμένου μηχανήματος ἐκτιμᾶται ἐκ τῶν παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρων εὐρισκομένων ἢ μερίμνη αὐτοῦ ζητούμενων τιμολογίων δι' ὅμοιον ἢ προσόμοιον τύπον μηχανήματος.

2. Ἐὰν μηχανήμα πυρσοῦ ἐν γένει, ἰδρυέντος εἰς λιμένα ἢ ἐπινεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 παραγρ. 1 καὶ 2 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρ. 97 παραγρ. 11, καταστῇ ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῆς θάλασσης διαβρωτικῶν ἐπεξεργασιῶν ἀνεπίδεκτον ἐφεξῆς ἐπισκευῶν καὶ περιέλθῃ οὕτω εἰς ἀχρηστίαν, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ μηχανήματος βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ Δημόσιον καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὸ ἀρμόδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον. Ἐν ἐπαναλήψει τῆς ἀχρηστεύσεως ἢ ἀντικατάστασις βαρύνει τὸ Δημόσιον μόνον.

3. Ἐὰν πυρσοὺς ἐν γένει λιμένους ἢ ἐπινείους, ἰδρυθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 παραγρ. 1 καὶ 2 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 97 παραγρ. 11 καταστραφῇ ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας καὶ δὴ θεομηνίας, σεισμοῦ, καθιζήσεως τοῦ ἐφ' οὗ ἡδράζετο κτίσματος, πολεμικῶν λόγων, κακοβοῦλου βλάβης, προσκρούσεως πλοίου-μὴ ἀπαλλασσομένου τούτου τῆς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν ἐφόσον τοιαύτη συντρέχῃ τὸ μὲν ἀρμόδιον Λιμεν. Ταμεῖον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν δαπάνην τοῦ κατασκευῆν τοῦ πρέποντος κτίσματος διὰ τὴν ἐδραστὶν τοῦ νέου μηχανήματος, τὸ δὲ Κράτος εἰς τὰς δαπάνης προμηθείας καὶ συναρμολογήσεως τοῦ νέου μηχανήματος, διὰ μὲν τὸ ἕλναι αὐτῶν ἐὰν πρόκειται περὶ Λιμενικοῦ Ταμεῖου μὴ ἔχοντος ἐπαρκεῖς πόρους ἢ ἐντος βεβαρυμένου διὰ μεγάλων χρεῶν, ἢ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν δαπανῶν τούτων ἐν ἑκτερίᾳ περιπτώσει. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς ὑπηρεσίας

τῶν Φάρων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν καὶ κρίσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, διὰ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου κατάστασιν. Χρηγεῖται δὲ πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Φάρων ἡ ἀναγκαῖα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις κατόπιν αἰτήσεως αὐτῆς, ὑποβαλλομένης προκειμένου περὶ πυρσοῦ μὲν ἐδραστηριομένου ἐπὶ σπρεσῶν ἐδάφους, εὐθύς ὡς ἤθελε τῇ παραδοθῇ παρὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου τὸ πρέπον κτίσμα, περὶ πλωτοῦ δὲ πυρσοῦ, ὅμα ὡς ἤθελε διαπιστωθῇ ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀπώλειά του.

4. Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγρ. 2 καὶ 3 δὲν ἀφορῶσι καὶ εἰς ναύδετα λιμένους ἢ ἐπινείους καταστάνα ἄχρηστα ἢ ὀπωσθήποτε καταστραφέντα ἢ ἀπωλεσθέντα, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 74 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 70.

Περὶ τῶν δαπανῶν συντηρήσεως καὶ λειτουργίας μέσων ναυτικῆς σηματοδότησεως.

(Παραγρ. 2 ἄρθρον 13 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

Ἦσθα μετὰ τὴν πλήρη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος ἐγκατάστασιν πυρσοῦ ἐν γένει λιμένους ἢ ἐπινείους εἴτε ναυδέτου, εἴτε σημείου ἡμέρας δαπάνη λειτουργίας καὶ συντηρήσεως βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 71.

Ναυτικὸς φωτισμὸς δευτερευούσης σημασίας.

(ἄρθρον 7 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖος ὁ ναυτικὸς φωτισμὸς ἐσωτερικῶν λιμενοβραχιόνων δευτερευούσης σημασίας ἢ κρηπιδωμάτων ἢ ἀποβαθρῶν ἐπὶ προκυμαίων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐντός τοῦ λιμένος κινήσεως τῶν πλοίων ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ τμήματος πλωίμου αἰλακος πρὸς τεγνητὸν λιμένα φέροντος, ὁ τοιοῦτος φωτισμὸς πραγματοποιεῖται (ἄρθρ. 66 παραγρ. 2) παρὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου διὰ φανῶν ἐκ ψευδοκρυστάλλου, εἴτε κοινῶν, εἴτε ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων φωτὸς λευκοῦ ἢ χρωματιστοῦ, καθ' ὃ ἤθελεν ὀρίσει ἡ Γ. Ε. Φ. καὶ ἀποδιδόντων φωτοβολίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μιλλίου, τῆς λειτουργίας αὐτῶν συντελουμένης μερίμνης, εὐθύνης καὶ δαπάνης τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου.

2. Ἐὰν δι' ἐπινεῖον δευτερευούσης σημασίας ἤθελε κριθῇ ὁ φωτισμὸς διὰ διοπτρικοῦ φανοῦ προκαταβλητέας ἀξίας ὡς μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖος, δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον ἡ μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη αὐτοῦ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία κοινοῦ φανοῦ λευκοῦ ἢ χρωματιστοῦ φωτὸς φωτοβολίας ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μιλλίου.

Ἄρθρον 72.

Φωτισμὸς νέων λιμενικῶν ἔργων

(ἄρθρον 8 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

1. Ἦσθα ὀριστικὴ μελέτη ἀφορῶσα εἰς νέον λιμενικὸν ἔργον ἢ τροποποίησιν ὑφισταμένου τοιοῦτου κοινότητος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖῳ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Φάρων πρὸς καθορισμὸν τοῦ διὰ τὴν ναυτιλιακὴν κίνησιν πρέποντος εἰς αὐτὸν φωτισμοῦ καὶ τοῦ τύπου τῶν ἀναγκασιούτων κτισμάτων καὶ μηχανημάτων.

2. Ἡ δαπάνη παντὸς κτιστοῦ μέρους τοῦ κριθησομένου ὡς ἀναγκαῖου πυρσοῦ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου.

3. Ἡ δαπάνη προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν περὶ τῶν ἢ παρὰ τῶν 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πυρσῶν βαρύνει

ἐξ ολοκλήρου τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἔσται καὶ ἐὰν ἡ συμπλήρωσις τῶν πυρσῶν εἶναι δι' οἰονδήποτε λόγον σύνθετος.

4. Ἡ Γ. Ε. Φ. ἀπορρίπτεται ὡς ἀποσπασμένη ἀπὸ τοῦ ἀναγκασμοῦ ἢ μὴ τοῦ φωτισμοῦ τῶν λιμενικῶν ἔργων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 73.

Σήμανσις ὑφάλων, ναυαγίων κλπ.

(Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

1. Πᾶσα ὑφάλος προέκτασις λιμενικοῦ ἔργου ὑπὸ κατασκευὴν ἐπισημαίνεται μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου διὰ φωτοβόλου σημαντήρος ἀγκυροβολουμένου εἰς τὴν ἀποχὴν τοῦ ἐπικινδυνωδεστέρου μέρους τῶν ὑφάλων ἔργων καὶ μετακινουμένου σὺν τῇ προόδῳ αὐτῶν.

Ἡ διάρκειά τῆς λειτουργίας τοῦ τοιοῦτου σημαντήρος δέον νὰ ᾖ δύο τοὐλάχιστον ἐβδομάδων ἀνευ ἀνάγκης ἀνανώσεως τῆς φωτιστικῆς ὕλης.

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἤθελε χρησιμοποιηθῇ σημαντὴρ τύπου ἐκ τῶν παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Φάρων χρησιμοποιουμένων εἴτε δυναμένον νὰ χρησιμοποιηθῇ παρ' αὐτῆς, δύνανται νὰ ἐξαγοράζηται αὐτοὶ κατόπιν παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς του, τῆς περιπτώσεως αὐτῆς προϋποθετούσης ἔγκρισιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τοῦ τύπου τοῦ σημαντήρος.

2. Ἡ πρὸς τὴν πορείαν τῶν πλοίων προέχουσα ἀκρὰ τῶν ἐξάλων κατασκευῶν λιμενικοῦ ἔργου φωτίζεται διὰ φανοῦ ἀγκυροβολίας 3 μιλίων καὶ φωτὸς (σταθεροῦ ἐκλάμποντος) πρασίνου μὲν ἐὰν ὁ εἰσπλέων καταλείπῃ τὸ ὑπὸ κατασκευὴν λιμενικὸν ἔργον πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ πλευρὰν ἢ ἐρυθροῦ ἐὰν καταλείπῃ αὐτὸ ἀριστερὰ καὶ μετακινουμένου σὺν τῇ προόδῳ τοῦ ἔργου. Φωτισμὸς ὅμως τῆς ἐξάλου ἀκρᾶς δὲν ἐπιτρέπεται ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἐπιτηροῦντος τὴν κατασκευὴν μηχανικοῦ ἐφόσον ἡ ὑφάλος τοῦ ἔργου προέκτασις προσέχει πέραν τῶν 15 μέτρων ὡς πρὸς τὸ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ἄκρον, τοῦ φωτισμοῦ συντελούμενου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ φωτοβόλου σημαντήρος.

3. Πᾶν ναυάγιον ἐντὸς λιμένος κατακείμενον, ἢ προσγείως γραμμῆς διοικήσεως παραλλήλως τῇ ἀκτῇ τοῦ λιμένος καὶ εἰς τρία μίλια ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων ὁρίων αὐτοῦ, ἐπισημαίνεται, ἐφόσον ἤθελε χαρακτηρισθῇ ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὴν ναυτιλίαν, μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου διὰ μέσου ἐπιτηροῦντος κανονικὸν καὶ ἀπαισίστως διαρκὲς φωτισμόν. Ὁ φωτισμὸς τῶν ναυαγίων πέραν τοιούτων ζωνῶν κατακειμένων ἀπόκειται εἰς τὸ Δημόσιον. Προκειμένου ὅμως περὶ ναυαγίου πλοίου ἡσφαλισμένου, διὰ τὸν συνεχῆ καὶ κανονικὸν αὐτοῦ φωτισμόν ὑπόχρεως εἶναι ὁ ἡσφαλιστής, ἀφ' ἧς ἤθελε διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀναγνωρισθῇ νόμιμος ἢ ἐγκατάλειψις παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου μέχρι τῆς ἥσσεως τοῦ ἀποτελοῦντος κίνδυνον ναυαγίου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας του καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν τυχόν ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Δημοσίου, ἐξακολούθησιν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἰδίου ναυαγίου καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν εἰς διαπλοὴν πλοίων προσγενομένην βλάβην.

4. Πρὸς διευκλύνειν τῆς υποχρεώσεως τῶν Λιμεν. Ταμείων ἐπὶ περιπτώσεων, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται τὸ Δημόσιον νὰ ἐνοικιάζῃ εἰς τὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἐφόσον ἡ ὑπηρεσία τῶν Φάρων δύνανται νὰ διαθέτῃ, διοικητικοὺς φανούς, φωτοβόλους σημαντήρας καὶ ἀεροσταθμικοὺς ἀντὶ μηχανικοῦ μισθώματος ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἐτήσιον τόκον πρὸς 6 ο/ο καὶ ἀπώσεσιν λόγῳ φθορᾶς πρὸς 14 ο/ο ἐπὶ τῆς εἰς δαπάνης ἀξίας κατὰ τὴν παροχρησίαν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπώλειαν ἢ καταστροφὴν ὅλην ἢ μερικὴν τοῦ ἐνοικιασθέντος εἰδους ἐπισυμβᾷσα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας, ἐὰν

μὲν προέρχεται ἐξ ἀνωτέρας βίας βαρύνει τὸ Κράτος, εἰ πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει τὴν ὑπὸ αὐτὴν.

5. Ὅλα καὶ διασωληνώσεις ἐργουστασίων ὡς καὶ προβλήτες ἐξυπαρξοῦσιν πάσης φύσεως ἰδιωτικᾶς ἐγκαταστάσεως φωτίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κοινοποιουμένης εἰς τὴν ὑπόχρεον μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ ἰδιοκτήτου, μὴ ἀποκλεισμένης ἐκ χρημολῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφ' ὧν τοιαύτη ἀνάγκη ἐνδείκνυται.

Ἄρθρον 74.

Ναυδετα, σημαντήρες, σημεῖα ἡμέρας.

(Ἄρθρον 10ον Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἡ εἰς λιμένας ἢ ἐπίνεια τοποθέτησις ναυδέτων ἢ σημαντήρων ἐνδεικτικῶν ἢ σημεῖων ἡμέρας, ἅτινα ἐξαρχητρίσθωσαν ἀναγκαῖα πρὸς εἰσπλοὴν εἰς λιμένα ἢ διὰ χειρισμοὺς ἐν τῷ λιμένι, πραγματοποιεῖται διὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1833.

2. Ἡ δαπάνη τῶν τοιούτων ἐγκαταστάσεων βαρύνει ἐξ ολοκλήρου τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπανατοποθέτησεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει καταστροφῆς. Εἰσπράττεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ Δημόσιον βαρύνεται μὲ τὴν δαπάνην τοιούτων ἐγκαταστάσεων μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φυσικῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς στερουμένων ἐμπορικῆς κινήσεως.

Ἄρθρον 75.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμείων χρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων ναυτικῆς σημάτων.

(Ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 67 παρ. 1, 2 καὶ 5, 69 παρ. 2, 72 παραγρ. 3, 73 παραγρ. 4 καὶ 74 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος βαρύνουσαι τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα δαπάναι καταβάλλονται εἰς τὸ Δημόσιον μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργείου ὡς ἀκολουθῶς καὶ πρὸ πάσης πρὸς ἐγκατάστασιν ἐνεργείας.

α) Προκειμένου περὶ μηχανήματος πάσης φύσεως, ἐκτὸς ὅταν τοῦτο παραδίδεται ἔτοιμον συνωδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 72 παραγρ. 2, εἴτε ὑπάρχοντος ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν Φάρων μηχανήματος ἐν γένει ἢ ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας ὡς καὶ περὶ τοιοῦτου κατασκευασθουμένου ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καταθέτει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ποσὸν τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναφερόμενον καὶ ἀποστέλλει τὸ οἰκτεῖον γραμμάτιον παραλαβῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὅπερ εἰδοποιεῖ λεπτομερῶς περὶ τοῦτου τὴν Διεύθυνσιν τῶν Φάρων.

β) Προκειμένου περὶ μηχανήματος ἢ εἰδους ἐν γένει παραγγεληθσομένου εἰς τὴν Ἀλλοδαπήν, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐντέλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀγοράσῃ εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ ἀποθεματικοῦ του τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συναλλάγματος, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖον κοινοποιουμένη ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ ὅπως θέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσιν Προμηθειῶν Τμήμα Ἐφοδίων Ὑλικοῦ) καὶ διὰ τὴν ἢν ἀποκλειστικῶς προωρίσθῃ χρῆσιν, εἰδοποιούσα ἅμα περὶ αὐτοῦ τὴν Διεύθυνσιν Φάρων.

γ) Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὑποχρεούται ἐφ' ὅσον γίνεται ρητὴ τοῦ τοιοῦτου μνηῖα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως ἀντὶ καταθέσεως τοῦ ὀρισθέντος ποσοῦ δραχμῶν εἰς Δι-

μόσον Ταμείον, ἀνυπόθετον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὴν Τράπεζαν ὅπως ἀγοράσῃ, εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ ἀποθεματικοῦ του. Ἰσχύς ἀξίας πρὸς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν συνάλλαγμα καὶ θέσθι αὐτὸ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσιν Προμηθειῶν), εἰδοποιούσα ἀμέσως περὶ αὐτοῦ καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Φάρων. Τὸ τοιοῦτον συνάλλαγμα διατίθεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς ἀνάγκας τῶν Φάρων καὶ κατὰ προτίμησιν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ καταθέσαντος Λιμενικοῦ Ταμείου εὐρισκομένων, ἢ τῶν πυρσῶν προσκαίρου φωτισμοῦ ναυαγίων ἢ κινδύνων ἀπὸ λιμενικῶν ἔργων ὑπὸ ἐκτέλεσιν, συνωδὸν ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 παραγρ. 4.

2. Ἄμα τῇ λήψει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδοποιήσεων ἢ Διευθύνσεις τῶν Φάρων ἐνεργεῖ ἀμέσως εἴτε προβαίνουσα εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν μηχανημάτων, ἐφόσον ταῦτα προὔπῃρχον εἰς τὰς ἀποθήκας, εἴτε ἀποστέλλουσα εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προμηθειῶν (Τμήμα Ἐφοδίων Ὑλικῶν) τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τὰ τε τεχνικὰ σημειώματα καὶ τὴν περὶ τοῦ διαθεσίμου συναλλάγματος εἰδοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπως αὕτη προβῇ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προμηθευθισμένου εἵδους.

3. Ἀφ' ἧς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον συμμορφωθῇ ἐμπραγμάτως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καταθέτον τὰ δι' αὐτῆς ὁρισθέντα ποσά, παύει ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰς ἐφεξῆς διακυμάνσεις τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων ἢ τῶν εἰς δραχμὰς διατιμηθέντων εἰδῶν, ἀποβαινούσας εἴτε πρὸς ὕψος εἴτε πρὸς ζήμιαν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 76.

Πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία καὶ δάνεια διὰ τὴν ναυτικὴν σήμανσιν.

(α) Ἄρθρ. 14 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β) ἄρθρ. 56 Α. Ν. 4179 [1938].

1. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ παρόντος δύνανται ν' αὐξηθῇ ἢ εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐπιβεβλημένη φορολογία, ἐφόσον οἱ πόροι αὐτοῦ, δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ υποχρεώσεων.

2. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένος ἢ ἐπινείου ἤθελε χαρακτηρησθῇ ἀνεπίδεκτος μακρᾶς ἀναβολῆς, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Νομάρχου, σὺνὰφας χρεωλυτικοῦ δανείου ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν πύρων τοῦ λιμένος. Τὸ οὕτω συναμολογούμενον δάνειον διατίθεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 διὰ τὰς ἐν γένει ἐγκαταστάσεις τῶν ἀναγκαζομένων πυρσῶν.

Ἄρθρον 77.

Διατάξεις περὶ ναυτικῆς σήμανσεως λιμένων Κερκύρας, Σαγιάδας, Ἡγουμενίτσας καὶ Πάργας.

(α) Παραγρ. 1, 2, 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β) ἐδαφ. 2 τοῦ Διατάγματος 26-4-1926)

1. Ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1925, ἢ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν Διεύθυνσιν τῶν Φάρων, εἰς ἣν παρεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τὰ ἀπαιτούμενα μεταφορᾶς μέσα καὶ ἢ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Γραφεῖον Κτιρίων Φάρων) δέον νὰ ἔχῃσι περὶ αὐτῶν τὴν ἐγκατάστασιν τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιν 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πυρσῶν, ρυθμιζομένης εἰ δυνατόν συγγένου τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

2. Οἱ πυρσοὶ οὗτοι θέλουσιν ἐγκατασταθῇ :

Α) Εἰς τὸν βράχον Μπαριέττα ἢ Ψύλλος τοῦ βορείου στομίου τῆς Κερκυραϊκῆς θαλάσσης.

Β) Ἐπὶ τῆς ἄκρας Βαχλαμῆ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἡπείρου ἐν τῷ νοτίῳ τῆς αὐτῆς θαλάσσης στομίῳ.

Γ) Εἰς τὴν ἀπὸ τῆς τῶν ἀβυθῶν τῆς Λευκίμης (ρωτοβόλος σημαντήρ).

Δ) Ἐν τοῖς ἀγκυροβολίοις καταφυγῆς : α) Ἁγίος Γεώργιος (παρὰ τὴν Ἀγγελόκαστρον) καὶ β) «Λιάπηδες» (Ἁγίος Σπυρίδων) ἐπὶ τῆς Δυτικῆς τῆς νήσου ἀκτῆς.

Ε) Εἰς κατάλληλον θέσιν τῆς παρὰ τὸ Λιμεναρχεῖον Κερκύρας ἀποβάθρας.

ΣΤ) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Σαγιάδα ἐπὶ τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς.

Ζ) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Ἡγουμενίτσα : α) ἐπὶ τῶν ἀβυθῶν «Δρέπανο», β) ἐπὶ τῆς ἄκρας «Κόντρα Μούρτο» καὶ γ) εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀποβιβάσεων.

Η) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Πάργα.

2. Ἡ δαπάνη ἐγκαταστάσεως τῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια Α-Δ τῆς προηγουμένης παραγράφου πυρσῶν βαρύνει τὸ Κράτος, ἐκάστου δὲ τῶν ἐπινείων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια Ε-Η τὸ ἴδιον αὐτῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Ἡ βαρύνουσα ἰδίᾳ ἐκάστον τῶν ἀνωτέρω Λιμενικῶν Ταμείων διὰ τὸν ναυτικὸν αὐτοῦ φωτισμὸν δαπάνη θέλει προκαταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας), συναπτομένων οὕτω δανείων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἕκαστον τῶν Λιμενικῶν τούτων Ταμείων ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο ἐτησίως, ἅτινα εἰσὶν ἐξοφλητέα δι' ἐτησίαν ἰσχυρίων δόσεων, τῶν μὲν πρὸς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Σαγιάδας καὶ Πάργας ἐντὸς δεκαπενταετίας, τοῦ δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἡγουμενίτσας ἐντὸς εικοσιπενταετίας καὶ τοῦ πρὸς τὸ τῆς Κερκύρας ἐντὸς δεκαετίας.

Ἄρθρον 78.

Δυνατότης ἐπεκτάσεως εἰδικῶν διατάξεων περὶ ναυτικῆς σήμανσεως.

(Παρ. 4 ἄρθρ. 18 καὶ ἄρθρ. 15 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἡ περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον περιοριστικῶς εἰδικὴ ὥς πρὸς τὰ κατονομαζόμενα Λιμενικὰ Ταμεῖα διάταξις δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' ἀναλογίαν καὶ ὥς πρὸς ἕτερα ἐνθαυρούμενα ὅμως ἐν ἰσχύϊ τῶν εἰδικῶν ὥς πρὸς ταῦτα ἐνδεχομένων ἰσχυρῶν διατάξεων.

2. Διὰ τὴν ταχείαν συμπλήρωσιν τοῦ ἐν ταῖς νέαις χώραις φωτισμοῦ δικτύου ἀποπληθῆς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ναυτικῆς σήμανσεως τοῦ Στενοῦ Πρεβέζης καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου».

Ἄρθρον 79.

Εἰδικὴ σύνθεσις Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Φάρων.

(Παραγρ. 1 καὶ 2 ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 τοῦ Νόμου 645 καὶ 5 τοῦ Νόμου 1833 Γ. Ε. Φ., ὅσας εἰσάγονται εἰς αὐτὴν πρὸς συζήτησιν θέματα σχετικὰ πρὸς τὸν ναυτικὸν φωτισμὸν λιμένων ἢ ἐπινείων, συμμετέχει τότε καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Λιμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφαινομένης κατὰ πλειοψηφίαν μετὰ μείας τῶν ἐνδεχομένων μειοψηφισάντων ἀλλὰ καὶ τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ ἀποφασίς κλίνει πρὸς τὴν ψήφον τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Πᾶσαι αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου / 28 Δεκεμβρίου 1925 ἀποφάσεις τῆς Γ. Ε. Φ. σχετικῶς πρὸς λιμένας, ἐπινεία καὶ ἀγκυροβολία καταφυγῆς, θεωροῦνται γενόμενα κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ κυροῦνται δι' αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΕΙΣ ΛΙΜΕ-
ΝΑΣ.—ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΛΕΜΒΟΥΧΩΝ
ΚΑΙ ΝΑΥΗΓΟΥΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. ΠΕΡΙ
ΑΡΙΘΜΟΥ ΦΟΡΤΗΓΙΩΝ

“Άρθρον 80.

Περί καθορισμού τῶν λιμένων εἰς οὓς ἐφαρμόζεται ἡ παρα-
βολή ἀτμοπλοίων.

(“Άρθρον 1 Νόμου 3685).

1. Ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρ-
γασίας εἰς οὓς λιμένες κρίνεται σκόπιμον, ἀποφαίνεται
κατὰ πόσον θεωρεῖται ἀναγκαῖα ἡ παραβολὴ τῶν ἀτμο-
πλοίων εἰς προκυμᾶς, προβλήτας καὶ ἐξέδρας τῶν λιμένων
πρὸς ἄμεινον ἐκ τῆς ξηρᾶς ἐπ’ αὐτῶν ἐπιβίβασιν καὶ τὴν
ἐξ αὐτῶν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν.

2. Ἡ σύστασις τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ
ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς διοικήσεως
τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς διαβιβά-
ζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας εἰς τὸν Ὑπουρ-
γὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις, ἐγκρίνων, ἐκδίδει τὰς δεούσας
διατάξεις πρὸς τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν
τῶν ἀναγκαζούντων ἐνδεχομένως λιμενικῶν ἔργων διὰ τὸν
ἐν παραγράφῳ 1 σκοπὸν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται αὐτεπαγ-
γέλτως νὰ ἀναγράψῃ τὴν προσήκουσαν πίστωσιν ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου διὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἀνω ἔργων.

“Άρθρον 81.

Ἐπιτροπὴ παραβολῆς ἀτμοπλοίων καὶ ἀποζημιώσεως
λεμβούχων.

(α) “Άρθρ. 2 Νόμου 3685, β) ἀρθρ. 1 Ν. 4408, γ) ἀρ-
θρον μόνον Διατάγματος 14 Ἰουνίου 1933).

1. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖ-
ται, προκειμένου περὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ἐκ τοῦ Διευ-
θυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευ-
θυντοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Λιμε-
νικῶν ἔργων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, τοῦ
Λιμενάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου, ἐνὸς ἀντιπρο-
σώπου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνὸς τῶν λεμβού-
χων. Προκειμένου περὶ ἄλλου λιμένος ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀπο-
τελεῖται ἐκ τοῦ Λιμενάρχου, ὡς Προέδρου, τοῦ Τελωνίου,
ἐνὸς Μηχανικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγ-
κοινωνίας, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς,
ἐνὸς ἀντιπροσώπου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Ἐργασίας καὶ ἐνὸς τῶν λεμβούχων. Οἱ ἀντιπρόσωποι
τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν λεμβούχων ὡς καὶ οἱ
ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀρ-
γάνωσεων. Οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπι-
τροπῆς ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφόσον τὰ
παριστάμενα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν λιμένων, ἐν οἷς δὲν ἐδρεύει λιμε-
νικὸς ἀξιωματικὸς, προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν
αὐτῆς ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δημοσίου ὑπαλλήλου, προτι-
μωμένου μεταξὺ ἰσοβάθμων τοῦ ἀρχαιότερου. Ἡ αὐτὴ
Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν Ἀντιπρό-
εδρον, ἀναπληροῦντα τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ἀπόντα ἢ κω-
λύμενον.

4. Εἰς ὅσους λιμένες δὲν ὑπάρχει Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ
τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 80 καὶ ἐπόμενα καθή-
κοντα καὶ δικαιώματα ταύτης, ἀντικείμενα εἰς τὴν Λιμε-

νικὴν Ἐπιτροπὴν Πειραιῶς. Διὰ Διατάγματος ὁμοῦς
ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορικῆς Ναυτι-
λίας, Συγκοινωνίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ἐπιτρέ-
πεται ν’ ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς
ἐλλειπούσης Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐται-
ρίαν λιμένος.

“Άρθρον 82.

Ἐφαρμογὴ παραβολῆς.

(“Άρθρα 3 καὶ 4 Ν. 3685).

1. Εἰς ὅσους λιμένες ἦτο κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
Νόμου 3685 δυνατὴ εἴτε καταστῇ βραδύτερον τοιαύτη
διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων ἡ παραβολὴ
τῶν ἀτμοπλοίων εἰς προκυμᾶς, προβλήτας ἢ ἐξέδρας
τῶν λιμένων πρὸς ἄμεινον ἀποβίβασιν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν
ἐπιβατῶν, ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἐν τῷ καθορισμῷ
τῆς θέσεως τῆς ἐν τῷ λιμένι ἀγκυροβολίας τῶν πλοίων
νὰ κανονίσῃ τὴν παραβολήν, ἐξαίρεσει περιπτώσεων ἀνω-
τέρας βίας ἢ ἄλλων δεδικοιολογημένων λόγων.

2. Δι’ ἀποφάσεως τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 81 ἐπιτροπῶν
καθορίζεται ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν χρησιμοποιοιμένων
εἰς ἕκαστον λιμένα λέμβων, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς
προσθήκης λέμβου πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

“Άρθρον 83.

Καθορισμὸς πλεοναζόντων λεμβούχων.

(“Άρθρον 5 Ν. 3685).

1. Ὅσους βεβαιωθῇ ὅτι εἰς λιμένα τινὰ προέκυψεν
ἢ πρόκειται νὰ προκύψῃ ἀνεργία λεμβούχων κατ’ ἐφαρ-
μογὴν τῶν ἐν ἀρθρῳ 82 μέτρων, ἡ προβλεπομένη ἐν ἀρθρῳ
81 ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλεονα-
ζόντων λεμβούχων καὶ συγκεκριμένως περὶ ἐκείνων εἰς
τοὺς ὑποίους θ’ ἀπαγορευθῇ ἡ περαιτέρω ἄσκησις τοῦ
ἐπαγγέλματος τοῦ λεμβούχου, ἐπιλεγομένους μεταξὺ τῶν
λόγῳ ἥθους καὶ ἡλικίας ὀλιγώτερον καταλλήλων διὰ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου.

“Άρθρον 84.

Ἀποζημιώσεις ἀχρηστευομένων λεμβούχων.—Δικαιούχοι.

(“Άρθρον 6 Ν. 3685, β) παραγρ. 2 ἀρθρ. μόνον Ν. 4833).

1. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κρινο-
μένους ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 81 Ἐπιτροπῆς
ὡς ὑπερβαίνοντας τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐξυ-
πηρέτησιν τοῦ λιμένος ἐξ ἐπαγγέλματος λεμβούχους, οἵτινες
ἤσκουν προσωπικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα
τούτου τοῦλάχιστον ἀπὸ πενταετίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
ρόντος, μὴ ἀποδεδειγμένους δὲ εὐπόρους, παρέχεται ἐφ’ ἀπαξ
βοήθημα ἀνεργίας, ἐπὶ δὲ καταβάλλεται καὶ ἡ ἀξία τῶν
τυχρὶν ἀχρηστευομένων λέμβων μέχρι τριῶν. Ἡ ἄσκησις
τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος νόμου ἀπὸ τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Εἰς λεμβούχους ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγγελμα ἐν τῷ λιμένι τῆς
προελεύσεώς των, διατελέσαντας αἰχμαλώτους ἀπὸ τοῦ Αὐ-
γούστου 1922 καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς αἰχμαλω-
σίας ἀσχοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου, προσμε-
τρεῖται ὁ χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας. Ἐπίσης παρέχεται
βοήθημα ἀνεργίας καὶ εἰς λεμβούχους ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγ-
γγελμα εἰς τουρκικοὺς λιμένες ἀφ’ ὧν ἐξεδιώχθησαν ὡς
ἀνταλλάξιμοι, καὶ οἵτινες ἤσκησαν τὸ ἐπάγγελμα ἀπὸ τῆς
ἀφίξεώς των εἰς ἐλληνικὸν λιμένα.

2. Τὸ βοήθημα ὀρίζεται εἰς 15 χιλιάδας δραχμῶν εἰς
τοὺς ἔχοντας ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἀνω ἀσκήσει τὸ ἐπάγ-
γγελμα τοῦ λεμβούχου, προσαιξάνεται δὲ κατὰ χιλιάδα
δραχμῶν δι’ ἕκαστον ἔτος ἀσκήσεως ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη,

προσέτι δὲ καὶ ἑτέρων χιλιάδων δι' ἑκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ λεμβούχου ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον.

3. Ὡς μέλη οἰκογενείας λογίζονται, ἐφόσον συνοικούντα συντηροῦνται παρὰ τοῦ λεμβούχου α) πατὴρ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ παύσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ ὑπερβάς τὸ ὕδον ἔτος τῆς ἡλικίας, β) μήτηρ, γ) ἀδελφοὶ ἀγαμοὶ, ἐρ' ὅσον δὲν ζῇ ὁ πατὴρ ἢ ὁ υἱὸς εἶναι ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ ὑπερέβη τὸ ὕδον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δ) σύζυγος μὴ διεζευγμένη καὶ ε) τέκνα θήλαα μὲν ἀγαμα, ἀρρενα δὲ μὴ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

4. Τὸ βοηθῆμα μὲ τὰς προαναζήσεις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πενήντα χιλιάδας δραχμῶν, δὲν ὑπὸκεινται δὲ εἰς οὐδεμίαν ἐκχώρησιν ἢ κατὰσχισιν, πλὴν λόγῳ διατροφῆς.

5. Εἰς βοηθῆμα δὲν δικαιούνται οἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μὴ εὐρισκόμενοι ἐν τάξει στρατολογικῶς καὶ οἱ καταδικαζόμενοι λόγῳ ἐγκληματικῆς ἢ ἐπανορθωτικῆς ποινῆς εἰς ἐξάμηνον τοῦλάχιστον φυλάκισιν διὰ κλοπῆν, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτην, πλαστογραφίαν καὶ λαθρεμπορίαν.

6. Ἐὰν ὁ λεμβούχος, ἔχων τὴν ὀριζομένην ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν, ἀπέθανε πρὸ τῆς ἰσχύος μὲν τοῦ Ν. 3685 μετὰ τὸ ἔτος δὲ 1924, τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν βοηθῆμα, ἐλαττούμενον εἰς τὰ δύο τρίτα, περιέρχεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου (833) καὶ ἐν χρείᾳ διατελοῦσαν σύζυγον ἢ ἐν ἐλλείψει ταιούτης, εἰς τὰ ἐπιζῶντα τέκνα, τὰ κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔχοντα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ ἰδιότητας.

Ἄρθρον 85.

Κοινοποιήσεις ἀποφάσεων ἐπιτροπῆς λεμβούχων.

Ἐνδίκαια μέσα. Ἀποδείξεις.

(α') Ἄρθρον 9 Ν. 3685, β') ἄρθρον 5 Ν. 4408).

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 81, κοινοποιῶνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελείᾳ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς.

2. Οὐδεμία προσφυγὴ ἐπιτρέπεται κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 81 Ἐπιτροπῆς περὶ βοηθημάτων καὶ ἀξίας ἀποζημιουμένων λέμβων.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐν ἄρθρῳ 81 Ἐπιτροπῆς παντὸς ἄλλου λιμένος δύναται νὰ ἐκαληθῶσι τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου λεμβούχου ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παιριῶς, ἀποφασίζουσης ἐντὸς μηνὸς τοῦ βραδύτερου.

4. Πρὸς ἐξακριβέσιν τῶν στοιχείων τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς ἀπόληψιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ παρόντος προβλεπομένης προνοίας ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ἀρμοδία ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καλῇ μάρτυρας καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκον αὐτοῖς. Οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες ὑπέχουσιν ὑποχρέωσιν μαρτυρίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 86.

Περὶ τῶν ἀποζημιωθέντων λεμβούχων.

(Παράγρ. 2 καὶ 1 ἄρθρ. 7 Ν. 3685).

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τυχόντες βοηθήματος δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου εἰς οἶκονδῆποτε λιμένα τοῦ Κράτους ἐπὶ ποινῇ κατὰσχέσεως τῆς λέμβου, ἀπαγγελλομένης παρὰ τοῦ οἰκείου Πταισματοδικείου.

Οἱ παύοντες ν' ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν λεμβούχων καὶ μὴ συνεχίζοντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ ἐν γένει δύναται ν' ἀναλάβουν ἀτόκως καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντα εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 87.

Λέμβοι.

(α') Παράγρ. 3 ἄρθρου 7 καὶ ἄρθρον 8 Ν. 3685, β') Παράγρ. 1 ἄρθρου μόνου Ν. 4833.)

1. Λέμβος νοεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ χρησιμοποιούμενη ἐπὶ κέρδει διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος μεταφορὰ προσώπων, λεμβούχος δὲ ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἐκμεταλλευόμενος προσωπικῶς λέμβον ἰδιόκτητον ἢ μὴ καὶ ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ κυριότης τῶν λέμβων δι' ἃς καταβάλλεται ἡ ἀξία καὶ τῶν λόγῳ ποινῆς ὡς ἀνωτέρω κατασχόμενων μεταβιβάζεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 88.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καταβολῆς τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν λεμβούχων. Δάνεια.

(α') Ἄρθρ. 10 Ν. 3685, β') ἄρθρ. 1 Α.Ν. 685)1937).

1. Τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος βοηθήματα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιτροπῶν καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούτους ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων.

2. Ἡ καταβολὴ ἐνεργεῖται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης, ἐπιτρεπόμενου ὅπως μετὰ ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας χρησιμοποιῶνται πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθεματικὰ κεφάλαια ὡς καὶ ἄλλα τυχόν διαθέσιμα προσωρινά δι' ἔργα ὧν ἡ ἐκτέλεσις δὲν παρακωλύεται, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ οὕτω χρησιμοποιηθήσμενα ποσὰ θέλουσιν ἐπιστραφεῖ ἐκ τοῦ ἐσόδου περὶ οὗ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

3. Δύνανται ἐπίσης τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα διὰ τὴν ἀνωτέρω καταβολὴν νὰ συνάπτωσι δάνεια κατὰ τὰ ὀρισθόμενα διὰ Διαταγμάτων, προκαλούμενων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἐπὶ ἐγγυήσῃ τοῦ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἐσόδου. Ἐὰν δὲ αἱ ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου εἰσπράξεις εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν δανείων τούτων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα παρέχουσιν ὑπεγγύους καὶ ἑτέρας προσόδους αὐτῶν.

Ἄρθρον 89.

Τέλος πλειυρίσματος ἀτμοπλοίων δι' ἀποζημίωσιν λεμβούχων Διόσεις πλεονασμάτων αὐτοῦ.

(α') Ἄρθρον 11 Ν. 3685, β') παράγρ. 3 ἄρθρ. μόνου Ν. 4833, γ') ἄρθρον μόνον τοῦ Δ)μκτος 30 Σ)βρίου 1930, δ') ἄρθρον μόνον Νόμου 5375, ε') παράγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρου μόνου Α. Ν. 22 Ἰανουαρίου 1936, στ') Ἄν. Νόμος 1205) 1938).

1. Ἐπιβάλλεται τέλος πέντε τοῖς ἑκατὸν (500) ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐλάχιστου εἰσιτηρίου ἐπιβατῶν ἐπιβαλλομένων ἀτμοπλοίων ἐκ τῶν λιμένων Παιριῶς καὶ Θεσσαλονίκης. Τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιβάλλεται διὰ Διαταγμάτων προκαλούμενων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου εἰς ἑτέρους λιμένας τοῦ Κράτους.

2. Τὸ τέλος τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦο γίνετα ἢ ἀνωτέρω ἐπιβίβασις.

3. Τὸ ἄνω τέλος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν πέντε δραχμῶν κατ' ἐπιβάτην οὐδὲ ἀνώτερον τῶν ἐβδομήκοντα πέντε.

4. Τέλος δὲν ὀρεῖται ἐπὶ εἰσιτηρίων τῶν ὁποίων ἡ κατ' ἐπιβάτην τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε δραχμάς.

5. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τὰ ὁποῖα ἤθελον λάβει δάνειον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88 ἢ καὶ ἐπὶ τῇ προβλέψει συνάψεως δανείου, τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν δύναται ν' αὐξηθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν μέχρι δέκα τοῖς ἑκατὸν, τοῦ ἀνωτέρω κατ' ἐπιβάτην τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν

δοαγμάς εξακολουθεῖ δὲ νὰ εἰσπράττεται μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου καὶ τῶν κατὰ προτίμησιν ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐξ ἰδίων χρημάτων προκαταβληθέντων καὶ ἐν ἀκόμῃ μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου κατ' ἐπιβάτην κάτω τῶν δέκα πέντε δραχμῶν. Αἱ ἐκ τοῦ τέλους τούτου ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς ἢ Τελωνιακῆς Ἀρχῆς εἰσπράξεις ἀποστέλλονται εἰς τὴν οἰκείαν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν παρ' ἧς κατατίθενται ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ εἰσπράξεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξήσις τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν παρέχεται καὶ πρὸς ὁλοσχερῇ ἀναπλήρωσιν καὶ ἀπόδοσιν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλων διαθεσίμων τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων καθ' οἷονδήποτε νόμιμον τύπον προελθόντων καὶ γνησιοποιουμένων κατὰ προτίμησιν καὶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λεμβούχων (ἄρθρον 88 τοῦ παρόντος). Ἡ αὐξήσις παύει δι' ἀποφάσεως τῶν ἑρμοδίων Ὑπουργῶν εἶθως ὡς συντελεσθῇ ἡ ἀναπλήρωσις ἢ ἀπόδοσις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω προκαταβληθέντος εἰς ἀποζημιώσεις συνολικοῦ ποσοῦ, ὅπου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν περὶ αὐξήσεως τέλους ἀπόφασιν.

7. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1091 ὑπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 6059 καὶ 5570 ἀεπιβληθείσων εἰς τὰς ἀκτοπλοϊκὰς ἐπιχειρήσεις οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως διατίθεται ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, δυνάμει τοῦ Νόμου 3685 ὡς οὗτος ἰσχύει σήμερον καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Διαταγμάτων, εἰσπραττομένων τελῶν πλεονίσματος, τὸ κατ' ἔτος ἀπορρέον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 16 Ἰουνίου 1935 ὑπερὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν χρεῶν καὶ τῆς μειώσεως τοῦ τόκου κεκατοντισμένου τοκογεωλυσίου τῶν συναφθέντων δι' ἀποζημιώσιν τῶν λεμβούχων Πειραιῶς δανείων.

8. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπόλοιπον δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὴν πλήρη κάλυψιν τῶν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιβαρύνσεων, ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Συγκοινωνίας, τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ἐπεκτείνεται ἀναλόγως καὶ καθ' ὃ μέτρον τυγχάνει ἀναγκαῖον, καὶ εἰς ἄλλους τοῦ Κράτους λιμένας τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαίωμα, ἐφόσον ὅμως ἦτοτε διαπιστωθῇ ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἐτήσιαν ἐξυπηρέτησιν τῶν δι' ἀποζημιώσιν λεμβούχων συνημμένων δανείων ἢ οἷονδήποτε ἄλλων νομίμως ἀνειλημμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποχρεώσεων, ἀπομένει πλεόνασμα ἐκ τῶν τελῶν πλεονίσματος.

9. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ βαρύνουσα ἕκαστον ἐπιβατηγὸν ἀτμόπλοιοι διαφορά μεταξὺ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α.Ν. 1091 καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων διὰ μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καθ' ἑκάστην χειμερινὴν περίοδον πλοῦν καὶ τῶν κατὰ τὴν τρέχουσαν ἢ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου χειμερινὴν περίοδον διὰ μισθοτροφοδοσίας ἢ δι' ἡμερομίσθια κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπισκευῶν ἢ τῆς ἐτήσιας τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπιθεωρήσεως καταβληθέντων.

10. Ὁ τρόπος τῆς ὑπὲρ ἐκάστης τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐπιχειρήσεων (ὡν τὰ ἐπιβατηγὰ ἀτμόπλοια ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Α.Ν. 1091) κατανομῆς καὶ πληρωμῆς τῶν περὶ τῶν ἢ προηγουμένην παράγραφον ποσῶν, τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα δικαιολογητικά, τὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομέρεια δύνανται νὰ καθορίζωνται διὰ κοινῶν ἀποφά-

σεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν.

11. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἀκτοπλοικῶν ἐπιχειρήσεων ἀνατρέγει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀ.Ν. 1091 καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940 ἐκτός ἐὰν ἦτοτε παραταθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 90

Περὶ τοῦ διὰ Διαταγμάτων καθορισμοῦ λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς διατάξεων περὶ παραβολῆς ἀτμοπλοίων. (ἄρθρον 13 Ν. 3685)

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰσπράξεως καὶ βεβαιώσεως τῶν περὶ τῶν τῶν ἄρθρων 89 πόρων, ὁ τρόπος τῆς συνάψεως δανείων, ὁ τρόπος καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἐξακριβώσεως τῶν εἰς βοήθημα δικαιουμένων προσώπων, διορισμὸς γραμματέως καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 89 πόρων τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβληθέντος εἰς τοὺς λεμβούχους Θεσσαλονίκης καὶ γενικῶς πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὀρίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας, Ἐργασίας, καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἄρθρον 91

Χρόνος ἐνδράξεως ἰσχύος νόμου 3685.

(Παράγρ. 2. ἄρθρ. μόνον Α.Ν. 22 Ἰανουαρ. 1936)

Ὡς ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3685 (ἄρθρ. 80-90 τοῦ παρόντος), ὅπου ἐγένετο ἐπέκτασις αὐτοῦ διὰ Δ.τος, θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ οἰκείου Διατάγματος.

Ἄρθρον 92

Δάνεια πρὸς ἀποζημιωθέντας λεμβούχους.

(ἄρθρ. 4ον. Νόμου 4408)

1. Ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπικτημιούμενους λεμβούχους ἀτομικῶς ἢ πρὸς ἀλλευτικὸς συνεταιρισμοὺς συνιστωμένους ἐκ τοιούτων ἢ χοσῆς ἢ ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν δανείων ἵνα χρησιμεύσουν πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων εἰς ἀλλευτικὰς περιοχὰς καὶ πρὸς ἀπόκτησιν ὀργάνων ἀλλευτικῆς τέχνης.

2. Διὰ τῶν συμβάσεων τῶν τοιούτων δανείων, συναπτομένων τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθυνσις Ἀλιείας) θὰ προβλέπωνται ὅροι παρακαλοῦσας καὶ ἐλέγχου τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων τῶν τοιούτων δανείων.

Ἡ παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς ἀνάληψις τῶν δανεισθέντων ποσῶν γίνεται ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως συμφωνίας πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἐπιμελεῖται τοῦ ἐνδιαφερομένου δανειστοῦ.

Ἄρθρον 93

Περὶ ἀναλήψεως τῆς διαπορομειώσεως τῶν ἐπιβατῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Παράγρ. 2 ἄρθρ. 2 Ν. 4408)

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Ἐργασίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας δύνανται νὰ ἐπικραθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 25 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ παρόντος, περὶ ἀναλήψεως τῆς διαπορομειώσεως τῶν ἐπιβατῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκίρης, καὶ εἰς ἄλλους λιμένας.

"Αρθρον 94

Περί βοηθήματος εις ἀρρηστέυμενους ναυπηγούλουργούς
(ἄρθρον 1 Νόμου 6456)

Ναυπηγούλουργοὶ ἐκτοπισθέντες τῆς ἐργασίας των λόγῳ τῆς ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων δημιουργηθείσης ἀνεργίας εἰς τὰς ἐργασίας κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς λεμβῶν καὶ φορτηγίδων ὡς καὶ οἱ κατασκευασταὶ καταστημάτων καὶ κωπῶν Πειραιῶς δύνανται διὰ Διτάξεων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, νὰ τύχῃσι τοῦ βοηθήματος τοῦ χορηγηθέντος εἰς τοὺς λεμβούχους κατὰ τὸν νόμον 3685 περὶ παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰς προκυμίας τῶν λιμένων καὶ περὶ βοηθήματος ἀνεργίας εἰς τοὺς λεμβούχους» (ἄρθρα 80-91 τοῦ παρόντος) οὕτως αἱ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀνολόγως. Τὸ βοήθημα τοῦτο θέλει χορηγηθῇ ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν προωρισμένων δια τὴν ἀποζημίωσιν τῶν λεμβούχων τοῦ λιμένος, ὡς ἤθελεν ὁρίσει τὸ ὀκτεῖον Διάταγμα μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν λεμβούχων τοῦ λιμένος τούτου.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὁρισθῇσονται διὰ Διτάξεων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

"Αρθρον 95

Περί καθορισμοῦ ἀριθμοῦ φορτηγίδων.

(Παράγρ. 2 ἄρθρ. μόνου Ν. 5344).

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτιλίας, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ παρόντος περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης φορτηγίδων καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 96

Ποινικαὶ διατάξεις

(α) ἄρθρ. 25 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παρ. 2 ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπορριψὶς τοῦ ἔρματος τῶν πλοίων ἐντὸς τῆς λεκάνης τῶν λιμένων. Τὸ ἔρμα δέον νὰ μεταφέρηται καὶ ἀπορρίπτεται ἐκτὸς τοῦ λιμένος εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ στομίου αὐτοῦ ἢ νὰ ἐξάγῃται εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ν' ἀποκομίζηται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ καθωρισμένας θέσεις δαπάναις πάντως τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως τούτης εἶναι ποινικῶς κολάσιμος καταδικάζεται δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ δρχ. πενήντα (50) μέχρι δρχ. δύν. χιλιάδων (2000), ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν. Ἡ βεβίωσις τῆς παρὰ τῆς διατάξεως γίνεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος διὰ πρωτοκόλλου, ὅπερ, συντασσόμενον εἰς διπλοῦν καὶ ἔχον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 134 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀποδεικτικὴν ἰσχύϊν, ἀποστέλλεται ἐντὸς πέντε ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελεὰ πρὸς ἐνάστασιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ πλοίαρχου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου.

2. Ἐπίσης κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοδιώκεται καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρεῖται μὲ τὰς ἀνωτέρω ποινὰς πᾶς ὁ ἐπιφέρων βλάβην εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 ἀναφερόμενα λιμενικὰ ἔργα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκπονοθῆσως τῆς βλάβης.

3. Σιδηροδρομικῶς ὑπάλληλος παραδίδων ἢ παρα-

λαμβάνων ἐμπόρευμά τι ἄνευ προσαγωγῆς ἀποδείξεως λιμενικοῦ φύρου, ἢ παρεμβάλλων ὅπωςδῆποτε δυσχερεῖας εἰς τὴν εἰσπράξιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται κατ' ἐγκλήσιν τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμενικῶν φόρων διὰ προστίμου μέχρι δρχ. δύν. χιλιάδων, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ κρατήσεως μέχρι ἑπτὰ ἡμερῶν καὶ προστίμου μέχρι χιλίων δρχ. χιλιάδων.

"Αρθρον 97

Μεταβατικαὶ διατάξεις

α) (Παράγρ. 2 ἄρθρ. 14 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παρὰγρ. 2 ἄρθρ. 6 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 γ) ἄρθρ. 3 Ν.Δ. 4 Δ)βρίου 1925 δ) ἄρθρ. 11 Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925 ε) ἑδάφ. 2ον τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 4 Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927 στ) παραγρ. 2 ἄρθρ. μόνου Ν. 5689 ζ) ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 η) παραγρ. 9 ἄρθρ. 5 Δ)τος 28-9-1934 θ) ἄρθρ. 5 Α.Ν. 21 Ν)βρίου 1935 ι) παρὰγρ. 3 ἄρθρ. 11 Α.Ν. 25 Ἰανουαρ. 1936 ια) ἄρθρ. 56 καὶ 84 Α.Ν. 1179) 1938).

1. Τὰ ποσοστὰ τῶν ἐπιβεβλημένων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 λιμενικῶν φορολογιῶν, τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, λογιζόμενα ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου, νοῦνται ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου τοῦ ἰσχύσαντος μέχρι 30 Ἀπριλίου 1933, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νέου δημοτικοῦ δασμολογίου τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1933 Δ)τος (Ε.Κ. 29)1933) Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως λιμενικῶν φόρων, αἱ προϋφιστάμεναι λιμενικαὶ φορολογίαι ἐξαγορεύονται, μεταφερομένων καὶ εἰσαγομένων ἀτελῶς ὅλως προσαρμολογῇ πρὸς τὸ ὡς ἂν νέον δημοτικὸν δασμολόγιον.

2. Ἐπὶ τῶν λιμεν. φορολογιῶν τῶν ὑπεγγύων εἰς ἐξυπηρέτησιν δανείων συνωμολογημένων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Δ)τος 28 Σ)βρίου 1934 ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 26-30 τοῦ παρόντος, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων ἐκεῖνων δι' ὧν τὸ πρῶτον καθιερῶνται ἀπαλλαγαὶ ὑπὲρ εἰδῶν ὑποκειμένων πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ εἰς λιμεν. φόρον. Μετὰ ὅμως τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἢ καὶ πρότερον συναινέσει τοῦ δανειστοῦ ἐφαρμόζονται κατ' ὅλα τὰ ἄρθρα 26-30 καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων φορολογιῶν.

3. Αἱ ὅπωςδῆποτε μέχρι τοῦ Ν.Δ. 4)12 Δ)βρίου 1925 γενόμεναι εἰσπράξεις λιμενικῶν φόρων ὑπὲρ τῶν ἐκασταχοῦ Λιμενικῶν Ταμείων νομιμοποιῶνται.

4. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. μήπω εἰσπραχθέντα παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐξ' ὀφειλῶν εἴτε λιμενικῶν φόρων, εἴτε ἐξ ἄλλων οἰωνδήποτε ὑφισταμένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων δὲν εἰσπράττονται, ἐξαίρουμένων τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλῶν λιμενικῶν φόρων, ὡς καὶ τῶν μετὰ Λιμενικοῦ τινος συμβληθειῶν Ἐταιριῶν, ὑποχρεωμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν αὐτῶν γενομένων.

5. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 17)21 Σ)βρίου 1926 εἰσπραχθέντα ὑπὲρ Λιμενικοῦ τινος Ταμείου ἢ ὑπὲρ τῆς Διόρυγος Λευκάδος-Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων νομιμοποιῶνται.

6. Πᾶσα οἰαδήποτε παραχώρησις οἰωνδήποτε ἐμπορεύματος ἢ ἄλλου τινος δικαιώματος, γενομένη ὑπὲρ ἢ διὰ ἡσυχίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων Ν.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923 ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ παρόντος γηπέδων, κυρῶνται καὶ ἀναγνωρίζονται ὡς τίτλοι κυρίου ἢ νομῶς αὐτῶν γενομένων.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν Νέων Χωρῶν τὰς γεγεννημένας πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐν αὐταῖς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου ΡΚΘ' τοῦ 1865 περὶ λιμένων ἡπ. ἡ.

τακτικῆς τοῦ ἔργου εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν ὑποδεικνυομένην ὑπηρεσίαν, τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐντάλλματων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑρμοδίου ἀξιοματιχοῦ καὶ ὁπιδεῖξιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 99.

Τελικαὶ διατάξεις.

(α') Ἄρθρ. 28 καὶ παραγρ. 1 ἄρθρ. 30 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρ. 20 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, γ') παραγρ. 1, δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 2 ἄρθρου 22, παράγραφος τελευταία ἄρθρου 17 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. τελευταία ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 4 Δεκεμβρίου 1925, ε') παραγρ. 3 ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') παραγρ. 2 ἄρθρ. 14 Ν. 3685, ζ') παραγρ. 1 καὶ ἑδωκ. ε' παραγρ. 3 ἄρθρ. 14 Ν. 4499, η') παραγρ. 10 ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, θ') παραγρ. 5 ἄρθρ. 6 Ν. 6178, ι') παραγρ. 2 ἄρθρ. 10 Α. Ν. 1157(1938).

1. Ἐπιτρέπεται ὁ διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κανονισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν Ταμείων διατάξεων.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων» ὑπάγονται καὶ πάντα ἀνεξαίρετως τὰ ἐν λειτουργίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ Λιμενικά Ταμεῖα.

3. Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, καὶ κατόπιν ψηφίσματος τοῦ οὐκείου δήμου ἢ κοινότητος, καὶ δυνάμει οὐδυνόποτε ἴμου ἰσχύουσιν λιμενικαὶ φορολογίαι θέλουσι τροποποιηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐπ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς ταύτας καὶ δὲν καθορίζουσιν εἰδικὸς πόρους ὑπὲρ Λιμενικοῦ Ταμεῖου. Παραελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένων αἱ τροποποιήσεις δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἀνεψήφισματος τῶν οὐκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ καὶ νὰ παρατεθῶσιν ὑφιστάμεναι φορολογίαι ὡς ἔχουσιν ἐπιβληθῇ, τροποποιούμεναι ἢ μὴ ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ μέχρι διαρρυθμίσεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Φορολογίαι δὲν ἢ ἰσχύς ὁπωσδήποτε ἔληξε θέλουσιν ἐξυκολοθῇ ἰσχύουσαι μέχρι διαρρυθμίσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις. αἱ δὲ μέχρι τῆς 28 Ἰουνίου 1923 γενόμεναι εἰσπράξεις, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

4. Καταργοῦνται αἱ νόμοι ΡΚΘ' τοῦ 1865, ΒΡΚΓ' τοῦ 1893, ΑΦΠΗ' τοῦ 1887, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 1557 τοῦ 1918, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ Λιμενικά Ταμεῖα, ὁ νόμος 1351, ὁ νόμος 2406, ὁ νόμος 2678, ὁ νόμος 3020, τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3020 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις εἰδικῶν νόμων ἀντικειμένη εἰς τὸ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν παραγρ. 12 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος.

5. Καταργεῖται πᾶσα ἐιδικὴ διάταξις ἀντικειμένη πρὸς α') τὸ Ν. Δ. 23(30) Σεπτεμβρίου 1925, β') τὸν Ν. 4499, γ') τὸ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, δ') τὸν Νόμον 6178.

6. Ὅμοιος καταργεῖται πᾶσα εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 (περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων ὡς τοῦτο ἐ τροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 4) 12 Δεκεμβρίου 1925 ἀπερὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων ΓΦ Α κα.π., ἰσχύουσα δὲ μετὰ τὴν 15ην Μαΐου 1927.

7. Ὅμοιος καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου 645 ὡς καὶ τὰ 5 παραγρ. 2 καὶ 6 τοῦ Νόμου 1833 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925.

8. Ὅμοιος καταργεῖται ὁ Νόμος 3324 ἀπερὶ λημβολήων, τὸ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰουλίου 1926 ἀπερὶ παροχής βοήθης

ματος εἰς τοὺς λημβολήους καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν Νόμον 3685.

9. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κωδικοποιήσις εἰς ἐνιαχὸν κείμενον τῶν περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 100.

Περὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης.

(α') Νόμος 2817, β') περίοδος δευτέρα τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Νόμος 4356, δ') παραγρ. 1 ἄρθρ. 10 Ν. 4499, ε') παραγρ. 3 ἄρθρου 4 Νόμου 6066, στ') ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179(1938).

1. Πρὸς ὕδρευσιν, φωτισμόν, ὁδοποιίαν καὶ ἐξωραϊσμόν ἐν γένει τῆς κομπούλεως Αἰγίνης συνιστᾶται Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰδικὸν Ταμεῖον Κοινοφελῶν ἔργων κομπούλεως Αἰγίνης».

2. Ὑποὶ τοῦ Ταμεῖου εἰσὶν :

α') Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῆς Κοινοτήτος Αἰγίνης ἴση πρὸς τὰ κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως δαπανώμενα διὰ τοῦ προσημοῦ τῆς Κοινοτήτος Αἰγίνης κατὰ τὴν προηγούμενην τριετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 2817 διὰ τὸν φωτισμόν, ὕδρευσιν, καθαρύματα, ὑπονόμους καὶ ὁδοποιίαν.

β') Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ λιμεν. Ταμεῖου Αἰγίνης, ὡς κατωτέρω ὀριζομένη, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τοῦ λιμένος ὡς καὶ κατασκευῆς παραλιακῆς ὑπονόμου, ὧν ἔργων τὴν τε κατασκευὴν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν ἀναλαμβάνει ἐφεξῆς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον.

γ') Αἱ ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ εἰσπράξεις κατὰ τὰ παραιτέρω ὀριζόμενα.

3. Ἡ ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐσόδου τοῦ προσερχομένου ἐκ τῆς προσθέτου αὐξήσεως, ὀρισθησομένης διὰ Β. Δ. ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίνης.

α') Τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν γένει εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

β') Τῶν κατὰ τὸ τελωνεὶκὸν δασμολόγιον ἀτελῶς εἰσαγόμενων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς τῶν νομίμως καθοριζομένων ἐξαίρεσεων καὶ ἀπαλλαγῶν.

γ') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων πλὴν τοῦ σπόγγου φορολογουμένου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του. Τοῦ ἑδωκ. τοῦτου τοῦ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ὀρίζεται εἰς τὸ σαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἡ δὲ ἐφαρμογὴ του ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

δ') Ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παραλίας Αἰγίνης καὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι Αἰγίνης ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζομένων προϊόντων τῶν μεταλλείων πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἄλλου πλὴν τῶν νομίμων ἐξαίρεσεων καὶ ἀπαλλαγῶν.

ε') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, ὑπαγόμενων ἐνταῦθα καὶ τοῦ ἐξαγομένου σπόγγου καθὼς καὶ τῶν ἐξαγομένων νωπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων, ἀρχεῖται δὲ ἡ ἐφαρμογὴ του ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2817 ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἑδωκ. τοῦτου τοῦ ποσοστὸν τῆς φορολογίας τοῦ μὲν σπόγγου ὀρίζεται εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης, τῶν δὲ νωπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων, ἀδιαιρέτως εἰδούς καὶ ποιότητος, εἰς δέκα λεπτά κατ' ἑκάστην.

Διὰ τῆς ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ λέξεως ἀξίως ὅπου ἀναγράφεται αὕτη νοεῖται ἡ τρέχουσα ἀρχαία ἀξία τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

4. Ἡ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένη πρόσθετος αὐξήσις τῶν λιμεν. φόρων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης καταργεῖται ἀρ' ἥς Διατάγματι θέλει καθυρστῇ.

Εἰδικῶς διὰ τὰ συγκατέτακτα ἢ κατάργησις ἀνατρέχει ἐπὶ 12 Δεκεμβρίου 1925. Ἀντὶ τῆς καταργουμένης φορολογίας ἐπιβάλλεται πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία κατὰ τὰς ἰσχυρὰς περὶ Λιμενικῶν Ταμείων σχετικὰς διατάξεις ἐπιτροπὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης.

5. Ἡ εἰσπραξις ἀπάντων τῶν ὡς εἴρηται ἐπιπροσθετων λιμεν. φόρων διενεργεῖται συγχρόνως μετὰ τῶν φόρων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, τὰ δὲ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ποσὰ ἀποδίδονται εἰς τοῦτο ἐντὺς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκάστου οἴκου. ἔτους ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου κατόπιν ἐξακριβώσεως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν δύο μελὲν τοῦ Λιμεν. Ταμείου καὶ δύο Κοινοτικῶν Συμβούλων, ὀριζομένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

6. Ἐπὶ τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν, τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν ὑπαλλήλους, συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς, καὶ τῶν τελωνειακῶν νόμων ὡς πρὸς τὴν λαβραίναν εἰσαγωγὴν ἢ μεταφορὰν διὰ τὴν δολικὴν δόλωσιν ἢ διασάφησιν τῶν φορολογουμένων εἰδῶν.

7. Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν κατὰ τὴν παραγρ. 2 φόρων καὶ λοιπῶν ἐσόδων, κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, ἢ δὲ διαχειρίσις τούτων ὡς καὶ ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν διὰ τούτων ἐκτελουμένων ἔργων ἀνατίθεται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Αἰγίνης, ὑπὸ τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἔλεγχον καὶ ἐγκρίσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

8. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων ἰσχυρὰς διατάξεις, ἢ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τῶν φόρων ὡς καὶ ἡ διάθεσις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου γίνονται κατὰ τὰς περὶ λιμένων ἰσχυρὰς διατάξεις ἐφόσον αὗται δὲν τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος άρθρου.

9. Ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν άρθρον Εἰδικοῦ Ταμείου συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅστις δύναται νὰ τροποποιήσῃ ἐπὶ ἑλαττον ἢ διαγραφῇ πᾶσαν μὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίαν δαπάνην.

10. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον οὐδεμίαν ἔχουσι χρηματικὴν διαχείρισιν, πᾶσαι δὲ αἱ πληρωμαὶ γίνονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης μετὰ θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου, ἀσκοῦντος ἐν προκειμένῳ τὸν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων.

11. Οὐδεμίαν πληρωμὴ γίνεται ἀνεῦ ψηφίσματος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

12. Ἡ ὑδρεύσις καὶ ὁ φωτισμὸς τῆς κοινοπόλεως Αἰγίνης δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἴτε ταύτοχρόνως δι' ἡνωμένης ἐργοληψίας εἴτε καὶ κεχωρισμένως διὰ χωριστῆς τριτοῦ, δι' ἀποφάσεως τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν Συμβούλων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, εἰς ἃ θέλουσιν ὑποβληθῇ πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 2817 ὑπάρχουσαι σχετικαὶ μελέται ὡς καὶ αἱ τυχόν μεταγενεστέραι, δαπάναις τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, γενησόμεναι, θέλουσι δὲ ἐγκριθῇ

αἱ τε ὀριστικαὶ μελέται, αἱ προϋπολογισμοὶ καὶ αἱ συγγραφαὶ τῶν ὅρων τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ, ἅτινα κατόπιν μειοδοσίας δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσιν εἰς ἐργολάβον διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἢ κεχωρισμένως δι' ἐκάτερον τούτων κατὰ τοὺς εἰδικούς καὶ λεπτομερεῖς ὁρους τοὺς ἐν τῇ τοῖς ὅροις καὶ τῇ περὶ δημοπρασίας διακηρύξει, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, περιληφθησομένους.

13. Ἀρ' ἥς ἡμέρας περατωθήσονται τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως καὶ ὡς ταῦτα ἔτοιμα πρὸς ἐκμετάλλευσιν, δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς μετὰ τοῦ ἀναδόχου συναμολογούμενης συμβάσεως ἢ, ἐφόσον τὴν ὑδροληψίαν ἤθελεν ἀναλάβει ἀπ' εὐθείας ἡ Κοινότης, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὑποχρεωτικὴ ὑδροληψία διὰ πᾶσαν διώροφον οἰκίαν εὐρισκομένην ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰάντος ὡς καὶ διὰ πάντα τὰ καφενεῖα, οἶνοπωλεῖα, φαρμακεία καὶ βιομηχανικὰ ἐν γένει καταστήματα.

Οἱ ὑδροληπτὰι διαιεσθῆσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς, τῆς χρησιμοποίησεως καὶ τῆς προσόδου τῶν ἀκινήτων. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, θέλει κανονισθῇ τὸ τε τιμολόγιον καὶ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ παρεχόμενου ὕδατος, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ ἀκινήτου καὶ χωρὶς τὸ μὲν τιμολόγιον νὰ ᾖ μείζον τῶν δραχμῶν 90 κατὰ δράμιον ἐτησίως τὰ δὲ ὑποχρεωτικῶς παρεχόμενα ποσὰ ὕδατος νὰ εἶναι ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεος δραμίου καὶ μείζονα τοῦ ἐνὸς δραμίου κατὰ ὑδρολήπτην.

14. Τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν ἐξ ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τῆς ὑδρεύσεως ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου δυνάμει τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

15. Πᾶσαι αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὸν ἀνάδοχον ἢ τὴν Κοινότητα ἐκ φωτισμοῦ ἢ ὕδατος δικάζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν νόμου ΒΧΗ' τῆς 8ης Ἰουλίου 1899, αἱ τοιαῦται δὲ ἀπαιτήσεις ἀπολαύουσι νομίμου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου προνομίου ἀμέσως μετὰ τοὺς ὀφειλομένους προνομιακῶς φόρους.

16. Καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τοῦ ὑδραγωγείου τὰς βλάβας αὐτοῦ καὶ τῶν συναφῶν ἔργων, τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις καὶ ποινὰς διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως ὡς καὶ τὰς τιμωρίας διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κεχωρισμένων κανονισμῶν τῆς ἐκμετάλλεως τοῦ φωτισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως, ἐφόσον διὰ τοὺς τελευταίους τούτους δὲν ὑπάρχουσιν εἰδικοὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 24, 25, 26 καὶ 27 τοῦ Νόμου 283 τῆς 26 Ἰουνίου 1914 περὶ ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

17. Πρὸς ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐν γένει ἔργων ἐπιτρέπεται εἰς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον νὰ δανείζηται παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινὸς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χρηματικὰ ποσὰ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς παραιτήσεις διατάξεις καὶ ὁρους διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως τῶν τε φόρων καὶ τῶν ἐν γένει ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

18. Ἐφόσον οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἤθελον ἐπαρκεῖσαι διὰ τὴν κατὰ προτίμησιν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τῆς κοινοπόλεως Αἰγίνης, δύνανται διὰ τῶν πόρων αὐτοῦ νὰ ἐκτελῶνται ἔργα δημοτικῆς ὁδοποιίας καὶ ἅπαντα τὴν νῆσον καθὼς καὶ δασοφυτεῖας καὶ ἔργα ἐξωραϊσμοῦ καὶ συγκοινωνίας ἐν γένει.

19. Τῶν περὶ τῶν τὸ παρὸν ἄρθρον ἔργων ὄντων δημοσίων ὠφελείας, ἅπαντα τὰ διὰ τὴν σύστασιν, κατασκευὴν καὶ λειτουργίαν τῶν ἔργων ἀναγκαιούντα προσωρινῶς ἢ

δριστικῶς γήπεδα ἢ ἀκίνητα ἀπαλλοτριυνται ἀνγκιστικῶς καὶ ἐπειγόντως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου Γ'ΧΑ' (3951) τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1911.

20. Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον διατηρεῖ ἴδιον Γραμματεῖα, ἐν δὲ ἀνάγκῃ καὶ βοηθὸν αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ κλητῆρα, προτεινόμενων καὶ διοριζομένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης. Ἡ μισθοδοσία τοῦ μὲν Γραμματέως ὀρίζεται μέχρι δραχ. 300 μηνιαίως, τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ μέχρι δραχ. 150 μηνιαίως καὶ τοῦ κλητῆρος μέχρι δραχ. 90 μηνιαίως. Γραμματεὺς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου, Βοηθὸς αὐτοῦ καὶ Κλητὴρ δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ αἱ ἐκάστοτε Γραμματεῖς καὶ κλητῆρες τῆς Κοινότητος Αἰγίνης; ἀπολαμβάνοντες ἐπιμισθίον ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου ὡς ἐξῆς: ἐπιμισθίον Γραμματέως μέχρι δραχ. 150 μηνιαίως, τοῦ Βοηθοῦ μέχρι δραχμῶν 90 μηνιαίως καὶ τοῦ Κλητῆρος μέχρι δραχ. 45 μηνιαίως.

21. Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Αἰγίνης ἐκτὸς τῶν ἐξόδων παραστάσεώς του, ἅτινα λαμβάνει ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Αἰγίνης, λαμβάνει ἐπιπροσθέτως τοιαῦτα καὶ ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου μέχρι δραχ. διακοσίων μηνιαίως, ταῦτας δὲ κατὰ τὴν ἀποράσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

22. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ὀρίζονται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι ἐν γένει διατάξεις καὶ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

"Ἀρθρον 101.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Αἰγίου

(α) ἀρθρον μόνον Νόμου ΧΞΕ' (1878) β') ἀρθρ. 20 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925. γ') παραγρ. 5 ἀρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, δ') παρ. 3 ἀρθροῦ 1 Ν. 4750).

1. Τὸ τέταρτον τοῦ πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Αἰγίου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου καὶ μεταφερομένου σταφιδοκάρπου διατίθεται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου.

2. Ὡς πόρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Σελινοῦντος ὀρίζεται ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Αἰγίου ἐκ δραχμῶν 30.000.-

"Ἀρθρον 102

Περὶ τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἑξυγιαντικοῦ Ταμείου Αἰτωλικοῦ.

(α) ἀρθρα 1 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 24 Αὐγούστου 1925, β') Ἀν. Ν. 20 Νοεμβρίου 1935, γ') ἀρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 256 1936 καὶ δ') ἀρθρον 56 τοῦ Α.Ν. 1179)1938).

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικοῦ καὶ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἑξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ ἐνοῦνται εἰς ἓν νομικὸν προσώπον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λιμενικὸν καὶ Ἑξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικοῦ» ἔδρουν ἐν Αἰτωλικῷ, οὗτος προσρισμὸς ἔσται α') ἡ ἐκτέλεσις λιμενικῶν ἔργων κατὰ τὰς ἐκάστοτε περὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένης διατάξεις καὶ β') ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν ἀρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 24 Αὐγούστου 1925 περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ἑξυγιάνσεως τῆς πόλεως Αἰτωλικοῦ (Ε.Κ. 226)1925) ἔργων, ἥτοι ἀποξήρανσις ἐλῶν, καθαρὴότης, φωτισμὸς καὶ ὑδρευσις τῆς πόλεως.

2. Τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἑξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικοῦ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰτωλικοῦ τῇ προσθῆκῃ δύο εἰσέτι ἀντιπροσώπων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Ὡς πόροι τοῦ Ταμεῖου ὀρίζονται οἱ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις πόροι τῶν Λιμεν. Ταμείων καὶ οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 24 Αὐγούστου 1925 πόροι τοῦ τῶς Ἑξυγιαντικοῦ Ταμεῖου Αἰτωλικοῦ, ὡς διερρυθμίσθησαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 256)1936 ἥτοι α') Ποσοστὸν 10 ο) ο

ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Νόμου ἰσχυροφαιών, ὑπερ ποσοστὸν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 128 ὀριζόμενα, β') ἐκούσται εἰσφορὰ. γ') ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἀλυκῶν τῆς περιφερείας Μεσολογγίου ὀριζομένη εἰς δραχ. 25.000, δ') τὰ δύο τρίτα τῆς ἀξίας τῶν ἐδερῶν τῶν ἀποξήρανθρομένων ἐλῶν.

4. Τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἑξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικῷ ἐξομοιοῦται καθ' ἑκάστην πρὸς Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτὰ ἀπασῶν τῶν περὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένων, πλὴν καθ' ὅσον ὀρίζει τὸ παρὸν ἀρθρον.

5. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, καθορισθῇσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

"Ἀρθρον 103.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἀμφιλοχίας

(α) ἀρθρ. 1 καὶ 6 Ν.Δ. 41 Σεπτεμβρίου 1925, β') παρ. 9 ἀρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, γ') ἀρθρ. 2 Ν. 5658 δ') Α.Ν. 163)1936).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀμφιλοχίας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδας—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῇ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου καὶ φωτεινῆς ἐπιστημάνσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 138 ὀριζόμενα.

"Ἀρθρον 104.

Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἀνδρου.

(Α. Ν. 1067)1938)

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἀνδρου διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων τοῦ ὁμωνύμου Λιμένος, ἐπιβάλλεται ἐφ' ἑκάστῃ εἰσφορᾷ τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ἰδιοκτητῶν πλοίων παντὸς εἴδους καὶ τύπου ὀλικῆς χωρητικότητος μεγαλυτέρας τῶν χιλίων κόνων.

2. Ἡ ἐφ' ἑκάστῃ εἰσφορᾷ καθορίζεται εἰς δραχμὰς δέκα τρεῖς (13.00) κατὰ κόνον ὀλικῆς χωρητικότητος (ΓΚΡΟΣ)

3. Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσφορᾶς εἰσιν οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἀν. Νόμου 1067)1938 ἰδιοκτεῖται πάντων τῶν ἐν Ἀνδρῷ νηολογημένων πλοίων, ὡς καὶ οἱ Ἀνδριοι, οἱ δημόται τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου Ἀνδρου ἢ οἱ καταγόμενοι ἐξ Ἀνδρου, οἱ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἰδιοκτεῖται πλοίων νηολογημένων εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Κράτους.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 1067)1938 καταρτίσῃ πῖνακα τῶν εἰς εἰσφορὰν ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν πλοίων, ὃν διαβιβάζει εἰς τριπλοῦν ἀντίτυπον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἀνωτέρω πῖνακος ἀποστείλῃ τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀνδρου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸν Δημόσιον Ταμῖαν Ἀνδρου πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν.

6. Ὁ Ταμίας Ἀνδρου ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποσταλῆς αὐτῷ τοῦ πῖνακος τῶν ὑποχρέων ἀποστείλῃ ταυτόχρονον πρὸς αὐτοὺς εἰδικὴν πρόσκλησιν, πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, ἥς τὸ ποσὸν ἀναγράφεται ἐν τῇ εἰδικῇ προσκλήσει.

7. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς γενήσεται εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδικῆς

προσκήσεως τοῦ Ταμείου Ἀνδρου, ἡ δευτέρα ἐντὶ ὑπὸ μνημὸν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω διμήνου προθεσμίας καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δευτέρας δεκαμήνου προθεσμίας.

8. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων ὑπὸ τῶν ὑποχρέων δόσεων, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κείμεναι διατάξεις.

9. Ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων παρακρατεῖται ποσοστὸν (0,50) οὗ ὅπερ εἰσάγεται ὡς δημοσίον ἐσοδόν, διατιθέμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 6336.

10. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰσφορά βεβαιώνεται προσωπικῶς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος Νόμου κυρίους τῶν κατὰ τὴν παραγράφον 3 πλοίων, οἵτινες ἐν περιπτώσει μερικῆς ἢ ὀλικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν μεταβίβασιν ὀφειλουμένου ὑπ' αὐτῶν ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης εἰσφορᾶς.

11. Ἐν περιπτώσει πλειόνων συγκυρίων πλοίων νηολογμένων ἐν Ἀνδρῶ, διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδικιρῶτως πάντες οἱ συγκυριοί. Ἐν περιπτώσει πλειόνων συγκυρίων πλοίων μὴ νηολογμένων ἐν Ἀνδρῶ, εὐθύνονται μόνον οἱ ἐξ αὐτῶν Ἀνδριοὶ τὸ ποσὸν ὅμως τῆς εἰσφορᾶς εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸ μερίδιον αὐτῶν ἐν τῇ κυριότητι τοῦ πλοίου.

12. Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Ἀνδρου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγράψῃ ἐν χωριστῷ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τὰς ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένων εἰσφορῶν καὶ τῶν τυχόν τῶν αὐτῶν εἰσπράξεις ὡς ἐπίσης ἐν χωριστῷ ἄρθρῳ τῶν ἐξόδων τὰς δαπάνας ἐκ τοῦ πόρου τούτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῶν λιμεν. ἔργων καὶ μόνον.

13. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων διατίθενται ποσὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πόρων τοῦ Ταμείου ἡ σχετικὴ ἐκ τῶν πόρων τούτων δαπάνη, ἀναγράφεται εἰς χωριστὸν ἄρθρον, αἱ δ' ἐπιταγαὶ πληρωμῆς βαρύνουσι ἐν τῶν ἄρθρων μέχρις ἐξαντλήσεως αὐτοῦ, εἴτα δὲ τὸ ἕτερον.

14. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἀνδρου τῆς χρήσεως 1938—1939 ἀναγράφεται πίστωσις Δρχ. 200.000, βαρύνουσα τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰσφορὰς διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν Ἀνδρου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν βάσει σχεδίου ἐγκριθεσμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἡ τυχὸν ὑπὲρ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἀπαιτηθεῖσα δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

15. Αἱ τυχόν ἀνάγκαις οὖται λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἁρθρου καθορισθῶσιν διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἄρθρον 105.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀρτης.

(α) Ἄρθρ. 10, 1 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. 11 Σεπτεμβρίου 1925, β) Παρ. 9 ἁρθρου μόνου Δ. 26-4-1926, γ) ἄρθρ. 1 Ν. 5658, δ) ἄρθρ. 1 Α. Ν. 163]1936).

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἀρτης εἰσπραττομένη φορολογία θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν Λιμένων Κοινοτήτων καὶ Σαλαῶρας.

2. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀρτης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῇ κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων κατασκευῆς,

συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου καὶ φωτεινῆς ἐπισήμανσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 138 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 106.

Εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βασιλικῆς.

(Παραγρ. 3 καὶ 4 ἁρθρ. 9 τοῦ Ν. Δ. 2 Σεπτεμβρίου 1926)

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2-9-1926 οἱ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βασιλικῆς εἰσπραττόμενοι φόροι εἰς τὴν ὁμόνομον λιμένα ἀξάνονται κατὰ 30 ο/ο. Αἱ ἐκ τῆς ἀξήσεως ταύτης πρὸςδοδοὶ κατατίθενται ὅμα τῇ εἰσπράξει εἰς τὸ ἐν Λευκάδι Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τῆς Κοινοτήτος Βασιλικῆς καὶ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς φωτισμὸν τῆς ὡς εἴρηται Κοινοτήτος.

Ἄρθρον 107.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βόλου.

(α) Ἄρθρ. 3 Ν. ΒΥΠΒ', β) παραγρ. 5 ἁρθρου μόνου Διατάγματος 26 Ἀπριλίου 1926, γ) Ν. 5063, δ) ἐδάφ. 7 τῆς παραγρ. 2 καὶ παραγρ. 22 ἁρθρου δευτέρου Νόμου 5988, ε) ἄρθρ. 56 Ἀν. Νόμου 1179]1938).

1. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Βόλου τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Ἀγροτῶν θὰ ἐκλέγῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Παραγωγῆς Πηλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Βόλου ὀφείλει διὰ πράξεώς της, ἐγκρινομένης ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Νομάρχου, νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐτησίας περιόδου εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως Δήμου Νηλείας καὶ μόνον ἐφόσον εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, φορολογία, οἷα καὶ ἐν τῷ λιμένι Βόλου, εἰς τὸν ὅρμον Ἀγριάς, ποσοστὸν ἴσον μὲ 6 ο/ο ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ὅπερ ποσοστὸν, διαχειριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νόμων, θὰ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ ὁρμου Ἀγριάς καὶ πρὸς βελτιώσιν τῆς μεταξὺ τοῦ ἐπινείου τούτου καὶ τῶν χωρίων τοῦ τέως Δήμου Νηλείας ὁδοποιίας.

3. Ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὁδοποιίας Βόλου ὀρίζεται ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1931—32 καὶ συνισταμένη εἰς ποσοστὸν 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν γένει πραγματοποιουμένων ἐσόδων αὐτοῦ (πλὴν τῶν ἀποθεμάτων, προϊόντων δανείων, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν) συμφώνως τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προορισμοῦ του, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀναγραφῆς ταύτης ἀναγράφει ταύτην ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς γίνεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους δι' ἐκδόσεως τοῦ οικείου χρηματικοῦ ἐντάλλματος ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας Βόλου ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς εἰσφορὰν, μὴ ἐκδιδόμενου δὲ τούτου μέχρι τῆς ἀνω χρονολογίας διὰ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βόλου.

Ἄρθρον 108.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βονίτσας.

(α) Ἄρθρ. 1 καὶ 6 Ν. Δ. 11-9-1925, β) Παρ. 9 ἁρθρου μόνου Διατάγματος 26-4-1926, γ) ἄρθρ. 1 Ν. 5658, δ) ἄρθρ. 1 Α. Ν. 163]1936).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βονίτσας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῇ κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βα-

ρύνεται διὰ τῶν υποχρεώσεων κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ δικτύου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κλίπου καὶ φωτεινῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 138 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 109.

Εἰδικὴ υποχρέωσις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βραχτιῶν
(Ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 13-11-1929).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βραχτιῶν υποχρεοῦται εἰς συνεισφοράν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἄρτου Κορίνθου κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 2-5 τοῦ ἄρθρου 125 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 110.

Περὶ ἀποζημιώσεως ἐλῶν δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γέρας.

(Παραγρ. 2 ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν προσόδων καὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γέρας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γέρας ἀποζημιώσεων ἐλῶν τῆς περιουχῆς Γέρας.

Ἄρθρον 111.

Περὶ τοῦ Ταμείου Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ὑδρεύσεως Γυθείου.

(α) Ἄρθρ. μόνον Νόμου ΑΤΑΒ' [1885, β) ἄρθρ. 1 Ν. ΓΡΚΘ' [1906, γ) ἄρθρ. 1 Νόμου ΓΟΒ' [1911, δ) παραγρ. 6 ἄρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, ε) Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, στ) ἄρθρον μόνον Ν. 1066 [1938, ζ) ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179 [1938).

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Γυθείου ὡς καὶ τὸ Εἰδικὸν τοιοῦτον Ὑδρεύσεως πόλεως Γυθείου ἐνοῦνται εἰς ἓν κοινὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ταμεῖον Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ὑδρεύσεως Γυθείου».

2. Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ἐστὶ ἡ ἐκτέλεσις διαφόρων ἔργων, ἥτοι: 1) λιμενικῶν ἔργων Γυθείου, 2) ἔργων ὕδρεύσεως καὶ 3) ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἡλεκτροκινήσεως τῆς πόλεως Γυθείου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων ἐκάστοτε Νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ σειρά τοῦ ἐπείγοντος τῶν ἔργων ὁρίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

3. Τὸ Ταμ-ῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὧν τρεῖς μὲν μέλη διορίζονται παρὰ τοῦ Νομάρχου τὰ δὲ λοιπὰ δύο παρὰ τοῦ Κοινοτῆτος Συμβουλίου Γυθείου ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐντὸς δικτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὴν Κοινότητα τῆς σχετικῆς προσαλήψεως τοῦ Νομάρχου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ὁ Νομάρχης διορίζει καὶ τὰ ἑτέρα δύο πρόσωπα. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον, ἀπουσιάζοντος δὲ ἡ κωλυμένου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸςεδρεύει τὸ πρὸςβύτερον μέλος αὐτῆς.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασιζέει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν τυχόν δὲ ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

5. Αἱ πράξεις τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς πρὸ πάσης ἐκτέλεσεως αὐτῶν υποβάλλονται τῷ Νομάρχῃ ἢ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος, ὅστις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

6. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνουσι τὴν ὑπὸ τῶν περὶ Λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων καθοριζομένην ἀποζημίωσιν καὶ ὁδοιπορικὰ.

7. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐκτελουμένων ἔργων, τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα κανονίζει ἡ ἰδίᾳ Ἐπιτροπὴ διὰ πράξεως τῆς υποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου.

8. Τὰ μέλη τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ ὦσιν ἐγγράμματα καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

9. Πόροι τοῦ Ταμείου ὁρίζονται οἱ κάτωθι, ὅτινες καὶ ἀναγράφονται εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

α') Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων καὶ εἰσπραττομένων λιμενικῶν φόρων καὶ τελῶν ὑπὲρ τοῦ τέως Λιμενικοῦ Ταμείου Γυθείου, β') πρόσθετον τέλος 8 ο/ο ἐπὶ τοῦ Δημοσίου φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν, γ') πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δ) τὰ ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατατεθειμένα κεφάλαια τῶν ἐνομένων Ταμείων Λιμενικοῦ καὶ Ὑδρεύσεως μετὰ τῶν προϊόντων αὐτῶν ὡς καὶ τὸ ποσὸν τὸ ἀναγραφέν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ (χρήσεως 1925-1926) τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου δι' ἡλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως Γυθείου καὶ ὅπερ περιέρχεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐνομένων Ταμείων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, ε) Τέλη ὑδροληψίας, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατ' αὐτοτελεῖς κατοικίας ἢ διαμερίσματα οἰκοδομῶν αὐτοτελῶς χρησιμοποιοῦμενα, κατατασσόμενα εἰς κλάσεις ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν. Τὰ τέλη βαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἀκινήτων ἢ δὲ ἀπόδοσις τοῦ συνόλου τῶν τελῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δαπανῶν κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπεκτάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων τῆς ὕδρεύσεως. στ) τέλος ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ κινήσεως ὁρισθησόμενον διὰ Διατάγματος ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ ἢ τῆς παροχῆς ρεύματος πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς καὶ ζ') πᾶν ἕτερον τέλος καθορισθησόμενον διὰ Διατάγματος ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν νόμων 2853 καὶ 3100 ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων Νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Νόμοις 2853 καὶ 3100 διαλαμβανομένων διατυπώσεων. Ἀπάντα τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα δύναται νὰ αὐξομιῶνται διὰ Διατάγματος ἢ ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως ἐν ἑκάστῳ ὡς κατωτέρω καθορίζονται.

10. Ἡ εἰσπραξίς τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης φορολογίας ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκείων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁμοῦ μετὰ τῶν φόρων τοῦ Δημοσίου, πλὴν τῆς ἐν τοῖς στοιχ. ε', στ' καὶ ζ' κανονιζομένης τοιαύτης, ἥτις δύναται νὰ εἰσπράττεται καὶ παρ' εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, διοριζομένων παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη ἐπὶ μηνίᾳ μισθῷ καθοριζομένῳ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινομένῳ παρὰ τοῦ Νομάρχου. Τὰ ἐκ τῆς φορολογίας ἔσοδα κατατίθενται παρὰ τῶν ἐνεργούντων ταῦτα ὑπαλλήλων ἀνὰ δεκαήμερον εἰς τὴν Γράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, υποχρεοῦμενον ἅμα ὅπως υποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ταμείου κατὰστασιν εἰς διπλοῦν τῶν γενομένων παρ' αὐτῶν εἰσπράξεων μετὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ ἴσῃ τῇ χορηγούμενῃ εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τὰς ἐνεργούσας τὴν εἰσπράξιν τῶν λιμενικῶν φόρων.

11. Πᾶσα δαπάνη γινομένη εἰς βάρος τοῦ Ταμείου πρέπει νὰ ᾖ ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου ἢ νὰ χορηγῇται πρὸς τοῦτο εἰδικὴ πίστωσις παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων.

12. Διὰ πᾶσαν καθυστερουμένην εἰσπράξιν τῶν ἐσόδων

τοῦ Ταμείου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων Νόμου. Κατὰ δὲ τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων τὴν εἰσπραξὶν τοῦτου αἱ διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

13. Τὸ Ταμεῖον Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ὑδρεύσεως Γυθείου ἀπαλλάσσεται τῆς ἀποδόσεως ποσοστῶν εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ, ὑπογερούται δὲ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανισμῶν Λιμενικῶν ἔργων καθοριζομένων ἐκαστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ τελῶν, ποσοστῶν καὶ λοιπῶν ἐσόδων, ἐπιβαλλομένων ἅμα καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο τῶν εἰδικῶν φορολογιῶν τῶν προβλεπομένων ἐκαστοτε ὑπὲρ τοῦ ρηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανισμῶν.

14. Διὰ τε τὸ ἀσυμβίβαστον, τὴν θητεῖαν καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τῆς Διοικουμένης τοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς, τὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιφορτισμένων τὰ τῆς εἰσπράξεως τῆς ὑπὲρ τοῦτου ἐπιβεβλημένης φορολογίας, διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ κατάργησιν αὐτῆς, ἢ ἐπιβολὴν νέας τοιαύτης, τὴν ἐνοικίασιν κλπ. διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, τὴν ἔλεγχον τοῦ ἐτήσιου ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἕτερον ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου τοῦτου ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ ἐκαστοτε ἐν ἰσχύι διατάξεις τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων Νόμων, ἐφόσον δὲν τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

15. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἀνάδοχον ἀνάθεσις τῆς πολυτελοῦς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τε ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἡλεκτροκινήσεως καθὼς καὶ τῆς ὑδρεύσεως κατὰ τὴν δημοσίῳ συναγωγισμοῦ, τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως κανονιζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἔγκρισιν ὑπόκεινται τὰ πρακτικὰ τοῦτου.

16. Αἱ τυχόν ἀναγκαῖοι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐκαστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

17. Ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ὑφίσταται ἐπιβεβλημένος πρόσθετος λιμενικὸς φόρος ἐν Γυθείῳ, νὰ χορηγῶνται κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἐτήσιων εἰσπράξεων τοῦ λιμένος Δραχμαὶ δέκα ἑξ ἑξακλῶδες (16.000) πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν δημοτικοῦ ἐν Γυθείῳ Γυμνασίου.

18. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Γυθείου ἵνα ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λιμένος Γυθείου διαθέτῃ ἐτήσιως 20.000 δραχμὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας χρεωλυτικοῦ δανείου προωρισμένου εἰς κατασκευὴν ὑδραγωγείου καὶ ἐγκατάστασιν ἡλεκτροφωτισμοῦ διὰ τὴν πόλιν Γυθείου καὶ συνομολογηθσομένου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γυθείου. Ἡ ὑπογρῶσις αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ δανείου, οὗτος δὲ τόκος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 60/100 τὸ δὲ χρεωλύσιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 10/100 ἐτησίως.

Ἄρθρον 112.

Περὶ τῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ λιμενικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων Ἐλευσίνος.

(α') Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, β') Διάταγμα 31 Ὀκτωβρίου 1931).

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν λιμενικῶν ὡς καὶ τῶν κοινοτικῶν ἔργων Ἐλευσίνος ἐπιβάλλεται εἰδικὴ πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν κάτωθι ἐξαγομένων διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐκ τῆς Κοινότητος Ἐλευσίνος εἰδῶν. Ἐπὶ τοῦ τσιμέντου, τοῦ οἴνου τῶν οἰνοπνευμάτων ἐν γένει, τοῦ τερεβινθελαίου, τοῦ κολοφωνίου καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐκείθεν ἐξαγομένων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἐν Ἐλευσίνι παραγομένων ἐν δέκατον (1/10) τοῦ λεπτοῦ κατ' ὄγκον. Διὰ δὲ τὰς κεράμους καὶ ὀπτοπλινθούς (τοῦβλαχ.) λεπτά 50 κατὰ χιλιάδα.

2. Ἡ ἀνωτέρω φορολογία, ἀνεξάρτητος οὖσα τῆς ὑπὲρ

τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος, ἢ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος ὑφισταμένης ἢ τυχόν ἐπιβληθσομένης τοιαύτης, δύναται νὰ μειῶται διὰ Διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ λιμένων κλπ. νόμων, θέλει δ' εἰσπράττεσθαι ἐν μὲν τῷ λιμένι ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς Ἐλευσίνος ἐν δὲ τῇ ξηρᾷ ὑπὸ ὑπαλλήλου τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, καθ' ὅσον ὁμοῦ ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου φορολογίαν ὑπὸ τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμάρχου Ἐλευσίνος κατὰ τὰ διὰ Δ)τος εἰδικώτερον καθορισθσομένα, ἐπὶ ἀμοιβῇ 20/100 ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων εἰσπραττομένων, ἀποδιδόμενη αὐτῷ ἐκαστοτε δι' ἐπιταγῆς τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον δὲν δικαιούται ποσοστῶν ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης.

3. Αἱ ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω φορολογίας ἐνεργοῦμεναι εἰσπράξεις κατατίθενται μερίμνῃ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν παραδίδονται καὶ αἱ ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ ὑπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμάρχου ἐνεργοῦμεναι εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποθηκοφυλακίον τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἴδιον λογαριασμόν «Λιμενικὰ καὶ Κοινοτικά ἔργα Ἐλευσίνος».

4. Ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ ἐξέλεξις ἀπασῶν ἐν γένει τῶν εἰσπράξεων, ἀναγραφομένων ὡς ἐσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος, εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις αὐτῶν, ἀνατίθενται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλευσίνος. Ἡτις ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἐκαστῆς τριμηνίας ἀποδίδει δι' ἐπιταγῆς αὐτῆς τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ἀναπομένοντος ὑπολοίπου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰσπράξεως εἰς τὴν Κοινότητα Ἐλευσίνος.

5. Διὰ πᾶσαν καθυστερουμένην εἰσπραξὶν τοῦ δυνάμει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου, κατὰ δὲ τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων τὴν εἰσπραξὶν τοῦτου αἱ διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

6. Αἱ ἰσχύουσαι ἐκαστοτε διατάξεις νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων ἐφόσον δὲν τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰσχύουσιν ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τῆς παραγρ. 1 καθοριζομένης φορολογίας, ἐξ ἧς ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου ἐξαγοόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας ταύτης δύναται νὰ κανονίζονται ἐκαστοτε διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 113.

Περὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν Λιμένος Εὐδήλου.

(α') Ἄρθρα 1-6 Νόμου 4350, β') ἀρθρ. 56 Α.Ν. 1179 (1938)

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Εὐδήλῳ Ἰκαρίας παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Εὐδήλου νὰ συνάψῃ δάνειον ἐκ δολλαρίων 35.000 ἕως 40.000 ἐπὶ ἐκδόσει 700 ἕως 800 ἀνωνύμων ὁμολογιῶν, ἐξ ὧν τὸ ἓν τρίτον θὰ δύναται νὰ εἶναι ἀξίας εἴκοσι καὶ δέκα δολλαρίων, αἱ δὲ λοιπαὶ πρὸς δολλάρια 50 ἐκαστῇ καὶ ἐπὶ τόκῳ ἀπὸ 40/100 ἕως 80/100 κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐξοφλητέον διὰ ἐξαμηνιαίων κληρώσεων ἐντὸς τεσσαράκοντα (40) ἐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καταρτισθσομένου κατὰ τὴν συνάψιν τοῦ δανείου. Ὁ ἐτήσιος πληρωτέος εἰς τοὺς ὁμολογιούτους τόκος καθορίζεται ἅμα τῇ λήξει ἐκαστοῦ ἔτους διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους διὰ πράξεως αὐτῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ προηγουμένου ἔλεγχον τοῦτου.

Ἐφ' ὅσον δὲ αὐξάνονται αἱ πρόσοδοι τοῦ λιμένος δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἀναλόγως ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

2. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ἀνωτέρω δανείου πασατίνεται ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύουσης ἤδη λιμενικῆς φορολογίας μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦτου, μὴ δυναμένης νὰ τροποποιηθῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπὶ ἑλαττον.

3. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 δανείου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τούτου διατίθεται μέρος τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Εὐδὴλου Ἰκαρίας, ὅπερ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 7500 τούτων, τῶν λοιπῶν 25 α) διατεταμένων διὰ τὰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐξόδα διοικήσεως αὐτοῦ καὶ συντηρήσεως τοῦ λιμένος εἰς ἐγγύησιν δὲ καὶ ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸ ὁμολογιῶν πλὴν τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, διατίθενται τὰ οὐκ ὀφειλόμενα τῆς ἀκτῆς τῆς λεκάνης τοῦ λιμένος καὶ τῆς θέσεως «Κόφινος», ἀνήκοντα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Εὐδὴλου Ἰκαρίας, ὑπὸ τὴν ὅσον ὅπως ἐν καιρῷ ἐκποιθῶσι ταῦτα, τὸ δὲ ἀντίτιμον κατατεθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκ αὐτοῦ ἐξοφληθῶσιν ἴσως ἀξίαι ὁμολογιαί. Ἡ ὑποθήκη ἐπὶ τῶν ἀνω οὐκ ὀφειλόμενων ἀποκατὰ δι' ἐγγραφῆς ἐν τοῖς οὐκείοις βιβλίοις τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελεῖται τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν σύναψιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 δανείου καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν, ἅμα ἤθελον ἐπιτρέψει οἱ πρόσοδοι τοῦ λιμένος, τὴν ἐτήσιαν τοκομεριδιτικὴν ἐξόφλησιν τούτου, θέλει ἀναλάβει ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνευ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνης, διὰ μόνης τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως κυκλοφορήσῃ αὐτὰς καὶ τὴ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ποσὴν καταβάλλῃ εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε τμηματικῶς εἰς τὴν Λιμενικὴν Ταμεῖον Εὐδὴλου.

5. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως πληρωμῆς κληρωθείσης ὁμολογίας εἴτε τοκομεριδιῶν τριῶν ἐξαμηνιῶν, πᾶς κάτοχος ὁμολογίας δικαιούται νὰ ἐκβιάσῃ ἀναγκαστικῶς τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις τῆς Πολ. Διοικονομίας, καταβλήτων παρὰ τῇ Συμβολαιογράφῳ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην ὁμολογίαν, ἥτις ὡς πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἐκτελεστὸν τίτλον.

6. Πᾶν ἐν γένει συμβόλαιον ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πράξις ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 413)1936.

7. Ἐφ' ἔσον διὰ τοῦ συνολογηθησμένου ὡς ἀνω δανείου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι λιμενικὰ ἔργα ἐξυπηρετικὰ τῶν ἀναγκῶν τῶν διὰ τοῦ λιμένος ἐπικοινωνουσῶν Κοινοτήτων, δύναται αὐταὶ δι' ἀποφάσεων τῶν οὐκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων νὰ παράσχωσι εἰς ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὰς ἐκ τῶν κοινοτικῶν δασῶν ἢ καὶ βοσκοτήσιμων ἐκτάσεων προσόδους.

8. Τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Εὐδὴλου μετέχουσιν δύο ἐπι μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Σωματείου «Πανιάριος Ἀγαθοεργὸς Σύνδεσμος ἡ Ἀρτεμις», κατὰ τὰς περὶ αἰρετῶν μελῶν κειμένης διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν Ταμείων». Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ ἀνω Σωματείου τὰ δύο ταῦτα μέλη ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμολογιούχων.

9. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁμολογιῶν, τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου καὶ τὰ παρόμοια, κανονισθήσεται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 114.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ζακύνθου.

(α') Παράγρ. 6 ἀρθρ. 11 Ν. 6302, β') ἀρθρ. 29 τοῦ Διατάγματος 28-12-1934, γ') Παράγρ. 2 ἀρθροῦ 3 καὶ Παράγρ. 2 ἀρθροῦ 4 Α.Ν. 19-11-1935.)

1. Ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυμνήσεως Ζακύνθου ὁρίζεται ἐτήσια προσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ζακύνθου Ἀρχιμὸν 100.000 (ἐκατὸν χιλιάδων), ἀρξομένη ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936-1937, καὶ ἥς ἡ διάρκεια ὁρίζεται δεκάετης καὶ ἐν περιπτώσει συνολογῆ-

σεως δανείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, μέχρις ἐξοφλήσεως τούτου.

2. Ὑπὲρ τοῦ Ὁργανισμοῦ Φυλακθραπικῶν Ἰδρυμάτων Ζακύνθου (ΟΦΙΖ) ὁρίζεται εἰσφορά δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ζακύνθου ἐσόδων. Βάσει πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων κατὰ τὸ πραγματοποιούμενον ἔτος. Ἡ εἰσφορά ὅλ' ἀποκαταρτίζεται παρὰ τοῦ Τελεωνοῦ ἢ ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω νομικῶν προσώπων ἐσόδων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ὁργανισμὸν κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 115.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡγουμενίσσης.

(α') ἀρθρ. 1 καὶ 6 Ν.Α. 41 9 1925, β') ἀρθρ. 18 Ν.Α. 18 Σεπτεμβρίου 1925, γ') παράγρ. 9 ἀρθρ. μόνου Δ)ματος 26 Ἀπριλίου 1926.)

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡγουμενίσσης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διόρυγος Ἀσκαδόου-Ἀλεξάνδρου ἐκπροσωπούμενου παρ' αὐτῇ συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 126 τοῦ παρόντος. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης τῆς ἐγκαταστάσεως πυρσῶν συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 77 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 116.

Περὶ τῶν δανείων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου.

(α') Νόμος 3731, β') Νόμος 4426, γ') ἀρθρ. 1 τοῦ Α.Ν. 413)1936.)

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παράσχῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἐγγύησιν μέχρι ποσοῦ λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 διὰ τὸ συναφθῆσθαι ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου δάνειον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Ἡρακλείου.

2. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόνοι τῶν χρεογράφων τοῦ συναφθῆσθαι δανείου, πᾶν ἐν γένει συμβόλαιον ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πράξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυχόν ἐγγραφῆς ὑποθήκης πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου.

3. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἶναι ὅτι ἡ διὰ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπομένη ἐγγύησις τοῦ Δημοσίου ἀφορᾷ τῶσιν τὸ κεφάλαιον τοῦ συνολογηθησμένου δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου μέχρι ποσοῦ λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 ὡς ἐπίσης καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 117

Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου.

(α) Νόμος 5122 β) ἀρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938)

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν παντὸς εἴδους ἐκμετάλλευσιν τοῦ λιμένος Ἡρακλείου (παλαιοῦ καὶ νέου) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν ἐλεγχὸν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Ἐν τῇ ἀπαιτήσει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τούτης τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ἔχει τὸ δικαίωμα

α) Νὰ κανονίζῃ ὡς πρὸς τὴν φοροτενδύσασιν κατὰ τῆς προσφορῆσεως τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων ἐν συννοήσῃ μετὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

β) Νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐκτέλεσιν πάσης ἐργασίας φρεσώσεως, ἐκρηστώσεως, μεταφορτώσεως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, μεταφορᾶς καὶ ἀποθημεύσεως ἐν ἰδιωτικῇ τοῖς αὐτοῦ ἀποθήκαις ἢ ἐν ἀντικατ' ἰδίᾳ τῶν ἐμπροσθεν τῶν ὡς καὶ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν ἐπιβατῶν, οἰ-

πρίτον δικίωμα βάσει τιμολογίων, καταρτιζομένων κατὰ τῆς παρ. 21-25 τοῦ παρόντος.

γ) Νὰ κανονίζῃ τὰ τιμολόγια τῶν ἀποθηκικῶν δικαιωμάτων εἴτε μεμονωμένως εἴτε ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν φορτοεκπορευτικῶν.

δ) Νὰ παραχωρῇ εἰς τρίτον διὰ χρόνον ὄχι μακρότερον τῶν 10 ἐτῶν τὴν χρῆσιν ὀρισμένων χώρων τῆς χερσονήσου ἢ θαλασσίας ζώνης τοῦ λιμένος δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου περὶ χρονικῆς διαρκείας μείζονος τῶν 10 ἐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἐγκρίνηται ἡ παραχώρησις διὰ Διατάγματος.

ε) Νὰ ἐπιβάλλῃ ὑπὲρ ἐλευτοῦ τέλους διὰ τὴν παρεβλήν ἢ προσδεσιν τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων ἐν γένει κατὰ τῆς παρ. 21-25 τοῦ παρόντος.

στ) Νὰ ἐπιβάλλῃ τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ τῇ διόδῳ αὐτῶν διὰ τῶν προκινωμένων, προβλήτων καὶ ἀπεβιβάζων καὶ ἐν γένει διὰ τῆς παροχίας τοῦ λιμένος.

3. Ἡ περιφέρεια τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ παρόντος, ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ «Γιόφυρος» μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου «Μανδράκι», συμπεριλαμβανομένων, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ θαλασσίων καὶ χερσαίων ζώνων. Διὰ Δ)τος προτάσει τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος.

4. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτῇ λεκάνας λιμένων καὶ παραφυλαγμένων ὁρμῶν καὶ ἔκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης εἰς ἀπέχστασιν 1000 μέτρων ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω σημείων καὶ τοῦ ἀκρομυλίου τοῦ κυματισμοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ἐν γένει τῆς περιφέρειας τοῦ.

5. Ἡ χερσαία ζώνη περιλαμβάνει τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν πηγάδιον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω περιφέρειας τοῦ λιμένος. Ὅπου τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος ὑπάρχει σχέδιον πόλεως ἢ χερσαία ζώνη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρως οἰκοδομικῆς γραμμῆς περιλαμβανούσα τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ὁδούς, πλατείας καὶ κοινογρήστους ἐν γένει χώρους.

6. Ἡ θαλασσία καὶ χερσαία ζώνη τοῦ λιμένος Ἡρακλείου διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις ἀπορρώσας τὰ διὰ τοῦ λιμένος ὑπηρετούμενα ἄμεσως οικονομικὰ καὶ κοινωνικὰ συμφέροντα.

7. Αἱ ἐλευταὶ ὁποθῆκαι, αἱ κείμεναι ἐπὶ τῆς πρὸς νότον προεκτάσεως τοῦ Μικροῦ Κοῦλῆ καὶ συνεχόμεναι μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κατασκευασθῶσι τὰ κρηπιδώματα, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

8. Τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπιβιβάσματα δυνάμει τοῦ παρόντος πᾶσης φύσεως τέλη καὶ δικαιοῦνται θεβρινοῦνται καὶ εἰσπράττονται δι' ἰδιωτέρου διπλοῦτος τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου παρὰ τῶν εἰσπραττόντων ταύς λιμεν. φόρους δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἰσῆ προσθέτω θμοιβῇ πρὸς τὴν χορηγούμενην αὐτοῖς διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν λιμεν. φόρων καὶ κατὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου.

9. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιοῦντων καὶ τελῶν ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ἀναλόγως οἱ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

10. Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Ἡρακλείου δύναται ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου νὰ συναρμολογῇ δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἔθρου δημιουργουμένων νέων πλοίων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου πρὸς κατασκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ὁπωστερικῶν ἔργων τοῦ λιμένος καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ.

11. Ἐφ' ὅσον τὰ δάνεια ταῦτα συναφθῶσιν εἰς τὸ ἑωυτέρω προσημαστέον ἢ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ὀικονομικῶν.

12. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ πρὸς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παρὰ τὴν διὰ τὸν Κράτους τὴν ἐγγυήσιν αὐτοῦ διὰ τὰ ὡς ἄνω συναφθῶσιν

ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου δάνεια διὰ ποσὴν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου.

13. Τὰ δάνεια τοῦ παρόντος δημιουργούμενα νέα ἐσόδα καὶ ἐξόδα τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου θὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ὑπὸ ἰδίᾳ κεφαλῇ.

14. Τὸ ἀναγκαιὸν προσωπιδὸν καὶ οἱ ἐργάται διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένην ἐκμεταλλεύσιν τοῦ λιμένος θὰ προσλαμβάνωνται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδιαιτέρος δὲ κανονισμοῦ, ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, θέλει καθορίσει τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς τοῦ λιμένος. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος οἱ ἐργάται προσληφθήσονται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τῶν εἰς τὰ μηχανῶν ἐργατῶν φορτοεκφορτωτῶν, λεμβούχων καὶ κομιστῶν ἐγγεγραμμένων ἀπὸ διετίας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 5322.

15. Τὰ ἀναγκαιὸν προσωπιδὸν ἐκ τῶν ὑπολλήλων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος θὰ προσληφθῇ ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 5322 ὑπηρετούντων ὑπολλήλων ἐπὶ διετίαν συνεχῶς παρὰ τῆς Προκαταλείας Ἡρακλείου καὶ ἐγγύτων εὐδίκαιον ὑπηρεσίαν. Οἱ τυχόν προσληφθέντες δὲν δικαίουνται οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν Προκατῶν.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον πλὴν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦτον ἐντεταλμένων νὰ ἀσπῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἔθρου προβλεπομένης ἐκμεταλλεύσεως οὐρανῆποτε τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ἔθρου τοῦτον ἀνατίθενται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου.

17. Τῆς διατάξεως αὐτῆς ἐξαίρουται πλοία καθαῖρας χωρητικότητος μέχρι πέντε τόνων, ἐφόσον τὰς ἐργασίας αὐτῆς θὰ ἐκτελῶσι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν πληρώματος.

18. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κρηπιδωμάτων νὰ ἐξαγοράσῃ τὰς ἐν τῷ λιμένι Ἡρακλείου νηολογημένους πρὸ ἐξαμήνου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5322 καὶ χρησιμοποιούμενους ἐν αὐτῷ διὰ τὴν φορτοεκφόρτωσιν φορτηγίδας, μόνον τὰς χρησίμους ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκμεταλλεύσιν τοῦ λιμένος.

19. Διὰ Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, θέλει ὁρίσῃ πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν θὰ μετέσχωσιν εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ εἰς ἀντιπρόσωπος ἰδιοκτητῶν φορτηγίδων, ὑποδεικνυόμενος ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἥτις θὰ κρίνῃ περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ καλῆς καταστάσεως τῶν φορτηγίδων. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίναται κατὰ πλειψηφίαν περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας χρησίμων φορτηγίδων, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας τῶν ενδιαφερομένων μεριῶν ἢ περὶ τοῦτου διαφορά κινεῖται τελεσιδίνως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ἡρακλείου.

20. Τιμωρεῖται διὰ φυλοκίσεως μέχρις ἐξ μηνῶν πλεονεπυόμενος ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειᾶδικείου Ἡρακλείου δι' ὅτι εὐθείας κτήσεως ὡς καὶ διὰ προστίμου μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, ἐπιβιβαζομένου παρὰ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου καὶ περιεργουμένου εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου, πᾶς ὅστις μετέρχεται ἔργα ἐν τῷ λιμένι Ἡρακλείου ἀνατεθέντα δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καθὼς καὶ ὅστις ἐμποδίζει ἢ ὑποσθῆποτε παρενοχλεῖ πάντα ἐξουσιοδοτημένον ὑπ' οὗτοῦ ὅπως ἀναγῇ ὡς ἀνήκει ἐν τῷ λιμένι ἐργασίαν.

21. Ἐπιτροπὴ, συντελεμένη ὡς κατωτέρω, θέλει καταρτίζει τιμολόγιον, ὅπως, κυρούμενον ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Συγκοινωνίας, θὰ καθορίσῃ τὰ δικαιοῦντα φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, μεταφορτώσεως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, μεταφορᾶς καὶ ἀποθήκευσεως ὡς καὶ τὰ κομιστι-

καὶ δικαιώματα καὶ τὰ πρακτορευτικά τοιαῦτα ἀνυπόγραφοι εἰδὸς ἐλάττω ἀπορροφώματος εἰς τὸ ὅσον ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν διεργασμένων διὰ τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ἐμπορευμάτων νὰ μὴ ὑπερβαίνει κατ' ἀνάγκην ὅριον τὰς Δρχ. 79 κατὰ τόνον, εἰδὲ νὰ εἶναι κατώτερος τῶν Δρχ. 62 κατὰ τόνον.

Τὸ κατώτατον τοῦτο ὅριον δύναται νὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ μέλλον τῇ συμφωνίᾳ τοῦ δυναστοῦ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποῦν θὰ ἔχουν ἐκχωρηθῇ οἱ πόροι οὗτοι.

22. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἑξῆς.

α) Τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ὡς Προέδρου.
β) Τοῦ ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Λιμεν. Ἐπιτροπῇ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

γ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

δ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου παρὰ τῇ Λιμεν. Ἐπιτροπῇ.

ε) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῇ Λιμεν. Ἐπιτροπῇ.

στ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δήμου Ἡρακλείου παρὰ τῇ Λιμεν. Ἐπιτροπῇ.

ζ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

η) τοῦ Τελώνου Ἡρακλείου.

θ) τοῦ Λιμενάρχου Ἡρακλείου

ι) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐκλεγμένων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Συμβουλίου ἑξ ὧν τὸ ἐν τοῦ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος.

ια) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργατῶν φορτοεκφορτωτῶν, διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰσχυοῦργου Ἐργασίας ἐκ κατὰ λόγου 4 προσώπων, προτεινομένου ὑπὸ τῆς πολυμελεστερᾶς φορτοεκφορτωτικῆς Ὁργανώσεως Ἡρακλείου.

ιβ) καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Διεθνούς Ναυτικῆς Ἐνώσεως Τμήματος Ἡρακλείου.

23. Ἡ ὡς ἔνω Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ νόμον μελῶν. Μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἡ παρουσία τοῦ τρίτου τῶν μελῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσότηρᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

24. Διὰ τιμολογίου, προτεινομένου ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῶν Ἰσχυοῦργων Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, θέλουσι κανονισθῇ τὰ τέλη περὶ ὧν τὸ στοιχεῖον στ' τῆς 2 παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἅτινα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι κατ' ἀνάγκην ὅριον κατ' ἐπιβίτην τὰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) καὶ κατὰ κατώτατον ὅριον τὰς δραχμὰς πέντε (5).

25. Καθ' ἑμὸν τρόπον θέλει καθορισθῇ τὸ δικαίωμα προσδέσεως καὶ παραβολῆς τῶν πλοίων ἐν γένει ὡς καὶ τὸ δικαίωμα διαπορευόμεσεως τῶν ἐπιβατῶν διὰ πλωτῶν μέσων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

26. Διὰ διατάγματος ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν Ἰσχυοῦργων Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου, θέλει καθορισθῇ ἡ ἀποζημίωσις ἥτις θέλει καταβληθῇ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ λιμένος Ἡρακλείου, οἵτινες ἤθελον στερηθῇ τῆς ἐργασίας των συνεπὲς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ οἵτινες ἤθελον εἶναι ἐνταγμένοι ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ Νόμου 5022 εἰς τὰ μητρώα τῶν τακτικῶν ἐργατῶν φορτοεκφορτωτῶν, λεμβούχων καὶ κομιστῶν.

27. Ἡ ἐνταξίς τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένης ἐνταξίας τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ μέρη θέλει ὀρισθῇ διὰ Δ)τος ἐνὸς

ἢ πλείονων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ἰσχυοῦργου τῆς Συγκοινωνίας τῇ αἰτήσῃ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου ἅμα τῇ ἀποπαρκατώσει τῶν κρητιδωμάτων ἐν ὅλῳ ἢ μέρους αὐτῶν, δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

28. Διὰ Δ)των, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ἰσχυοῦργου, καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 118.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμ. Ταμεῖον Θεσ/νίκης.

(α') ἄρθρ. 12 Ν. 3685, β') Νόμος 4463, γ') παραγρ. 3 ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 4499, δ') παραγρ. 4 ἄρθρ. 2 Ν. 4524, ε') παραγρ. 4 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, στ') ἄρθρ. μόνον Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935, ζ') ἄρθρον μόνον Ν. 5344).

1. Συνιστᾶται ἐν Θεσσαλονίκῃ Λιμενικὸν Ταμεῖον σκοπὸν ἔχον μόνον τὴν ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων εἰς τὸ ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Ἐκμεταλλεύσεως μέρους τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης τελοῦν τμήμα τοῦ λιμένος τούτου.

2. Ἄμα τῇ κυρώσει τῆς μετὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης συμβάσεως μισθώσεως τοῦ προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς παραγρ. 10-16 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου προβλεπομένων ἔργων ἀλλ' ἀφομοιοῦται, ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα, τὴν δικαιοδοσίαν, τὰς υποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἐφαρμοζομένων κατὰ πάντα τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, προστιθεμένων ἐπὶ πλεον ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνὸς τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων ἰσχύουσας διατάξεις.

4. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης προστίθεται καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

5. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης εἶναι τριετής καὶ συμπίπτει χρονικῶς μετὰ τὴν θητείαν τῆς Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 41/15 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης νομοθεσίας» ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης.

7. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἐκπροσωπεῖται δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τούτου, ἐκφυγούσης διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ νομίμου τούτου ἀνταπληρωτοῦ.

8. Ὁ παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Θεσσαλονίκης χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη προσυξάνει κατὰ δύο ἔτη τὸν παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ταμείῳ χρόνον ὑπηρεσίας των.

9. Ἐπικρατεῖται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ὅπως παρέχῃ ὡς δάνειον ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο πρὸς τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ποσὸν μέχρι δι' ἑνα ἑκάστην τριῶν μηνιαίων μισθῶν αὐτοῦ καὶ ἐξοφλητέον τοκοχρεωτικῶς ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν μισθοῦ καὶ οὐχὲν ἐν συνόλῳ πέραν τοῦ ἐνὸς ἐκατομυριάδου δραχμῶν.

10. Επιτρέπεται ἡ κατ' ἐξίρσεις τῶν ὅρων τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Ἑκμεταλλεύσεως Λιμένος Θεσσαλονίκης ἰσχυροῦς συμβάσεως τῆς 18/31 Δεκεμβρίου 1904, ὡς καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρέωσιν τῆς 8/20 Ἰουλίου 1896, ἡ Ἑταιρία αὕτη προβῇ εἰς τὴν ἐκμισθώσιν τοῦ διὰ τῆς ἀνω συμβάσεως χορηγηθέντος αὐτῇ προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης εἰς τὸ ὡς ἀνω Λιμενικὸν Ταμεῖον διὰ τὸν ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως χρόνον.

11. Τὸ ἐτήσιον μίσθωμα, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος πληρωμῆς αὐτοῦ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς μισθώσεως καθορισθῶσιν ἐν τῇ συνομολογηθεσμένῃ μεταξὺ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου καὶ τῆς Ἑταιρίας Ἑκμεταλλεύσεως συμβάσει, ἅμα τῇ ἰσχύι τῆς ὑποκείμενῃ Λιμενικῇ Ταμείῳ ὑποκαθίσταται πλήρως εἰς πάντα ἐν γένει τὰ ἐμπράγματα καὶ ἐνοχικά δικαιώματα ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρίας τοῦ λιμένος τὰς ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1904 καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ 1856 ἀπορροήσας διὰ τὸν μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως ταύτης χρόνον.

12. Τὸ μετὰ τὴν ἰσχύϊν τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ Λιμεν. Ταμείου καὶ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ταύτης ἐκκερμαίων λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας προκύβον περισσεύμα ἐκ τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας, τὸ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις περιερχόμενον εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης, θὰ περιέλθῃ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4463 εἰς τὸ διὰ τούτου συνιστώμενον Λιμενικὸν Ταμεῖον, εἰς δὲ περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ὅλα τὰ ἀκίνητα καὶ κινήτα παντὸς εἴδους τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅλα τὰ εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀποθήκας τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκκαθάρισιν εὐρισκόμενα ὀκνητὰ καὶ προμήθεια, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τῆς εὐρισκόμενων ἀξιών ὡς καὶ τῶν ἀρχείων αὐτῆς, παραιτουμένου τοῦ Δημοσίου πάσης ἀξιώσεως κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας πηγαζούσης καὶ ἀφορώσης τὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως χρόνον.

13. Ἡ Ἐπιτροπεία Ἐλευθέρας Ζώνης ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλλῃ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4463 εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ποσὸν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὸ τύπον ἀτόκου προσωρινοῦ δανείου διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας αὐτοῦ ὁπότε καὶ μόνον καταργηθῇ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ περισσεύματος ἐκ τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας. Ἐφεξῆς δὲ τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ τῇ Ἐλευθέρῃ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης κατ' ἀποκοπὴν τὸ ποσὸν Δρχ. τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης ἀνήκοντος μεριδίου ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας.

14. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνομολογηθεσμένη σύμβασις μισθώσεως δὲν ἔχει ἰσχύϊν ἂν μὴ κυρωθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως κτωμένων διὰ τῆς κυρώσεως ταύτης ἰσχύϊν διατάξεων νόμου.

15. Ἡ μετὰ τῆς Ἑταιρίας Λιμένος Θεσσαλονίκης συναφθεσμένη σύμβασις καὶ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ἰδιωτικά ἢ δημόσια ἐγγράφα, τὰ καταρτιζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἴτε συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ κεφάλαιά τῆς Ἑταιρίας καὶ πᾶσαι αἱ ἀμοιβαί, κέρδη καὶ πληρωμαὶ πρὸς τὴν ἐκμισθώτριαν Ἑταιρίαν, ὡς καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς τόκοι πάσης φύσεως καὶ αἱ παρ' αὐτῆς διδόμεναι εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀποδεί-

ξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν τριμηναίων δόσεων τοῦ μισθώματος δύναμις τῆς συναφθεσμένης συμβάσεως ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καὶ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου καὶ τῆς ὀριστικῆς παραδόσεως τοῦ λιμένος παντὸς ἐν γένει φόρου ἐπιτεδευμάτων ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ, καθαρῶν προσόδων καὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ πάσης ἐτέρας ὑφισταμένης ἢ ἐπιβληθησέμενης ἐν τῷ μέλλοντι δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς φορολογίας, ἢ οἰοδῆποτε ἄλλου τέλους εἰδικοῦ καὶ οἰασθήποτε κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

16. Ἀμα τῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκμισθώσει εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον τοῦ προνομίου τῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ τὸν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου τούτου χρόνον, οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτούμενοι παρὰ τῆς Ἑταιρίας φόροι παλαιῶν χρήσεων οἰασθήποτε φύσεως καὶ κατηγορίας περιορίζονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 4.540.000, καταβληθησέμενων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἐκάστην ἐκ Δρχ. 2.270.000, πληρωτέων ἀτόκων τῆς μὲν πρώτης δόσεως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ ἐκμισθώσεως τοῦ προνομίου, τῆς δὲ δευτέρας μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης δόσεως ἄνευ προσθέτου καταβολῆς ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἢ ἕνεκεν ἄλλης οἰασθήποτε αἰτίας. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ὅπου ποσὸν ἡ Ἑταιρία ἀπαλλάσσεται παντὸς ἐν γένει φόρου ὅστις θὰ ἠδύνατο ν' ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ παντὸς τέλους οἰασθήποτε φύσεως καὶ κατηγορίας ἢ προστίμου ἀναφερομένων εἰς παρελθούσας χρήσεις ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς μετὰ τοῦ Λιμεν. Ταμείου καὶ τῆς Ἑταιρίας ὑπογραφεσμένης κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβάσεως, καταργουμένης πάσης ὑφισταμένης ἐκκερμαῖος δικαστικῆς διαφροῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑταιρίας ἐκ τῆς σκίας ταύτης.

16. Τὸ Δημοσίον παρέχει τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως τοῦ προνομίου τῆς Ἑταιρίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ὡς καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Λιμενικοῦ Ταμείου συνομολογηθόμενα τυχόν πρὸς τὸν σκεπὸν τοῦτον δάνεια.

17. Αἱ περὶ καθορισμοῦ τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων διατάξεις Κεφαλ. ΣΤ' τοῦ παρόντος ἐσορμίζονται καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων ἢ μὴ βοηθημάτων ἢ ἀποζημιώσεως λεμβούχων τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν οἰκίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 85 Ἐπιτροπὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῆς. Τὰ καταβληθέντα εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῷ γενόμενῳ ἤδη διακανονισμῷ τῶν βοηθημάτων ἢ ἀποζημιώσεων συμψηφίζονται εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπορριπτόμενα.

18. Επιτρέπεται ἵνα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθν. Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας καθορίζεται ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης δυναμένων νὰ ἐργασθῶσι φορτηγίδων καὶ νὰ ἀπυγορεύηται ἢ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγραφῇ νέων φορτηγίδων ἢ μετογραφῇ ἐξ ἄλλων λιμένων.

Ἄρθρον 119.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὁρίζεται

(α') ἄρθρ. 1 καὶ 2 Νόμου ΓΤΑΖ' (1909), β') Νόμος 457/1914, γ') Ν. Δ. 4-4-1923, δ') ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') ἄρθρον μόνον τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926, στ') ἐδάφρ. 8 ἄρθρ. μόνου Δ)τος 26-4-1926, ζ') Νόμος 3920, η') παραγρ. 4 ἄρθρ. 5 τοῦ Δ)τος 28 Σεπτεμβρίου 1934).

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν παραγράφων 5 καὶ 6

τοῦ παρόντος ἔθρου παραλαβόμενον ἔργον ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιβολὴ φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ λιμένους καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ οὐκείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ πάλιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξαιρουμένης ἐκείνου διὰ Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῆς Θηραϊκῆς γῆς τῆς ἐκ Θήρας, Θηρασίας καὶ Ἀσπρονήσιου διὰ ὁλοκληρῆς μεταφερομένης ἢ ἐξαγομένης ὡς καὶ ἐντὶ ἔργου ἐστὶ τυχὸν παρακαταβλητέας, εἰσπράττονται κατὰ τὸν νόμον καταμετρήσεως (registre) τῶν πλοίων δραχμαὶ 25 (25) καὶ λεπτὰ ἐξήκοντα.

3. Ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης Θηραϊκῆς γῆς εἰσπράττεται πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάττω τῶν Δρχ. πέντε (5) οὕτως μείζον τῶν Δρχ. εἴκοσι (20) κατὰ τὸν νόμον παρακαταβλητέας φορολογίας καὶ ἥτις ὁρίζεται ἐκείνου διὰ Διατάγματος παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς τῶν ὡς ἂν ὀρίων.

4. Τὰ ἐκ τῶν ἐν παρὰ 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος φορολογίων εἰσπραττόμενα ἔσοδα περιέχονται ἐν ἐκκαλέσει εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θήρας.

5. Τὰ ἔσοδα τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας προορίζονται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ λιμένους Μονολίθου καὶ μετ' αὐτὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἰσθμίων προσηλάσεως.

6. Ἐκ τῶν κατὰ τοὺς νεμμένους νόμους εἰσπραττομένων εἰσδημάτων ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θήρας καταβάλλεται πᾶσα ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁρίων Οἴας, Φηρέων καὶ Ἀθηνίου ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔξοδον τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς παρακαταβλητέον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ἐγκυκλιζόμενῳ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας ἀναγραφόμενων πιστώσεων.

7. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ὑπὲρ οὐλοδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ἀφαιρῶσα ἀπαλλαγὴν τῆς Θηραϊκῆς γῆς καὶ τῶν κροκιδίων (ἀπορριμμάτων) αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας φόρων, δι' οὓς δὲν ἔχουσιν ἐπαρκοσίαν οὐδὲ ἀπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 30 τοῦ παρόντος ἀπαλλαγὰς. Τῶν τούτων φόρων ἀπαλλάσσεται μόνον τὸ Δημόσιον.

8. Ἡ ὁποσδήποτε ἀνακαλυπτομένη λαθραία ἢ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἄνευ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὴν παρὰ 2 τοῦ παρόντος ἔθρου ἐπιβεβλημένου φόρου διὰ ὁλοκληρῆς μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς Θηραϊκῆς γῆς ἐν Θήρας, Θηρασίας καὶ Ἀσπρονήσιου, τιμωρεῖται ὡς λαθρεμπορία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΑΠΨ' τοῦ 1892, τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου θεωρουμένου ὡς τελωνειακοῦ τέλους πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τοῦ ὁκταπλοῦ αὐτοῦ, ἢ δὲ λαθραίως ἢ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου μεταφερομένης Θηραϊκῆς γῆς δήμευται ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας.

9. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσπραττομένου ἐκ τῆς ἐξαγομένης Θηραϊκῆς γῆς κατὰ τὴν παρὰ 2 τοῦ παρόντος ἔθρου ἀποδίδεται πρὸς δρχ. πέντε χιλιάδων ἐτησίως εἰς τὴν Κοινότητα Θηρασίας, ἐξ ὧν δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἔργων δημοσίας ὠφελείας, διατιθέμεναι κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἰπουργείου Συγκοινωνίας, εἴτε πρὸς συντομολόγησιν δανείου πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, ἢ γιγνόμενον διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργοῦ.

Ἄρθρον 120.

Περὶ τῶν λεμβούχων Καλαμῶν

(ἄρθρ. 3 Ν. 4408)

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 80-93 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν λεμβούχων Καλαμῶν τῶν ἐκτοπισθέντων τῆς ἐργασίας τῶν πρὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ Ν. 4408 δυνάμει συμφωνίας μετὰ τῆς οὐκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 121.

Περὶ τῶν ὁφειλῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδων πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου (Κισσάμου).

(Ν. Δ. 15-7-1936).

1. Αἱ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου—Κισσάμου ὁφειλὰ τῶν ἀγοραστῶν τῶν οἰκοπέδων τοῦ ἐντὸς τοῦ φορολίου Καστελλίου Κισσάμου χώρου, τοῦ παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἄνω Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐξοφληθήσονται δι' εἰκόσιον ἐτησίων δόσεων, πληρωτέων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τῆς πρώτης δόσεως καταβληθησομένης ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1937. Μεθ' ἐκείνης δόσεως θὰ καταβάλληται καὶ ὁ τόκος ἐνὸς ἔτους τοῦ κεφαλαίου τῶν ὑπολειπομένων δόσεων, λογιζόμενος πρὸς 4 ο/ο.

2. Ὡς κεφάλαιον ὁφειλόμενον λογιζέται τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρίζεται εἰς τὰ ἀρχικὰ συμβόλαια τῶν ἀγοραστῶν ἡδηθέντων κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 3 ο/ο ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1937.

3. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢ ἀγοραστὰς οἰκοπέδων ἀνεώσων τὰ συμβόλαια αὐτῶν, ὡς ὁφειλόμενον ποσὸν λογιζέται τὸ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀνανεώσεως καθοριζόμενον ἡδηθέντων ἐπίσης κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 3 ο/ο ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ ἀνανεωτικοῦ συμβολαίου μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1937, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐπὶ πλέον τυχὸν πληρωθέντος τόκου μέχρι τῆς ἀνανεώσεως διὰ τὴν περίπτωσιν καὶ ἢ θὰ ἦτο οὗτος ἀνώτερος τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ καθοριζομένου.

4. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 οἱ ὁφειλῆται ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθέντος οἰκοπέδου, παραχωρήσων εἰς ὑποθήκην, ἐὰν δὲν ἔχουν τυχὸν παραχωρήσει ἤδη, ἑτέρα κτήματα αὐτῶν ἀξίας τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ὁφειλῆς αὐτῶν. ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν παραγράφου 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος άρθρου. Μόνον δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποχρεοῦται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου—Κισσάμου νὰ συνομολογήσῃ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου νέα συμβόλαια.

5. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ὁφειλῆται ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν συνομολογήσιν τῶν νέων συμβολαίων νὰ δηλώσων οἱ αὐτοὶ ὅτι παραιτοῦνται πάσης ἐνστάσεως περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθέντων οἰκοπέδων.

6. Ἡ καθυστέρησις μὲν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένων διατάξεις ἐτησίων δόσεων καθιστᾷ ἀπαιτητὴν τὴν πληρωμὴν ὁλοκληροῦ τοῦ ὁφειλομένου ἐπὶ κεφαλαίου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 122.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφαιρῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακόλου

(α') Ν. 2818, β') ἄρθρ. 8 Ν. 2845, γ') Ν. 5062).

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένους Κατακόλου ἐπιβάλλεται πρόσθετος φορολογία ἐκ δρχ. ὀκτὼ κατὰ χιλιάδων ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ λιμένους τούτου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένου ἢ εἰς τὸ ἑσωτερικὸν μεταφερομένου σφαγιδουάρπου. Ἐπίσης ἐπιβάλλεται φορολογία ἐξ ἐνός καὶ ἡμίσεος λεπτῶν κατ' ὅκταν ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου καὶ δέκα λεπτῶν κατ' ὅκταν ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος τῶν διὰ τοῦ λιμένους Κατακόλου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἰς τὸ ἑσωτερικὸν μεταφερομένων. Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς ἀρχῆς Κατακόλου.

Αἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον εἰσπράξεις κατατίθενται ἀνὰ δεκάημερον ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἰσπρα-

ἐν αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Πόρτφ 'Υποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀφίρσιν ποσοστοῦ 1 οὐ διὰ τὸν Τελώνιον Κατακώλου. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢ αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ τυγχάνουσι κατωτέραι τῶν χιλίων δραγμῶν κατατίθενται κατὰ μῆνα.

Οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου υποβάλλουσιν ἀνὰ τριμηνίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰστασιν εἰσπράξεων τῆς ληξάσης τριμηνίας μετ' ἀντιγράφων τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐκδοθέντων γραμμικῶν παραλαβῆς. Κατὰ δὲ τὴν λήξιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἐνεκὶ μεταθέσεως ἢ ἀπολύσεως υποβάλλουσιν ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἐν ᾧ ἐπισυνάπτονται τὰ στελέχη τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποδείξεων καὶ τὰ γραμμικὰ παραλαβῆς τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Τράπεζα, παρ' ἣ αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς ἴδιον ἐντοκὸν ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, εἰς ὃν ἐπίσης περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόδων τοῦτον τυχόν δάνεια, ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους συνοπτικὴν κατὰστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Αἱ καταστάσεις διαχειρίσεως τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ἐλέγχονται καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου εἰκοστὴ πέντε δραγμῶν κατὰ χιλιάδα ἐντετικῶν λιτρῶν τῶν περιφερειῶν τῶν πρώην δήμων Λεσβίων, Ὀλυμπίων καὶ Ὠλένης δραγμαὶ τέσσαρες κατὰ χιλιάδιον ὃ ἀποδίδονται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακώλου πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ δι' ἀναγκάας ἐπισκευᾶς καὶ συντήρησιν τοῦ Λιμενικοῦ Κατακώλου. Τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποδοτέον εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακώλου ποσὸν ὁρίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2353 Ἐπιτροπῆς. Ἐπιτρέπεται δὲ ἕνα διὰ Διατάγματος κανονισθῶσιν τὰ τῆς ἀποδόσεως ἢ διαθέσεως τῶν ποσῶν τούτων.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παράσχῃ τὴν περιορισμένην ὡς κατωτέρω ἐγγύησιν τοῦ Κράτους διὰ τὸ συναρτησόμενον ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κατακώλου δάνειον μέχρι ποσοῦ δραγμ. 20.000.000. Ἡ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης υποχρέωσις τοῦ Δημοσίου συνίσταται μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν προσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου, τὸ Δημοσίον θὰ συμπληροῖ τὴν ὑπερσίαν αὐτοῦ διὰ ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ υπερβῇ τὰς 500.000 δραγμ. ἑτησίως.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τοιοῦτου ἀποσβέσεως ἀπαγορεύεται οἰκδῆποτε αὐξήσις τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κατακώλου πέραν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1931-1932 προϋπολογιζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 123.

Εἰδικὰ διατάξεις ἀφορῶνται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κερκύρας.

(α') Ἄρθρον 18 Ν. Α. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β') παρ. 2 ἄρθρ. 3 Ν. Α. 4-3-1926, γ') ἄρθρον τρίτον τοῦ Ν. 4365, δ') παρ. 1 ἄρθρ. 2 Ν. 4408, ε') ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5179, στ') Ἀν. Νόμου 1180 (1938).

1. Συνίσταται ἐν Κερκύρᾳ Ὁργανισμὸς ὑπὸ τὴν τίτλῳ «Ἡλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις Κερκύρας», ἀποτελῶν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εἰς ᾧ περιέρχεται τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Κερκύρας καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς καὶ ἡ ἀπὸ αὐτῆς ἀδεια χορηγήσεως ρεύματος βιομηχανίας, τὰ

παρασχεθέντα τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ Κερκύρας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4352 καὶ μεταβιβασθέντα εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀναγκ. Νόμου, ἐκτεταμένης συνάμα τῆς περιουχῆς τοῦ προνομίου εἰς κατ' εὐθείαν ἀκτίνα 25 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τῆς πόλεως Κερκύρας.

2. Εἰς τὸν ὡς ἄνω Ὁργανισμὸν τῶν Ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ὅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας καὶ τοῦ Δήμου Κερκυραίων, τὰ ἀπαρρέοντα ἐκ τοῦ Νόμου 4352 καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀναγκαστικοῦ ἐτέρου τοιαύτου, ὡς ἐπίσης ἐκ τῶν συναφεισῶν συμβάσεων, ἀντικείμενον ἔχουσιν τὴν παροχὴν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ἢ σύναψιν δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Εἰς τὸν Ὁργανισμὸν ἐπίσης μεταβιβάζονται τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ἐγκαταστάσεις.

3. Ἡ διάρκεια τοῦ προνομίου ὁρίζεται εἰς 35 ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 1180 (1938).

4. Τὸ νομικὸν πρόσωπον τῶν Ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, καλουμένης Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου Κερκυραίων, ὧν ὁ εἰς ὁ ἐκάστοτε Δήμαρχος Κερκυραίων, ὅστις αὐτοδικαίως εἶναι καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως, ἢ ὁ ἐκτελῶν καθήκοντα Δημάρχου, τοῦ ἐτέρου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, δύο ἀντιπροσώπων τῆς Λιμ. Ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένων ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῆς ἐκ τῶν μελῶν τῆς, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων, ὁριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Σιδηροδρομίου, ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Νομομηχανικοῦ Κερκύρας, ἐνὸς ἑτέρου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Κερκύρας, τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον αἱ Ἡλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις Κερκύρας ἤθελον συνάψῃ δάνειον μετὰ τῆς Κτηματοῦχης Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὀησία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων καὶ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Κερκύρας ἐκλεγομένων, ἔσται ἀντιστοίχως ἰσόχρονος πρὸς τὴν τῶν Λιμενικῶν καὶ Δημοτικῶν ἀρχῶν, τερματιζομένη διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν νέων τοιούτων.

5. Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν καὶ εἶναι ἀρμοδίᾳ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἐγκειμένης εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ διὰ τῆς παρ. 1 χορηγούμενου προνομίου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν εἰς πάσας αὐτῆς τὰς σχέσεις.

7. Ἡ τεχνικὴ διεύθυνσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐγκαταστάσεων ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς διπλωματοῦχον μηχανικὸν ἡλεκτρολόγον ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς καὶ ἀνεγνωρισμένης πείρας.

8. Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις ὑπόκειται εἰς τὸν τεχνικὸν ἐλεγχον τοῦ Κράτους.

9. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκμεταλλεύσεως υποχρεοῦται νὰ τηρῇ λεπτομερῆ βιβλία τῶν δαπανωμένων διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν κεφαλαίων μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ συντάσῃ κατ' ἑκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἴδιον προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅστις, ψηφίζομενος ὑπ' αὐτῆς, θὰ υποβάλληται

εις τὸν Νομάρχην ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ θὰ ὑποβάλῃ τοῦτον πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἑσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους.

10. Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται ἐρῶσιν δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ ἐγκριμένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων προϋπολογισμῷ ἢ ἐρῶσιν δὲν ἔτυχε τῆς προγενεστέρως αὐτοῦ ἐγκρίσεως.

11. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους θὰ συντάσσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων, ὅστις διὰ πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ υποβάλληται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θὰ ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Σιδηροδρόμων καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου.

12. Διὰ τὰς λεπτομερεῖας τῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποζημιώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν δαπανῶν δι' ἐνίσχυσιν, ἐπέκτασιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιοῦσων προμηθειῶν, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος ἀπερὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας, δυνάμενον νὰ τροποποιηθῇ εἴτε κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως εἴτε καὶ μὴ, διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Σιδηροδρόμων Ὑπουργοῦ.

13. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς θέσεις, τὰ προσόντα, τὰς ἀποδοχὰς ὡς καὶ τὸν τρόπον προβιβασμοῦ ἢ ἀπολύσεως καὶ ἐν γένει τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐργατοποικίου ἐν γένει προσωπικοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἰσχύει ὁ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 5 Αὐγούστου 1935 Διατάγματος κυρωθεὶς ἑσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ προσωπικοῦ δυνάμενος νὰ τροποποιηθῇ προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου μὴ θιγομένης ὅμως τῆς δυνάμει τοῦ Νόμου 4352 ἢ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀν. Νόμου κτηθείσης μονιμότητος τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει.

14. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριακονταπενταετίας τοῦ προνομίου ἅπαντα τὰ ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις τὰ ἀφορῶντα τὸν ἡλεκτροφωτισμὸν, ἢτοι τὰ οἰκοδομήματα, αἱ μηχαναὶ μεθ' ἀπάντων αὐτῶν τῶν ἐξαρτημάτων, τὸ δίκτυον καὶ οἱ ὑποσταθμοὶ μεθ' ἀπάντων αὐτῶν τῶν ἐξαρτημάτων περιέρχονται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου Κερκυραίων ἐν καλῇ καὶ ἐτοιμῇ πρὸς λειτουργίαν καταστάσει, ἐλεύθερα παντὸς χρέους καὶ οὐδὲν ὅποτε βάρους, τὰ δὲ κατὰ τὴν Τραπεζὴν ὑπάρχοντα μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐπ' ὀνόματι τῆς περὶ τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας.

15. Ἡ τιμὴ τῆς κατὰ διαφόρους κατηγορίας ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ προνομίου πωλουμένης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας καθορίζεται καθ' ἑκάστην οἰκονομικὴν ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων, ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Σιδηροδρόμων ἀρμοδίου Συμβουλίου. Ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος κανονισθῆσεται λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δεόν νὰ καλύπτῃ πάντα τὰ ἐξόδα τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὸ τοκοχρεολύσιον τῶν βαρυνουσῶν τὰς ἐγκαταστάσεις δανείων, τὴν συμφωνίαν τῇ παραγρ. 18 ἀρειλήν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας καὶ κράτησιν μέχρι τεσσάρων τοῖς ἑκατῶν (400) δι' ἀνανέωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων ἥτις παραμένει ὡς κατάθεσις παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος πρὸς δημογραφικὴν ἀποθεματικὴν ἀνανέωσιν καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, δὲν θὰ δύναται δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ

ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων. Ὅταν τὰ κατατεθειμένα συνολικῶς ὡς ἄνω ἀποθέματα ὑπερβῶσι τὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατῶν (2000) τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω καθορισθησομένης ἀξίας τῶν ἐγκαταστάσεων, εἴτε ἐρῶσιν αἱ ἐτήσιαι εἰσπράξεις μετ' ἀφίσεσιν τῶν ὡς ἄνω ἐτησίων κρατήσεων ἀφίνουσιν ὑπὲρλοιπον, τότε διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Ἑσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, τίθενται κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως εἰς διάθεσιν τοῦ Δήμου Κερκυραίων καὶ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας τὰ ἐπὶ πλεόν τοῦ 20 οἱ ἀποθεματικὰ ὡς καὶ τὰ προκύπτοντα ὑπὲρλοιπα κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν: 65 ἑκατοστὰ εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ 35 ἑκατοστὰ εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας. Ὡς ἀξία τῶν ἐγκαταστάσεων λαμβάνεται ἡ δυνάμει τοῦ ἔργου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀν. Νόμου ἐκτιμηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοιαύτη μετὰ τῶν γενομένων ἐκάστοτε ἐπεκτάσεων τῶν ἐγκαταστάσεων.

16. Τὸ εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ προκυμαίας τῆς πόλεως ἀναγκαῖον ρεῦμα, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ προνομίου Κοινοτήτων θὰ παρέχεται μὲ ἐκπτώσιν 35 οἱ τριακοντα πέντε τοῖς ἑκατῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκπτώσις δύναται νὰ ἀῤῥθῇ μέχρι πεντήκοντα τοῖς ἑκατῶν (5000) προκειμένου περὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν χορηγήσεως τοῦ ρεύματος.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω τιμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ δαπάνη συντηρήσεως αὐτοῦ. Τῶν ὡς ἄνω ἐκπτώσεων δικαιούνται τὰ Δημοτικά, Λιμενικά καὶ ἀγαθοεργὰ καταστήματα Κερκύρας.

17. Ὁ Δήμος Κερκυραίων καὶ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Κερκύρας ὑποχρεούνται, ὅπως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1180/1938, ἐργόμενοι εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως, προβῶσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν συμβάσεως τριακονταπενταετοῦς διαρκείας ἥτοι μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου, περιεχούσης τοὺς ὅρους ἡλεκτροφωτισμοῦ τοῦ τε Λιμενικοῦ καὶ τοῦ Δήμου ἥτοι ἀρτιμὸν λαμπτήρων, θέσιν αὐτῶν, ὥρας λειτουργίας, τιμὴν μονάδος, χρόνον πληρωμῆς καταναλισκόμενου ρεύματος, συντήρησιν κλπ. ὑποβληθησομένης πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Ἑσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων διὰ κοινῆς αὐτῶν πράξεως.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἢ κατελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ἀποφασίζουσιν δικαστικῶς αἰτήσας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων. Οἱ κατὰ συμφωνίαν ἔροι τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ ἀπόφασίς τῶν Ὑπουργῶν ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἰσχύουσιν ὑποχρεωτικῶς δι' ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἅτινα ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑπογράψωσι τὴν σχετικὴν σύμβασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σύμβασις δὲν ὑπογραφῇ ἐντὸς τῆς δεκαπενθήμερου προθεσμίας οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Ἑσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως τῶν καθορίζουσιν τοὺς ὅρους περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τῆς παρούσης παραγράφου τοὺς τε κατὰ συμφωνίαν ληφθέντας ὡς καὶ τοὺς ἐπ' ὧν λόγῳ διαφωνίας ἔγει ἀποφασθῇ καὶ ἡ ἀπόφασίς αὕτη ἰσχύει ὡς συμβατικὴ ὑποχρέωσις διὰ τε τὸν Δήμον καὶ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν ὡς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκμεταλλεύσεως.

18. Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κερκύρας εἰσφορῶν διὰ τὰς ἡλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις Κερκύρας κατὰ τὸ μέχρι 12 Μαΐου 1935 διάστημα, τῶν

γενομένων είτε απ' εὐθείας ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. είτε ἐκ τῶν προσόδων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐγκαταστάσεων ταύτας κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀνεξαρτήτως τῶν διὰ τῆς παραγράφου 16 τοῦ παρόντος καθοριζομένων διὰ τὴν δημοτικὴν φωτισμὴν χαμηλῶν τιμολογίων, ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν (9.044.352.40) ἐννέα ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων πενήνκοντα δύο δραχμῶν καὶ 40 ἑκατοστῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ ὀφειλὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ ἐξοφληθῇσεται τοκογεωλυτικῶς πρὸς 3 ο]ο ἐντὸς δεκαοκταετίας ἀπὸ τῆς σήμερον (18-4-1938).

19. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1180]38 ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Κερκύρας διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συντασσομένης μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένης Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ μεταβιβάσῃ πάντα τὰ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων ἐμπράγματα καὶ προσωπικὰ δικαιώματα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀνθ' ὧν καθωρίσθη τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀντάλλαγμα.

Ἡ ὡς ἄνω συμβολαιογραφικὴ πράξις συνταχθήσεται ἀτελῶς.

20. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκμεταλλεύσεως ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας ἢ συναφίς μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἑτέρας Τραπεζῆς ἢ Πιστωτικοῦ Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000.000 δραχμῶν πρὸς μετατροπὴν τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑφισταμένου προγενεστέρου τοιοῦτου.

21. Πᾶσα διάταξις τοῦ Νόμου 4352 καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀναγκ. Νόμου ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

22. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προνομίου κανονισθῇσεται διὰ Διατάγματος.

23. Ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 2806 ἰδρυθέντος «Υδραγωγείου Κερκύρας» ὁρίζεται εἰσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κερκύρας ἀναγραφομένη εἰς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ταμείου τούτου, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μὴ δυναμένη δὲ νὰ ἢ κατωτέρα τῶν ἐβδομηκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως.

24. Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σινοῦ-απωνικοῦ Μουσείου Γρ. Μάνου καὶ αἱ δαπάναι συντηρήσεως τοῦ Μουσείου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη βαρύνει τὸν Δῆμον καὶ τὰς Κοινότητας, πρὸς δὲ καὶ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κερκύρας εἰς ᾧ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐκδιδομένης ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίς τοῦ κατανειμητέου ποσοῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

25. Ἐν τῷ λιμένι τῆς Κερκύρας, μέχρις ὅτου γίνῃ δυνατὸν τὸ πλεῦρισμα τῶν πλοίων, καθίσταται ἀρμοδιὰ διὰ τὴν διαπρόβλεψιν τῶν ἐπιβατῶν ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης διὰ τοῦ Λιμενάρχου, τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν δι' ἰδίων μηχανοκινήτων πλοίων ἐπὶ τῇ βίβσει τιμολογίων ὁριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυρότων νόμων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 80—92 τοῦ παρόντος, ἐπιτροπευομένου ὅπως ἐκ τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παραγρ. 3 τοῦ παρόντος δανείου διατεθῇ

τὸ ἀναγκαστικὸν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὡς ἄνω μηχανημάτων πρὸς διαπρόβλεψιν τῶν ἐπιβατῶν πλοίων.

26. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κερκύρας βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως πυρσὺν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 124.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κιότου.

(α') Ἄρθρ. 1, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου, καὶ ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 14-Δεκεμβρίου 1925, β') Ἄρθρ. 2, 4, 5 Ν. Δ. 14-Ἰουνίου 1926, γ') Α. Ν. 1065]1938, δ') Διάταγμα 29 Μαρτίου 1938).

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—1939 καταργεῖται ἡ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 14-Ἰουνίου 1926 ἀπερὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιότου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 5]10 Μαρτίου 1930 καὶ 17]25 Μαΐου 1934 Διαταγμάτων ἐπιβεβλημένη ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου φορολογία.

2. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιότου ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ λιμένος ὁρμῶν καὶ παραλίων τῆς περιφέρειας τῶν κοινοτήτων Συκιωνίας καὶ Μελισσίου εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἢ κἀνωθι φορολογία, εἰς τὴν ὑπάγονται καὶ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ὄνια, προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

Α'. 1) Ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλεύρων πέντε (5) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν. 2) ἐπὶ τοῦ θείου μιᾶς καὶ ἡμισείας (1.50) δραχ. κατὰ σάκκον πενήκοντα χιλιογράμμων. 3) ἐπὶ τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ εἰκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν. 4) ἐπὶ τῶν τσιμέντων δύο (2) δραχμῶν κατὰ σάκκον πενήκοντα χιλιογράμμων. 5) ἐπὶ τῆς ζαχαρέως εἰκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν, 6) ἐπὶ τοῦ καφῆ πενήκοντα (50) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν καὶ 7) ἐπὶ τῆς ὀρυζῆς εἰκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν.

Β'. 1) Ἐπὶ τῆς εἰσαγομένης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξυλείας 10 ο]ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν δημοσίων εἰσαγωγικῶν τελῶν. 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων, ὠνίων, προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, πλὴν λιπασμάτων, 3 ο]ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν δημοσίων εἰσαγωγικῶν τελῶν.

Γ' 1) ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσαγόμενων ὠνίων καὶ προϊόντων πλὴν σταφίδος, λιπασμάτων καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς κατενομαζομένων, 25ο]ο ἐπὶ τοῦ ἰσχυρότος ἐκάστοτε δημοτικοῦ δασμολογίου τοῦ καὶ διὰ τὴν λοιπὴν λιμενικὴν φορολογίαν ἐν τῷ Κράτει χρησιμικοποιουμένου. 2) ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς κατενομαζομένων, 33ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

Δ' 1) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν μετὰ συσκευασίας ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιότου 11ο]ο ἐπὶ τοῦ ρηθέντος ὡς ἄνω δημοτικοῦ δασμολογίου 2) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπ' εὐθείας μετὰ συσκευασίας ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ λιμεν. Ταμείου Κιότου, 33ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου 3) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, συσκευασθείσης ὅμως οὐχὶ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου, 11ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου 4) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων, πλὴν τῆς πρὸς βιομηχανοποίησιν σταφίδος, νωπῶν σταφυλῶν καὶ λιπασμάτων διὰ τὸ ἐσωτερικὸν 20ο]ο ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω δασμολογίου καὶ 5) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων δὲ τούτων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 40ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δασμολογίου.

Ε' Ἐπὶ τῆς πρὸς βιομηχανοποίησιν ἐξαγομένης σταφίδος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν Δρχ. δέκα (10) κατὰ ἐνετικὴν χιλιάτρων, ἐπὶ δὲ τῆς τριωτῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Δρχ. εἴκοσιν (20) κατὰ ἐνετικὴν χιλιάτρων.

ΣΤ' Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχομένων προϊόντων, ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει, τῶν ἐν τῷ λιμένι ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζομένων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ

των ἐν τῇ παραλία ἀποβιβαζομένων πρὸς μεταφόρτωσιν ἐπὶ πλοίου δραχμὴ (1) μία κατὰ τόννον. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων ἐμπορευμάτων, ὀνίων καὶ παντὸς εἶδους προϊόντων ἐν γένει τῶν ἐν τῇ λιμένι ὡς ἂν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζομένων ἢ ἐν τῇ παραλίᾳ ὡς ἂν ἀποβιβαζομένων πρὸς μεταφόρτωσιν εἰς πλοῖον δραχμὴ τρεῖς (3) κατὰ τόννον.

3. Ὅνια νοῦνται πάντα τὰ φερόμενα εἶδη. Προϊόντα πάντα τὰ εἶδη τὰ παραγόμενα ἐν Ἑλλάδι, ἐμπυρεύματα δὲ τὰ μὴ ἐν αὐτῇ παραγόμενα.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς ἀνωτέρω φορολογίας 1) ἡ πρὸς συσκευασίαν καὶ ἐπιανεξαγωγήν εισαγομένη σιμὴ ὡς καὶ ἡ εισαγομένη τοιαύτη συσκευασμένη καὶ ἐτοίμη πρὸς ἐξαγωγήν.

2. Τὰ εἶδη ἐν γένει τοῦ Δημοσίου τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ εισαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα. 3) τὰ εισαγόμενα πάσης φύσεως γεωργικὰ ἐργαλεῖα ὡς καὶ τὰ εισαγόμενα μηχανήματα τὰ προοριζόμενα διὰ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος, ἀμοδιῶς τοῦτων πιστοποιουμένων 4) τὰ εισαγόμενα μηχανήματα καὶ ὅλα ἐν γένει πρὸς κατασκευὴν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ λιμένος ὡς καὶ τὰ δι' ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα τοιαῦτα καὶ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Τὰ εἶδη ταῦτα ἀπαλλάσσονται τῶν εισαγωγικῶν τελῶν, τοῦ δημοτικοῦ φόρου καὶ παντὸς ἄλλου οἰουδὴποτε φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος (τηρουμένων τῶν περὶ περιορισμοῦ τῶν ἀτελειῶν σχετικῶν διατάξεων). Ἐπίσης ταῦτα ἀπαλλάσσονται καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων δι' ἃ εἰσῆχθησαν 5) τὰ ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων Συγκοινωνίας, Μελισσίου, Συκιᾶς καὶ Βέλλου εισαχθέντα πάσης φύσεως εἶδη κοινῆς ὁμοῦς ὠφελείας καὶ ἀμοδιῶς ταύτης πιστοποιουμένης καὶ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. 6) τὰ κιβώτια, κάλαθοι καὶ λοιπὰ δοχεῖα, ὅσα εισαγόμενα πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν πλήρη ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

5. Ἡ ἀνωτέρω φορολογία εἰσπράττεται παρὰ τῶν οἰκειῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ ἡ λοιπὴ φορολογία ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ χορηγούμενῃ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς τὰς ἐνεργούσας λιμενικὰς εἰσπράξεις.

Τὸ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἀποδιδόμενον ποσοστὸν ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐνεργουμένων εἰσπράξεων καταργεῖται.

6. Ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπραττομένης φορολογίας ἀνέχουσιν δοῖο εἰς τὴν Κοινότητα Κιάτου καὶ ἀνὰ 1ο) εἰς τὰς Κοινότητας Κάτω Διμηνίου καὶ Μελίσσι, ἀποδιδόμενα πρὸς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιάτου κατὰ τριμηνίαν.

7. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 14)26 Ἰουνίου 1926 γενόμεναι εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐκ φόρων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων νομιμοποιούνται.

8. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐπιβεβλημένη φορολογία ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου μεταφορικοῦ μέσου εισαγόμενων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐκ τῆς περιοχῆς ἐξαγόμενων.

9. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου καὶ πᾶν ἕτερον ἀπὸ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτοῦ ἐπιδραμεῖν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων νόμου ἐφ' ὧν δὲν τροποποιεῖται διὰ τῶν προηγουμένων παρρηγμένων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

10. Ὁ ἐπιβληθεὶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐργῶν Κοινῆς ὠφελείας Κορίνθου διὰ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 3127) 1925 φόρος ἐπὶ τοῦ πραγματοποιουμένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐσόδου ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐργείου φόρου ἐπὶ τοῦ

ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου τυροῦ καὶ καπνίου τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας καταβάλλεται ὡς ἑξῆς. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως Δήμου Σικυωνῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἔξω τῆς Ἐπαρχίας Κορίνθου μεταφερομένων ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐσόδου ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ πραγματοποιουμένου ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων τῶν τέως Δήμων Σικυωνῶν καὶ Πελοποννήσου περιέχονται εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κιάτου, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττέμενον ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑποταγμένου Κιάτου

11. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 14) ἀρθροῦ 1925 κανονισθῶσιν διὰ Διατάγματος.

Ἀρθρον 125

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου.

(α) παρὰ γρ. 1,2 καὶ 3 ἀρθρ. 12 Ν. Δ. 13)11)1929 β) ἀρθρ. πρῶτον Δ) τοῦ 14) Ἀπριλίου 1931 γ) ἀρθρ. μόνον Ν.6260 δ) Παρά γρ. 2 ἀρθροῦ 3 καὶ παρ. 4 ἀρθροῦ 4 Α.Ν. 577)1937.)

1. Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Κορίνθου καθορίζεται καὶ ἐτησίᾳ εἰσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κορίνθου Δρχ. μέχρι 100.000 καθοριζομένη κατ' ἑκάστον ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ διάρκεια τῆς εἰσφοράς ὁρίζεται δεκάετης, ἐκτὸς ἐὰν συνομολογηθῇ δάνειον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὅποτε ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφοράς παρτείνεται μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

2. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων 3769 καὶ 3770 εἰς τὴν σεισμοπαθεῖ περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Νόμου 3769 προσόδων τῶν Λιμεν. Ταμείων Κορίνθου, Βραχατίου καὶ Βέλλου δικαιοῦμένου ἀμέσως καὶ ἐκ τῶν γενικῶν τοῦ λιμένος προσόδων τοῦ ἐκ πέντε (5) λεπτῶν κατὰ χιλιογράμμον σίτου καὶ ἀλεύρων λιμενικοῦ φόρου καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς δικτυώσεως.

3. Ἐν ἀνεπάρκειᾳ τῶν πόρων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ συμπληρώσις αὐτῶν εἴτε διὰ νέας ἢ προσθέτου δημοτικῆς φορολογίας εἴτε διὰ μειώσεως ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ τῆς κοινωνικῆς ὠφελείας ἐκ τῆς θύσεως ἐπιβληθησομένης μειώσεως τῶν ἀρτοποιητικῶν ἐξόδων.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ θέλει κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς θύσεως καὶ διὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κορίνθου εἰσπράξεως τοῦ ποσοστοῦ τῆς δικαιοῦμένης διαφορᾶς τῶν ἀρτοποιητικῶν ὑπὲρ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κλεισμένων ἀρτοποιείων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1,2,3,4,7,9 καὶ 10 τοῦ Νόμου 3769, ὡς αὐτοὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν Νόμων 4169, 4573 καὶ 4829, ἐπεκτείνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων. Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1931 αἱ εἰσπράξεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων Κορίνθου, Βραχατίου καὶ Βέλλου θέλουσι διατίθεσθαι πρὸς τὴν σκαπὸν τοῦτον, κατατιθέμεναι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας εἰς τὸ ἐν Κορίνθῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 17 τοῦ Νόμου 4829 ἰδρυθησομένου Εἰδικοῦ Ταμείου Ἄρτου Κορίνθου.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ ἐφ' ἡπαξ δανείας ὑπὸ τοῦ Κράτους δρχ. 5.650.000 πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν λιμεν. ἔργων Κορίνθου, ἐγγαραυμένης ἰσοπρόσου πιστώσεως εἰς τὸν προσημῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας χρήσεως 1934-1935.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς δανείας ταύτης ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κορίνθου ἀναλόγως τῶν διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα ἀναγκῶν αὐτοῦ.

"Άρθρον 126

Ειδικαί διατάξεις περί της Διόρυγος καὶ τοῦ
Λιμένος Λευκάδος

(α) ἄρθρ. 6 Νόμου Β.Π.Π. 1903 β) παρὰ γρ. 1 ἄρθρ. 26 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 γ) Ν.Δ. 11 Σ.βρίου 1925 δ) ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 4 Ἀπριλίου 1925 ε) παρὰ γρ. 9 ἄρθρον μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 στ) παρὰ γρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 2 Σ.βρίου 1926 ζ) Ν. 4356. η) Δ)γμα 20 Ἰανουαρίου 1932 ἀπερὶ διευθετήσεως νομικῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. θ) παρὰ γρ. 10 τοῦ ἄρθρου δευτέρου καὶ παρὰ γρ. 2 τοῦ ἄρθρ. τρίτου τοῦ Ν. 5988 ι) ἔδωκ. 2 τῆς παρὰ γρ. 2 ἄρθρ. 5 Δ)τος 28 Σ.βρίου 1934 ια) ἄρθρ. 4 Α.Ν. 21 Ν.βρίου 1935 ιβ) ἄρθρ. 3 τοῦ Α.Ν. 164 1936 ιγ) τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1938 Β.Δ)γμα ιδ) ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179 1938).

1. Ἡ σύγκλησις, συντήρησις καὶ συμπλήρωσις τῆς διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου βαρύνει ὑποχρεωτικῶς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Λευκάδος. Ποσειδέως, Ἀρτῆς, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσας, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσας.

2. Πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ἔργων ἐπιβάλλεται ἐπιτροπευμένης ἐπὶ μὴν πενταετίας τῆς παρατάσεως διὰ Δ)τος πρὸς ἐξόφλησιν συνσθέντων τυχόν δανείων, ἢ κατ'οὕτω φορολογίαν, ἥτις θέλει εἶσθαι ἀνεξόφλητος τῆς ἄλλης τυχόν ὑποχρέωσιν λιμενικῆς φορολογίας ὑπὲρ τῶν ρηθέντων Ταμείων καὶ θέλει διαρκέσει ἐφ' ἔσον αἱ ἀνάγκαι συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων τῆς Διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου ἥτις ἀπαιτήσῃ τοῦτο, δι' αὐτὴν καὶ μόνον διατίθενται τὰ ἔσοδα τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης φορολογίας, ἀπαγορευμένης πάσης ἄλλης χρήσεως αὐτῶν.

α) Ἐπὶ τῶν διερχομένων πλοίων διὰ τῆς διόρυγος ὑπὸ τοῦ Λιμένος Φοροῦντος εἰς τὴν λιμένην Ἀλεξάνδρου ἢ ἀποστρέφοντες τὴν ἐχόντων χωρητικότητά ἴση τῶν 5 τόνων ἐπιβάλλονται τέλη διελεύσεως καθοριζόμενα διὰ Δ)τος κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου καὶ προτάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος. Τὰ ἀγκυροβολοῦντα εἰς τὰ στόμια τῆς διόρυγος Λευκάδος καὶ μὴ διερχόμενα δι' αὐτῆς πλοία ὑπόκεινται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ τέλους διελεύσεως.

β) Δραχμὴ μία ἐφ' ἑκάστου ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων Γ' θέσεως καὶ δραχμαὶ δύο ἐφ' ἑκάστου ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων Α' ἢ Β' θέσεως ὁποσδήποτε ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν πρακτορείων τῆς περιουχίας τῶν ἄνω Λιμεν. Ταμείων, καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπιβάτου.

γ) Δραχμαὶ δύο (2) κατὰ κεφαλὴν αἰτοπροσβάτων καὶ χωριδίων εἰσχωμένων ἢ ἐξαχθέντων ἢ μεταφερομένων ἐκ τῶν λιμένων Λευκάδος, Ποσειδέως, Ἀρτῆς, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσας, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσας.

δ) Δραχμαὶ δέκα (10) κατὰ κεφαλὴν βοῶν, ἱππῶν, ἡμιόνων καὶ χοίρων εἰσχωμένων ἢ ἐξαχθέντων ἐκ τῶν ὡς εἰρηται λιμένων.

ε) Ἐπὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸν (7ο) ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐκείνου δημοτικοῦ δασμολογίου διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἱμῶν εἰσχωόμενα καὶ ἐξαχόμενα ἢ μεταφερόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα πλὴν τῶν μεταφερομένων ἐλευθέρων ἀλλοδαπῆς παραγωγῆς εἰδῶν δι' αὐτὴν τὸ ποσοστὸν ὀρίζεται εἰς ἑξήκοντα καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

3. Τὰ ποσοστὰ τῆς φορολογίας ταύτης δύνανται ἐν ἑκάστῃ ν' ἀφ' ἑαυτῇ διὰ Δ)τος προκαταρτίον ὑπὸ τοῦ ἑπομένου τῆς Συγκλητικῆς καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου καὶ προτάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος, μέχρι τοῦ ἀπαιτήσῃ τῶν καθορισθέντων διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 11 Σ.βρίου 1925 ἀπερὶ σημαντικῆς συντηρήσεως, καὶ συμπληρώσεως τῆς Διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου.

4. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τελῶν διελεύσεως τοῦ Πορθμοῦ Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου διὰ τὰ πολεμικὰ πλοία καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρήσιν καὶ διὰ λ)σμον αὐτῆς.

5. Τὰ εἰσπράγματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἐπ' εὐθείας διὰ τῶν λιμένων Ποσειδέως, Ἀρτῆς, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσας, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσας ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν λιμένων ταύτων ἐξαχόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπ' εὐθείας ποσειδόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσπραττομένην φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς σημερινῆς.

Τοῦ φόρου τούτου ἀπαλλάσσονται ἐπίσης τὰ μὴ διὰ τῆς διόρυγος διερχόμενα ζῶα, προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

6. Ἡ εἰσπράξις τῆς ἐν τῇ παραγράφ. 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένης φορολογίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οικείων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων λιμενικῶν εἰσπράξεων, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων τέλους, εἰσπραττομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν πρακτορείων ἀπ' εὐθείας ἅμα τῇ ἐκδίδοι τοῦ εἰσιτηρίου καὶ ἐπ' εὐθύνην των, ὑποχρεομένων ἅμα ταύτων ἰὰ προσδίδωσι τὸ εἰσπραττόμενον τέλος εἰς τὴν ἐνεργεῖσαν λιμεν. εἰσπράξις τελῶν. ἄρχῃν κατὰ τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐλάστου μηνὸς μετὰ σχετικῆς καταστάσεως εἰς διπλοῦν.

7. Αἱ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐνεργοῦνται εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ἴδιον λ)σμον συντηρήσεως διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος παρὰ τῶν ἀρμοδιῶν τελωνειακῶν Ἀρχῶν, ὑποχρεομένων ἅμα ν' ἀποστέλλωσιν ἴδιον κατάστασιν εἰς διπλοῦν ἐμφαίνουσαν τὴν κατ' εἶδος εἰσπραχθέντα ποσά, χωριστὰ καθ' ἑκάστον μῆνα, εἰς τὸν Ποθέδρον τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Λευκάδος μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων. Ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς καταστάσεως ταύτης ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ Ποσέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τριμηνίων καταστάσεων τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων.

8. Διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐνέργειαν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω εἰσπράξεων καὶ διὰ πᾶσαν τυχόν καθυστέρησιν αὐτῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐκείνου ἰσχύοντος νόμου περί λιμένων.

9. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λευκάδος εἰς τὸν ἐτήσιον αὐτοῦ προϋπολογισμὸν ἀναγράφει ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ κατὰ ἄρθρον τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης φορολογίας εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Λευκάδος, Ποσειδέως, Ἀρτῆς, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσας, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσας. Ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐξόδων ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ «συντήρησις διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου» τὴν ἀνάλογον πίστωσιν καθ' ἑκάστον ἔτος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς σημερινῆς κλπ. καὶ τὰς συναφεῖς ταύτης δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς πιστώσεως ταύτης ἐκδίδονται αἱ σχετικαὶ ἐπιταγαὶ πληρωμῆς παρὰ τοῦ Ποσέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐν Λευκάδῃ Ὑπάρχοντος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος αἰτήσεις καθίστανται πληρωτέαι μετὰ τὴν θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Λευκάδος.

10. Τὰ ἔργα περὶ ὧν ἡ παραγράφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτελεσθῇσονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκείνου ἰσχύοντος περὶ λιμένων νόμου ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος, εἰς ἣν συμμετέχουσι διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην μόνον ἀνὰ ἓν μέλος τῶν ἐνδιαφερομένων Λιμεν. Ταμείων, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, συμφώνως τῷ ρηθέντι περὶ λιμένων Νόμῳ.

11. Τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 11 Σ.βρίου 1925 ἀπερὶ σημαντικῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς διόρυγος Λευ-

κάδος· Ἀλεξάνδρου καταβλήθεντα παρὰ τῶν ἡν. Λιμ. Ταμείων πρὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς σημερινῆς δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τὰ καταβλήντα ταῦτα Λιμ. Ταμεία ἀλλὰ παραμένοντι ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς διώρυγας Λευκάδος, ὅπως διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ αὐτὴν ἔργων. 1 τοῦ παρόντος ἔθρου ἔργων.

12. Βάσει τῶν πύρων τῆς εἰς τὰ ἐκτελέντα Ταμεία ἐπιβαλλομένης κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἔθρου φροσύνης, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λευκάδος κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, νὰ συνάγῃ δάνειον, ἥπερ θέλει διατεθῆσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραγρ. 1 ἔργων.

13. Εἰς τὸν εἰδικὸν προσημν τῆς Διόρυγος Λευκάδος ἀναγράφονται κατ' ἔτος τὰ τοκοφρεωλῶσα τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5988 συνωμολογημένων δανείων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς διώρυγας Λευκάδος. Ἐν ταῦτα δὲν ἔθελον ἀναγραφῆ, διατάσσεται ἡ ἀναγραφή αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

14. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ παροχή βοηθήματος ἐκ τοῦ προσημν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς καὶ ἡ χορήγησις ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνωμολογήσιν δανείου ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος (εἰδικῶς ἡ) σμὸς Διόρυγος Λευκάδος) πρὸς τὸν πλοῦν τῆς περιττέρω ἐμβαθύνσεως τῆς διώρυγας Λευκάδος, τοῦ ποσοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

15. Ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ διὰ δημοπρασίας ἐνοικίαις τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένων φόρων, δι' ἐν ἔτος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις πάντοτε τοῦ περὶ λιμένων νόμου.

Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται φροντίδι τῶν κατὰ τόπους Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Λευκάδος οὗτος ἀντιπροσωπεύει ὑποχρεωτικῶς περὶ τὰς κατὰ τὴν διενέργειαν αὐτῆς.

16. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου κράτησις ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος λαμβάνεται μόνον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάριον α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἔθρου ἐσόδων ἐκ τέλους διελεύσεως ἐπὶ πλοίων ἀγκυροβολούντων εἰς τὸν ἐσωτερικὸν λιμένα ὡς καὶ εἰς τοὺς λιμένας Φρουρίου καὶ Ἀλεξάνδρου.

17. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Α. 2-9-1926 οἱ ὑπὲρ τῶν Λιμεν. Ταμείων Λευκάδος εἰσπραττόμενοι φόροι εἰς τὸν ὁμόνομον λιμένα ἀρξάνονται κατὰ 30 ο.ο. Αἱ ἐκ τῆς ἀρξήσεως τῆς πρόσδοι κατατίθενται ἅμα τῇ εἰσπράξει εἰς τὸ ἐν Λευκάδι Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Λευκάδος καὶ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς φροντισμὸν τῆς ὡς εἰρηται Κοινότητος.

18. Αἱ τυχόν ἀναγκαιότητες λεπτοῦσαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἔθρου ὁρισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 127.

Περὶ παραγῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους εἰς δάνειον Λιμεν. Ταμείου Λεωνιδίου

(Νόμος 4348) 1929)

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παράσχῃ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπὶ πλεον ἡφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοκοφρεωλῶν δανείου, χορηγηθῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ἢ ἄλλου πιστωτικοῦ ἰδρύματος ἢ νομικοῦ προσώπου πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λεωνιδίου, μέχρι τοῦ ποσού Δρχ. 1.500.000 ὡς ἀνάγκης ἀμέσῃ κατασκευῆς διαφόρων ἔργων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἀφάρτισιν τοῦ λιμένος Πύλας (Λεωνιδίου). Ὡς πρώτην ἀφάρτισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τοῦτου τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Λεωνιδίου

θέλει παραχωρήσει τὰς ἐκ τῶν λιμ. φόρων εἰσπράξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 128.

Περὶ τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἑξυγιαντικοῦ Ταμ. Μεσολογγίου

(α') ἔθρ. 3 Ν. Α. 8 Μαΐου 1923, β') Ν. Α. 14 Ἰουνίου 1925 γ') ἔθρ. 10 Ν. Α. 4 Σεπτεμβρίου 1925, δ') ἔθρ. 6 Ν. Α. 16 Ἰουνίου 1926, ε') ἐδαφ. 3 παραγρ. 1 καὶ παραγρ. 5 ἔθρ. 6 καὶ παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἔθρ. 11 Ν. 3970, στ') ἔθρ. 5 Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1925, ζ') Α. Ν. 256) 1936, η') ἔθρ. 1 τοῦ Α. Ν. 413) 1936, θ') ἔθρ. 56 Α. Ν. 4179) 1938).

1. Τὸ Ταμεῖον Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὡς καὶ τὸ Ταμεῖον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Μεσολογγίου ἐνοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων λιμενικῶν, ἐξυγιαντικῶν καὶ ἐν γένει ὑδοχυλικῶν κατὰ τὰς ἀποφάσεις ἐς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς κατὰ τὸ κατωτέρω Ἐπιτροπῆς, καλοῦνται δὲ τοῦ λοιποῦ Λιμενικῶν καὶ Ἑξυγιαντικῶν Ταμείων Μεσολογγίου.

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο διοικεῖται, συμφώνως τοῖς ἰσχύουσιν νόμοις περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐκάστοτε μελῶν τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου καὶ δύο δημοτῶν, ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεσολογγίου. ἄλλ. ὅχι ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ προεδρεύεται παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διαχειρίζεται ἐφεξῆς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος ἔθρου, διὰ κοινοῦ προσημν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν τῶν τῶς Ταμείων Ἑξυγιάνσεως καὶ Λιμενικοῦ.

3. Τὸ ἀπὸθεμα καὶ αἱ ἐτήσιαι πρόσδοι τοῦ Ταμείου Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὡς καὶ ὁλόκληρος ἡ περιουσία τοῦ Λιμεν. Ταμείου Μεσολογγίου δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσι πρὸς ἐξόφλησιν δανείου συναρθησμένου ὑπὸ τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἑξυγιαντικὸν Ταμεῖον Μεσολογγίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατηροῦνται ἀπαραμειώτοι αἱ πρόσδοι τῶν ἠνωμένων Ταμείων καὶ ἡ σχετικὴ συνεπὶς εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑξυγιάνσεως.

4. Ἡ νομὴ τῶν ἐν τῇ λιμενοθαλάσσι Μεσολογγίου ἐχθροτοφείων «Ἐκβολαὶ Εὐθύου», «Κλείσβα», «Πλώστεινα», «Σχοινιά», «Δυτικὸ Βασιλάδι», «Μεγάλος Ποταμός», «Θολή», «Πόρος», «Ἀγγελόκαστρο», «Παπαδάτες», «Προκοπάνιστος», «Παλαιολύταμος», «Κεντρικὸ Βασιλάδι», «Ἀνατολικὸν Βασιλάδι» καὶ «Μπούκα Συκιῶν» παραχωρεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου, μὴ δικαιούμενον ὅμως νὰ ἐκποιήσῃ ἢ ἄλλως πως χρησιμοποιήσῃ τοῦτα, πλὴν μόνον διὰ μισθώσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν.

5. Τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐκ τῶν ἐτήσιων προσόδων καταβάλλῃ εἰς μὲν τὸν ἄξμον Μεσολογγίου τὰ 30) 100, οὐχὶ ὅμως ὀλιγότερον τῶν Δρχ. 800.000, εἰς δὲ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἑξυγιάνσεως Ἀττικοῦ τὰ 10) 100, τοῦ υπολοίπου διατεθέντος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκης, καταγοιμμένων πασῶν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 256) 1936) κειμένων διατάξεων ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκχώρησιν μέρους τῶν προσόδων τῶν ἐχθροτοφείων εἰς τὰ ὡς ἀνω τρία νομικὰ πρόσωπα.

6. Αἱ πρόσδοι τῶν ἐχθροτοφείων βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Λιμένος καὶ Ἑξυγιάνσεως Μεσολογγίου ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν εἰσπράξιν πασῶν τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσ. ἐσόδων ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων.

7. Ἀπασαί αἱ ἐκ τῶν λιμενικῶν διατάξεων ἀρμοδίως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλκίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθν. Οἰκ.

ονομίας παρκαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἐφόσον δὲν τριποποι-
ῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἔθρου.

8. Οἱ πόροι τοῦ τέως Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Μεσο-
λογίου οἱ περιερχόμενοι εἰς τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαν-
τικὸν Ταμεῖον Μεσολογίου εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

α') εἰδικὸν τέλος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσποδημάτων
ἐξ οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Μεσολογίου. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρί-
ζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ βεβηλωμένου δημη-
σίου φόρου.

β') ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν προσόδων
τῶν ἀλυκῶν τῆς περιφερείας Μεσολογίου, ὀριζομένη εἰς
Δρχ. 100.000.

γ') ἐτήσιοι εἰσφορὰι.

9. Μεταξὺ τῶν ἐξυγιαντικῶν ἔργων Μεσολογίου κα-
ταφέρονται α') ἡ διευθέτησις κοιτῶν τῶν γύρω τοῦ Μεσο-
λογίου χειμάρρων, β') ἡ διευθέτησις τῶν ροδῶντων ὑδάτων.
ἐμπλουτισμὸς αὐτῶν καὶ ἄρδευσις τῶν κτημάτων τοῦ Δή-
μου Μεσολογίου, δικαιοῦμένων τῶν κτημάτων τούτων
ἀρδύσεως ἐκ τοῦ Εὐφύου, γ') ἡ ἀπαλλοτριώσις λόγῳ κοι-
νῆς ὀφελείας καὶ ἐντὸς τοῦ Δήμου Μεσολογίου κατόπιν
δὲ ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, τῶν
ἀναγκασιωδῶν ἀκινήτων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. τηρου-
μένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2853 «περὶ ἡδραυλ.
Ταμείων», ὡς καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ κτημάτων ἰδιωτῶν ἀναγκαι-
αίων διὰ τὰ ἔργα πρὸς ἄλλα τοῦ Ταμείου. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον ἐγκωροῦνται συμφωνίαι τῶ Ν. 2853 παρὰ τοῦ Δη-
μοσίου πάντα τὰ περίεξ τῆς πόλεως Μεσολογίου ἐθνικὰ
ἐδάφη, μεταβιβαζόμενα ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Ταμεῖον.

10. Δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον
Ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2853 κανονί-
ζεται ἐφ' ἑαυτῆς, 1) ἡ κατὰ στρέμμα καὶ κατ' εἶδος ἐργασίας
εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου πάσης ἐξυγιανομένης περι-
φερείας τοῦ Δήμου Μεσολογίου καὶ 2) τὸ ἀντίτιμον τοῦ
ἀρδευομένου ὕδατος. Διὰ τῶν προσόδων τούτων ἐνισχύεται
τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Μεσολογίου.

11. Τὰ ἐξυγιανθησόμενα ἐδάφη ἀνήκουσιν ὡς ἰδιοκτη-
σία τὰ μὲν τοῦ Δημοσίου ἐξ ὁλοκλήρου, τὰ δὲ τῶν λοιπῶν
νομικῶν προσώπων ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ
εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχετικὰ ἔργα Ταμεῖον καὶ
κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἐφόσον ἀπα-
δείξῃ τὴν νόμιμον τοῦ ἀκινήτου κτῆσιν. Παρέχεται εἰς τὸν
ἰδιώτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ὁλοκλήρου διατηρήσεως τοῦ
δικαιώματος, ἐφόσον καταβληθῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἡ ἀνα-
λογοῦσα εἰς τὸ ὅλον ἀκίνητον δαπάνη.

12. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει νομίμως ἀστυνο-
μικὰς διαταγὰς κανονικοῦσας τὴν ὕδρευσιν, τὴν ἄρδευσιν,
τὴν καθαριότητα καὶ ἐπίχρῳσιν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξυγιαν-
σιν τοῦ Δήμου Μεσολογίου.

13. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διαθέσῃ ἐφ'
ἑαυτῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20.000 Δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν
ὀργάνων καὶ τελειοποίησιν τοῦ Γυμναστηρίου καὶ τριά-
κοντα χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν τῆς
μουσικῆς τῆς πόλεως.

14. Ἐφ' ὅσον ἔχει προμηθευθῇ τὸ Γενικὸν Λιμενικὸν
Ταμεῖον τοῦ Κράτους ἐκσκαπτικὰ μηχανήματα κατάλ-
ληλα διὰ τὴν διάνοξιν αὐλακῶν καὶ ἐπίχρῳσιν τῆς πόλεως
καὶ τῶν περίεξ τοῦ Μεσολογίου θέλουσι διατεθῇ ταῦτα ἀμέ-
σως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἄλλως θέλουσι προμηθευθῇ
ταῦτα τὰ ἠνωμένα Ταμεῖα τοῦ Λιμένος καὶ Ἐξυγιάν-
σεως Μεσολογίου ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργείου
Συγκοινωνίας.

Τὰ ἀγορασθησόμενα οὕτω μηχανήματα μετὰ τὸ πέ-
ρας τῶν ἐργασιῶν ἐν Μεσολογίῳ παραδοθήσονται εἰς τὸ
Δημόσιον, καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, μετὰ τὴν
ἐκπῶσιν ἀναλόγου ποσοστοῦ πρὸς τὴν τυχὸν ἐλάττωσιν
τῆς ἀρχικῆς ἀξίας λόγῳ τῆς χρήσεως.

15. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Δ)τος ρύθμισις τοῦ τρόπου τῆς
εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν ρόδων τῶν ἐπιβιβαζομένων καὶ
ἀποβιβαζομένων εἰδῶν διὰ τῶν λιμένων Μεσολογίου καὶ
Κρυονερίου τῶν προσερχομένων διὰ μέρη, ἐκτὸς τῶν πόλεων
Μεσολογίου καὶ Κρυονερίου.

16. Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου γεφυρώ-
σεως Ἀγελῶν ὀρίζεται καὶ ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Εἰδικοῦ
Ταμείου Ἐξυγιάνσεως κλπ. τῆς πόλεως Μεσολογίου
οὐχὶ κατωτέρα τῶν 25.000, ἐγκρινόμενη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου
κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προσημοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου. Ἡ
ἐτήσια αὕτη εἰσφορὰ, ἐφόσον τεθῇσεται ὑπέγγυος διὰ τὴν
συνομολογηθῆσαν δανείον, ὀρίζεται δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ
πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, εἰς ὃ ἐτέθη ὑπέγγυος,
πάντως δὲ κατὰ τὰς εἰδικωτέρας ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου
10 τοῦ Νόμου 3970 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου
γεφυρώσεως Ἀγελῶν». Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξοφλήσιν τῶν
συνομολογηθῆσομένων δανείων δὲν ἔχῃσι τυχὸν περαιωθῇ
ἅπαναι αἱ προβλεπόμεναι ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου 3970
ἐργασίαι, τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Γεφυρώσεως Ἀγελῶν ἐξα-
κολουθεῖ λειτουργοῦν μέχρι περαιώσεως τούτων δι' ὅλων
τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Νόμου 3970 πόρων, ὥστε μετὰ τὴν
περαίωσιν τῶν ἔργων διαλύεται καὶ πάλιν τοῦτο. Τὸ κατὰ
τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου ὑπάρχον παρὰ τῇ οἰκείᾳ Τραπεζῇ
 χρηματικὸν ὑπόλοιπον μεταβιβάζεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Τα-
μεῖον Ἐξυγιάνσεως κλπ. τῆς πόλεως Μεσολογίου.

17. Πρὸς ἐξυγιάνσιν τοῦ χώρου τῶν Ἡρώων τοῦ Με-
σολογίου καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἐξωραϊσμοῦ αὐτῶν, ἐρρο-
μοσθήσονται τὰ σχέδια τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου
κ. Νικηολοῦδης.

Διὰ τὴν ἔκτισιν ἐκτελέσιν τῶν ἔργων καὶ παρασκευὴν
χαρίν πανηγυρισμοῦ τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς
Ἐπανάστασεως διατεθήσονται αἱ ἀκολουθοῦσι εἰδικὰ πόροι
τιμῆς ἐνεκεν λυμβανόμενοι.

α') Διὰ πανελληνίων ἐράνων κανονισθησόμενοι διὰ
Διατάγματος.

β') Αἱ εἰσπράξεις ἐξ εἰδικῶν 20λέπτου ἀναμνηστικῶν
τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογίου γραμματοσήμου κυκλοφορή-
σαντος ἐπὶ τρίμηνον, ὑποχρεωτικῶς δὲ καὶ προσθέτως ἐπι-
τιθεμένου ἐπὶ παντὸς ταχυδρομουμένου ἀντικειμένου, ἐπι-
στολῶν, δευμάτων, ἐπιταγῶν κλπ. Αἱ πρόσοδοι αὗται, εἰ-
δικῶς ἐξοφολιζόμεναι καὶ ξέναι πρὸς πᾶσαν ἄλλαν ἐξυ-
γιαντικὴν ἐργασίαν, διατεθήσονται ὑπὸ τῆς Διοικούσης
Ἐπιτροπῆς εἰδὼς ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου.

18. Αἱ ὑποστάνεσαι κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ Α. Ν. 256)1936
μισθώσεις τῶν προσόδων τῶν ἐν παραγρ. 4 τοῦ παρόντος
ἄρθρου ἱγθυοτροφείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λή-
ξεως οὗτων.

Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον
Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογίου, τὸν Δῆμον Με-
σολογίου καὶ τὸ Εἰδ. Ταμεῖον Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ,
τὰ κατὰ τὰς καταργουμένας διὰ τῆς παραγράφου 5 δια-
τάξεις, ἀνήκοντα ποσὰ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ κλ.
ἔτους 1936-1937 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 256)1936
προχρηματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ ὁμοῖς
τούτου ἀραιεθῆσεται ποσὸν Δρχ. 600.000, προκαταβληθὲν
ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐναντι ἐσόδων τῶν ἱγθυοτροφείων, μὴ
προχρηματοποιηθέντων εἰσπράξεων. Τὸ Δημόσιον ἐκχωρεῖ εἰς τὸν
Δῆμον Μεσολογίου ἴσου ποσοῦ ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τῶν
ἐνοικιαστῶν τῶν ἐν παραγρ. 4 ἱγθυοτροφείων ἐκ τῶν πρὸς
τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν τούτων τῶν προηγουμένων τοῦ κλιν.
ἔτους 1936-1937 ἐτῶν.

19. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν
ἐφεξῆς τὰ μισθώματα, ὡς καὶ τὰ καθυστερούμενα ἐκ τῶν
μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 256)1936 δεδουλευμένων μι-

σθαιμάτων εις τὸ Τεματεῖον Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

20. Ἐκ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὴ τοῦ Ἀγίου Μεσολογγίου καὶ τοῦ Εἰδ. Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου καθορισθῇσονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν υπολειπόμενον χρόνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 250) 1936 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1937, τὰ δ' ἐκ καθυστατούμενων τυγχὴν ἐκ δεδομένων δόσεων εἰσπραχθέντα, καταναληθῇσονται κατὰ τὰς διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος καταρτουμένης διατάξεις.

21. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς παρογράφους 1, 2, 3-9, 10, 11, 12, 13, 14 καὶ 17 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταργεῖται.

* Ἄρθρον 129

Περὶ φωτισμῶν τῶν ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου.

(Α. Ν. 1022) 1938)

1. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἐν γένει φωτισμῶν τῶν ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐγκαταστάσεων ταύτης βαρύνει τὰ ἑνωμένα Ταμεία Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

2. Ἡ δαπάνη λειτουργίας τοῦ συστήματος φωτισμῶν βαρύνει τὰ ἑνωμένα Ταμεία Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

3. Ὁ ναυτικὸς φωτισμὸς τοῦ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου ἀποτελεσθήσεται α) ἐκ δύο διωπτικῶν φώτων εὐθυγραμμίσσεως καταδιούσης τὴν ἑξῆς αὐτοῦ καὶ ὧν τὸ πρόσθιον θέλει τοποθετηθῇ ὥστε ἐγγύτητα πρὸς τὸν βύρειον τοῦ σκαποῦ Λιμένος μὴδὲν, τοποθετηθῇσονται δὲ ἐπὶ καταλήκων κατασκευασμάτων β) ἐκ τεσσάρων αὐτιμάτων φανῶν μαρμαίροντος φωτὸς ἐρυθροῦ ἐκαστὴν καὶ εἰκοσι ἐκλάμψουν τοὐλάχιστον κατὰ λεπτὴν τοποθετηθῇσονται δὲ ἐπὶ τεσσάρων πλατυστοπέδων καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ βυθοῦ ἐδρασησόμενων κατασκευασμάτων κατὰ μήκος τῆς δυτικῆς τοῦ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου κρηπίδος καὶ πρὸς καταδίλῳσιν αὐτῆς.

γ) ἐκ τεσσάρων ὁμοίων ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ μαρμαίροντος φωτὸς πρὸς τὸν κατὰ μήκος τῆς ἀνατολικῆς τοῦ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου κρηπίδος καὶ πρὸς καταδίλῳσιν αὐτῆς.

δ) ἐξ ἐνὸς φωτοβόλου σημαντήρος ἐρυθροῦ παρατεινόμενων ἀνακλιπῶν ἀγκυροβοληθῇσονται πᾶσι κατὰ τὸ σῆμα τοῦ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου καὶ κατὰ τὴν νοσητὴν παρεκτασιν τῆς δυτικῆς αὐτοῦ κρηπίδος πρὸς καταδίλῳσιν τῆς διευθυνοῦσας τῆς.

ε) ἐξ ἐνὸς ὁμοίου ἀλλὰ πρὸς τὸν παρατεινόμενων ἀνακλιπῶν πρὸς καταδίλῳσιν τῆς διευθυνοῦσας τῆς ἀνατολικῆς νοσητῆς παρεκτασιν τῆς κρηπίδος τοῦ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου.

στ) Ὁ ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου Τουλίδος καταργηθήσεται ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως τῶν περὶ ὧν αἱ παρ. 3-9 καὶ ε' φωτοβόλων σημαντήρων, οἵτινες ὡς ἑνωμένα ἀνακλιπῶν Τουλίδος. Τὸ δὲ μηχανήμα τοῦ φανὸς τοῦτο ὡς καὶ τὸ προποτικὸν αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται δι' ἐν τῶν σημείων (α) εὐθυγραμμίσσεως, ἐφόσον ἡ κατάστασις τῆς συντηρήσεως τοῦ τοῦ ἐπιτρέπει. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ Ταμτεῖον Ἐξυγιάνσεως εἰς οὐδεμίαν διὰ τὸ σημεῖον εὐθυγραμμίσσεως τοῦτο ἢ ἀπορροῦται δαπάνην.

4. Αἱ θέσεις, εἰς ἃς κατασκευασθῇσονται τὰ κτίσματα, ἐφ' ὧν τοποθετηθῇσονται τὰ μηχανήματα, περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, καθορισθῇσονται τοπογραφικῶς ὑπὸ τῆς Ἑξυγιαντικῆς Ἑπηρεσίας τοῦ Β. Ν. Ἐπίσης καὶ αἱ θέσεις τῆς ἀγκυροβολίας τῶν σημαντήρων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

5. Ἡ προμήθεια καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν φωτιστικῶν μηχανημάτων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 καὶ ἡ τοποθέτησις ἐν γένει τῶν λοιπῶν ὡς καὶ

πᾶσα μελλοντικὴ ἀντικατάστασις ἢ ἐπιπλεῖν τούτων γενήσεται διὰ τῆς Ἑπηρεσίας τῶν Φάρον τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, δαπάναις πάντοτε καὶ διὰ πόντου ταῦτα τοῦ Ταμτεῖου Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

6. Ἡ μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἑξυγιαντικῆς Ἑπηρεσίας καθορισμὸν τῶν θέσεων τῶν μελέτη καὶ κατασκευῆς τῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α' β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 κτισμάτων ἢ κατασκευασμάτων, γενήσεται μερίμνη καὶ δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμτεῖου Μεσολογγίου. Ἄνευ παρεμβολῆς τῆς Ἑπηρεσίας τῶν Φάρον. Ὅταν δὲ αἱ κατασκευαὶ αὐταὶ παραδοθῶσι συντελεσμέναι εἰς τὴν Ἑπηρεσίαν τῶν Φάρον, ὑποχρεῖται αὐτὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου παραγγελίαν τῶν ἀναγκασιούτων μηχανημάτων καθὼς καὶ εἰς τὴν κατόπιν τοποθέτησιν τῶν, ἐὰν ἐν τῷ μετὰ τὸν ἔθελον διὰ τοῦ μεσολαβήσαντος χρόνου διαπιστωθῇ ὅτι τὰ παραδοθέντα κατασκευάσματα ταῦτα διετήρησαν ἀπόλυτον εὐστάθειαν καὶ τὴν κατακόρυφον τοῦ ἄξονος αὐτῶν.

7. Ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκασιούτων μηχανημάτων γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος παρὰ τῆς Τεχνικῆς Ἑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρον. Καὶ διὰ μὲν τὰ ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ τρομοθετηθέντα εἶδη ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς ἐλλειπτικῆς βιομηχανίας κατασκευασθῇσονται ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο εἶδος ἐκ τῶν ἀποτιμηθῇσόμενων εἰς δραχμὰς, ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τῆς προμηθεύσεως Ἑπηρεσίας τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ ἐκ τῆς παρὰ τῇ Τροπικῇ καταθέσεως τοῦ Ταμτεῖου Ἐξυγιάνσεως καὶ ἐπὶ ἀποδόσει λ) σμῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἑπουργείου.

8. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαπιστωθῇ ἀδυναμία διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν πλευρικῶν κτισμάτων ἕνεκα τεχνικῶν λόγων ὑπευθύνως ἐκτιθεμένων δι' ἀναφορὰς τῶν ἐπιτηθέντων τὴν κατασκευὴν τῶν Μηχανικῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἑπουργείου καὶ κατόπιν ἀναγκωρίσεως παρ' αὐτοῦ τῆς ὑποστάσεως τῶν λόγων τούτων, ὁ κυρίως ὑφ' ἀρχαίου Μεσολογγίου φωτισμὸς ἀνακλιπῶν τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμτεῖου διὰ πέντε φωτοβόλων σημαντήρων πρὸς τὸν μαρμαίροντος φωτὸς καταδιούσων τὴν δυτικὴν καὶ ἄριστῶς τῷ εἰσπλέοντι τοιαύτην.

9. Ἡ φωτισμὸς διὰ τῶν δέκα ὡς ἂν ο σημαντήρων, εἰς οὓς δὲν περιλαμβάνονται οἱ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 3, γενήσεται προσωρινῶς καὶ μέχρις οὗ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 ἰδρῶσις τῶν κατασκευασμάτων, ἐφ' ὧν τοποθετηθῇσονται τὰ μηχανήματα τοῦ ὁριστικοῦ φωτισμοῦ.

10. Ἡ ναυτικὴ φωτισμὸς τοῦ σκαποῦ λιμένος γενήσεται δι' ἡλεκτροφωτισμοῦ μερίμνη καὶ δαπάνης τοῦ Ταμτεῖου Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεμβολῆς τῆς Ἑπηρεσίας τῶν Φάρον. Ἡ ἀποτελεσθῇ δὲ αὐτὴ πρωτίστως ἐκ δύο ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν καταδιούσων τὸ ἀνοῖγμα τοῦ στομίου τοῦ σκαποῦ λιμένος τῆς μὲν πρὸς τὸν φωτὸς, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἀκροχῆλιον, τῷ δεξιῷ τῷ εἰσπλέοντι τὸ σῆμα, τῆς δὲ ἐρυθροῦ φωτὸς κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ ἄριστῶς τῷ εἰσπλέοντι.

11. Ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ γωνία τοῦ σκαποῦ λιμένος φωτισθῇσονται δι' ἀναγκωρίσεως λυχνιῶν φώτων ὡς ἐπίσης καὶ αἱ τέσσαρες πλευραὶ τοῦ σκαποῦ λιμένος καὶ ὅλον αὐτῶν τὸ μήκος, ἐὰν ἐκ τῆς κατόπιν πείρας ᾖ κριθῇ καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον.

12. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ἑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν καθορισθῇσονται αἱ τυγχὴν ἀναγκαῖοι λαπομέτρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 130

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς λιμεν. φορολογίας Μύλων.
(ἄρθρον 21 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925)

Ἡ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 23)30 Σ)βρίου 1925 ὑπο-
σταμένη ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἐπιβληθεῖσα φορολογία ὑπὲρ
τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Μύλων (Ἀργοιδοκορινθίας) ἐπε-
κτείνεται 1) ἐπὶ τῶν μεταφερομένων διὰ τοῦ σιδηροδρό-
μου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀργούς ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδας
ποσούντων καὶ ἐμπορευμάτων 2) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐκ
τῆς ἐπαρχίας ταύτης προϊόντων, ἐμπορευμάτων καὶ ὀρυκτῶν
ἐν γένει καὶ διὰ τὸν ρηθέντα Νόμον προοριζομένων. Αἱ λεπτο-
μέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπεκτεταμένης ταύτης φορολο-
γίας, ὁ τόπος τῆς εἰσπράξεως ταύτης ὡς καὶ ἡ ἐν γένει
τῶν γινομένων εἰσπράξεις κανονίζονται διὰ Δ)τος.

"Αρθρον 131

Περὶ ἀρωγῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Λιμενικὸν
Ταμεῖον Νάξου.

(α) Νόμος ΓΡΝΓ' (1906 β) Νόμος ΓΤΙΑ' (1908 γ)
ἄρθρ. μόνον Ν. 565 (1915).

1. Πρὸς κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων Νάξου τῶν
κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου ΓΤΙΑ' (1908 ἐγκριμένων καὶ
ἐκτελουμένων καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων
τούτων χορηγοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸ Λιμε-
νικὸν Ταμεῖον Νάξου ἐτησίως δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες
(15.000).

2. Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω 15.000 δραχμῶν ἐτησίως
ἄρξεται μόνον ἀπὸ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκρίσεως
τοῦ σχεδίου μετὰ λεπτομεροῦς προ)σμοῦ λιμενικῶν ἔργων
δυναμένων νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐν τῷ λιμένι παραμονὴν
πλοίων 5.000 τοῦλάχιστον τόνων ἐπὶ δαπάνη μὴ ὑπερ-
βαίνουσα ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς 800.000.

3. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐκπροσωποῦσαν
τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Νάξου ἐπιτρέπεται πρὸς ἐκτέλεσιν
τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἔργων νὰ συνομολογήσῃ δάνειον
τοκοχρεωλυτικὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 500.000 δραχμὰς
ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6ο)ο καὶ χρεωλυσιῶ οὐχὶ
κατωτέρῳ τοῦ 1)2ο)ο. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας
τοῦ δανείου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπι-
τροπὴν Νάξου νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυον καὶ ἐκχωρήσῃ μέχρις
ἀποσβέσεως τοῦ συνομολογηθεμένου ὡς ἄνω δανείου
πάσαν πρόσοδον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Νάξου, ἐπιπροσ-
θέτη δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παραγρ. 1 ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν
τοῦ Δημοσίου ἐκ Δρχ. 15.000 καὶ ὅσον αἱ ἄλλαι πρόσοδοι
τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου δὲν ᾔθελον εἶναι ἐπαρκεῖς πρὸς τὴν
συμπληρωματικὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ
δανείου τῶν δραχμῶν 500.000.

Τὸ δάνειον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ Β.Δ. ἐγκρίσιν
μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Νάξου
καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐπελθουσῶν εἰς αὐτὰ βλαβῶν χορη-
γοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον
Νάξου ἐτησίως Δρχ. 15.000 ἡ καταβολὴ τῶν ὁποίων ἀρξέ-
ται ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκρίσεως τῆς διὰ τὰ ἔργα συνταχθη-
σένης μελέτης.

5. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραγρ. 4 ἔργων ἐπιτρέπε-
ται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Νάξου νὰ συνομολογήσῃ
δάνειον χρεωλυτικὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 250.000 Δρχ. ἐπὶ
τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6ο)ο καὶ χρεωλυσιῶ οὐχὶ κατω-
τέρῳ τῶν 1) 2ο)ο. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ
δανείου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν
Νάξου νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυον καὶ ἐκχωρήσῃ μέχρις
ἀποσβέσεως αὐτοῦ τὴν ὡς ἄνω πρόσοδον τῶν 15.000
δραχμῶν.

Τὸ δάνειον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ Β.Δ. ἐγκρίσιν
μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 132

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πάργας

(α) ἄρθρ. 1. Ν.Δ. 11-9-1925 β) ἄρθρ. 18 Ν.Δ. 28-
9-1925 γ) παραγρ. 9 ἄρθρ. μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πάργας βαρύνεται διὰ τῶν ὑπο-
χρεώσεων σημανέσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως
τῆς Διόρυγος Λευκάδος — Ἀλεξάνδρου ἐκπροσωπούμενον
παρὶ αὐτῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 126 τοῦ παρόντος καὶ διὰ
τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ
77 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 133

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πατρῶν.

(α) Ν.Α. 15 Ἰουλίου 1936 β) ἐδάφ. ι ἄρθρ. 6 καὶ
ἄρθρ. 7 Α.Ν. 1044)1938 γ) παρ. 3 ἄρθρ. μόνου Α. Ν.
1156)1938 δ) παραγρ. 2 ἄρθρ. 2 Α. Ν. 1409)1937 ε')
ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938).

1. Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ διὰ τοῦ Α. Ν. 1044)1938
ἰδρυθέντος Εἰδικοῦ Ἰδρυτικοῦ Ταμείου Γλαύκου ὀρίζεται
καὶ ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν ὀριζο-
μένη κατ' ἔτος διὰ Δ)τος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ
ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 2853 Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίν τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης
ἄρχεται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1938.

2. Ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐφαρ-
μογῆς τῶν παραγρ. 3-8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ ὑπὲρ τοῦ
Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν φόρος ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς
εἰσαγομένου πρὸς ἀλευροποίησιν ἐν Πάτραις σίτου δὲν
θὰ καταβάλληται τοῖς μετρητοῖς, ἀλλὰ, βάσει βεβαιώσεως
τῆς οἰκειᾶς τελωνειακῆς Ἀρχῆς, θὰ χρεώται δι' αὐτοῦ ὁ
ἀνοιχθησομένης ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Λιμεν. Ταμείου εἰδι-
κὸς λ)σμός δι' ἕκαστον τῶν ἐν Πάτραις Κυλινδρουμύλων
ὑπὸ τὸν τίτλον «Δάνειον πρὸς Κυλινδρόμυλον Α'», τιθεμέ-
νου ἀντὶ τοῦ γράμματος Α' τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ
τῶν ἰδιοκτῆτῶν τοῦ κυλινδρουμύλου.

3. Τὸ κεφάλαιον τοῦ οὕτω χορηγηθησομένου δανείου
δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ δι' ἅπαντας τοὺς ἐν Πά-
τραις κυλινδρουμύλους τὰ ἐπὶ ἑκατομμύρια Δρχ. (7.000.000).

4. Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς πέντε ἐτῶν, λογιζο-
μένων ἀπὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
τῆς χορηγήσεως αὐτοῦ, διὰ πέντε ἴσων ἐτησίων τοκοχρεωλυ-
τικῶν δόσεων. Ὁ τόκος 3ο)ο ἐτησίως λογισθῆσεται ἀπὸ
τῆς λήξεως τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χορηγή-
σεως τοῦ δανείου.

5. Ἰδιοκτῆται κυλινδρουμύλων, ἐπιθυμοῦντες νὰ τύχωσι
τῆς κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἀναστολῆς τῆς κατα-
βολῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν φόρου ἐπὶ
σίτου ὑποβάλλουσι τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ταμεῖον
τοῦτο, ὅπερ δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ἀναστολὴν διὰ πρά-
ξεως τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ Νο-
μάρχου κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐγγράφον, δυνάμει τοῦ παρόντος
Νόμου, υποθήκην ἐπὶ τοῦ κυλινδρουμύλου καὶ ἄλλων περιου-
σιακῶν στοιχείων τῶν αἰτούντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ,
μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 7.000.000 δραχμῶν.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς υποθήκης ταύτης διὰ τὸ ἀνωτέρω πο-
σὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰποθηκοφύλακος ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσει
τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πατρῶν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτεται
ἀπαραίτητος ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως τῶν ἰδιοκτῆτῶν
τοῦ κυλινδρουμύλου, ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς
καταβολῆς πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀντί-
γραφον τῆς κυρώσεως τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀποφάσεως τοῦ
Νομάρχου.

6. Ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου τῆς πραγματικῆς ὑπὸ τῶν ἐν Πάτραις ἀνωρομύλων ἀξίσεως τοῦ κατὰ τὴν παρὰρ. 3 οἴτου καὶ πᾶσι λεπτομέρεια ἀπορῶσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παρὰρ. 2-8 καθορισθῶσιν διὰ Διευθυντικὸς ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν.

7. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως αἰουδήπου τοῦ ἐν Πάτραις Κυλινδρομύλων εἰς ἕτερα πρόσωπα μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ δανεισμοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἡ ὑπεραιτέρω πρὸς τοὺς νέους ἰδιοκτῆτας ἐξυκολούθησις παροχῆς τοῦ δανεισμοῦ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ χρέος τῶν νέων ἰδιοκτῆτῶν καθορίζεται ἀπὸ τὰς ὁρεῖλάς τοῦ φόρου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δανεισμοῦ μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ Κυλινδρομύλου.

8. Ἡ τυχὸν περαιτέρω συνέλσις τοῦ δανεισμοῦ εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον νέους ἰδιοκτῆτας ἐγλάνεται διὰ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κυρουμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις.

9. Τὸ Λιμ. Ταμεῖον Πατρῶν ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγράφῃ εἰς τὰς ὑποχρεωτικὰς αὐτοῦ δαπάνας ἐτησίως δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000). Ἡ εἰσφορά αὕτη ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὴν δαπάνην τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου διὰ τὰ ἐκτελεσθῆσμενα ἔργα ὑδοποιῆας συμφώνως τῇ παρὰρ. 1. τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Α. Ν. 1156) 1938 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 1409) 1938, ἀνεξαρτήτως τοῦ τῆς εἰς χρεολύσια ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων διαθέσεως τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐγγραφικῆς εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἀρθρον 114.

Περὶ εἰδικῶν προσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πλωμαρίου.

(Ἀρθρ. 57 Ν. Δ. 27 Αὐγούστου 1925).

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925 καὶ ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸν νόμον 2835 ταγαρέλια τοῦ Δήμου Πλωμαρίου ὡς καὶ αἱ πρόσδοι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2508 ἐξευρεθησομένης κοινοτικῆς περιουσίας τοῦ αὐτοῦ Δήμου διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πλωμαρίου.

Εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἑκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τῶν προσόδων τούτων ἀποδίδονται κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰς τὸν Δήμον.

Ἀρθρον 135.

Εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πόρου (Κεφαλληνίας).

(Ἐδάφιον 1 παρὰρ. 1η ἀρθροῦ τρίτου Νόμου 5988).

Δὲν ἰσχύουσιν οἱ περιορισμοὶ τῶν παρὰρ. 1, 2, καὶ 3, τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ παρόντος ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πόρου (Κεφαλληνίας) φορολογίας.

Ἀρθρον 136.

Περὶ προσθήκης μελῶν εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πόρτο-Λάγω.

(Ἐδάφ. 1 παρὰρ. 4 ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ. 22-7-1933).

Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πόρτο-Λάγω συμμετέχουσιν ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κομοτινῆς.

Ἀρθρον 137.

Ὑποχρεώσεις Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης ὑπὲρ διώρυγος Λευκάδος.

(α) ἀρθρ. 1. Ν. Δ. 11-9-1925 β) παρ. 9 ἀρθρ. μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926)

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης βεβήνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος-Λεξανδρου, ἐκπροσωπούμενον παρὰ τούτῃ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 126 ὁριζόμενα.

Ἀρθρον 138.

Περὶ διωρύξεως, συντηρήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπιτηρύσεως τοῦ ὠφθαλμολογικοῦ Πρεβέζης.

(α) Νόμος 5658 β) Α. Ν. 163) 1936)

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Πρεβέζης, Ἀοτῆς, Ἀμφιγίας, καὶ Βονίτσης συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δαπάνην τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1932-1933, καθορίζεται κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογία: τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης κατὰ 70ο, τοῦ τῆς Ἀοτῆς κατὰ 12ο, τοῦ τῆς Ἀμφιγίας κατὰ 11ο καὶ τοῦ τῆς Βονίτσης κατὰ 4ο.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀνωτέρω ἔργου γενήσεται ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης, ὑπερθεῖται καταβάλλει πάσας τὰς δαπάνας ἐξ ὧν ἀποδοθῶσιν αὐτῷ τὰ βαρύνοντα τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα ποσοστὰ, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

3. Ἐπὶ τῇ βάζει τοῦ προσημοῦ τοῦ ἔργου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καταλογίζει κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον Λιμεν. Ταμεῖον τὸ βαρύνον αὐτὸ μέρος τῆς δαπάνης δι' ἀποφάσεώς του, ὀρίζων αὐτὰ καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ οὗρου θ' ἀποδοθῇ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καταλογισθῆσμενόν εἰς τὰ λοιπὰ Λιμεν. Ταμεῖα χρηματικὸν ποσόν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζον τῆς πενταετίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ὀρίζεται τὸ κατὰ χρῆσιν καταβληθῆσμενόν ποσόν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐν μὲν προκύψει ὑπέρβασις τοῦ προσημοῦ ποσοῦ, καταλογίζονται διὰ συμπληρωματικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τὸ ὑπερβάλλον, ἐὰν δὲ προκύβῃ ἐλάττωσις, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

4. Ἐν περιπτώσει ἀσυνέπειας ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων Λιμεν. Ταμείων νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἐντὸς τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν τῆς οἰκείας χρήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας χορηγῇ δι' ἀποφάσεως του τὴν ἀναγκαίαν πίστωση ἐπὶ τοῦ προσημοῦ τοῦ οἰκείου Λιμεν. Ταμείου, ἡ δὲ Τράπεζα ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰς 3 τογχάνουσι κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ὑποχρέου Λιμεν. Ταμείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καθοριζόμενον ἐν τῇ ἐντολῇ χρηματικὸν ποσόν.

5. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέζης δικαιῶνται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται δι' ἐνὸς μέλους ἕκαστον τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὁσάκις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1-7 ἔργα. Εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἰς πρωτοδικῆς Πρεβέζης, ὡς Πρόεδρος. Ἐπὶ τῶν μελῶν τούτων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἰσχύοντα.

6. Πάντα τὰ μέλη τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Πρεβέζης δεόν νὰ εἶσι κάτοικοι Πρεβέζης.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1-6 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως, ἐπισκευῆς ἢ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου.

8. Ὁ νέος διώρυκτος ὠφθαλμολογικὸς Πρεβέζης, ἐξυπῆ-

ρετών την από τοῦ Ἰονίου πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν νηυσί-
πλοῦν καὶ ἀντιστροφῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελικῶς ἀνάγκας.
θᾶλει ἐπισημανθῇ διὰ τῶν ἀπολούθων ναυτικῶν φώτων:

α) Τοῦ φωτοβόλου σημαντήρος « Παντοκράτορας »
μεθομιζομένου εἰς τὸν ἄξονα τοῦ ὑφαλοῦλακος.

β) Τοῦ φανοῦ « Αἰγιαλοῦ Δένδρου », μεταφερομένου
εἰς τὸν αὐτὸν ἄξονα ὡς ἀνταρτικὸν (ὀπίσθιον) σημεῖον
εὐθυγραμμίας αὐτοῦ.

γ) Ἐκ διοπτρικοῦ φανοῦ, τοποθετηθησομένου εἰς τὸν
αὐτὸν ἄξονα ὡς δυτικὸν (πρόσθιον) σημεῖον εὐθυγραμμίας
αὐτοῦ.

δ) Ἐκ τριῶν αὐτομάτων πυρσῶν, τοποθετηθησομένων
ἐπὶ βάθρων ἐδρασησομένων ἐπὶ τοῦ θαλασσίου βυθοῦ
καὶ κατὰ μήκος τῆς βορείας, ἀριστερᾷ τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰονίου
εἰσπλέοντι, κρηπίδος τοῦ ὑφαλοῦλακος.

ε) Ὁμοίως ὡς ἐν προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἐπὶ τῆς νοτίας
(δεξιᾷ τῷ εἰσπλέοντι) κρηπίδος.

στ) Ἐνὸς φωτοβόλου σημαντήρος, δηλωτικοῦ τοῦ
σημεῖου στροφῆς, ἐὰν ᾔθελεν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖον
αὐτο καταδειχθῇ.

ζ) Ἐνὸς διπλοῦ κατακορύφου ἡλεκτρικοῦ πυρσοῦ εἰς
τὴν ἄκραν τοῦ ποτὲ πυροβολείου « Πιληροσάραγας ».

9. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 163)1936 τὸ πιπτωτικὸν
ὑπόλοιπον τῆς παρὰ τῇ Ἑθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος
μερίδος ὑπὸ τίτλον « Ἑλληνικὸν Δημόσιον-Σήμερον στενοῦ
Πρεβέζης καὶ Ἀμβρακικοῦ » τὸ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἔκ
τῶν καταθέσεων τῶν Λιμεν. Ταμείων Ἀμφιλοχίας, Ἀρτης,
Βονίτης καὶ Πρεβέζης προσελθὼν συνωδᾷ ταῖς διατάξεσι
τοῦ Νόμου 3090, μεταφέρεται μετὰ τῶν τόκων του εἰς
μὴν παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ μερίδα ὑπὸ τίτλον « Ἑλληνι-
κὸν Δημόσιον-Ἐπισήμερον διωρκότου ὑφαλοῦλακος Πρε-
βέζης », ἥτις τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτι-
κῶν Ὑπουργείου, Δ)σις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Ὑπηρε-
σία Δ.Ν. Ἔργων), πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς
μερίμνης καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ κατασκευῆς τῶν ἐξ
(6) βάθρων, ἐφ' ὧν, ἐδραζομένων ἐπὶ τοῦ θαλασσίου βυθοῦ,
θέλουσι κατόπιν τοποθετηθῇ, μερίμνη τῆς Δ)νσεως Φάρων,
τὰ αὐτόματα φωτιστικὰ μηχανήματα.

10. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ περὶ οὗ ἡ προηγουμένη
παράγραφος πιστωτικὸν ὑπόλοιπον εἶναι μικρότερον τῆς
προϋπολογιζομένης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐξ
βάθρων τῶν ὑφαλοκρηπίδων, ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη ὡς καὶ
τὸ τυχόν ἀναγκαιὸν μελλοντικὸς συμπλήρωμά της προ-
καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Λιμεν. Ταμείων Πρεβέζης, Ἀρτης
Ἀμφιλοχίας καὶ Βονίτης εἰς μίαν δόσιν καὶ κατατίθεται
εἰς πίστωσιν τοῦ ἀνωτέρω λ)σμοῦ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλο-
γίαν. Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὰ 50ο), Ἀρτης τὰ
25ο), Ἀμφιλοχίας τὰ 20ο), Βονίτης τὰ 5ο). Ὁ δὲ
καταλογισμὸς τῶν Λιμενικῶν τούτων Ταμείων διὰ τὰ ὡς
ἀνωτέρω ποσὰ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοι-
νωσίας Ὑπουργοῦ.

11. Ἐὰν ᾔθελε κριθῇ μελλοντικῶς ἀναγκαῖα ἡ πρόνοις
τῶν κατὰ μήκος τῶν ὑφαλοκρηπίδων ἐπισημάνσεων, τὰ
πρόσθετα βάθρα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν φανῶν καὶ τῶν παρελ-
κόμενων τῶν ὑποχρεούσι τὸ Δημόσιον καθ' ὅλα.

12. Τοῦ περὶ οὗ τὸ ἐδάφιον ζ' τῆς παραγρ. 8 διπλοῦ
φανοῦ τῆς ἄκρας « Πιληροσάραγας » ἡ τε δαπάνη καὶ ἡ μέρι-
μνα προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως βαρύνει τὴν Λιμενι-
κὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέζης, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ δαπάνη
τῆς διὰ τοῦ ρεύματος τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως
κωνινῆς αὐτοῦ λειτουργίας, καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἐνδε-
χόμενων εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ φανοῦ βλαβῶν. Τὰ
χρηρηριστικὰ τοῦ φανοῦ τούτου ὀρισθῇσονται δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, τὴν ἐκδοσιν τῆς
ἀποφάσεως ἐπακολουθεῖ ἡ μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοι-

νωσίας κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἐκτελέσει παρὰ τοῦ
Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης.

13. Οἱ πυρσοὶ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α' β' γ' καὶ στ' τῆς
παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἔθρου ἐγκατασταθῇσονται
εἰς τὰς νέας τῶν θέσεων ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τοῦ Ἀν. Νόμου 163)1936 μερίμνη τῆς Δ)σεως τῶν Φάρων
καὶ τῆς Ὑδρογραφίας εἰδικῶς ἐπιφορτισμένης καὶ τὸν ἐπὶ
τόπου καθορισμὸν τῶν θέσεων, εἰς ἃς οἱ ἐν λόγῳ πυρσοὶ
θέλουσι ἐγκατασταθῇ.

14. Ἐὰν ἐκ τῶν πραγμάτων ᾔθελεν ἀποδειχθῇ
ἀναγκαῖα ἡ κατασκευὴ οἰκίσκου ἐγγὺς τοῦ φανοῦ « Αἰγιαλοῦ
Δένδρου » πρὸς κατοίκησιν τῶν φαραφυλάκων του, θέλει
ἐκτελεσθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν
Δ.Ν. ἔργων) δι' ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ὑπὲρ τοῦ
κονδυλίου ἐπισκευῶν κτιρίων φανῶν τοῦ εἰδικοῦ πρ)σμοῦ
τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φάρων.

15. Ἡ προμήθεια τῶν ἐξ (6) αὐτομάτων πυρσῶν, περὶ
ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 8, ὡς καὶ ἡ τῶν
ἀεροταμιευτῶν καὶ τῶν παρελκόμενων τῶν βαρύνει τὸ
Δημόσιον καθὼς καὶ ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν. Τὸ Δημόσιον
βαρύνουσι ἐπίσης καὶ καθ' ὅλα οἱ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια β'
καὶ στ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ παρόντος ἔθρου.

16. Πρὸς τοῦτο ἡ Δ)σις τῶν Φάρων αἰτεῖται τὴν
ἀναγραφὴν τῆς οἰκείας πιστώσεως μετὰ ρητῆς μνείας τοῦ
διὰ τοὺς πυρσοὺς τούτους προορισμοῦ της ἐν τῷ πρ)σμῷ
τοῦ ἀμείως μετὰ τὴν ἀνοπεράτωσιν τῶν ἐν λόγῳ βάθρων
οἰκονομικοῦ ἔτους.

17. Μετὰ τὴν ἀνοπεράτωσιν τῶν βάθρων καὶ μέχρι
τῆς ἐπ' αὐτῶν τοποθετήσεως τῶν αὐτομάτων φανῶν ἡ
ὑφαλοῦλαξ δύναται νὰ ἐπισημανθῇ προσκαίρως εἴτε διὰ
φωτοβόλων σημαντήρων, εἴτε διὰ προχείρων καὶ προσκαί-
ρων ἐγκαταστάσεων ἐπὶ τῶν βάθρων κεφαλῶν αὐτομάτων
φάρων, ἐὰν καὶ ἐφόσον δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ Ὑπηρεσία τῶν
Φάρων τοιαῦτα φωτιστικὰ μέσα.

18. Πᾶσα προσθήκη πέραν τῆς διὰ τοῦ παρόντος
προβλεπομένης φωτεινῆς τοῦ ὑφαλοῦλακος ἐπισημάνσεως
βαρύνει τὸ Δημόσιον καθ' ὅλα ὡς πρὸς τὰ μηχανήματα
ἐν γένει καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐνδεχόμενα βάθρα ἢ κτίσματα.
Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις ἐπισημάνσεως μέσῳ ἡλεκτροικῶν
φώτων ἀπὸ τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Πρεβέζης,
ὅποτε αἱ τε ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν καὶ αἱ
ἐπισκευαὶ ἐνδεχομένων βλαβῶν τῶν βαρύνουσι καθ' ὅλα
τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης.

Ἀρθρον 139.

Εἰδικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Λιμεν. Ταμείου Σαγιάδας
(ἔθρο. 18 Ν.Δ. 18-9-1925)

Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Σαγιάδας βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης
ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ συμφώνως τῷ ἔθρῳ 77 τοῦ παρόν-
τος.

Ἀρθρον 140.

Περὶ προσθήκης μέλους εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Στυ-
λίδος

(ἔθρο. 2 τῆς παραγρ. 4 ἔθρ. 2 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933)

Εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Στυλίδος συμμετέχει εἰς
ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Λαμίας.

Ἀρθρον 141.

Περὶ Ὁργανισμοῦ Δεξαμενῆς Σόρου.

(α) Ἀν. Ν. 1096)1938 β) ἔθρο. 56 Α.Ν. 1179)1938)

1. Συνιστᾶται Ὁργανισμὸς ὑπὲρ τὴν τίτλον « Ὁργα-
νισμὸς Δεξαμενῆς Σόρου », ἐθρέων ἐν Ἐρμουπόλει, σκοπὸς
τοῦ ὁποῦ εἶναι ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἰδίως περιου-

σίας, ήτις, άποτελουμένη εκ τών δια τού παρόντος έριζομένων πόρων, διτιθέται άποκλειστικώς δια την πληρωμήν τών άπαιτουμένων δαπανών δια την κατασκευήν πλοιτής δεξαμενής εν Έρμουπόλει δια τόν καθορισμέν και την επισκευήν πλοίων, την επισκευήν και συντήρησιν ούτις και την λειτουργίαν και έκμετάλλευσιν τής δεξαμενής τούτης.

2. Ο Όργανισμός άποτελεί νομικόν πρόσωπον δημοσίω δικαίω, εκπροσωπούμενον εν πάση δικαιοπραξία ή άλλη έννόμω σχέσει και ένώπιον τών Δικαστηρίων υπό τού Προέδρου τού Διοικητικού Συμβουλίου, και τούτου άπόντος ή κωλυομένου υπό τού Αντιπροέδρου, δι' έν και έλληλογραφεί μετά τών Δημοσίων Αρχών και παντός Ιδιώτου.

3. Η εύθύνη τού Όργανισμού τούτου δια τάς υπό τού Διοικητικού Συμβουλίου αύτου ένεργουμένας πράξεις διέπεται υπό τών περί προστήσεως άρχών τού Άστικού Δικαίου.

4. Ο Όργανισμός υπάγεται εις την άρμοδιότητα την έποπτείαν και τόν έλεγχον τού Υπουργείου Συγκοινωνίας και ειδικώτερον την Δύσιν Λιμενικών Έργων αύτου.

5. Ο Όργανισμός Δεξαμενής Σύρου, συνοπτικώς «Ο.Δ.Σ.», διοικείται υπό τού Συμβουλίου, άποτελουμένου εκ τού Προέδρου τής Λιμεν. Έπιτροπής Σύρου, έως Προέδρου, ένός τών μελών τής Λιμεν. Έπιτροπής, έλεγχομένου υπό αύτής, εκ τού Δημάρχου Έρμουπόλεως, έξ ένός τών Δημοτικών Συμβούλων, έλεγχομένου υπό τού Δημοτικού Συμβουλίου Έρμουπόλεως, εκ τριών αντιπροσώπων τών όμολογιούχων δανειστών άπαραιτήτως κατοίκων Σύρου, τού Λιμεναρχου Σύρου, τού Νομομηχανικού Κυκλάδων και τού Διευθυντού τού Υπακαταστήματος τής Τραπεζής τής Ελλάδος ή τού υπό τής Διοικήσεως τής Τραπεζής τούτου έριζομένου αντιπροσώπου αύτής.

6. Το μέλος τής Λιμεν. Έπιτροπής, ή Δημοτικός Σύμβουλος και οι αντιπρόσωποι τών όμολογιούχων εκλέγονται δια μίαν διετίαν. Η εκλογή αύτών ένεργείται κατά μήνα Ιανουάριον και ή θητεία αύτών άρχεται έπὶ τού έπομένου μηνός Απριλίου.

7. Οι όμολογιούχοι δια την εκλογήν τών αντιπροσώπων αύτών εν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ και την άσκησιν τών κατά τούς κειμένους νόμους δικαιωμάτων αύτών ως δανειστών συγκροτοῦνται εις Όμάδα κατά τά δια Β.Δ. καθορισθησόμενα.

8. Εν περιπτώσει μεταβολής τής συνθέσεως τής Λιμενικής Έπιτροπής ή τού Δημοτικού Συμβουλίου, οι εκλεγέντες υπό τών Σωμάτων τούτων κατ' αριθμόν μελών μείζονα τού ήμισους αύτών, έφόσον δέν έχουν την ιδιότητα τού μέλους τής Λιμεν. Έπιτροπής ή τού Δημοτικού Συμβουλίου, δύνανται ν' αντικατασταθῶσι υπό τών εκλεγόντων αύτούς Σωμάτων, δι' έτέρων εκ τών μελών αύτών και δια τόν υπόλοιπον τής θητείας αύτών χρόνον. Οι εκλεγόμενοι επίσης πρὸς αντικατάστασιν παραιτουμένων ή όπωσδήποτε εκλείπόντων εκ τών άνωτέρω μελών εκλέγονται δια τόν υπολειπόμενον τής θητείας τών αντικαθισταμένων χρόνον.

9. Οι όμολογιούχοι δικαιούνται ν' αντικαταστήσωσι τούς αντιπροσώπους αύτών έρ' άπαξ κατά την διάρκειαν μιᾶς διετίας κατά τά δια Β.Δ. όρισθησόμενα, άλλ' οι αντικαταστάται εκλέγονται δια τόν υπόλοιπον χρόνον τής θητείας τών αντικαθισταμένων. Δια τὸ αύτὸ επίσης χρονικόν διάστημα εκλέγονται και οι αντικαταστάται παραιτουμένων ή όπωσδήποτε εκλείπόντων μελών.

10. Τόν Πρόεδρον τής Λιμεν. Έπιτροπής, τόν Δημάρχον, τόν Λιμενάρχον και τόν Νομομηχανικόν, κωλυομένους ή άπουσιάζοντας, αναπληροῦσι εν τῇ ιδιότητι τού μέλους τής Έπιτροπής οι νόμιμοι αύτών αναπληρωταί.

11. Κατά την πρώτην αύτου συνεδρίαν μεθ' έκάστην άνὰ διετίαν συγκρότησιν τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει δι' μυστικῆς ψηφοφορίας ένα Αντιπρόεδρον εκ τών μελών

αύτου. Εν περιπτώσει καθ' ήν ὁ Αντιπρόεδρος παραιτηθῇ ή όπωσδήποτε εκλείψῃ, τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον, προβαίνει άμέσως εις την πρώτην αύτου συνεδρίαν, εις την εκλογήν νέου Αντιπροέδρου δια τόν μέχρι λήξεως τής θητείας τού παραιτηθέντος ή εκλείπόντος χρόνον.

12. Το Διοικητικόν Συμβούλιον εδρίσεται εν' άπαρτία όταν παρίστανται έξ τών μελών αύτου. Αί άποφάσεις τού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, εν περιπτώσει ίσοψηφίας υπερισχυούσης τής γνώμης ύπὲρ ής ή ψήφος τού Προέδρου.

13. Καθήκοντα γραμματέως τού Συμβουλίου εκτελεί εις τών υπαλλήλων τού Όργανισμού όριζόμενος υπό τού Προέδρου.

14. Τα Γραφεία τού Όργανισμού εγκαθίστανται εις τὸ εν ᾧ τὰ Γραφεία τού Λιμενικού Ταμείου ούκην. ή δ' ύπηρεσία διεξάγεται υπό τού προσωπικοῦ τού Λιμεν. Ταμείου επί επιμισθίῳ καθοριζόμενα κατά τά κατωτέρω.

15. Δια την προμήθειαν και εγκατάστασιν τής Δεξαμενής και την εκτέλεσιν τών συναφών έργων, όπως καταστή δυνατή ή λειτουργία τής Δεξαμενής επιτρέπεται εις τὸν Ο.Δ.Σ. ή συνομολόγησις δανείου όμολογιακού μέχρι δραχμῶν εζήκοντα εκατομμυρίων.

16. Τού άνωτέρω δανείου θα καλύψωσιν ύποχρεωτικώς άνὰ 15.000.000 τὸ Λιμεν. Ταμείον και ὁ Δήμος Έρμουπόλεως, τῷ υπολοίπῳ καλυφθησόμενον δια δημοσίας έγγραφής.

17. Εν περιπτώσει καθ' ήν αἱ έγγραφαί υπερβαίνουν τὸ διαθέσιμον ποσόν όμολογιῶν, προτιμῶνται κατά σειράν οι έχοντες νηολογημένα πλοία εν Σύρῳ, είτε οι έχοντες νηολογημένα πλοία εις τούς λοιπούς λιμένας τών Κυκλάδων και ακολουθῶς οι έχοντες νηολογημένα πλοία εις τούς λοιπούς Έλληνικούς λιμένας, εάν δ' άπομένῃ υπόλοιπον τούτο κατανέμεται εις τούς λοιπούς έγγραφέντας κατά ποσοτήν τής έγγραφῆς των ίσον ή περίπου ίσον πρὸς τὴν αναλογίαν έγγραφῶν και άπομένοντος διαθέσιμου αριθμοῦ όμολογιῶν.

18. Εν περιπτώσει καθ' ήν τὸ ποσόν τών εζήκοντα εκατομμυρίων δέν ήθελεν επαρκέσει, δια την εκτέλεσιν όλων τών έργων, επιτρέπεται ή συνομολόγησις δευτέρου δανείου υπό τούς αὐτούς όρους τού πρώτου. Εάν αντίθετως εκ τού κεφαλαίου τού πρώτου δανείου ήθελεν υπολειφθῇ άδιάθετον ποσόν, τούτο διατίθεται πρὸς εξαγοράν όμολογιῶν.

19. Πᾶσαι αἱ δαπάναι δια την εκτύπωσιν τών όμολογιῶν και λοιπὰ συναφῇ έξοδα, βαρύνουσι τὸν Όργανισμόν Δεξαμενής Σύρου, και καταβάλλονται εκ τού προϊόντος τού δανείου, ύπολογιζόμενα εις την όλην αξίαν τών έργων.

20. Τα τής εκδόσεως τού δανείου, ὁ τόκος, ή πριεσμία και ὁ τόπος εξορρήσεως τών όμολογιῶν και πᾶσα εν γένει λεπτομέρεια, άφορῶσα τὸ πρῶτον και ένδεχομένως τὸ δεύτερον, δάνειον, κανονισθῶσιν δια Β. Δ., εκδιδόμενου προτάσει τών Υπουργῶν Οικονομικῶν και Συγκοινωνίας μετά γνώμην τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Όργανισμού.

21. Τα συνομολογηθησόμενα δάνεια θεωροῦνται αὐτοδικαίως και άνευ άλλης δικτυώσεως ή έγγραφῆς ύπόθηκῆς εξησφαλισμένα δι' ύπόθηκῆς ἐπὶ τής δεξαμενής, τῶν παραρτημάτων, παρακολουθημάτων και εξαρτημάτων αύτῆς εξομολογμένων πάντων τούτων δια την περίπτωσιν άναγκαστικῆς εκτελέσεως πρὸς άκίνητα.

22. Οι πόροι τού Όργανισμού δια την ύπηρεσίαν τού όμολογιακού δανείου, την λειτουργίαν και εκμετάλλευσιν τής δεξαμενής, την πληρωμήν τών δαπανών συντηρήσεως, επισκευῆς και βελτιώσεως αύτῆς ής και την πληρωμήν τών εν γένει δαπανῶν διοικήσεως άποτελοῦνται άπὸ τῆς εκ τού δεξαμενισμού τών πλοίων εισπράξεως,

23. Επιτρέπεται όπως τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ ὁ Δήμος Ἐρμούπολεως ποῦς ἐξέδωσιν τῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ δάνειον τοῦ Ο.Δ.Σ. απαιτούμενων κεφαλαιῶν συνομολογήσῃσι δάνεια, ἐξυπηρετηθήσμενα διὰ τῶν τακτικῶν πόρων τῶν, ἐπιτρεπομένης προσθέτου εἰδικῆς αὐξήσεως τῶν ὑφιστάμενων λιμενικῶν καὶ δημοτικῶν φόρων τῶν ἡ δικαιομάτων ἢ καὶ ἐπιβολῆς νέων ἐπιτρεπομένων ὁμῶς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

24. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐξήσις ἢ ἐπιβολὴ λιμενικῶν ἢ δημοτικῶν φόρων, τῶν ἢ δικαιομάτων, γίνεται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην ἀντιστοίχως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται δὲ οἱ οὕτως ἐπιβαλλόμενοι φόροι νὰ υπερβῶσι τὰ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀνώτατα ὅρια.

25. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδοθησομένων, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Σ. τὰ ἐξόδα παροστάσεως τοῦ Προέδρου, τὰ τοῦ ὁμοῦ τοῦ ἐπιμελήτου τῶν ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ο.Δ.Σ. ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, τὰ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Σ. ἀντιπροσώπων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, τοῦ Δήμου καὶ τῶν ὁμολογιούχων, τὰ τοῦ ἀριθμοῦ, μισθοῦ καὶ καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δεξαμενῆς, ὁ κεννισμὸς λειτουργίας καὶ τὸ τιμολόγιον Ἐκμεταλλεύσεως οὗτῃς καὶ αἷσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

26. Ἐπὶ τοῦ Ο.Δ.Σ. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν περὶ λιμένων νόμων, αἱ ἀφορῶσαι τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, τὰς ἀπαλλοτριώσεις κτημάτων, τὰ προσόντα καὶ κωλύματα διορισμοῦ μελῶν καὶ ὑπαλλήλων, τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων, τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰς περιπτώσεις μονιμοποιήσεως ἢ ἀπολύσεως οὗτων, τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων, τὴν σύνταξιν τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν προληπτικὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαπανῶν, τὸν ἐλεγχον τοῦ Ἀπολογισμοῦ, τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν δωρεῶν καὶ τῆς διαθέσεως χρημάτων πρὸς ἄλλους σκοπούς, τὰς περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις συμβιβασμοῦ, τὰς παραγραφάς, κατασχέσεις, ἐκχωρήσεις ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ τὸν τόκον, τὴν ἐξίφρεσιν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἀπαιτούμενων χρηματικῶν ποσῶν, τὴν πρόσληψιν δικηγόρων, τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ Νομάρχου διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν πράξεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν, τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργοῦ, τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐνεργούντων θεώσῃν ἐπιταγῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰ τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μελῶν ἀντὶ τῶν ἀμελούντων νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν νομικῶν προσώπων.

27. Ἀπαντα τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Ο.Δ.Σ. εἰσαγόμενα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα μηχανήματα, ἐργαλεῖς, ὕλικά καὶ λοιπὰ εἶδη ἀπαλλάσσονται δημοσίου εἰσπραγωγικοῦ δασμοῦ, δημοτικῶν καὶ λιμενικῶν φόρων καὶ οἰκονομήσῃσι ἄλλων φόρων, τελῶν καὶ δικαιομάτων.

28. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Σύρου θὰ προκαταβάλλῃ πρὸς τὸν Ο.Δ.Σ. ποσὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὰς δαπάνας λειτουργίας αὐτοῦ, ἅτινα ποσὰ παρακρατῶνται ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 15 εἰσφοράς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου πρὸς τὸν Ο.Δ.Σ.

29. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ ἐκλογῇ τῶν κατὰ τὴν παρ. 5 αἰρετῶν μελῶν γίνεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, τῆς 17 τῆς τῶν ἐκτελούμενων μελῶν ληγούσης τὴν 31 Μαρτίου 1939.

30. Μέχρι τῆς καλύψεως τοῦ δανείου καὶ τῆς συγκρο-

τήσεως τῶν ἰδιωτῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν πρὸς ἐκλογὴν μελῶν τῶ Διοικητικῶν Συμβουλίων διοικεῖ ἐγκύρως διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ, θεωρούμενον ἐν ἀπαιτείᾳ ὅταν παρίστανται πέντε τῶν μελῶν οὗτοῦ.

31. Μέχρι συμπληρώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἰδιωτῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου προσωρινὸς Ἀντιπρόεδρος ὅστις ὁσχεῖ τὰ καθήκοντα οὗτοῦ μέχρι τῆς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλογῆς ὁριστικοῦ Ἀντιπροέδρου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 142.

Περὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας ὑπὲρ τῶν Λιμένων τῆς νήσου Τήνου.

(α') ἄρθρ. 1 καὶ 3 Ν. Δ. 6 Σεπτεμβρίου 1925, β) παρ. 1 ἄρθρ. 8, ἄρθρα 10 καὶ 33 τοῦ Ν. 3775, γ) ἄρθρ. 3 πλὴν τῆς παραγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1099 (1938).

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου ΑΦΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887 διαιτιθέμενον ἐκ τῶν ἐτήσιων εἰσοδημάτων τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου πόλεως Τήνου ὀρίζεται 10 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσοδημάτων τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος Νόμου. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Τήνου ὑπάγεται εἰς τὰ Κοινωφελῆ ἔργα, ἅτινα προαφαιροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 3079 τῆς 4ης Ἰουνίου 1924 πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοῦ ὀριζομένης καταθέσεως τῶν ἡμίσεων περισσευμάτων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας δικαιούται νὰ ἀναγράφῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κοινὸν ἢ καὶ νὰ ζητῇ ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ τὰς διαφορὰς ἐμφανιζομένας ἀνάγκας τῆς νήσου, ὡς καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ ἔργα τὰ ἀφορῶντα τό τε Ἱερόν Ἰδρυμα, τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς νήσου καὶ τὰς Κοινότητας τῆς νήσου. Ὡς κοινωφελῆ ἔργα θεωροῦνται ἡ κατασκευὴ μεγάλου ναοῦ, τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως, τὰ λιμενικὰ ἔργα, τὰ ἐν γένει ἐξυγιαντικὰ τῆς νήσου, τὰ τῆς στεγάσεως τῶν προσκυνητῶν, ἡ διαχάραξις καὶ κατασκευὴ τῆς νέας Λεωφόρου Εὐαγγελιστρίας μέχρι τοῦ λιμένος Τήνου, τὰ τῆς ὁδοποιίας καὶ ρυμοτομίας τῆς πόλεως Τήνου καὶ τὰ τούτοις συμπαραμαρτοῦντα. Ὡς κοινωφελῆ ἔργα θεωροῦνται ἐπίσης ἡ ἰδρυτικὴ φιλανθρωπικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἰδρυμάτων ὡς καὶ ἡ ἰδρυτικὴ λαϊκῶν οἰκημάτων.

3. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ὑδρεύσεως καὶ τῆς νέας λεωφόρου ἀπὸ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας εἰς πλατεῖαν πόλεως Τήνου καὶ τὴν ἐξόφλησιν πάσης χρηματικῆς ὑποχρέσεως τοῦ ἰδρύματος τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδρεύσεως καὶ ρυμοτομίας καταργεῖται, οἱ δὲ πόροι αὐτοῦ διατίθενται ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων τῆς νήσου Τήνου, λιμενικῶν ἔργων Τήνου, ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου Τήνου, ὡς καὶ πρακτικῶν σχολῶν αἰτινες τυχόν ἤθελον ἰδρυθῇ, ὑπὲρ τῆς ἀναστροφῆς τῆς Φιλαρμονικῆς ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως λαϊκοῦ συναισθημοῦ, παρεχομένων τῶν οἰκημάτων ἢ δι' ἐνοικίου πρὸς ὄφελος τοῦ Ναοῦ, ἢ τοκοχρεωλυτικῶς εἰς Τηνίους ἢ παραθεριστὰς τῆς νήσου.

4. Επιτρέπεται ὅπως διατεθῶσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος πρόσδοδοι αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοκοχρεωλυτικῶν δανείων, συναφθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, χρησιμοποιήσῃν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐξῆς ἔργων:

α') τοῦ λιμένος τῆς πόλεως Τήνου μόνον,

β') τῶν δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ὑδραυλικῆς τῆς πόλεως

γ') ὑποστέγων ἐπαρχῶν, ὅπως περιλάβωσιν ὅλους τοὺς

προσκυνητὰς εἰς ἑκτασιν περίξ τοῦ Ναοῦ, δυναμένην ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ διὰ Β. Δ)τος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ ἀνεγέρσεως Δυναστικοῦ Μεγάρου ἐν Τριπόλει.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἔργων ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἰδρύματος προέρχεται εἰς συνεννόησιν προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἔργων τοῦ λιμένος μετὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως μετὰ τῆς Κοινότητος Τήνου καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀναθέτουσιν εἰς ἐπιστήμονα ἱεροτέκτονα μηχανικὸν τὴν σύνταξιν μελετῶν καὶ προσημῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Ὁρυκτομαθῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, καὶ τοῦ τυχόν διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν ἑλλοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν μελετῶν τούτων ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὁρυκτομαθῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' ἐν ἑκάστῳ τῶν ἔργων τούτων ἡ διὰ τλείονα ὁμοῦ, ἰσχυροῦσιν κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ παραλαβὴν αὐτῶν τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων.

Ἀρθρον 143.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσι τὸ Λιμενικὸν Τομ. Χαλκίδος

(α') Ν. 2315, β') παραγρ. 1 ἄρθρ. 26 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, γ') ἄρθρ. 20 Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1923, δ') ἄρθρ. 18 καὶ 19 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παραγρ. 4 καὶ 5 ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') ἄρθρ. δεύτερον νόμου 3968, ζ') ἄρθρ. μόνον παραγρ. 2 Δ)τος 3-4-933, η') ἄρθρ. 1-3 Δ)τος 7-11-933).

1. Οἱ νόμοι ΣΕ' τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853, ΧΟΣΓ' τῆς 7 Αὐγούστου 1861, ΣΚΖ' τῆς 26 Ἀπριλίου 1867, ΥΟΠ' τῆς 28 Ἰουλίου 1873, ΑΧΙΖ' τῆς 21 Δ)βρίου 1887, ΒΣΜΔ' τῆς 24 Μαρτίου 1894, ΒΣΝΘ' τῆς 19 Δεκεμβρίου 1894 καὶ ΔΜΖ' τῆς 31 Ἰανουαρίου 1912 περὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου κατὰργεῦνται, ἐφαρμοζομένων εἰς τὸ ἐξῆς καὶ διὰ τὸν λιμένα Χαλκίδος τῶν κειμένων νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων.

2. Ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν εἰσπαγόμενων εἰς Χαλκίδα εἶτε διὰ θαλάσσης εἶτε διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου γεφύρας ζῶων ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὡς ἐξῆς.

α') Διὰ τοὺς βόας, ἀγελάδας, ἵππους καὶ ἡμίονους δραχμὴ πέντε (5) κατὰ κεφαλὴν.

β') Δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ δραχμὴ μία κατὰ κεφαλὴν.

3. Ἐπὶ τῶν διαπλεόντων τὸν Πορθμὸν πλοίων ἐπιβάλλονται πορθμεῖα ὡς ἐξῆς.

Κατηγορία πλοίου	Ὀλικὴ χωρητικότης εἰς τόννους	Πορθμεῖα κατὰ τόννον Δραχ.	Παρατηρήσεις
Ἀτμόπλοια φορτηγὰ (πλὴν τῶν ἀκτοπλοομένων)	μέχρι 500	1.10	Τὰ κατὰ τὴν νύκτα διερχόμενα, ἢτοι ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς, θὰ καταβάλλωσιν 200ο ἐπὶ πλέον.
	500—1000	0.88	
	1000 καὶ ἄνω	0.77	

Κατηγορία πλοίου	Ὀλικὴ χωρητικότης εἰς τόννους	Πορθμεῖα κατὰ τόννον Δραχ.	Παρατηρήσεις
Ἀτμόπλοια ἐπιβατικά, μικτὰ καὶ ἀκτοπλοοῦντα φορτηγὰ.	μέχρι 50 50—100 100—500 500—1000 1000 καὶ ἄνω	1.05 0.80 0.66 0.60 0.53	Τὰ κατὰ τὴν νύκτα διερχόμενα, ἢτοι ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς, θὰ καταβάλλωσιν 100ο ἐπὶ πλέον.
Ἰστιοφόρα πλοῖα	5—20 20—60 60—100 100—500 500 καὶ ἄνω	0.92 0.79 0.66 0.53 0.40	Τὰ πετρελαιοκίνητα καὶ βενζινοκίνητα θὰ καταβάλλωσιν 200ο ἐπὶ πλέον.

Τὰ παρ' ἄλλων ρυμουλκούμενα πλοῖα θὰ καταβάλλωσιν ἀνεξαρτήτως εἵδους καὶ χωρητικότητος Δραχ. 0.60 κατὰ τόννον.

Τὰ ρυμουλκὰ, ναυαγοσωστικά, ἀλιευτικὰ κλπ. ἀτμόπλοια ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πορθμεῶν πρὸς τὰ φορτηγὰ.

Τὰ ξένα πλοῖα ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πορθμεῶν πρὸς τὰ Ἑλληνικά.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ὡς ἄνω πορθμεῶν τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ πρὸς ταῦτα δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ συμβάσεων ἐξομοιούμενα, τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λ)ρὸν αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ξένα πολεμικά.

5. Διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν ὡς ἄνω πορθμεῶν λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἡ ὀλικὴ εἰς τόννους χωρητικότης τῶν πλοίων. Ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τούτων, ἡ ἐν γένει καταγραφή εἰς βιβλία καὶ καταστάσεις αὐτῶν, κανονισθήσονται ἐκάστοτε διὰ Δ)των.

Ὡς πρὸς τὰ ὄργανα τῆς εἰσπράξεως τῶν πορθμεῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας Χαλκίδος ἐπὶ τῶν ἐκ διωδίων πλοίων εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμείου περιορίζεται ἀπὸ 2 ο) εἰς 1 ο).

6. Ἐπιτρέπεται ἔτι καὶ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώματευσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τροποποιῶνται οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐπιβεβλημένοι πρόσθετοι φόροι καὶ πορθμεῖα ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Χαλκίδος.

7. Οἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενοι φόροι καὶ πορθμεῖα ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Χαλκίδος δύνανται νὰ διατεθῶσιν ἐνωτικῶς καὶ διὰ μονετοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰ περὶ λιμεν. φάρων ἰσχύοντα.

8. Ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Χαλκίδος καὶ τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιοῦτων διατίθενται ἑτησίως κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης δαπάνης Δραχ. 40.000 δι' ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου γενομένων προκαταβολῶν διὰ τὴν

κατασκευὴν τῶν ἔργων τοῦ Πορθμοῦ. Ἐπίσης τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Χαλκίδος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος πρὸς τὸν Δῆμον Χαλκίδεων δραχμὰς τριακοσίας ἑξακτάδας (300.000) ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 2315 καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4)12 Δεκεμβρίου 1925 καθοριζομένης συμμετοχῆς του εἰς δαπάνας πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου καὶ ὑπονόμων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ρηθριστῶν εἰσπράξεων διατίθεται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῆς γεφύρας καὶ τῆς διάρρυος καὶ λοιπῶν ἔργων τοῦ λιμένος, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύοντες νόμους περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμεῖων.

9. Αἱ περὶ λαθραίων εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ μεταφοράς ἢ μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως ἢ διασαφέςως ὥς καὶ αἱ περὶ ἄλλων παραβάσεων ποινικαὶ διατάξεις τῶν περὶ Τελωνείων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένους φόρους καὶ πορθηεῖα.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν φόρων καὶ πορθηεῖων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλομένων καὶ τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιφερτιμιένους τὴν εἰσπράξιν καὶ διαχείρισιν αὐτῶν.

10. Οἱ δυνάμει τῶν καμμένων νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμεῖων ἐπιβαλλόμενοι λιμενικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων, ἐξαγομένων ὥς καὶ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ λιμένος Χαλκίδος καὶ ὅταν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰσάγωνται ἢ μεταφέρονται διὰ τῆς γεφύρας.

11. Διὰ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 2315.

Ἄρθρον 144.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν λεμβούχων λιμένος Χίου
(Ἀν. Νόμος 772)1937)

1. Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1930 Δῆμον πρὸς ἀναθέσεως τῶν καθήκοντων νοτὶ δικαιοματίων τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν Λιμένος ἐν Χίῳ.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1937 τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 80-93 τοῦ παρόντος καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς ἑλλειπούσης Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθενται εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

3. Ἡ Λιμεν. Ἀρχὴ Χίου ἐλέγχει καὶ δέχεται τὰς ὑπὸ τῶν προκτορείων κατὰ μῆνα ποσματοποιούμενας εἰσπράξεις ἐκ τοῦ τέλους πλευρίσματος ἐπὶ ποσοστῶ ἐν τοῖς ἑκατὸν καταθέτει δὲ ταύτας εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου, ὑποχρεομένου ὅπως τηρῇ ἴδιον λ)σμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον Ἀποζημιώσεως λεμβούχων Χίου» πρὸς παρακολούθησιν τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἐκτελεῖ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου ἀνατιθεμένην αὐτῇ σχετικὴν ἐργασίαν.

4. Εἰδικῶς διὰ τὸν λιμένα Χίου τὸ τέλος πλευρίσματος ὀρίζεται εἰς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ναύλου τοῦ εἰσιτηρίου θεωρεῖται δὲ πόρος τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ διατεθησομένου Κεφαλαίου μετὰ τοῦ ἐκάστοτε νομίμου τόκου αὐτοῦ.

Τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐπὶ παντὸς ἐν Χίῳ ἐκδιδομένου εἰσιτηρίου ἢ καὶ ὅπουδῆποτε ἢ ὅπωςδῆποτε ἀλλαγῶ ἐκδιδομένου τσιούτου δίδοντος δικαίωμα ταξειδίου ἐκ Χίου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ότι από 1^{ης} Ιανουαρίου 1938 δυνάμει τών §§ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 3) Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεύχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιεύσεως αὐθημερόν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεύχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὠρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων (παλαιῶν καὶ νέων) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ., ἀπὸ δὲ τῆς 16 Ἰουλίου 1938, δυνάμει τῆς § 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733 ἐ. ἑ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιεύσεως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 (Τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὠρίσθησαν καὶ τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, ὡς κατωθί:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

	Ἑσωτερικοῦ — Ἐξωτερικοῦ		
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 300	500	Ἡ τὸνδρ. εἰς τὰς ἐν προτίτοι οὖν ἀρχεται ἀπὸ 1 ^{ης} Ἰαννουαρίου ἐκείτου ἔτους καὶ εἶναι προκληρωτέα.
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 200	350	Ἡ τιμὴ τῶν τιμητικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον.
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 450	750	1. Γῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Πρωτοτύπου, τοῦ Δελτίου Ἀν' Ἐταιριῶν καὶ τοῦ Γεόγραφ. «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ» Δρχ. 10.—
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 200	350	2. Ἀ' ἕκαστον δι' ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας » 25.—
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 600	1000	Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 500	850	Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ καὶ τὸ Παράρτημα	» 1000	1750	1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρχ. 300
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν	» 600	1000	2. Γῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν » 10.000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν	» 1500	2500	3. Γῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν » 2.000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	» 200	350	4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, ὅσαις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιημένων άρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον «καταστατικῶν» » 5.000
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἐταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	» 1700	2900	5. Γῶν ἀνακινήσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν... » 800
12. Διὰ τὸ Τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ»	» 500	850	6. Γῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν... » 4.000
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 2000	3500	7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν..... » 1.500
Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὠρίσθη εἰς τὸ ἕμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ.			
Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως			
1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων..... Δρχ. 300			

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ